

تەفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

به‌رگی [۲]

نووسینی

مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی

جزمی [۳]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسیری رەھوان

بۇ تیگە یشتنی قورئان

نووسینی

مەلا مەحموددی گەلا ئەیی

بەرگی دووهم

جزئی (۳-۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

* ته فیسری رهوان بو تیکه یشتنی قورئان

* نووسینی مهلا مهحموودی گه لالهیی

* چاپی یه کهم

* چاپخانه ی وهزارهتی پهروهده

* تیراژ ۲۰۰۰

* ژماره ی سپاردن (۳۵۳) سالی ۱۹۹۷ ز

* مافی چاپکردن پاریزراوه وتهنیا بو دانه ره

التفسير الواضح

لفهم القرآن

تأليف

محمود احمد محمد

الجزء الثاني

پله و پایه ی پیغه مبه ران، حال و چۆنیه تی خه لک له شوینکه وتوانیان
 ﴿ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ
 بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ
 الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُوا الَّذِينَ مِّنْ بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
 الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَبِتُّهُمْ مِّنْ ءَمَنٍ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
 مَا أَقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴾

ئه مجار پاش ئه وهی باسی چیرۆکی طالوت و جالوت و داوودی
 کردو نایه تی ﴿ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ... ﴾ هی هینا بو ئه وهی
 زانین و ئاگادار بوون به سهر ئه و رووداوانه دا بکاته به لگه له سهر ئه وهی
 که هه زه ته موحه ممه د ﷺ یه کیکه له و پیغه مبه رانه ی که نیگیان بو
 کراوه، ئه مجار باسی ئه وه ده کات؛ که پیغه مبه رایه تی پله پله یه، هه ندی
 پیغه مبه ر جیاوازی یان هیه له گه ل هه ندیکی تریان، هه ندی ریزو
 خۆشه و یستی په ره ردگار هیه، دراوه به بازیکیان و نه دراوه به ئه وانی تر،
 پله و پایه ی وا هیه دراوه به ئه و پیغه مبه رو نه دراوه به ئه م پیغه مبه ره،
 ئاده میزادیش به گشتی له شوینکه وتنی ئه و پیغه مبه رانه دا وه کو یه ک
 نین، هه یانه ئیمانی پی هیتان و شونیان که وتوه، هه یانه به درو یان
 خستونه وه و بروایان پی نه کردوون، هیه ناشتیخوازو لاشه پرو له سهر
 خۆیه، هیه شه ره نگیزو توو ره و ناته بایه، ئه سه ش حیکمه تیکی خودایی یه
 و سه رچاوه که ی ده گه رپته وه بو قه زاو ته ده ری خوداو ده فرموی: ﴿ تِلْكَ
 الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ﴾ ئه و پیغه مبه رانه، ئه و کۆمه له

تایبەتی یە هەلبژێراوەی که خودا ئەرکی رابەراییەتی ئادەمیزادی پێ سپاردوون، هەموویان لە یەک ئاست و پلەو پایەدا نین، بڕیکیان زی دە ریزیان بە سەر ئەوانی تر دا هەیە، لەبەر ئەوە هەندێ رەوشت و شتی تایبەتمەند هەن لە بڕیکیان دا هەبووە، ئەوانی تر دا نەبووە، هەرچەندە هەموویان ئەرکی پێغەمبەراییەتی و رابەرییان خراوەتە سەر شان؛ هەموویان بانگەوازی ئادەمیزادیان کردووە بۆ بە دەست هێنانی خۆش بختی دنیا و قیامت، ئەم زی دە ریزو پلەو پایە لە نایەتی تریش دا باس کران؛ بۆ نموونە: لە سورەتی (الاسراء) دا دە فەرموی: ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾

یان دە فەرموی: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ النساء/ ۱۱۲. یان دە فەرموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ الاعراف/ ۱۴۲.

هێ واشیان هەیە پەرە دگەر پلە و پایە یە ئی زۆر بەرزو بەرزێ پێ داوە، وەکو پێغەمبەری نیلام ﷺ که پلەو تایبەتی و دەگمەنی پێ بەخشاوان، ریزو پلەو پایەکانی بەچەند جۆریک روون کراوەتەو، وەکو ئەو ی که لە شەوی میعراج دا، هەموو پێغەمبەران ی چا و پێ کەوت و پلەو پایە ی هەمووانی بینی، هەر وەها ئەخلاق بەرز ی و رەوشت جوانی که لەم رووەوە تاکە نموونە ی ئادەمیزادە وەکو قورئان دە فەرموی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ القلم/ ۴.

پلەو پایە یەکی تری ئەو یە: که بەرنامەکی هەتا هەتایی یە، تا رۆژی قیامت بەردەوامە ﴿إِنَّا نَحْنُ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ الزمر/ ۹. ریزلی تانیک ی تری ئەو یە: که قورئانەکی گەورەترین پەراوە ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلْأَمْرِ السَّالِحِ﴾ الاسراء/ ۹. ریزلی تانیک ی تری ئەو یە: که خودا نۆمەتەکی شکۆدار و خواوەن ریز کردووە ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَاعَرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ الاعمران/ ۱۱۰.

ههروه ها ناودارکردنی گهل و پهیره و کارانی به گهل و گروهيکی
 میانده وو میانه کار ﴿و كذلك جعلناكم أمة وسطا لتكونوا شهداء على
 الناس﴾ البقرة/۱۴۳. خو نه گهر هه رته نها قورثانی پی بدرایه به موعجیزه
 بهس بوو و، هه ر به هوئی ناردنی قورثان بوئی، فهضل و ریزی به سهر
 هه موو پیغه مبه راندا ده بوو، چونکه قورثان موعجیزه یه کی هه تا هه تاییی و
 هه میشه ییی به، هیچ کات و ساتیک له به رزایی خوئی دانابه زئی و، کاریگهری
 له ژیانی ناده میزادا هه ر به رده وامه.

موسلیم و تیرمندی فهرمووده یه کی پیغه مبه ر ده گپړنه وه که
 فهرموویه تی: من به شهش پله و پایه له پیغه مبه ر هه کانی تر ریزم لی گیراوه:
 قسه ره وانی و، وشه ی پر ماناو، حیکمه ت نامیزم پی به خشراره، مانگه
 ریبه ک دوژمن لیم ده ترسی! کهل و پهل و ده ست که وتی جهنگم بو حه لال
 کراوه، هه موو زه ویم بو کراوه به پاک که ره وه و مزگه وت، ده توانم به
 خو له که ی ته یه موم بکه م، له سهر عه رده که ی نویژ بکه م،
 پیغه مبه ر ایه ته یه که م گشتی یه و بو لای هه موو گروهي ناده میزاد نیتراروم؛
 زنجیره ی پیغه مبه ران به من کو تایی هاتووه..

﴿ولو شاء الله ماقتل الذين من بعدهم من بعد ما جئتهم اليين﴾
 خو نه گهر خودا بیو یستایه هه رگیز نه و گهل و نه ته وانه ی پاش نه و
 پیغه مبه رانه هاتوون له ناو یه کدا به شمر نه ده هاتن و به ناشتی و ته بایی
 ژیانپان به سهر ده بر دو، هه موویان به کو مه ل یه کیان ده گرت و،
 خودا په رست ده بوون. به تاییه تی دوا ی نه و ی که نه و پیغه مبه رانه به
 به لگی روون و ناشکراو موعجیزه ی به یژو چه سپنره وه هاتوونه سهر
 گرو هه کانی ناده میزادو بانگموازیان کردوون بو خودا په رستی! نه گهر خودا
 بیو یستایه دژایه تی له نیتران ناده میزاد سهر هه ل نه دا، سهری هه ل نه ده دا؛
 به جوړیک هه مووی وا رام ده کردن که شوین پیغه مبه ران بکه مون و قبولی

حق و راستی بکهن! بەلام پەرەردگار ئەم ویستەیی نەبووە وای داناوە
ئادەمیزاد بۆ خۆیان بیروپرایان ئازاد بۆ بەو عەقل و ھۆشەیی کە تییدا
دروست کردوون بۆ خۆیان رێگەیی راست بگرن؛ رێگای خۆشبەختی و
کامەرانەیی رەچاوبکەن، تا شیاوی وەرگرتنی پاداش و سزا بن.

﴿ولكن اختلفوا﴾ بەلام ئادەمیزادەکان ھەموویان بەیەك عەقل و
ھۆش بیریان نەکردووە، بەلكو کیشەیان تیکەوت و لەناستی وەرگرتنی
ئاییندا رای جیا جیایان تیدا سەری ھەلدا، ﴿فمنهم من آمن ومنهم من
كفر﴾ ھەیانبوو یەكسەر باوەری بەپەیمانی پیغەمبەرەکان کردووە،
ھەیانبوو بروای بە پەیمامەکیان نەکردووە..

جولەکە لەناو خۆیاندا کیشەیان تیکەوت دەربارەیی ئایینەکیان و
شەریان لەگەڵ یەکترا کردووە، ھەر و ھا فەلەکان کیشەیان تیکەوت و
بەش بەش بوون، ئیتر جولەکەو فەلەدابەشبوون بەسەر چەند گرۆھو تاقمدا
ھەر گرۆھە بیروبۆچوونی خۆی بەلاو پەسەند بوو، لایەنەکەیی تری بەلاو
تاوانبار بوو، ئارەزووبازی و بەرژەوێند پەرستی، لێکی جیاکردنەو وە کردنی
بە چەند تاقم و گرۆھێک.. شەرو دژایەتییان لەنیواندا گەرم بوو ﴿ولو
شاء الله ماقتتلوا ولكن الله يفعل ما يريد﴾ نەگەر خودا مەیلی بکردایە
شەریان نەدەبوو یەکتریان نەدەکوشت، بەلام خودا چی بوێ دەیکاو، چی
ویست ئەو نەنجام دەری، ھەموو شتێک بە قەزاو قەدەری خودا دەبی،
رەنگدانەوێ ئەم بیروباوەرە جیاچیانە دیارە جیاچیا بوو جارێ وای
ھەبوو بەکیشەیی قسەو تانەو رەخنە بوو، جاری وایش بوو گرۆھەکان
پەنایان بۆ شمشیر و خوین رشتن بردووە.

پەرەردگار دەسلەلاتی بەسەر ھەموو شتێکدا دەشکێ، ھەموو
کاروباریک لەژێر دەستی قودرەتی ئەودایە، جا ئەگەر ویستی کەسێک
بەختیار بکا ئەو رامی دەکا بۆ ئیمان ھێنان و خوداپەرستی، ئەگەر

ویستی ریسوای بکا بروا به خودا ناهینئو، لی ئی یاخی ده بی.. که وایی به اختیار کردن و ریسوا کردن به ویست و ئیرادهی خودایه، کردنی کاره که هی بهنده یه.

فەرمانکردن به به خشین مال و سامان له چاکه دا

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَ يَوْمٌ لَاۡ يَبِيعُ

فِيْهِ وَلَا خَلَّةٌ وَلَا شَفْعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُوْنَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ ﴿٢٥٤﴾

له نایه ته کانی پیشوودا فرمان کردنی تیدابوو به کۆشش کردن و خۆ به خت کردن له پیناو ئایین و نیشتمان و سه ره به ستی و ئازادی!!
 له م نایه ته ی دوا یی دا فرمانان پی ده کا به مال به خشین و خیر و مهن دی و ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا انْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خَلَّةٌ وَلَا شَفْعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾
 ئه ی ئه و که سانه ی بروای راست و ئیمانی پته وتان هه یه! بیه خشن له و مال و دارایی به ی پیمان داوون، مال و سامان له پێگه ی خوادا، له پیناو به رژه و هندی ئایینی خوادا خه رج بکه ن، یارمه تی فه قیرو هه ژاری لی بده ن، ده ستی بی نه وایانی پی بگرن، تا له جیهان دان و له کۆری ژبان دا زیندوون له مالی خۆتان بیه خشن، ده ست پیشخه ری بکه ن پیش ئه و ه ی رۆژیک بیه ریتان که س و ه سه ر که س ناپه رژن، که کپین و فروشتنی تیدا نیه.

دۆستایه تی و خزمایه تی نامینئ، شه فاعه ت و بو پارانه وه و واسیته و واسیته کاری نابئ و که لک ناگرئ، ژیه وان بوونه وه و خه فه ت خواردن و په شیمان بوونه وه ه یج سوودی نیه، رۆژی حیساب و کیتابه، رۆژی سزا و پاداشه، به ده ل و فیدییه، دۆستایه تی و خۆشه ویستی، شه فاعه ت و واسیته،

هیچ رۆلکیان نامینئ، رۆژیکه ئەندازەو مەقاییسەکان جیاوازن لە مەقاییسی جیهان.

﴿والکافرون هم الظالمون﴾ کافرەکان هەر ئەوان بۆ خۆیان ستمەکارن، ستمەیان لەحق کردوو، ستمەیان لە خۆیان کردوو، مال و دارایی سەرف دەکەن لەشونێ نەشیایوی خۆیاندا، شەر دەکەن لەپیناوی شتی پڕو پوچدا.

نایەتو لکۆرسی

اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ لَّهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ مِّنْ ذَا الَّذِى يَشْفَعُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا بِاِذْنِهٖ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُوْنَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖٓ اِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهٗ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَـُٔودُهٗ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِىُّ الْعَظِيْمُ ﴿٢٥٥﴾

لەو پێش باسی هەندێ نەحکامی فێقهی و چیرۆک و بەسەرھاتی بەنو ئیسرائیلی کرد، ئەوێ روون کردووە کە ئادەمیزادەکان کێشەیان تێکەوت و بڕ بڕ بوون، دواى هاتنى پێغەمبەران بۆ ناویان کێشەکیان سەری کێشا بۆ شەر کردن و یەکتەر کوشتن، نێتر مونا سێب بوو کە نایەتێک بێ باسی تاک و تەنیاى خودا بکاو سێفەتی بەرزو پیروزی روون بکاتموه! بۆیە فەرمووی: ﴿اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ﴾ ئەو زاتە پەرورەدگارە بەدیھێنەرە خۆدایە کە ناوی (الله)یە، هیچ کەسێ تر نیە، شیاوی پەرستن و بەندایەتی بۆ کردن بێ، خۆدایە کە زیندوو و هەرگیز مردنی بەسەردا نایە، قەیمووە؛ تەدبیر و نەخەشی برونمو و دەکێشێ و مەخلوقاتى خۆی

پاریزگاری دهکا ﴿لَا تَأْخُذْهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ همیشه به ناگا و خه به رداره، نه هه نۆز ده یگری و نه نوستنی عاده تی به سهردا دی: واته: هه رگیز فهرامۆشی به سهردا نایی. هه موو کاتی ناگادارو چاودیری هه موو شتیکه، هه موو شتی که پسه یوهندی به زاتی شه وه وه هیه، راگرو هه لسه ورینه ری بوونه وه ره. ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ چی له ئاسمانه کان و زهوی دا هیه، هه مووی مولکی خویه تی، به بی مهرج و نهم لاو شه ولا هیچ کس له گه لیدا هاوبهش نیه، تاک و ته نیایه له خودایه تی دا، له مولکداری دا، له هه لسه وران و راگری و به دیهینان دا، بوونه وه ره هه لده سورینی به ویستی خوی، که وایی خاوه نیه تی حه قیقی، ملکداری تی به راستی له بنه رتدا بو خودایه و بهس، ئاده میزاد که به و آلت خاوه نی فلانه گونده و فلانه زهوی به هی شه له قه لده ده دری، ملکایه تی راستی نیه و به نه مانه ت خاوه نی شه صلی که پهروه ردگار په یی داوه و له شهریه ته که یی دا مهرجی شه ملکداریه به نه مانه ته ی بو روون کردۆته وه؛ ده بی له چوارچی وه ی شه یاسا و نیظامه دا سامانه که ی به کاریتی؛ هه رکاتی له و چوارچی وه ده رچو مهرجه کانی جی به جی نه کردن، له ملکداری ده شورئ و ته صه روف کردنی تی یدا به تاله.

﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ نه مه دیاری کردنی صیفه تی کی تری پهروه ردگار، که سنووری خودایه تی و سنووری به ندایه تی دیاری ده کاو ده فهرموی: (کی رایه ی ده که موی شه فاعه ت بو خه لک بکا، واته: نزاو پارانه وه بکا بو رزگار بوونی خه لک بکا؟ کی ده توانی له سنووری به ندایه تی خوی ده رچی و به بی نیزن و هرگرتن له زاتی پهروه ردگار به خوی دا رایه رموی: شه فاعه ت بو تاوانباران بکا؟؟ به نده کان هه موویان له خزمه ت پهروه ردگار راده وهستن ده ستو نه زهرو ملکچه؛ کهس له سنووری خوی ته جاوه ز ناگا، هه ره موویان وه کو به نده ی ملکچه و پایه ند، هه ست و

خوست له خوځیان د هېرن، کهس پر کیشی شه فاعه تکر دن ناکا له حوزوړی دا، مه گمر روخصهت بخوازیو ری پی بدری: که له سنووری خوځی دا شه فاعهت بکا، جا هه رچه نده به نده کان له تهر ازووی خوادا به رزو نزمیان ههیه، به لام هه موویان نابی له پله ی به ندایه تی خوځیان تی پهر بکه ن. ﴿يَعْلَم مَابَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ په روه ردگار ده زانی به نده کان چییان له پیش دایه و چییان دیته ری، هه روه ها ده زانی رابور دوویان چوڼ بووه و چییان به سهر هاتووه، نهی نی رابور دوویان و داهاتوویان ناگاداره.

لیره دا دوو راستی ده چه سپینی:

راستی یه کهم: زانیاری په روه ردگار بو هه موو رابور دوو پاشه پوژوی ناده میزاد نه وهی دهیزانن و نایزانن لای په روه ردگار ناشکراو نمایانه، هیچ کهس ناتوانی هیچ شتیک له یه زدان بشاریته وه.

راستی دوو هم: ناده میزاد هیچ شتیک نازانی مه گمر خودا بیه وئی بیزانی! هه ر خودا زانی نی گشتی و ره های ههیه، له هه موو شتیک ده زانی! جا جاری و ههیه بری له و زانیاریانه بو به نده کانی دهرده خا و نیشانه ی گهوره یی و خودایه تی خوځی نیشانی ناده میزاد ددها، به لام نه وان نه م راستیه یان له بیر ده چیته وه، جاری و ده بی نه و توزه زانیاریه ی که په روه ردگار ریگه ددها ناده میزاد ه کان فی ری ببن له جیاتی پرواهینان به گهوره یی خودا تووشی سهر پیچی کردن دهن، له باتی یاد کردنی خودا و سوپاس کردنی، خودایان له بیر خوځیان بردو ته وه سپله یی ده کهن له بهرام بهر نیعمه ته کانی!!

په روه ردگار له و کاته وه که نه رکی ناوهدان کردنه وه و جیگری له سهر زه وی خستو ته سهرشانی ناده میزاد، زانست و زانیاری پی به خشیوه و واده ی پیداوه که نیشانه ی خودایه تی خوځی له بوونه ووه و خوځشیان دا نیشان بدا، واده ی خوځشی به جی هیناوه، روژ له دوا ی روژو چین له دوا ی چین

ئاده میزاد له پیشکه وتنی زانستی دایه، هه رۆژه و لایه نیکی نهی نی بوونه و هه نیشانه ی خودایه تی خودا دهرده که وئ، جا له کاتی که دا که له لایه نی که دا بری عیلم و زانیاریان فیر ده کا. له لایه نیکی تر دا زانیاریان لی ده شاریته وه، چونکه نه و جۆره زانیارییه پتویست نیه بۆ جینشینی له سه ر زه وئ..

بۆ نمونه تائیتا ئاده میزاد په ی به نهی نی ژبان نابهن، نه یان توائیه بزائن نهی نی نه م ژبانه چیه و چی ده بی، نه مه نهی نی به که و ریگای په ی پی بردنی نییه؛ نه و په رده یه ی به سه ری دا کیشراوه زۆر نه ستوورو تۆکه مه یه، نینسان ناتوائی لای بدا و هه لی بداته وه، جاری و ده بی رووناکی به ک له پاش په رده وه بۆ دلیکی تایبه ت و ناوازه دیاری ده دا، خودا ریگه ده دا تروسکایی به ک له و نهی نی به پرشنگ بداته وه و دوائی په رده که داد ه ریته وه. له گه ل نه مه شدا ئاده میزاد به م تۆزه زانستی به ی که پی ی دراوه له خۆی بایی ده بی و خۆی به خودا دیته پیش چاو و نینکاری هه بوونی خودایه ک بۆ نه م بوونه و هه ده کا!! هه رچه ند له م سه ده ی بیسته مه دا زاناکان گهراونه وه بۆ دان پیدانان به وه ی که زانیاری که میان هه یه و نه وه ی فیری بوون شتیکی زۆر که م و ته سک و تروسکه. له هه مان کاتدا نه زان و زره خوینده واره کان پییان وایه زۆر زانن و زۆر زانست فیر بوون.

﴿وسع کرسیه السموات والأرض ولا یؤوده حفظهما﴾ کورسی ده سه لاتی هه موو ئاسمان و زه وئ گرتۆته وه، سه یری نه م شتیوه ده رپرینه قورئانه که نه خشی ده سه لاتی په روه ردگارمان بۆ ده کیشی، چونکه نه م جۆره نه خشه کیشانه؛ نه و حه قیقه ته ی که گه ره که وینه ی بکیشری بۆ تیگه یشتنی دل و هیزو توانایه کی تایبه تی پی ده به خشی.

کورسی به رواله ت به مانای ده سه لات به کار ده هیئری، که وابوو

که سیّک کورسییه کهی ناسمانه کان و زهوی بگریته خو، دیاره دهسه لاتیسی دهیانگریته خو.

پاریزگاری کردن و راگرتن و بهرپوهباردنی ناسمانه کان و زهوی تۆزقالتیک پهروهردگار ماندوو ناکهن و، ئهرکی ناخهنه سهر چونکه دهسه لاتی خودا دهسه لاتیکی سنووردار نییه، به لکو دهسه لاتی بی پایانه و ره هایه.

به پتویستیسی نازانین که خو بخهینه نیو ئه و راو و بۆچوونانهی که چۆنیه تی و چهندییه تی کورسی و عهرش دیاری ده کهن، چونکه تا ئیستا هه دیشکی صه حیح و راست و دروستم لهم باره وه نه دیوه .. ﴿وَهُوَ الْعَلِيّ الْعَظِيمُ﴾ ههر ئه و پهروهردگارو بهرزو خاوه ن شکوو بلندو بی شه ریکه و کهس له بهنده کانی رایه ی ناکه و ئی بگاته ئه و پله و پایه یه، ههر که سیّک ئیدیعی ئه و پله یه بکا خودا ده پیروینی و ریسوای ده کاو روژی قیامه تیش ده یخاته ناو سزای به ئیسی دۆزه خه وه.

زۆره ملی له نایین دا نیه، خودا هیدایه تده ره بۆ ئیمانیه بنان
لَا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْاَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ
وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدْ اَسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا اُولٰٓئِكَ اُولُواْ لَهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ النُّوْرِ
اِلَى الظُّلُمٰتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٥٧﴾

کاتیکی نایه ته که بهم شیوه بنه مای ته صه وری باوه ری ده کاته وه،

پەيوەندی نێوان بەندەو پەرەردگار نەخشەکێش دەکا، ئەمجار دەگوێزیتەووە بۆ دیاریکردنی ریبازی موسولمانان؛ ئەوانەى که هەڵدەستن بە بانگەوازی کردنی ئادەمیزاد و پیشەوايەتی ئادەمیزاد دەکەن و دەیانەوێ لە زەلکاوی گومرایی دا دەریان بهێنن، دەفەرموێ: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ بەگۆرهی یاسای ئیسلام بیروباوەر دەبێ بەهۆی بانگەوازی و روون کردنەووە و هەست کردن و قەناعەت وەرگیری! نەك بە زۆرەملی و داگیرکردن و مەجبوورکردن!! ئایینی ئیسلام هاتوووە بۆ ئەوەی لەوەتەری هەرە ناسکی ئادەمیزاد بدا، روو بکاتە هەستی ئادەمیزاد و لە ناخی بدا، روو بکاتە عەقل و هۆشی مرۆف، روو بکاتە وێژدان و سروشتی، روو بکاتە هەموو کیان و کەسایەتی ئینسان بەهەموو لایەنیکێهوە، بەبێ چاوەستەکی و هەڵخیسکاندن و هەڵخەڵەتاندن و زۆری لێکردن، بانگی حەقیان بەگۆی دا بدا و بانگەوازی ئایینی ئیسلامیان بۆ روون بکاتەووە، بۆ ئەوەی لەناخەووە ئادەمیزادەکە بگۆرێ، بەقەناعەتەووە بێتە سەر ئایینی پیروۆز بەخەزەووە بیروباوەری ئیسلامی وەرگیری؛ بەخەماسەتەووە داکوکی لێ بکا و پابەندی بێ!!

بێگومان ئایینی مەسیحی -کەپیش ئیسلام دوا ئایینە- بەزۆرەملی بلاوبۆتەووە بەئاگرو ئاسن خەلکیان دەخستە ژێر رکێفی یەوە!! رژیمی رۆمانی هەر کە ئیمپراتۆر قوسطەنطین ئایینی مەسیحی وەرگرت، ئیتر بە ئاگرو ئاسن کەوتە وێزەى رەشە خەلکەکەو ئەوپەری دژندەیی و کاری نامرۆقانهیان ئەنجام دا، بۆ بە مەسیحی کردنی خەلک، هەرەکو چۆن هەمان دەولەت و رژیم لەوەپیش ئەو کارە نامرۆقانهیان دەرەق بە ئەو مەسیحی یە کەمانەى کە بەقەناعەتەووە ئایینی مەسیحی یان قبوول کردبوو- ئەنجام دا؛ سزادان و بەکارهێنانی ئاگرو ئاسن هەر بۆ ئەو کەسانە نەبوو کە ئایینی مەسیحی یان وەرنەگرت! بەلکو ئەوپەری

دەرەندەیش بەکارهێندرا تەنانەت بۆ ئەو مەسیحییانەش کە برێی رای جیا جیا یان هەبوو دەربارەی چۆنیەتی مەسیح و، رازی نەبوون ئەو مەسیحیەتە وەرێگرن کە رژیمی رۆمانیا بانگەوازی بۆ دەکردو چوارچێوەی دەرشتبوو.

دەوی کە ئیسلام هات، یەکم شت کە بلای کردووەو کردی بە دروشمی سەرەکی بۆ بانگەوازییەکی، ئەم راگەیانندە پیروژه بوو کە دەفرموی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ لە ناییندا زۆرە ملێ هەر ناسەواری نیە، هەرکەسە بۆ خۆی ئازادە چ بیروباوەڕێک هەڵدەبژێرێ هەلبژێرێ، بێگومان رێگای سەرفرازیو راست و دروست، لەرێگای گومرایی جیاکراوەتەوه!!

بەرستی ئەمە مەبەدەئیکە بە ئاشکرا ریزگرتنی پەرەردگاری بۆ ئادەمیزاد تێدا دیاری دەدا، ریزی بیرو وێست و هەست و هۆشی دەگرێ، رێگەی دەدا دەربارەی سەرفرازیو گومرایی رەوتی خۆی دەست نیشان بکا. ناکامی کردووەکانی بخاتە ئەستۆیو حیساب و لێکۆڵینەوێ لەگەڵ بکا، ئەم ئازادی بیروباوەڕە، تاییبەتەندترین دیاردەی ئازادیی مەرۆقە، ئەو ئازادییە کە ئەمڕۆ لەسەدەی بیستەمدا برێ رێبازو پارت و گروھو کۆمەڵەن؛ بەرەوای نابینن و رێگا نادەن ئینسان بەوێستی خۆی بیروباوەڕی خۆی دیاری بکا، بەرنامەی ژبانی خۆی دابڕێژێ! یان دەبێ بیروباوەڕێ هەلبژێرێ کە رژیمنەکی دەیهوێ بۆلابیستەوه، یان دەبێ خۆی ئامادە بکا بۆ مردن بەجۆرەها شێوەی لەناوبردنی نامەرۆقانه.

بێگومان ئازادیی بیروباوەڕ، مافێکی بنەرەتی ئادەمیزادە، بێ دەستبەزکردنی و هەبوونی ئەو مافە، ئادەمیزاد بە ئادەمیزاد حسیب ناکرێ.

ئەو کەسە ئازادی بیروباوەڕ لە ئادەمیزاد زەوت دەکا، ئەو

ئادەمیزادیو کەسایەتی لی زەوت دەکا، جا کە بیروباوەر نازاد بێ، دەبی بانگەوازی کردنیش بۆ بیروباوەر نازاد بێ، هیچ ترس و راوەدونان و تیرۆرو گرو گێچەلی نەبی، کابرای بانگەوازیکەر لەمپەری بۆ دروست نەکری، نەگینا ئەو نازادییە هەر بەناو نازادییە و چ مانایەکی لە ناوەروکدا نییە.

نایینی ئیسلام بەرزترین تێروانینی هەیە: بۆ بوون و ژیان، باشترین و بەهێزترین بەرنامەی بۆ ئادەمیزاد پێیە. یەنەم نایینیکە بانگی هەلداوە، کە ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ زۆرە ملێ لە ناییندا نیە.

ئەو نایینە کە لەپێش هەموو کەسێکەو، بەهەلگرانی خۆی دەلی: بە زۆرە ملێ کەس موسوڵمان مەکن، ﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ رێگاری راست و رێگاری گومرایی لێک جیاکراوەتەو، هەرکەسە بۆ خۆی، نازادە: کام رێگایە هەلەبژیری با هەلیبژیری! دەی ئەمە لەکوێو هەلس و کەوتی پارت و ریکخراوو حیزب و گروھی جیا جیای ئەمڕۆ لەکوێ، کە هەریەکەیان دەیهوێ بیروباوەری خۆی بەزۆر بسەپینی، رێگە نادەن بە ئەوانە ی هاوپیرو رایان نین هەوا هەلمژن!

مێژووی ئادەمیزاد پڕە لە کارەساتی سامناک و پێشیل کردنی مافی مەرۆف، لە سەر بیروباوەری جیا بەئەو پەری دژبەیی کاری نامرۆقانهیان دژ بەیەک ئەنجام داوە!! ئیستاش لەهەموو ئاقاریکی سەرزهوی ئەم رەفتارە فاشی یانە بەرقەرارن و پتویست بە نمونە هیئانەو ناکا!

ئیسلاام فرمان بەرپڕهوانی خۆی دەکا، کە زۆرە ملێ لەکەس نەکن بۆ موسوڵمان بوون؛ چونکە بەلگەی راست و دروستی ئەوەندە ئاشکراو نمایانە، پتویست بە زۆرو جەخت کردن ناکا، هەروەها بیروباوەر بەقەناعەتکردن و بەلگەو دەلیل دەچیتە دلەو، بەزۆرو کوشتن و برین، ناچەسپن، بەتایبەتی دواي ئەوێ رێگای راست و خوار، لێک جیاکرانەو،

ریگای حق و به تال دیاری کراون، دواى بۆ هه موو خاوهن عه قلیک
 ناشکرا بوو: که نیسلام بهرنامه ی به خته وه ریو کامه رانی یه، غهیری
 نیسلام ریباری گومرایی و سه رلی شتیوانه، که وایی ناده میزاد نازادن، که سی
 هه زی لی بی با نیمان بینئ،، که سیکیش هه زی لی یه با به کافرایی
 به مینته وه...

نهم نایه ته باشتترین به لگه یه که نیسلام به شمشیر بلاونه کراوه ته وه،
 نهوانه ی که نهم رایه ده ده بون و بانگه شه ی ته وه ده کهن؛ گوایه نیسلام به
 شمشیر بلاو کراوه ته وه، رایه که یان هه لیه و بۆ چوونه کانیا ن بی بناغه یه..
 موسولمانان پیش کۆچ کردن بۆ مه دینه ده سه لاتی نه وه یان نه بوو
 که بهرام بهرایی کافره کان بکه ن، به زۆره ملی موسولمانیا ن بکه ن؛ دوا ییش
 که کۆچیا ن کرد بۆ مه دینه و به هیز بوون، به در یژایی میژوو زۆره ملی یان
 له که س نه کردو وه بۆ موسولمان بوون، وه کو شوین که وتوانی مه سیحی
 کردو و یانه. نایه ته که ش سه ره تای سالی چواره می کۆچی هاتۆته خوارئ،
 نه و کاته ییش موسولمانه کان به هیز بوون، ده یانتوانی زه برو زه نگ بنوینن
 به لام نه یان کردو وه!!

هه رگیز موسولمانان په نایان بۆ شهرو جیهاد نه بر دو وه مه گه ر بۆ
 بهر په رچدانه وه ی ده ست در یژی و ریگه خوش کردن بۆ نازادی بیرو با وه رو،
 به ره له سستی کردنی رژیمه سه ته مکاره کان که ناهیلن موسولمانان مافی
 ره وای بانگه وازیکردنی خۆیا ن نه انجام بده ن، بۆ رامالینی نهوانه ی ده بنه
 له مپه ر بۆ بلاو بوونه وه ی نیسلام له سه ر زه و ی،، به لگه شمان ته وه یه:
 زۆر جار موسولمانان ناگر به ستیا ن له گه ل دوژمن دا را گه یاندو وه به سه رانه
 رازی بوون، دوژمنیا ن سه رپشک کردو وه: له نیاوان موسولمان بوون و
 سه رانه دان و شه ر له گه لدا کردن. چونکه که سیک خودا هی دایه تی بداو
 دل و ده روونی نوورانی بکا، به به روا و قه ناعه ته وه موسولمان بیئ، ته وه

سوود لە بیروباوەرە کە ی وەر دە گری.. کە سیکیش چاوی دل و دەروونی کویربووبو چاوو گویچکە ی لە کار کە وتبن و مۆر کرابن، ئە گەر بە زۆرە ملی موسولمانیش ببی، نیمان هێتانه کە ی سوودی نابی. جا کە وایی ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ کە سیک واز بیتنی لە پەرستنی بت و ئەو شتانه ی شهیتان خوشی دەوین، بە ندایە تی هەموو کە سیک -جگە لەخودا- رەت بکاتەو، ئادە میزادو جندۆکەو شهیتان و ئەستیرەو بت و صەنەم نە پەرستی، تەنهاو تەنها بە ندایە تی خودا بکاو ئەو پەرستی، شایە تی بدا؛ کە هیچ خودا نین جگە لە خودای مەزن و پەرەردگار، ئەو ﴿فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا﴾ بێگومان دەستی گرتووە بە گوشتیکی قایم و قۆل، کە هەرگیز پچرانی بۆ نیە، واتە: پەرەردگار پابە ندبوونی بە ثابینەو چواندووە بە کە سیک کە دەست بگری بە گورسیکی قایمی پتەوی وەها کە پچرانی نەبی.

﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ پەرەردگار ناگاداری قسەو کردەو ی ئادە میزادە، دەزانی تەصەورو بیروبوچوونیان چۆنەو چۆن نیە، قسە ی ئەوانە ی کە کافرن بە طاغوت و برواشیان بەخوا هەیه دەییستیو زاناو ئاگادارە بەو بیروباوەرە ی لە دلیان دایەو شیردراو یە.

پەرەردگار بیسەر و زانیە بە هەموو شتیکی ناشکراو نادیار، چۆنیە تی هەموو حەقیقە تیک دەزانی، هەموو بیروباوەرەو گوفتارو کرداریک ناگادارە. ﴿اللَّهُ وَلِي الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ پەرەردگار خۆی سەرپەرشتی کاروباری موسولمانان دەکا، چاودیریان دەکا، شارەزاییان دەکا بۆ چاکە کاری. بەهۆی هەست و عەقل و هۆش و ئامۆژگاری ثابینی یەو لە گومرایی شک و گومان، لە نەزانیو سەرلی شیاوی کوفرو لادان رزگاریان دەکا بۆ گۆرەپانی خوشبەختی و رووناکایی زانست و زانین، بۆ بروای راست و دلیابوون. بێگومان نیمان

نوورو رووناکی یه، نووریکسی خودایی یه له سروشت و حقیقه تدا یه ک نووره، یه ک روشنایی یه.. به لām کوفر چهند تاریکستانی یه کی یه ک له سهر یه که، بویه ده فمر موی: ﴿من الظلمات إلى النور﴾.

بیروباوهر رووناکی یه، روشنایی ده دا به بوون. موسولمان که یه که م شوعلو بریسکه می له دلی دا پهیدا ده بی گیکانی پی رووناک ده بیتوه، روحی ته صفیه ده بی، روشنایی ده دا به ده وروبهری، نیمان رووناکی یه که حقیقه تی شته کان درده خا، حقیقه تی مه بده نو ته صهوراته کان درده خا، دلی موسولمان به بی پهرده و به بی چلک و په له شته کان ده بینی! نه و رووناکیه ریگای قانونی بوونه وهر بو مرؤف دیاری ده کا، نیتر نه و کاته موسولمان هه لاس و که وتی خو ی به گیره ی قانونه که ونی یه که ره ها ده کاو، به گیره ی قانونه که ره فتار ده کا، به ره و ربازی خودا هه نگاو ده نی و هیچ له مپهر و کۆسپ و که ندو له ند بهرگری ناکه ن و، له و ربازه پیروزه لای ناده ن.

نیمان یه ک رووناکی یه نه ده میزاد شاره زا ده کا بو یه ک رباز که ریگای نیسلام و خودا په رستی یه، به لām کوفر و گومرایسی چهند تاریکایی یه که جوئ جوین، تاریکایی هزو ئاره زوو، تاریکایی تهره بوون و سهر لی شیوان، تاریکایی لووت به رزی و له خو بایی بوون، تاریکایی بی هیزی و زه بوونی، تاریکایی ریا و دوو روویی، تاریکایی ته ماع و هه لپه کردن، تاریکایی شک و گومان، تاریکایی شوین که وتنی غهیری بهرنامه ی خودا. په نا به خوا نه ده میزاد ههر له گهل وازی له نووری خودا هینا، ده که ویته ناو نه و تاریکاییانه وه؛ که واته دواړوژیکسی سامناک چاوهر وانی نه وانه ده کا که له ربازی خودا لاده ده ن. ﴿اولئك أصحاب النار هم فيها خالدون﴾ نه وانه تا قم و کۆمه لی دۆزه خن و شیواوی سزای دۆزه خن و تییدا ده میننه وه هه تا هه تایه!! که نه وان به نووری نیسلام

شاره زای ریگای راست نه بن و نهینه سهر ریگای خودا په رستی شیای و نهونه که بچنه ناو دوزه خوه ههتا ههتایی تییدا بمیننهوه.

لیره دا پرسیاریک سهره هله دا، پرسیاره کesh نهویه بری دلپیس و دوژمنی نیسلام دژایه تیه ک پهیدا ده کهن له نیتوان نایهتی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ و نایه تیکی تر که له وه و پیش راقه مان کردوه که ده فهرموی: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ﴾. ده لئین: مانای نه نایهته و نه نایهته پیکه وه هه لئا کهن و دژایه تیان ههیه.

بریکی تر له دوژمنانی نیسلام بهر و آلهت و خۆ پیشان ددهن که داکوکی له نیسلام ده کهن و نه تۆمه تهی لی دوورده خه نه وه به شیویه کی حيله بازی، ده یانه وی گيانی جهاد له ههستی موسولماناندا کپ بکهن و نه کاره گرنگ و پیروژه یان له بیربیه نه وه، هه میسه ههول ددهن له نرخ و ریزی جهاد کهم بکهنه وه، رۆلی گرنگی له میژووی نیسلامدا بی بایه خ بخرنه پیش چاو، واش پیشانی موسولمانان ددهن که نه مپوچ پیوستیه ک به جهاد نه ماوه!! له راستی دا نه دوو تاقمه ههردوویان له گروهی رۆژه لاتناسه کان! له سهنگه ری دژ به نیسلامدا ده جهنگین و ده یانه وی بهرنامه کی بشیوینن.

مه بهستی سهره کیشیان نهویه نه گيانه له موسولماناندا بمزینن و، له گۆر په پاندا نه بیته له مپه له بهرده میان، جا که دلنیا بوون له سهرکهوتنی کاره که یان، نه مجار جوړه ها ئامیریان به کاره ینا بو زنجیر کردنی موسولمانان و به بی ره حمانه لییان دان و له هه موولایه که وه هیرشیان کردو ته سهریان. واشیان خسته دلی موسولمانان وه که جهنگ له نیتوان داکیر که ران و خویاندا شه ری بیروبا وه نییه، تا پیوستی به جهاد بی، به لکو نه شه ره شه ری ئابوورییه و، شه ری بازرگانی و کان و بهروبوومه؛ که وابو پیوست به جهاد ناکا!!

بەلام پێویستە موسولمانان هەموویان ئەم راستییە بزانن: کە بەدریژایی میژوو موسولمانان شمشیریان لە کالان دەركیشتاوه و جیهادیان کردووه، ئەک بۆ موسولمان کردنی خەلک بەزۆرەملی، بەلکو بۆ داوین کردنی چەند مەبەستیک کە هەموویان پێریستیان بە جیهاد بوو!! بەبێ جیهاد ئەو مەبەستانە داوین نەدەکران، واتە ئیسلام جیهادی بۆیە داناوە تا بەرگری لە موسولمانان بکا، ئەزیزەت و فیتنەیان لێ دوور بخاتەو، بۆ ئەوەی ناسایش بۆ خۆیان و مال و دارایی و بیروباوەریان دەستەبەر بکا، قورئان ئەو بنەما گەورەییە دامەزراندووه کە دەفەرموی: ﴿وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ﴾ دەست درێژی بۆ سەر عەقیدە و بیروباوەر گەورەترە لە دەست درێژی بۆ سەر ژيان. کەوابێ بەپێی ئەم نایەتە بیروباوەر بەنرخترە لەژیان، دەبێ موسولمان رێگەی پێ بدرێ بچەنگی بۆ ئەوەی بەرگری لە بیروباوەر و ئایینی خۆی بکا، بێگومان موسولمان بەدریژایی میژوو تووشی جۆرەها فیتنەیی بوون، لەپێناو بەرگری کردن لە عەقیدە و بیروباوەری پێرۆزیان دا ئازار و ئەشکەنجەیان بینیوه، زۆرجار کەوتونەتە بارو دۆخی واو کە هیچ چارهیان نەماوه جگە لە دیفاع کردن لە خۆیان و مال و دارایی و بیروباوەر.

ئەو هەتا موسولمانانی ئەندەلووس تووشی سەختترین شیوەی سزاو ئازاردان و کوژرانی بەکۆمەڵ بوون، بۆ ئەوەی موسولمانان لە ئایینی خۆیان پەشیمان بنێهه ئەک هەر لە ئەندەلووس بەلکو موسولمانان لە زۆر شوینی دیکەو بەدریژایی میژوو، جۆرەها سزاو نارەحەتیان چەشتووه، هەتا ئیستاش لە جۆرەها ولاتی شیوعی و صەهیۆنی و مەسیحی و بتپەرستی دا ئەم حالەتە هەر بەردەوامە. موسولمانان جۆرەها ئەشکەنجەو ئازار دەدرین؛ کەوابێ ئیستاش جیهادیان لەسەرەو پێویستە بەرگری لە خۆیان بکەن؛ بەجیهاد کردن ئەو فیتنەییە لەخۆیان دوور بخەنەو، ئەگەر

راست ده‌کهن و موسولمانی ته‌واون.

هه‌روه‌ها ئیسلام جیهادی به‌پتویست داناوه بۆ دابینکردنی ئازادیی بانگه‌وازی و داوای ئازادی بیروباوه‌ر ده‌کا، ییگومان ئیسلام چاکترین به‌نامه‌و باشتترین دیاری و یاسا و قانونی هی‌ناوه بۆ جیهان و ده‌بی بِلایکریته‌وه‌و بخریته گویچکه‌ی ئاده‌میزادانه‌وه. جادوای روونکردنه‌وه‌و پئ‌گه‌یانندن و تیگه‌یانندن، هه‌رکه‌سه ئازاده نه‌وی هه‌زی لی بی با موسولمان بی، نه‌وی ناشیه‌وی با کافر بی ﴿لَا اِکْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ به‌لام پی‌ویسته پیش نه‌وه، کۆسپ و ته‌گه‌ره له‌پیی بانگه‌وازی‌یه‌که‌دا لابیردری، بۆ نه‌وه‌ی ئایینه‌که چۆن هاتوو‌ه ئاوا بگه‌یه‌ندری، نه‌و په‌رده‌و له‌مپه‌رانه رادری: که مه‌نعی بیستنی نه‌م بانگه‌وازی‌یه ده‌کهن، بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی بانگه‌وازی بیستن و شوینی که‌ون و، بکه‌ونه گه‌ل کاروانی هیدایه‌ت.

ناشکراشه بری له‌و په‌رده‌و له‌مپه‌رانه رژی‌مه مله‌پور و طاغوته‌کانن، ده‌ره‌به‌گ و خۆبه‌زل زانه‌کانن، پارت و گرو‌هو حیزبه خوانه‌ناسه‌کانن..

به‌کورتی ئیسلام جیهادی داناوه بۆ تیکشکاندن و لی‌که‌هه‌لوه‌شانندی نه‌و رژی‌مه سته‌مکاره مله‌پورانه‌و دانانی نیظام و یاسایه‌کی دادوه‌رانه‌ی ئیسلامیی که ریگه‌ی بانگه‌وازی کردن بۆ ئیسلام به‌ئازادی ده‌سته‌به‌ر بکا. ناشکراشه تا ئیستا نه‌م هه‌ده‌فه هه‌یه‌و جیهاد پتویسته له‌سه‌ر موسولمانان و نه‌و شتانه‌ی جیهادیان بۆ پتویست کراوه زۆرتربوون، که‌م نه‌برونه‌ته‌وه.

ئیسلام جیهادی به‌پتویست داناوه بۆ نه‌وه‌ی که له‌سه‌ر زه‌وی یاسا تایبه‌تی‌یه‌که‌ی خۆی به‌سه‌پینی و بیپاریزی. چونکه هه‌ر ئیسلام یاسایه‌و، به‌نامه‌یه‌کی وایه، که ئازادی ئینسان به‌رامبه‌ر برای ئینسانی ده‌سته‌به‌ر ده‌کا، نه‌و کاته نه‌وه ده‌سه‌لمینی که ته‌نها یه‌ک که‌س هه‌یه به‌ندایه‌تی بۆ ده‌کرئ نه‌ویش زاتی پاکی په‌روه‌ردگاره، ئیتر هه‌موو به‌ندایه‌تی‌کردنیک‌ی

تر لەسەر زەوی بەهەموو جوۆر شتووەکانیەو پووچەل دەکاتەو و رینگە نادا هیچ کەس و گروۆ و تاقم و حیزبێک یاساو بەرنامە بۆ ئادەمیزاد دابنێن و لەرێگەی ئەو یاسایەو کۆیلاوەتیان بەسەردا بسەپنن.

ئێسلام پێی وایە: تەنها یەک خۆدا هەیە، کە شایانی ئەو بێ ئادەمیزادەکان بپەرستن و، گەردنکەچی بن و، یاسایان بۆ دیاری بکا. کەوابوو لە یاسای ئێسلامدا بە گۆی کردنی ئادەمیزاد بۆ ئادەمیزاد نابێ لە سنووری یاسای خۆدا دەریچێ! ئەمەیه یاسای ئێسلام کە لەسەر بنەمای یاسایەکی ئەخلاقی و دادەمەزرێ کە ئازادیی بۆ هەموو ئینسانێک دەستەبەر دەبێ. تەنانەت بۆ ئەو کەسانەش کە برۆیان بە ئێسلام نی، هەر لەژێر یاسای ئێسلامدا حۆرمەتی هەموو کەسێک پارێزراوە و هەموو کەس هەست بە مەروفاوەتی خۆی دەکا!

تەنانەت ئەوانەش کە برۆیان بە ئێسلام نی. لە نیشتمانی ئێسلامدا دەپارێزرێ هەر بیروباوەڕێکیان هەبێ!!

ئێسلام جیهادی دانائە بۆ ئەوێ کە ئەم یاسا پیرۆزو بەرزە دابمەزرینی، بپەسپێنێ و بپەسپێنێ، کەوابێ مافێکی رهوای موسوڵمانانە کە جیهاد بکەن بۆ تیکشکانی رژیمە دیکتاتۆریەکان کە لەسەر بنەمای ئێسلام شمشیریان هەڵنەگرتووە!! ئێسلام هەلگرێ شمشیری واجب نەکردووە بۆ ئەوێ خەڵک بەزۆر موسوڵمان بکا، هەرگیز ئێسلام بە شمشیر بلاونەبۆتەو وەکو دۆژمنانی ئێسلام شاتەشاتی بۆ دەکەن و دەیانەوێ بەو تەوانباری بکەن، بەلکێ جیهادی پێوست کردووە بۆ ئەوێ یاسایەک دابنێ لەژێر سایەی دا هەموو بیروباوەڕێک بتوانێ بە ئازادی بژی و لە چوارچێوەی پابەندبوون بە یاساکان خۆیان بگونجێنن، با برۆاشی پێ نەکەن. بەلێ ئێسلام هێزی پێوست بوو بۆ پەرەپێدان بە هەبوونی خۆی بۆ بلاوونەوێ، بۆ دنیایی پەرەوکارانی لە پاراستنی

بیروباوەڕەکیان، بۆ دُنیاوی ئەوانەى موسوڵمان دەبن لە ژيانى خۆيان ئەمین بن که دەست درێژی ناکرێتە سەریان.

بەلێ ئیسلام پێوستی بەبەرنامەو یاسا هەیە، پێوستی بە هیژو چەك و سوپا هەیە، پێوستی بە جیهاد و تیکۆشان و خۆبەخت کردن هەیە. بەلێ ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ بەلام ﴿وَأَعِدَّ لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْغِيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ. وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾.

پێوستە موسوڵمانان حەقیقەتی ئایینی خۆیان بزائن، ئاگاداری چۆنیەتی میژووی کەونا راوی خۆیان بن. لەکاتی مونا قەشەو کێشەو بێنەو بەرەدا بە لیها توویی و چاوە ترسانەو بەرگری بە خۆیان بکەن.

نەچن وەکو تاوانبارێکی لە رزۆك بەرگری لە خۆیان بکەن، بەلکو هەمیشە بە دُنیاوی و بە حەماسەو دیفاع لە ئیسلام بکەن، ئەو راستیە بزائن کە ئەوان لە سەر حەقن، هەموو خەلکی تر لە سەر بەتالێن، یاسایان لە ژوور هەموو یاساییکەو هەیە، رێبازیان لە هەموو رێبازێک راست ترو رۆشنترە، بەلکو هەر رێگای ئەوان راستەو رێگاکانی تر هەموو هەڵدێرو چەپرەو بەردەلان و کەندو لەندە.

چیرۆکی نەمردوود

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهٖ أَنْ عَاتَتْهُ آلَهُ الْمَلِكِ إِذْ قَالَ
إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ
فَإِنَّ آلَهُ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي
كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾

لەو هەپش پەرەردگار ئەو هەی راگەیاندا کە خۆی سەرپەرشتیکارو

چاودیری موسولمانانہ، ملہورہ کانیش گہورہ و خوشہ ویستی
خوانہ ناسہ کان، نہ نجار بہ شوین نہ ودا دوو نمونہ ہی ہینایہ وہ: نمونہ یہ کہ
بۆ نیمان، نمونہ یہ کہ بۆ یاخی بوون: بۆ چہ سپاندنی نہ و راستی یہ کہ
رایگہ یاند، نمونہ کانیش نہ وانہن: حہ زرتی نیبراہیم خودا توفیقی دا
بہ لگہی بہ ہیزی ہینایہ وہ نہ مروودی بۆردا. نہ مروودیش ریگای راستی
لی ہون بوو، نووری حہ قی نہ دۆزیہ وہ، بہ لگہ و دہ لیلہ کانی لاوازو ہیچ و
پوچ بوون، چیرۆکی نہم دووانہ بووہ تہ نمونہ ہی موسولمان و کافر: وہ کو
دہ فہرہ ی:

﴿الم تر إلى الذي حاج إبراهيم في ربه أن آتاه الله الملك﴾ نہ وہ
چیرۆکی نہ مروود نازانی؟ نہ و نہ مروودہی کہ پاشایہ کی دیکتاتۆرو
ملہورو خۆ بہ زل زان و لوتبہرز بوو، تہ نانہت خۆی پی خودابوو، وہ کو
وتراوہ: نہم نہ مروودہ کوری کۆرش کوری کہنعان کوری شام کوری نوح
بووہ، دہ لیتن چوار پاشا توانیویانہ ہہموو دنیا بخنہ ژیر دہ سہ لاتی
خۆیانہ وہ، ہہر لہ رۆژہ لاتیہ تا رۆژئاوا دہستیان برۆا؛ نہ و پاشایانہش
چوار کہسن، دوو پاشای خودا پەرست، دوو پاشای خودانہ ناس، پاشا
خودا پەرستہ کان؛ سلیمانی کوری داوودو ذولقہرنہن بوون، دوو پاشا
خودانہ ناسہ کانیش نہ مروودو بہ ختونہ صر بوون، نہم نہ مروودہ پاشای
سہر دہ می خۆی بوو لہ گہل نیبراہیم دا کہوتہ مونا قہ شہ و دہ مہ دہ می؛!
نینکاری ہہبوونی خودای نہ دہ کرد، بہ لکو برۆای بہ تاک و تہ نیایی و
خودایہ تی بہ تہ نہای پی نہ بوو، پی و وانہ بوو کہ ہہر خودا ہہ لیسورینہری
بوونہ و ہرہ. ہہر وہ کو چۆن برۆ لہ سہر لیشیواوی سہر دہ می نہ زانی پیش
نیسلام، برۆایان بہ ہہبوونی خودا ہہبوو بہ لام ہا و ہلیان بۆ دادہ نا.
ہہر وہ ہا نہ مروود پی و وانہ بوو کہ دہ سہ لاتی تہ و او ہہر بۆ خودایہ
بہ تہ نہا، پی و وانہ بوو کہ ہہر یاسای خودا دہ بی پایہ دار بی، ہہر دہ بی
حوکمی نہ و کاری پی بکری.

دەسەلات و پاشایەتی داوەتی، کەچی سەرپێچی خودای کردو، خۆی لێ بوو بە خداو، پێی وابوو، ئەو دەسەلاتە دەسەلاتیکی حەقیقی و پایەدارە. لەباتی بەندایەتی کردن بۆ خدا خۆی بەخودا زانی، لەجیاتیی شۆکرو سۆپاسگوزاریی کوفرانی نیعمەتی خودای کرد، ئەبوابێ ئەو ریزو دەسەلاتپێدانه ببوابێ بە هۆی ئەوەی بەندایەتی کردن بۆ خدا ئەنجام بدا، کەچی بوو بەهۆی ملهپۆڕی سەر رەقی و خۆبەخودا زانی!!

بۆیە پەرورەدگار بەسەر سۆرمانەوه باسی ئەو طاغوتە دەکاو دەفەرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ﴾ بەپراستی جێگای سەر سۆرمانە کە نازو نیعمەت و دەسەلات و پاشایەتییەکی کە پێی دراوە لەجیاتیی ئەوەی شۆکری خودا بکا، خۆی بەخودا بزانی!!

جا کاتێک کە نەمرود وود لەناو موناقلەشەو دەمەدەمی دا لە ئیبراهیمی پرسی: ئەو خودایە کێیە تۆ دەپەرستی و پێت وایە هەر ئەو حاکم و یاسادانەرە؟! ئیبراهیم ویستی سیفەتێک بۆ خودا بەیان بکا کە هیچ کەس تێیدا هاوبەش نیە.

﴿قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ وتی: ئەو خواوەی من دەپەرستم، خودایەکی وەهایە ژیاو و مردنی بەدەستە، مردن و ژیاو بەدی دینی، بێگومان تا ئێستاش ئێمە هیچ شتێک لە حەقیقەت و چۆنیەتی مردن و ژیاو نازانین. هەر ئەوەندە دیاردەیی ژیاو لە زیندوو دیاردەیی مردن لە مردوودا دەبینین!!

نەمرود وودی ملهپۆڕی سەر رەق وتی: من گەرەو پاشای ئەم خەڵکەم بە ئارەزووی خۆم کاروباریان هەڵدەسۆپێم، کەوابێ خودام و پێویستە خەڵک گەردنکەچی من بێ ﴿قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ﴾ من خەڵک دەژینم و خەڵک دەمرینم، حەزم لێ بێ فلان دەکوژم و فلان دەفوو دەکەم و نایکوژم!

دوو پیاوی هینان، یه کیکیانى عه فوو کردو، نهوى تریانیشى کوشت. وتى: نه وهتا ژيان و مردنم به دهستهو، به ئاره زۆى خۆم کيتم بوئ ده يکوزم و کيتم ههز لئ بئ عه فووى ده کهم.

چوار کهسى تريشى هينان کردنيه ژووریکه وه خواردن و خواردنه وهى لئ قه دهغه کردن، پاشان که گه يشتنه نه و په رى برسيایه تى و تینوايه تى دوو که سيانى هينان تيروپر خواره مه نى و ئاوى پيدان، دوو که سه کهى تريشى به بئ خواردن و خواردنه وه هيخته وه تا مردن. وتى: نه وهتا ئاوا مردن و ژيان به ده ست خۆمه و چيم بوئ نه نجامى ده ده م.

به راستى نه مه يه کهم تیکشکانى نه مردوود بوو، که به م به لگه نامه عقووله به ربه ره کانى ئیبراهيمى کرد! چونکه مه به ستى ئیبراهيم به ديه تىنانى ژيان و نهو شوعله نه ينى به بوو، که له نه بو وه وه په ره ردگار به دى ده هينئ!! ههروه ها نه مانى ژيان و ته فرو تونا کردنى ژيانى هه موو بوونه وه ریکى زيندوو بوو، نه ک بوون به هوکارى مانه وهى ژيان بو چهند که سيک تاما وه يه ک، يان بوون به هوکارى مردنى چهند که سيک.

نه مجار ئیبراهيم که چه واشه کردن و موغاله ته کردنه کهى نه مردوودى بيست و ديدو بوچوونى خۆى به رامبه ر ژيان و مردن ئاشکرا کرد، مونا قه شه کهى گويزايه وه بو هيلیکى تر، بو نه وهى نه مردوود نه توانئ موغاله تهى تيدا بکاو ده مکوتى بکاو بو رى بدا ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ﴾.

ئىبراهيم وتى: په ره ره دگارى من روژ له روژه لاتيه وه کيش ده کا به ره روژ ئاوا!! ته گه ر راست ده کهى به ده سه لات و توانای ده ته تو له خوژ ئاوا وه کيشى بکه به ره روژه لات. نه وهتا خودای من هه موو روژئ له کاتى خۆى دا به بئ دوا که وتن و پيش کدرتن، به شي وه يه کى ریک و پیک به گویره ی ياساو نيظاميکى فه له کيى، خو ر له خوژه لاتيه وه

هه‌لدینئ، نه‌تۆ ئازا به! له خۆرئاواوه هه‌لی بینه!! ئیتر له‌جیاتى نه‌وه‌ی نه‌مردوود ئیمان به‌یتئ و له که‌للهره‌قى خۆی دابه‌زئ و که‌ردنکه‌چى په‌روه‌ردگار بىئ، که‌چى ﴿فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ﴾ شه‌ژاو سه‌رسام بوو، بۆرى خواردو بى‌ده‌نگ بوو، نه‌و کافره‌ خوانه‌ناسه‌ دیکتاتۆره‌ مله‌وره‌ بۆرى خواردو به‌لام بۆرخواردنه‌که‌ی نه‌بووبه‌هۆی ئیمان هینانى و هیدایه‌تى وه‌رنه‌گرت.

چیرۆکی عوزه‌یرو گۆی‌دریزه‌که‌ی

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

چیرۆکی پیشوو بۆ سه‌لماندنئ هه‌بوونئ په‌روه‌ردگار بوو، نه‌م چیرۆکه‌و چیرۆکی دوا نه‌ویش، که‌ نایه‌تى ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ...الآيَةَ﴾ ده‌یگێڕه‌ته‌وه‌ بۆ ئیثباتکردنئ زیندوووبوونه‌وه‌ی دوا مردن و هه‌بوونئ هه‌شرو نه‌شه‌ره‌و ده‌فه‌رموئ: ﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! بڕوانه‌و گۆی‌ راگره‌، بۆ به‌سه‌ره‌اتیکی ترو، رووداوکی تر، که‌ ده‌سه‌لاتی خودا ده‌رده‌خا، وه‌کو سه‌رگوزشته‌ی نه‌و که‌سه‌ی که‌ به‌سواری ولاغیتک به‌لای شاریکدا تپه‌یه‌ی؛ شاریکی خاپوورو ویران، دیواره‌کانی

به سهر هه لاشه که ی دا که وتبوون، ناداری به سهر پاداری یه وه نه مابوو، به جۆریک که خه یالی نه وه ی لی نه ده کرا جاریکی تر دانیشتوانی نهم شاره زیندوو بینه وه و خانوو باله خانه کانی نا ده دان بکرینه وه، دیمه نه که ی نه وه نده سامناک و سهر سوپه ی نهر بوو، بینهر سهر ی لی سوپ ماو سهر ساو بوو، له گهل نه وه دا بپروای به هه بوونی پهروه ردگاری خاوه ن ده سلات هه بوو، به لام دیمه نه که نه وه نده خستیه سهر سامی یه وه، هه رچه نده تی راما، به خه یالیش په ی به وه نه برد که جاریکی تر نهم ناده میزاده پولکاوانه ی ژیر نه و دارو په ردوو تیک روو خاوه زیندوو بکرینه وه یان له توانادا هه بی نه و شاره وه کو خۆی ناوه دان بکریته وه!

بۆیه به سهر سامی یه وه ﴿قال اٰنى يحى هذه الله بعد موتها﴾؟ وتی: خودا چۆن نهم ئیسکه رزیوو پولکاوانه - دواى نهم مردن و په رت و بلبا بونه وه و رزینه - زیندوو ده کاته وه؟! چ هیزیک هیه به توانی نهم کاره نه سته مه نه نجام بدا؟ پی ی وانه بوو جاریکی تر ناوی هدیات به چیته وه ناو نه و مردوانه.

زور به ی راقه که رانی قورئان پتیا ن وایه نه و ریواره. هه زره تی عوزه ییر بووه، نیتر پهروه ردگار نه هات به شیوه ی حیوار وه لامی بداته وه و تی بگه یه نی: که چۆن نه وانه زیندوو ده کاته وه: به لکو ویستی خودا و ابوو به شیوه یه کی واقعی و عه مه لی نه و راستی یه تی بگه یه نی، چونکه وادیاره سهر سوپه مانه که ی به جۆریک بووه به به لگه ی ناوه زو مه نطیق و ویژدان نه ره و یوه ته وه به نامۆژگاری دیاردی گشتی سهر سام بوونه که ی لانه چوو، به لکو پیو یستی به چاره سهر یکی تایبه تی و شه خصی بووه بۆیه یه که سهر دواى نهم پرسیاره ﴿فاما ته الله مائة عام ثم بعثه﴾ پهروه ردگار مراندنی و گیانی کیشا، بۆ ماوه ی سهد سال به مردووی مایه وه و نه مجار زیندوو ی کرده وه و هۆش و گۆشی پی دایه وه و، ﴿قال: کم لبثت؟﴾ پی ی

فەرموو: ماوەی چەند بە مردوویی ماویتەو؟ ﴿قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ کەسەیری دەورووبەری خۆی کردو لە دیاردەکانی دەورووبەری تێفکری، وتی: ماوەی مانەوێم لێرە بەمردوویی روژیک یان بەشیکی لە روژیک بوو. چونکە وەک دەلێن: ئەو کاتە مرد تازە خۆرەلاتوو، کەزیندووش کراوەتەو دەمەو ئیوارە بوو. ﴿قَالَ بَلْ لَبِثْتُ مائة عامٍ﴾ پەرەردگار فەرمووی: نەخەیر وا نیە، بەلکو تۆ سەد سال مردوویی لێرە بە مردوویی ماویتەو.

مامۆستا سید قطب دەفەرموێ: بەگۆڕەر تاقیکردنەوی ئادەمیزاد ئەم تاقیکردنەو حەسییە واقعییە دەبێ لەو دەورووبەرە دیاردەیی و هەبووبین کە تێپەربوونی ئەو سەد سالە بەسپێنی، ئەم دیاردانە لە خۆراک و ئاوی خواردنەو کەیدا بەدی نەکراون، چونکە ئەوان هیچ گۆرانیکیان بەسەردا نەهاتبوو ﴿فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لِمَ يَتَسَنَّه﴾ سەیری خواردەمەنی و ئاوی خواردنەو کەمی خۆت بکە هیچ گۆرانیکیان بەسەردا نەهاتوو.. کەوابوو دەبێ ئەو دیاردانە لەخودی عوزەیر خۆی دا یان لە ولاغی سوارییە کەیدا هەبووبین، بۆیە فەرمووی: ﴿وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ﴾ سەیری گۆیدریژە کەت بکە! چۆن لاشەی پۆلکاوە و رزیو.. زیندووی دەکەینەو بۆ ئەوێ ئەم بەسەرھاتەیی تۆ کە لاشە کەت هیچ تێک نەچوو و ولاغە کەشت هەر لەپەنا تۆو بوو ئەو ئاوا پۆلکاوە بیکەین بە نیشانەی بەدەسەلاتی خۆمان ﴿وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نَنْشُرُهَا ثُمَّ نَكْسُوها لحمًا﴾ سەیری ئیسقانی ولاغە کەت بکە! چۆن کۆیان دەکەینەو و ریکیان دەخەینەو ئەمجار بەگۆشت دایان دەپۆشین!!

موعجیزە و ھەڵبەتە کەش ئەوێە کە بەفەرمانی پەرەردگار ئیسقانەکان چوونەو پەنا یەکترو ریکخراوەو، بەگۆشت داپۆشرانەو و گیانیان تێچوو و لەپیش چاوی عوزەیر کە ئەو خۆی هەر لەپەنا گۆیدریژە کەمەو و

بوو بوو، هیچ گۆږان و رزین و پۆلکانی به سمردا نه هاتبوو، خوارده مه نی و
 ناوی خواردنوه که ی هیچ نه گۆږابوون، نه مه له کاتیکدا که لاشه ی
 ولاغه که ی لاشه ی خۆی خواردن و خواردنوه که ی له ژیر کاریگه ری یه ک
 ناوو هه واودا بوون و، له یه ک شوین بوون، که وابی نه مه ش نیشانه یه کی
 تری گه وره یی و به ده سه لاتی خودایه و، ره هایی و بی پایانی ده سه لاتی
 پهروه ردگار ده گه یه نی، بۆ نه وه ی به عه مه لی عوزه ر پیغه مبه ر تی بگا و
 بزانی: خودا چۆن مردوو زیندوو ده کاته وه!.

نیتر نه م پیاوه ﴿فلما تبين له﴾ که به چاوی خۆی نه م تاقیکردنه وه ی
 یینی و، ههستی به م ده سه لاتو توانا ره هایه ی پهروه ردگار کرد ﴿قال اعلم
 أن الله على كل شيء قدير﴾ وتی: ده زانم و به چاوی خۆم دیتم که
 پهروه ردگار ده سه لاتی به سمر هه موو شتی که دا هه یه و هه رچی بیه وئ
 ده یکا!.

هه زو ناره زۆی د لنبابوون له ناخی هه زره تی نبیراهیم دا

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ
 تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ
 الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ
 ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾

نه مجار دوا ی راناندنی نه م سه رگوزشته و تاقیکردنه وه سه رگوزشته و
 تاقیکردنه وه یه کی ترمان بۆ راده نوینی نه ویس تاقیکردنه وه ی نبیراهیمه و
 ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ﴾ نه ی
 موحه مه د! نه ی ره هبه ر! نه وه بۆ خه لک بگپه ره وه یادی نه وه بکه ره وه:

کە ئیبراهیم وتی: پەروەردگارا! پیشانم بە زاتی ییچوونتان چۆن مردووی پۆلکای رزیو زیندوو دەکاتەو. ییگومان نەم پرسیارە لەبەر ئەوە نەبوو بڕوای بە زیندوو بوونەو نەبێ، یان گومانی لە دەسلاتی خودا دا هەبێ، بە لکو حەزو ناره‌زۆیه‌کی دەروونی بوو شەوقیکی رۆحیی بوو بۆ بە‌چاوی نینی ئەو نەیتنی بە خودایی بە کە زیندوو کردنەو هیه، ئیبراهیم ویستی بە‌چاوی خۆی ببینێ دەستی قودرەتی خودا چۆن ئەو کارە گەرنگە ئەنجام دەدا.

بۆ ئەوەی تام و خوشی ئەو بینینه دل خوشی بکا و نارامی بە‌گیانی بدا و ماوه‌یه‌ک لەو کەش و هه‌وایه‌ سەر سوڕه‌ینه‌ردا هه‌ناسه‌ بدا و خوشی بینینی ئەو دیمەنە شادی بکا. ئەگینا ئیبراهیم لەپله‌ی هه‌ره‌ به‌رزی بیرو بڕوا و ئیمان پته‌ویی دا بوو ﴿قال أولم تؤمن﴾ پەروەردگار پێی فەرموو بۆچی بڕوات بە زیندوو کردنەو‌ی مردوان لەلایەن ئیمه‌وه‌ نیه‌؟ ﴿قالبی ولكن لیطمئن قلبي﴾ ئیبراهیم وتی: پەروەردگارا! بە‌لێ: من بڕوای تەواوو دامە‌زراوم بە ره‌هایی دەسلاتی ئیوه‌ هه‌یه، ئیمانیکی تۆکمەو بە‌هیزم بە زیندوو بوونەو هه‌یه، بە‌لام حەزێکی گیانی و داخوازیکی دل و دەروونمە بۆ ئەوەی نارامی تەواو بە‌دل و گیانم بگا، پەردەم بۆ لەسەر ئەو نەیتنی بە بۆ لایه‌ری و تامی ئەو خوشی بە‌که‌م.

پەروەردگار بە‌لوطف و کەرەمی خۆی ئەم ویست و داخوازی‌یه‌ی ئیبراهیمی پەسەند کردو ئەم ریزه‌ی لی نا که بە‌چاوی خۆی تاقیکردنەو‌ی زیندوو کردنەو‌ی پیشان بدا ﴿قال فخذ أربعة من الطیر فصرهن إلیک﴾ پەروەردگار فەرموو: چوار ب‌النده‌ بگه‌وه‌ له‌خوتیان نزیک بکه‌وه‌ چاک سەرنجیان بدەرێ، چاک شیوه‌و روخساریان ببینه تا دوایی بیانناسیتەو ﴿ثم اجعل علی کل جبل منهن جزءا﴾ ئە‌مجار سەریان بپه‌وه‌ پارچه‌ پارچه‌یان بکه‌ پارچه‌کانیان بە تیکه‌لاوی لەسەر کتیه‌کانی دەورو‌بە‌رت

داینى ﴿ثم ادعهم یا تینک سعا﴾ ئەمجار بەناوی ئیمەوہ بانگیان بکە، پروانە: چۆن ئەندامەکانیان جاریکە تر کۆدەبنەوہ و دەچنەوہ پەنا یەکتەری و ریک دەخرینەوہ و گیانیان تى دەچیتەوہ و سەرلەنوی زیندوودەبنەوہ و بەراکردن دینەوہ بۆ لات! سەرنجیان بەدەری چۆن لە شیوە و روخساری خۆیاندا زیندووکراونەوہ و هیچ زیادو کەمیا زیندەکرانە ﴿واعلم أن الله عزیز حکیم﴾ دلنیا بە و چاک بزانی کە پەرەردگار دەسلالتی رەهای هەیه لە بوونە وەردا و چی بوی ئەنجامی دەدا. لە هەموو کاروباریکی دا دانائو زانایە و ئیشی بى حکمەت ناکا. ئیبراھیم بەچاوی خۆی نەیتى ژيانى بینى، بالەندەى بینین گیانیان تیدا نەما بوو جەستەیان هەنجن هەنجن کرابوو، هەر پارچە یەك لە لاشەیان فری درا بوو سەر لوتکە شاخیک، کەچی بەفرمانى خودا سەرلەنوی گیانیان تى چووە و، بیگومان نەیتى گیان (روح) زانین و چۆنە تى یە کە شتیکی تایبەتمەندی پەرەردگارە ﴿قل الروح من امر ربي﴾، جگە لە خودا کەس چۆنە تە کە نازانى و بۆ کەسانیک کە خۆی مەیلی لى بى سوچیکى ئەو نەیتى یەیان بۆ دەردەخا.

لە نایە تەکانى پیتشودا جەختى لە سەر زیندووبوونەوہ کردو ئەوہى چەسپاند کە ئادەمیزاد لە رۆژی قیامەت دا زیندوودەکرینەوہ بۆ وەرگرتنەوہى سزا و پاداشتی خۆیان، ئیتر لێرە بەولایە باسی گەورەیی مال بەخشین لەریگەى خودادا دەکا. ریکەى خوداش زۆرن، وەکو بلاوکردنەوہى زانیاری و زانست و هەولدان بۆ قەلاچۆکردنى نەزانی و هەژاری و نەخۆشی، گەورەترین ریکە یە کیش کە مالى تیدا خەرج بکری جیهاد و تیکۆشانه بۆ بەرزکردنەوہى وشەى (لا اله الا الله) و بلاوکردنەوہى نایینی پیرۆزى ئیسلام.

بیگومان قورئانى پیرۆز لەچەند شوینی کا خەلکی هەلناوە بۆ مالبەخشین چونکە مالبەخشین ریکە و هۆکارە بۆ دەولەتمەند بوون و

چەسپاندنی خوشگوزەرائی و کامەرائی بۆ گشت ئادەمیزاد، واسیتە و
هۆکاریکی تایبەتی یە بۆ پاراستنی عیززەت و کەرەمەتی گەل و نەتەو و
تیکشکانی دوژمنانی، هەر گەل و هۆزیک بەخیلی بەمال و دارایی بکا و
لەجیهادا سەرفی نەکا، ئەو ییگومان ژێردەستیی و کۆیایەتی تەنگی
پێ هەلەچنی و لەهەموولایەکەو نەتەوکانی تر گەلەکۆمەکی لی
دەکەن، تێیان بەردەبن.

دەلێن ئەم نایەتە لەشانی عوسمانی کۆری عەفقان و عەبدوڕپەحمانی
کۆری عەوف دا هاتۆتە خوار.

عەبدوڕپەحمانی کۆری عەوف هاتە خزمەت پیغەمبەر و چوار هەزار
دیرەمی بە خێرو کۆمەکی بۆ جیهاد پیشکەش کرد و وتی: ئەی
رەهبەری خوشەویست! هەشت هەزار دیرەم هەبوو، چوار هەزاریانم بۆ
مال و منداڵەکانم بەجێ هێشتوو، چوار هەزاریشم بەقەرەز داوە
بەپەرەردگار. ئێتر پیغەمبەر فەرمووی: خودا بەرەکەت بخاتە ناو ئەو
بەجێت هێشتوو و ئەو بەخشیوتە.

عوسمانی کۆری عەفغانیش وتی: ئەی پیغەمبەری خودا ﷺ! منیش
هەرکەسیک دەیەوێ بچیتە غەزای تەبووک و کەل و پەلی پێوستی نیە
من بۆی دا بین دەکەم، ئەو بوو کۆمەکی بە موسوڵمانان کرد بەهەزار
و شتر بە کەل و پەلەکانیانەو هەزار دیناریشی خستە بەردەم پیغەمبەر
ﷺ. ئێتر پیغەمبەر دەستی تێوەردان و دەبفەرموو: لەمڕۆ بەولاولە
عوسمان چی بکا زیانی پێ ناگا.

پاداشتی مالبه خشین له ریگهی خودادا

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ
 حَبَّةٍ أَذْبَتْ سَبْعَ مَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ
 لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۶۱﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبَعُونَ مَآ أَنفَقُوا مَآ وَلَا أَدَّى لَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۶۲﴾ قَوْلٌ
 مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿۲۶۳﴾
 يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ
 مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
 عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا
 كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۲۶۴﴾

لهو پيش نايه ته کانی قورئان، باسی زیندوو بوونه وهی روژی قیامه تیان
 کرد، نه وهیان روونکرده وه: که ناده میزاد هه سوویان روژی قیامه ت زیندوو
 ده کرینه وه، پاداشی کرده وه کانی دونیا یان وهرده گرنه وه، نه مجار لییره دا
 باسی فه ضل و گه ورهیی مالبه خشین له ریگهی خودادا ده کا.

هه لیه ته نهو شتانهی به ریگهی خودا (سبیل الله) حلیب ده کرین زورو
 هه مه جوړن، وه کو: بلاوکرده وهی عیلم و زانست، قه لاچوکردنی دهردی

نەزانی و نەخۆشی و هەژاری....هتد. گەورەترین رێبازیکی کە مالی تیدا بیه خشرئ؛ جیهاد و تیکۆشانه لەرێگهی خودادا، واتە: جەنگان لەدژی دوژمنانی تاییین بۆ بەرزکردنەوهی ئالای ئیسلام.

قورئانی پیروۆز لە زۆر نایەتدا ئادەمیزادانی هەلناون بۆ مالبەخشین، چونکە مالبەخشین ھۆکارە بۆ دابینکردنی پێداویستی هەژاران و بۆ پاراستنی نامووس و کەرامەتی گەل و نەتەو و تیکشکاندنی دوژمنانی سەر سەخت و دەستدرێژکار.

ھەر گەل و نەتەو ھیک بە خیل و دەست توچاو بێ، مال و دارایی خۆیان لەرێگهی خودادا خەرج نەکەن، ژێردەستی و زەلیل بەشیانە، خەلک تەماعیان تێ دەکەن!

زانایان دەفەرموون ئەم نایەتە لە شانی حەزەرەتی عوتماندا ھاتۆتە خوارئ.

ئەبو سەعیدی خودری دەلێ: بەچاوی خۆم پیغەمبەرم بینی ھەردوو دەستی بەرزکردبوو، نژای بۆ عوتمان دەکرد، دەیفەرمو: خودایە! من لە عوستانی کوری عەفقان رازیم، خودایە! تۆیش لێی رازی بە! بەم شتووە دەست بەرزکردنەو مایەو تا شەبەقی بەیانی دا، ئیتەر ئەم نایەتە ھاتە خوارئ؛ کە دەفەرموئ: ﴿الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نمونە ی ئەوانە ی کە مال و دارایی خۆیان لەرێگهی خودادا دەبەخشن ﴿كَمْثَل حَبَّةِ أَنْبَتِ سَبْعِ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ﴾ وەکو نمونە ی دەنکە تۆویک وایە: کە لە زەوی یەکی بەپیت و بەرە کەتدا بچینرئ، ھەوت گۆلە دانەوێلە ی لێ شین بێ، لەھەر گۆلە دانەوێلە یەکیان دا سەد دەنگی تیدابئ ﴿وَاللَّهُ يَضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ پەروردار لێ ئەندازە یەش بۆ کەسێک مەیلی لێ بێ بۆ زیاد دەکا، و ئەو رێژە یە دووچەندانە و چەند چەندانە دەکاتەو ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ گەنجینە و دارایی خودا

بەرفراوان و رەھایە، چەندیکی لێ بێهەشی لێی کەم ناییتەو، ناگادارو
زانایە دەزانێ کێ شیاوی زیاده پێ بەخشینە..

ئەوانە پەسپۆرن لە کشت و کالدا دەلێن: دەنکە گەنمیک زیاتر لە
گۆلە گەنمیک لێ شین دەبێ، وا دەبێ لە دەنکە گەنمیک یان دەنکە
زورپاتیەک چل گۆل بگرە پەنجاو شەصت و حەفتاشی لێ پەیدا دەبێ و
جاری وا هەیه، تەنها گۆلە گەنمیک زیاد لەسەد دەنکی تیدا دەبێ.

لەم نایەتەدا پەرورەدگار حال و چۆنیەتی پاداش وەرگرتنەوێ ئەوانە
کە مال و دارایی خۆیان لەریگەیی خودادا خەرج دەکەن شوبهاندوو بە
زیادبوون و زۆربوونی ئەو دەنکە گەنمەیی کە دەچێرێو ئەو دەنکانەیی لێ
دەکەونەو.

جا وەنەبێ وشەیی ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تاییەت بێ بە جیهاد و جەنگ
کردن لەپێی خودادا، بەلکو هەموو کاریکی بەسوود بۆ دین و دنیای
موسولمانان دەگریتهو وەکو بلاوکردنەوێ عیلم و زانست و دروستکردن
و ئامادەکردنی کەرەستەیی جەنگ و حەج کردن و بەرگری کردن لە
ولات....هتد.

عیمرانی کۆری حوصەین لە پیغەمبەرەو فەرموودەیهک دەگێڕێتەو
کە دەفەرموێ: (مَنْ أَرْسَلَ بِنَفَقَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَقَامَ فِي بَيْتِهِ، فَلَهُ بِكُلِّ دَرْهَمٍ سَبْعُمِائَةِ دَرْهَمٍ
ثُمَّ تِلَا هَذِهِ الْآيَةِ: وَاللَّهُ يَضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ) واتە: هەرکەسێک نەفەقەو تفاق بنێرێ
بۆ غەزاو بۆ خۆی نەچێو لە مالهو بێنیتەو ئەو لە رۆژی قیامەت لە
شوینی هەر دیرەمیەک پاداشی حەوت سەد دیرەمی دەدریتێ، کەسێک
لەریگەیی خودادا غەزا بکاو مال و دارایی تیدا سەرف بکا لە شوینی هەر
دیرەمیەک پاداشی حەوت سەد دیرەمی هەیه، ئەمجار حەزەرەت بۆ
زێدە دنیایی نایەتی ﴿وَاللَّهُ يَضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ خۆیندەو.. خودا بۆ
کەسێک بیهوێ خێرو پاداشی بۆ دووچەندانەو چەند چەندانە

دەکاتەوه!!

نیمامی ئەحمەدیش لەئەبو عوبەیدەووە فەرموودە یەك دەگیرێتەووە:
 دەفەرموێ: (من أنفق نفقة في سبيل الله فبسعائة ومن أنفق على نفسه وأهله، أو عاد مريضاً، أو ماز أذى فالحسنة بعشر أمثالها، والصوم جنة مالم يحرقها، ومن ابتلاه الله عز وجل ببلاء في جسده فهو له حطة) وروی النسانی بعه في الصوم.

ئەو مالبەخشینە کە پاداشی دەدرێتەووە لای خودا پەسەندە ئەو یە
 کە چەند مەرجیکی تێدا بیتە جی، مەرجەکانیش ئەمانەن: نابێ منەت و
 شانازی بەسەر مال پی بەخشراوە کەدا بکاو، نابێ چاوەروانی پاداشی
 ماددی لی بکا! نیتەر ئەوانە ی بەخشندەو خێرخوازان و منەت بەسەر چاکە
 لەگەڵ کراواندا ناکەن و بە چاویاندا نادەنەو، پاداشتی تەواویان لەلای
 خودا بۆ نامادە کراوە، پاداشتی زۆرو زەبەندەو بێ ئەندازە، سەر بەست و
 دلخۆش، ئەو رۆژە ی کە خەڵک ترسیان لی دەنیشی ئەوان ترسیان نیە،
 ئەو رۆژە ی خەڵک بەخیل و چرووک غەمناک و دلناخۆش ئەوان رووگەش
 و دلخۆش.

بێگومان قسە ی خۆش و رووبەر و بوونەووە ی سوالکەر بە روویەکی
 خۆشەو زۆر خێرتەر لەبەخشینێک کە منەت و شانازی بە دواوە بی،
 چونکە صەدەقەو خێرکردن و بەخشین بۆیە دانراوە دەستی تەماعکاری
 فەقیرو هەژاران کەم بکریتەو، بۆ ئەو ی فەقیرو نەبوو چاوی تەماع
 نەبێ مائی دەوڵە مەندو رقیان لە خاوەن سامان نەبیتەو، منەت نان و
 شانازی کردن بەسەر مال پی بەخشرادا ئەو مەبەستە پیرۆزە پیشیل دەکا.
 پەرەردگار بی ئاتاجە لە مالبەخشین و نێرکردنی خاوەن سامان، بۆ
 خۆی دەتوانی رزق و رۆزی هەموو کەس بدا، بەلام حیکمەتی خودا وایەو
 مەبەست تاقیکردنەووەو نیمی تیحانی خودا پێداو ساماندارە، ناخۆ تا چ
 ئەندازە یەك دەستی دەچیتە مائی خۆی لی دەبەخشی! هەروەها

تاقیکردنوهی ههژاره، ناخۆ تا چ رادهیهک خۆگرو به صهبرو نارامه!!!
 نه مجار هه ر بۆ نهوهی پهروهردگار ماکی رهوشتی منهتکردن و
 شانازیکردن به سهر مال پی به خشر او دا له بیخ ده ربیتنی وه صفی بهنده
 به خشنده کانی ده کا بهوه که منهت به سهر مال پی به خشر او ده کاندای ناکهن و
 ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نهو خودا ناسانهی مال
 و دارایی خۆیان له پیناو بهر ژه وهندی ریگهی خودا دا خهرج ده کهن،
 یارمهتی جهنگاوهرانی ئیسلام ده دهن، کۆمهکی به شاگردانی زانسته
 پیوسته کانی ئیسلام ده کهن، پیداو یستییان بۆ دابین ده کهن، یارمهتی
 ههژاران و بی نهوایان ده دهن، ﴿ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مِنْهَا وَلَا أَذَى﴾
 له گهل نهوهش دا به شوین نهو مالبه خشین و یارمهتیدانه دا هیچ منهت و
 شانازی ناکهن، یارمهتی و مالبه خشینه کانیان به چاوی یارمهتی دراوه کاندای
 ناده نهوه، دلیان به منهت به سهر دا کردن و شانازی به سهر دا کردن ناخۆش
 ناکهن، نهوانه ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾
 لای خودای گهوره پاداشی زۆر باشیان بۆ ناماده کراوه، لهو روژدها که
 هه موو کهس ترسی لی ده نیشتی و تینیان بۆ دئی، نهوان هیچ ترسیان له
 سهر نیه و تووشی غهم و نا په حهتی نابن، چونکه نهوان له بهر ره زامه ندیی
 پهروهردگار مال و دارایی خۆیان به خشیوهو، به شوین مالبه خشینه که یان دا
 هیچ منهت و شانازی به کیان به سهر مال پی به خشر او ده کاندای نه کردووهو،
 وتهی نابه جییان به رامبه نه کردوون، چونکه ﴿قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ
 مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَى﴾ ته نانهت وتهیه کی باش و رهتکردنوهی داوای
 سوال کهر به شیوهیه کی جوان و چاوپۆشین له هه لهو نیلحاحی داواکارو
 هه لئس و کهوتی، باشتره له خیر پیکردن و یارمهتیدان و مالبه خشینیک
 که به شوینی دا منهت و شانازی به سهر دا بکری، یان جیتیوی پی بدری!
 ﴿وَاللَّهُ غَنِيٌ حَلِيمٌ﴾ پهروهردگار بی تاجه له مالبه خشینی نهاده میزادو چ

پیتوستیه کی بهوه نیه؛ به لکو نهوه تاقیکردنه وه یه بۆ خاوهن سامان و دهوله مه ندان، خودا به صبرو نارامه کهوا زوو به زوو سزای منه تکاران و شانازی کهران ناداو، مؤله تیان ده دا بۆ ماوه یه کی تر، یان بۆ روژی قیامت!!

نه مجار دوا ی نه وه ی که پاداشی نهوانه ی دیاری کرد که مالی خویان ده به خشن و به شوین مال به خشینه که یان دا هیچ منه ت و شانازی به سهر خیر پیکراوه کا ن دا ناکه ن و ویزدان یان ده گاته نهو ناسته به رزه و راستال ده بن، نیتیر رووی خیطاب ده کاته موسولمانان؛ که ههرگیزاو ههرگیز و نه که ن و خیر و خیراتیان پوچ نه که نه وه به منه ت و شانازی کردن و جنیودان، ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى﴾ نه ی نهو که سانه ی که پرواتان به ناینی نیسلام کردو وه موسولمان بوون، ههرگیزاو ههرگیز نه که ن خیر و خیراتان به هو ی منه ت کردن و شانازی جنیودان - پوچ مه که نه وه ﴿كَالَّذِي يَنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه کو نهو که سه ی مال و سامانی خوی ده به خشی بۆ ربابازی و خۆ هه لکیشان و پرواشی به خوداو روژی دوا یی نیه. نه وه ﴿فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ﴾ نموننه ی نه م کابرایه ی که مال به خشینه ی بۆ ربابازییه، نه م دل ره قه ی که هیچ نیمان و پروایه کی له دل دا نیه، دل ره قه ی که له خودا نه ترسی و به پهرده ی رییا و دل ره قه ی که ی خوی داپوشیوه، نه وه وه کو: به رده لیسو و که یه کی ره ق و ته ق وایه، که هه ندی گل و خۆ لی به سه ره وه بی و له پیش چاو به رده که دیار نه بی (واته: وه کو چۆن گل و خۆ له که ره قی به رده که ی داپوشیوه و وی ده چی که سیک هه بی ته معای نه وه ی هه بی شتی لی پروینی، دل ی نهو کابرایه ش ناوا ره قه و پهرده ی رییا داپوشیوه، وی ده چی که سانیک هه بن وازان نه م کابرایه مال به خشینه که ی له بهر خاتری خودایه!!

﴿فَأَصَابَهُ وَاِبِلٌ فَفَزِعَهُ صُلْدًا﴾ بارانیکی قهتره گه وره و لیزمه ناسای لی بدا، همرچی گل و خۆلی وابهسدر بمرده کموه لایبهری و ره قی و بی که لکی بمرده که دهریکه وی و بارانه کesh لهو ناسته نه رووه کی پی شین بی و نه میوه یک پی بگمیه نی، ناواهیش خیر و خیراتی کابرای ریباباز بی خیره و شیای پاداش نيسو رۆزی قیامت هیچی دهست ناکه وی! ﴿لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مَّا كَسَبُوا﴾ نهو ریبابازانه ناتوان هیچ سوودیک به دهست بینن له پاداشتی نهو مالبه خشینهی که به ریبابازی نه انجامیان داوه، نهو ریباکارانه کرده وه کانیان کرده وهی کافرو خودانه ناسانه ﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ خودا گل و گروی خودانه ناس و کافر هیدایهت ناداو پشتگیریان ناکاو، له رۆزی قیامت دا مایه پووجیان ده کا.

مالبه خشین له بهر خاتری خوداو مالبه خشین له بهر هو ی تر

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَفَاتَتْ أَكْلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۲۶۵﴾ آيَةُ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۶۶﴾

﴿مثل الذين ينفقون أموالهم ابتغاء مرضات الله وتثبيتاً من أنفسهم﴾ نمونندی نهواندی که مال و سامانی خویان ده به خشن له پیتناو ره زامه ندی بهر و درگارد او، راهینانی نهفس لهسدر سه خاوهت و پاک کردنه وهی له

چلکی ماده و دامرکاندنی دل و دەروونی خۆیاندا ماله کهیان دهبه خشن،
 بەدلێکی پر له ئیمان و ئیمانیکی قوول و رهگ داکوتاو خێرو خیرات
 ده کهن، برپای پتەویشیان به پاداشی خودا ههیه، نموونهی ئەمانه
 ﴿کمئل جنۃ برۋة﴾ وەکو نموونهی باخێک وایه به ته پۆلکهیه که وه که
 زهوییه کهی به پیت و به ره کهت بێ و نه رمان و گیل زۆریی ﴿أصابها وابل
 قاتت أکلها ضعفین﴾ بارانیکی قهتره گه وره ی به سهردا بیاری و هه وایه کی
 صاف و گهش و ناکهری لی بدا؛ ئیتر نه و باخه دووقات و دوو چەندانە ی
 خۆی - له غهیری نه و شوینه دا - به رو بووم و به ریتی و خێرو خیراتی لی
 بکه ویته وه ﴿فإن لم یصبها وابل فطل﴾ خۆ نه گه ر بێ کات بارانی تیرو
 ته سه لی لی نه باری، نه وه به هۆی جیگه ی له بارو هه واسازی رشینه باران
 و شه ونمی لی بیاری و، به رو بوومی خۆی بداو، خێرو خیراتی لی ده سه به ر
 بکری، ﴿والله بما تعملون بصیر﴾ خودا به کرده وه کردارتان بیناو زانایه،
 هه یچی لی هون نابێ...

﴿أیود أحدکم أن تكون له جنۃ من نخیل وأغصاب تجری من تحتها
 الأنهار له فیها من کل الثمرات﴾ واته: نه ی نه و که سه ی مال و سامانی
 خۆت دهبه خشی به ریبابازی و بۆ ناو و شوهرت! ئایا پیت خۆشه که
 باخێکت هه بێ دارخورماو میو هه نارو هه رمی و جۆره ها داری به ردار ی
 تیدابن، به ژیر داره کانیدا جۆگه و جۆار بکیشن و دارو دره خته کانی ناو
 بدا، هه موو هیواو ته مای دونیات هه ر نه و باخه بێ، به ته مابی سوودو
 قازانجی بۆ خۆت و بۆ مندا له کانیشته هه بێ؛ ﴿وله ذریۃ ضعیفاء﴾ چه ند
 زارۆک و خێزانی زۆرو ساواشت هه بێ، بۆ خۆشت پیرو که نه فته بووبی و
 توانای کارو کاسبیت نه مابی و، مندا له کانیشته پێ نه گه یشته بن و خۆیان پێ
 به خپو نه کړی چ جایی بژیوی تو دابین بکه ن، جگه له و باخه ش هه یج
 سه رچاوه یه کی بژیوی ترت نه بێ، جا نه م باخه که به م شیوه جیگای هیواو

ثاوات بی، له نکاوینک ﴿فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ﴾ و هیشوومه و ره شه بای سهخت و ناگراوی لی بدو بیسوتینی و ویران و تارو مار بی، نه مه وینهی حالی تویه: که بهرپیا مال بیه خشی، یا منعت و شانازی بکهی به مال به خشینه کت، که هیچ سوود و قازانجیکت دهست ناکه وی و له ناکامی کرداره کانتدا جگه له ناخ و ئوفیشت له دهست ده رچوون زیاتر هیچت دهست ناکه وی. نه مه له کاتیکدا که تو له روژی قیامتدا زور پیوستیت به پاداشی کرده ده کانت هیه، به لام هیچت به دهسته وه نیه، چونکه و هیشوومه ی زریانی ریابازیت هه موو کردارو کرده وه یه کی تو ی پوچ کردوتموه ﴿كَذَلِكَ يبين الله لكم الآيات لعلكم تفكرون﴾ نابه و شیوه روون و ناشکرایه پهروه دگار نیشانه ی گه وره یی خو ی، به لگه ی نه یینی شهر یعت و مه به ست و سووده کانی بو ئیوه ناشکرا ده کا، تاکر ئیوه به چاویکی وردینی یه وه سدی ری روودا وه کان بکن، به بیرو هوشیکی ته وا وه تی بفکر ن و په ندو عیبه رت و هریگرن و له مه به سته کان حالی ببن، مال به خشین و کردارو چاکه و گو فتارتان بو ره زامه ندیی خودا بی و ریابازی تیدا نه کهن.

به خشی نی مالی باش خیره نه ک مالی بیس

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِتَّائِذِينَ إِلَّا أَنْ تَغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢١٧﴾

نه مجار دوا ی نه وه ی له نایه تی پیشوودا باسی نه وه ی کرد: که پیوسته مال به خشین ته نها بو ره زامه ندیی خودا بی و مه به ست

پاککردنهوهی نهفس بی، رییابازی تیدا نهبی، نهوهشی بهیان کرد که نابیی بهشوین مالبهخشینهکهدا منهت و شانازی بکا، نابیی قسهی سووک و جنیو به مال پی بهخسراوه که بداو ههلویستیگ نهوینی ههژاره که دلگران بی. نهوجا لیره دا دپته سهر باسیکی ترو له نایهتی داهاتوودا نهوه روون دهکاتهوه کهدهبی مال بهخسراوه که مالیکی باش بی و نهوعیهتی چاک بی، دهفهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ پیش رافه کردنه که دهبی نهوه بزانی که هوی هاتنه خواره وهی نه نایهته - وه کو حاکم و تیرمزی و ئیبنوماجه له بهرانی کوری عازه بهوه دهگیر نهوه دهلی: نه نایهته ده ربارهی ئیمهی نه نصار هاتوته خورای؛ ئیمه خاوهنی باخه خورما بووین، هی واما هه بوو، به گیره ی کهم و زوری دارخورماکانی و ریژهی دلفراوانی خوی، خورمای بومزگهوت دههینان، ههژارو نه دارای مزگهوتی مه دینه لییان ده خوارد، جا هی وا هه بوو که حهزی له خیر کردن نه بوو، ده چوو چی هیشووه خورمایه کی وشکه لهو شهرا بردوو و بی تام بوایه نهوهی لی ده کرده وه دهیهینا به پهتیک له نیوان دوو کۆله کهی مزگهوتی پیغه مبهردا ههلی دهواسی و پیی وابوو نه مهی به خپرو چاکه بو ده نووسری، ئیتر نه نایهته له شانی نهوانه دا هاته خورای که ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَقُوا... الْآيَةَ﴾.

نه بو داودو نه سائی و حاکمیش له سههلی کوری حه نیفه وه ده گیر نهوه ده لێن: هه ندی له موسولمانانی مه دینه ده چوون میوه و بهروبوومی خراپیان ده کرد به خپرو بهزه کات دهیان دا به هه ژاران، ئیتر نه نایهته هاته خورای که ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَيْمَمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ... الْآيَةَ﴾ حاکم ریوایه تیکی تری ههیه له جابیره وه ده یگیریتنه وه ده لی: پیغه مبهرد ﴿فَهَرْمَانِي يَتَكْرَدِينْ بِه زَه كَاتْدَانِي لِسْهَرْفِيْتَرَه، بُو هَهَر سَهَرِي

خيزانى مەنىك خورما، پياويك خورماي خراپى ھىنا بۆزەكاتى سەرفىترە، ئىتر ئەم نايەتە ھاتە خوارى كە دەفەرموى: ﴿يا أيها الذين آمنوا أنفقوا من طيبات ما كسبتم وما أخرجنا لكم من الأرض﴾ ئەى ئەو كەسانەى موسولمانن و پرواتان ھەيە، فەرمانتان پى دەكەين كە لە چاكتىنى مال و دارايى خۆتان بىەخشن، چ بەروبووميكتان باش و بەنرخە لەئەو خىرو خىرات و زەكات بەن، جا ئەم مال و دارايىيە پارە يان ئاژەل يان دانەويئەو ميوەو كالاي بازرگاني بى يان كان و شتى دۆزراوہى ژىر زەوى بى!

لە نايەتتىكى تردا خدا دەفەرموى: ﴿لذٰلِكَ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تَحِبُّونَ﴾ العمران/۹۷. پاداش و چاكەتان بۆ نانوسرىو ناگەنە پلەى چاكەكاران ھەتاكو لەو مال و دارايىيە نەبەخشن كە خۆشتان دەوى. ﴿ولستم بأخذيه إلا أن تغمضوا فيه﴾ چۆن ئىوہ شتى وا دەكەن و دەچن لە مالى خراپ دەبەخشن! خۆ ئىوہ بۆ خۆتان ئەگەر لەو مالە خراپەتان بدريتى دلتان پروا نادا وەرى بگرن مەگەر چاوى خۆتانى لى بنوقىن!

ئەگەر يەككىك لەئىوہ قەرزى لەسەر خەلك بىو لەو جۆرە مالە خراپە قەرزەكەى بۆ يىنئىتەو، بەحىسابى مالى باش وەرى ناگرنەو مەگەر لەنرخەكەى دابشكىنن! دەى چۆن رازى دەبن ئەوہى بۆ خۆتان ناتانەوى وەرى بگرن بىدەن بە خودا!؟

مافى ئىمە لەسەرتان ئەوہىە كە لەچاكتىن مالى خۆتان بىەخشن!! ﴿واعلموا أن الله غني حميد﴾ ئەوہ بزائن كە خودا فەرمانتان پى دەكا بە مالبەخشىن و بەمالى باش بەخشىن - ئەو خۆى ھىچ ئاتاجى بەو مالە نىو خودا بى ئاتاجە لە مالبەخشىنتان و بى ئاتاجە لەھەموو بوونەو، چونكە پەرورەدگار كە فەرمانتان پى دەكا بە مالبەخشىن: بۆ سوودو قازانجى خۆتانەو بۆ دەستەبەر بوونى يەكسانىو، بەرامبەر بوونە لەئىوان

دەولە مەندو ھەژاردو، بۆ تاقیکردنەوی ئێوەیە.

کەوابی نابی بەبەخشینی مالی خراب و بی نرخ: بەتەما بن لەخودا نزیک ببنەو! لەلایەکی ترەو خودا شیای هەموو شوکرو سوپاسیکە لەسەر کردار و گوشتاری، لەسەر بەدیھێنان و یاساو نیعمەت و قەزاوقەدەری. دەی بەشیک لە سوپاس و ھەمدی خودا ئەوێە کە مالی باش و بەنرخ و خوشەویست لەپێناو رەزامەندی ئەودا بێەخشی.

شەیتان نادەمیزاد دەترسینی دەلی مالبەخشین ھەژارت دەکا

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

﴿الشيطان يعدكم الفقر ويأمركم بالفحشاء﴾ شەیتان دۆژمنی ئێوەیە، ختوکی دلتان دەداو ھەلتان دەنی بۆ رژدیو چروکیو دەتاترسینی لە ھەژاریو نەدارایی و، ئەو دەخاتە دلتانەو کە ئەگەر مال و دارایی خۆتان بێەخشن، لە شتی باش بەشی ھەژاران بەدن، خۆتان ھەژار دەبن، وپرای ئەو ھەش فەرماتان پێ دەکا بە خراپەکاری، ئەو ھەتە دەخاتە دلتان کە لەترسی ھەژاریو شتی تر کچ زیندەبەچال بکەن، ھەلپەھەلپی مال و سامان کوکردنەو بکەن، سوودو ریبای بخۆن و گوێ نەدەنە ھەلال و ھەرام و ھەر خەریکی سامان کوکردنەو بن، ترسی ھەژاریتان ھەبێ، ئەمانە ھەموویان بە فاحیشە دەژمێردین!

لێرەدا پرسیاریک ھەبە ئەویش ئەوێە وشی (یعدکم) واتە: وادەتان دەداتێ بە فەقیربوون، کاتیکیش وەعدە بەکار دەھێنرێ کە بەلێندەر

بتوانی بہ لَینہ کہی بینیتہ جی، دہی خو شہیتان ناتوانی خوئی ئادہ میزاد
 ہزار بکا، چونکہ نایہ تہ کہہ خوئی بہ لَگہیہ لہ سہر نہوہ کہ شہیتان درو
 دہکا، ہیچی بہ دہست نیہ، کہ واتہ: چوں خودا تہ نکید لہ سہر نہوہ دہکا
 کہ ہزار بیون بہ دہست نہوئی؟؟ کہ وائی لیرہدا (یعدکم) بہ مانا
 (یخوفکم) ہ واتہ: دہ تانترسینئی، بویہش لہ جیاتی (یخوفکم)
 (یعدکم) ای بہ کارہیناوہ بۆ زیدہ موبالغہو جہخت کردن لہ سہر نہوہ
 تہ خوف و ہرہ شہ کردنہ کہی شہیتان نہوہندہ موبالغہی تیدایہ و ہک
 بلیی ہزار کردنہ کہ بہ دہستی خوئی بی.

جا لہ کاتیکدا شہیتان دہ تانترسینئی لہ ہزارو فرماتان بہ
 خرابہ کاری پی دہکا ئا لہو کاتہدا ﴿یعدکم﴾ اللہ مغفرۃ منہ و فضلا ﴿
 پەرورہ دگار بہ لَینی لیخوشبوونی خویتان - بہ ہوئی پیغہ مہرہوہ - پی
 رادہ گہیہئی، لہ پاداشی مال بہ خشین و چاکہ کاریتاندا گوناہتان رہش
 دہ کاتہوہ، زیاد لہوہش لہ دونیادا مال و دارایتان بۆ زیاد دہ کاو لہ
 شوینی مال بہ خشاوہ کہ ہی تران دہ داتی ﴿واللہ واسع علیہ﴾
 پەرورہ دگار خہ زینہی رہ حمہت و بہ زہیی فراوانہ، چ بہ لَینیک بدا
 نہ نجامی دہدا، زاناو ناگادارہ بہو شتہی دہ بیہ خشن و پاداشی باشتان
 دہ داتہوہ.

ئیمانان: بوخاری و موسلیم؛ حدیثیکیان گپراوہ تہوہ: کہ پیغہ مہر
 ﴿فہرموویہ تی:﴾ (ما من یوم یصبح العباد فیہ إلا ملک ان یزلان فیقول أحدهما: اللهم
 اعط متفقا خلفا، ویقول الآخر: اللهم اعط مسکا تلقا) ریاض الصالحین ص ۲۰۷.

واتہ: ہہمو روژی کہ بہندہ کان روژیان لی دہ بیٹہوہ، دوو فریشتہ دینہ
 خواوہوہ، یہ کیکیان دہ فرموی: خودایہ! نہوہی بہ خشن دہیہ تو لہی بۆ
 بکہرہوہ، نہوی تریشیان دہ فرموی: (خودایہ! نہوہی رژدو چروو کہو
 گیرہ، تویش لی بگرہوہ.

﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا﴾
 پهروهردگار حيكمهت و ليزاني ددها بهو كه سانهی كه بيهوئ بيانداتي،
 كه سيكيش حيكمهتي پي درا، بيگومان خيرو پيريكي زوري دراوه تي.
 جه ماوهري زاناياني نيسلام پييان وايه حيكمهت بريتيه له زانست و
 تيگه يشتن و قورنان. حيكمهت تاييه تي پيغه مبهرايه تي نيه به لكو گشتي
 تروه هره ژوورووي پلهي حيكمهت پيغه مبهرايه تييه، به حيكمهت
 ده توانري حه قيقهت و وه هم ليك جيا بكريته وه، فره قي نيوان ختوكه
 (وه سوه سه) و نيگا بكري، ناميري حيكمهت: عه قل و ناوه زه. كه سيك
 : اني قورنان چي حوكم و نهيني تيدياه، به عه قل ههستي به وه كرد كه
 مالبه خشين چهند سوودو قازانجي هديه بو گهل و نيشتمان و بو خوودي
 خوشي، ههركيز به وه سوه سهي شهيتان هه لناخه له تي و كو له مالبه خشين
 ناكاو چي بتواني له ريگاي خودادا سهرفي ده كا.

عه بدوللاي كوري مه سوود ده فره رموي: له پيغه مبهرم بيست
 ده يفهرموو: (لا حسد إلا في إثنين: رجل آتاه الله مالا فسنطه على هلكه في الحق، ورجل
 آتاه الله الحكمة فهو يقضي بها ويعلمها) رواه احمد والبخاري والنسائي وابن ماجة.

واته: حه سوودي به خيلي باش نيه مه گهر له دوو شتدا نه بي؛
 يه كه ميان پياويك خودا مال و سامانيكي زوري پي دابي و زال بي به سهر
 به خشيني له كاري خيږدا، دوو هه ميان پياويك خودا حيكمهتي پيدابي كاري
 پي بكاو فيري خه لكي تريشي بكا.. كه و ابو كه سيك خودا يارمه تي دابي
 بو فيريووني زانستي به كه لك به تاييه تي بو تيگه يشتني قورنان و نايين و
 شاره زايي بكا بو شوينكه وتني عه قل و هوش بيگومان خيرو چاكهي
 دونياو قيامه تي دراوه تي و به خته وهري ههردوو دونيايه. ﴿وما يذكر إلا
 أولو الألباب﴾ سوود له زانست وه رناگري و ناموزگاري كاري تي ناكاو
 به ياد خسته وه سوود مهند نابي، مه گهر خاوهن عه قلتيكي ساخ و سهليم

که خیطابی شەرعی تی بگاو مانای کەلامی خودا بزانی!

بە کورتی ئادەمیزاد دوو ریگای لەبەرە، سێپەمی نیە، ریگای خودا، ریگای شەیتان، یا دەبی گوی لەبەلێنی خودا بگرێ و پەیرەوی ئامۆژگاری ئەو بکا، یان دەبی ملکەچی وەسوەسە و ترساندنێ شەیتان بی، ئاشکراشە کە سیک بەریگای خودادا نەروا و گوی بۆ بەلێنی خودا نەگرێ، ئەو بەریگای شەیتاندا دەروا، چونکە تەنھا یەک بەرنامە ھەیە ھەق و راست بی ئەویش ئەو بەرنامەیە کە خودا داپرشتروە، جگە لەو بەرنامەیە بەرنامەکانی تر، ریگاکانی تر، ریبازی شەیتان.

قورئانی پیروۆز زۆر جارو لە زۆر شوێندا ئەم حەقیقەتە دووبارە دەکاتەو و جەختی لەسەر دەکا و ھەولێ چەسپاندنی دەدا، ھەتا بەلگە نەمینی بۆ ئەو گرۆھانەی کە دەیانەوی لەریبازی خودا لابدن و لافی حەقپەرستیش لی بدەن و پێیان وابی کە ئەوان لەسەر حەقن، چونکە لێرەدا ھیچ شک و گومانیک نیە کە تەنھا دوو ریگە ھەیە، ریگای خودا و ریگای شەیتان، بەرنامەی خودا و بەرنامەی شەیتان، ھەرکەسە بۆ خۆی ئازادە کام لایەنە ھەڵدەبژێری با ھەلبێژیری!

خیر و مالبەخشینی نھینی و مالبەخشینی ئاشکرا

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِنْ تَبَدُّوا لَصَّدَدَتْ فِينِعْمًا هِيَ وَإِنْ تُخَفُّوْهَا
وَتُؤْتُوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾

ئەمجار پاش ئەوێ کە پەرورەدگار ئادەمیرادی ھەلنا بۆ مالبەخشین

له ریگهی خودادا، ئەوه روون دەکاتەوه کەزاتی حق ئاگاداره به چۆنیەتی هەموو مالبەخشینیک، دەزانئ ئەو ماله له خوداپەرستی‌دا یان له تاوانکاری‌دا خەرج کراوه، دەفەرموی: ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ هەرچی خەرج بکەن له مال و دارایی و بیبەخشن، یان نەزرو فۆتۆی بکەن، بۆ خودا بێ، یان بۆ ریبابازی بێ، ئەوه بێگومان خودا پێی دەزانئ و دەزانئ به کئ دراوه، له‌خیرا سەرف کراوه یان له‌شەردا خەرج کراوه پاداشی چاکه به چاکه دەداتەوه، سزای توندو تیژیشی ئاماده‌کردوو و بۆ تاوانکاران، سته‌مکارانیش له‌روژی قیامەت‌دا هیچ پشت و پەنایه‌کیان نیه، ئەو سته‌مکارانه‌ی که رژیان له مالبەخشین‌دا کردوو هه‌س نیه کۆمه‌کیان پێ بکا.

﴿إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَعَمَّا هِيَ وَإِنْ تَخْفَوْهَا وَتَوْتَوْهَا الْفُقَرَاءُ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ ئەگەر به‌ئاشکرا مال بیه‌خشن و خێرو خیرات بکەن به‌و مەبەستە‌ی که ببن به‌ سەرمەشق و خەلکی تر چاوتان لی بکاو، شوینتان بکه‌وئ ئەوه کاریکی باشه‌و پەسەنده، خو ئەگەر به‌نهیانی ئەو کاره‌ نه‌نجام بدن و جگه له خودا که‌سی تر ئاگای له مالبەخشینه‌که‌تان نه‌بێ و به‌شی هه‌ژاران بدن، ئەوه زۆر باشتره‌ بۆ ئێوه‌و خودا برێ له‌ گونا‌هه‌کانتانی پێ ره‌ش ده‌کاتەوه‌و له تاوانه‌کانتان خو‌ش ده‌بێ ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ خودا ئاگادارو بینایه به‌ هەموو کرداریکتان و هەموو نه‌ینی‌یه‌ک ده‌زانئ، بگره‌ له (نه‌ینی)‌یش نه‌ینی‌تر ده‌زانئ و ئاگای لێیه‌تی، پاداشی کرده‌وه‌کانتان ده‌داتەوه‌، که‌وابێ خو‌تان له ریبازی پیا‌ریزن، له‌پێناو ره‌زامه‌ندیی خودادا نه‌بێ مال و دارایی خو‌تان مەبەخشن، چونکه‌ نییه‌تتان له خودا ون نابێ، چی له دلتان‌دایه‌و چ مەبەستی‌کیشتان هه‌بێ لای خودا ئاشکراو نمایانه.

لێره‌دا زوربه‌ی راقه‌که‌رانی قورئان پێیان وایه: نایه‌تی (۲۷۱) له

شانى (صدقة التطوع) دا هاتۆته خوارىو ئەوه دەگەيهنئى كه به نههينى به خشين باشته له به ناشكرا به خشين، ههروهها هه موو عيباده تىكى تر نه گهر ته تهووع بوون (واته: واجب نه بوون) ئەوه نه جامدانيان به نههينى باشته له ناشكرا كردنيان، مه گهر له ناشكرا كردنه كه يان دا بهرژه وهندي به ك به دى بكرئ، وهكو ئەوه بيهوئى ببيتته سه رمه شقى خه لكى ترو هى تر چاوى لئى بكهن، كه وابئى كه سيك نه گهر مالى خوئى به خشى بو بهرژه وهندي به كى گشتىو مه شرو عيكي خه يري، ئەوه قه يناكا نه گهر خيره كهى ناشكرا بكاو نه ندازهى به شدارى كردنه كهى بدر كينئ، بو ئەوهى خه لكى تر چاوى لئى بكهن و پيشبر كئى تيدا بكهن. به لام خيى واجب وهكو زه كات و سه رفيتره، ئەوه زور بهى زانايانى ئيسلام پييان وايه: به ناشكرا بدرئ له نههينى باشته، چونكه كردارى فهرز ريبازيى كه متر تيدا به.. به پيچه وانەى كردارى سوننهت كه زۆر تر ريبازيى تيدا ده كرئ.

ئيمامى موسليم له سه ححه كهى خوئى دا حه ديثيكي گيړاوه ته وه له پيغه مبه ره وه كه ده فهرموئ: ﴿أفضل صلاة المرء في بيته إلا المكتوبة﴾ باشتري و گه وه ترين نوپژ، ئەوه به: ئاده ميزاد له ماله وه بيكا، جگه له نوپژه فهرزه كان، هه ر بويه شه گوتراوه، نوپژى سوننهت كردنى به ته نيا باشته، نوپژى فهرز به جه ماعهت گه وه تره، ته نانهت به ناشكرا كردنى نوپژى فهرزو شته پيويستى به كانى تريش وهكو حه ج و عومره و زه كات و سه رفيتره جه ختى له سه ر كراوه.. چونكه شيعارى ئايين و ده بئى به ناشكرا نه نجام بدرين!

جگه له ماله خشيني واجب - وهكو زه كات و سه رفيتره و فۆتۆ (نذر) - خيرو خي راتى تر، دروسته بدرئ به كافرو موسولمان، به باش و به خراب، به هه ژارو به ده و له مهنه، چونكه نايه ته كه، ده فهرموئ: ﴿وإن

تخفوها وتعطوها الفقراء ﴿﴾ وشهی (الفقراء) به ره‌هایی و موطله‌قی
 هیناوه و تایبه‌تی نه‌کردووه به‌ه‌ژاری موسولمانه‌وه. هه‌ر نه‌وه‌نده ده‌لی:
 (نه‌گه‌ر بدری به‌ه‌ژاران باشتره). له ده‌وله‌مه‌نده‌کانیشی
 قه‌ده‌غه‌نه‌کردووه. به‌لام زه‌کات و سه‌رفیتره ده‌بی بدرین به‌ه‌ژارانی
 موسولمان، چونکه خودا ده‌فرموی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ﴾
 (موعان) یش که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناردی بۆ یه‌مه‌ن و کردی به‌والی،
 فرمانی پی‌کردو پی‌فرموو: (خذها من أغنیائهم وردها فی فقرائهم)
 به‌کورتی و پوختی صه‌ده‌قه‌ی واجب و پاره‌خه‌رجکردن له‌به‌رژه‌وه‌ندی
 گشتی‌دا وه‌کو دروستکردنی خویندنگاو خه‌سته‌خانه‌و بانگه‌وازی کردن بۆ
 بلاوبونه‌وه‌ی نایین و جیهاد کردن، هه‌روه‌ها مال‌به‌خشینی ته‌طه‌ووع
 به‌مه‌به‌ستی هه‌لنانی خه‌لکی ترو چاولیکردنی، نه‌وه پیویسته به‌ناشکرا
 نه‌نجام بدرین، به‌لام خیرو صه‌ده‌قه‌ی سوننه‌ت به‌نه‌ینی نه‌نجام دبرین
 باشتره..

نه‌وانه‌ی مالیان پی‌ده‌به‌خشی

﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدْنُهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُّوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ (۲۷۲) لِلْفُقَرَاءِ
 الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي
 الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَتِهِمْ
 لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ (۲۷۳)

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

له نایه تی پیشوودا پهروهردگار نهو هی راگه یاند که ده شی
موسولمانان مالی خو یان بیه خشن به هه ژاران به گشتی موسولمان بن یان
ناموسولمان.

له نایه تهی دوایشدا نهو روون ده کاته وه که دروسته صده ده قه ی
ته طه ووع بدری به ناموسولمان؛ موشریک بن یان فلهو جووله که بن.
چونکه پیویسته موسولمانان ره وشتیان خودایی بی، نهو هتا پهروهردگار
رزق و روژی ده دا به کافرو موسولمان به بی جیاوازی و ده فهرموئ:
﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ نهی پیغه مبهرا!
پیویسته تو سنگ فراوان بی، لیبور دوویو و سنگ فراوانی تو به سهریان دا
برژی، نهی محمد! له سهر تو پیویست نهی که به زور خه لکی کیش بکه ی
بو موسولمان بوون، تو ههر نهو هنده ت له سهره ناموژگاری و بانگه وازی
نیسلامی بکه ی، خه لکی شاره زای نایین بکه ی، مزگینی به هه شت بده ی
به نهوانی پابه ندی ناموژگاریه کانت ده بن، نهوانی سهر پیچی ده که ن
بیانترسینی و هره شه یان لی بکه ی به ناگری دوزه خ.. به لام گه یاندن به
ریگه ی راست و حق و یارمه تیدان له سهر لی لانه دان نهو به ده ست
خودایه و، ده سه لاتی پیغه مبهری تیدا نهی. که واته نهی موحه ممه د!
فرمان به خه لک بکه که مال بیه خشن به ههر که سیک داویان لی بکا،،
له سهر ههر نایینیک بن، با خیر و خیراتیان پی بکه ن به مهرجیک نهو
ناموسولمانانه له حاله تی شه ردا نه بن دژی موسولمانان،، بیتگو مان
پاداشی نهو مال به خشینه لای خودا پاریزراوه، به لام به مهرجی له بهر

خاتری خودا خیریان پی بکهن. ﴿وما تنفقوا من خیر فلا نفسکم﴾ هەر شتییک بیه‌خشن و سوودی هه‌ژارانی تیدا بی، پاداشه‌که‌ی بۆ خودی خۆتانو، بۆ خۆتان سوودی لی ده‌بینن ﴿وما تنفقون إلا ابتغاء وجه الله﴾ خۆ ئیوه‌ی موسولمانیش هەر مالیک بیه‌خشن له‌بهر خاتری ره‌زامه‌ندی خودا ده‌بیه‌خشن، مه‌به‌ستتان لی رازی‌بوونی په‌روه‌ردگاره، موسولمان نابئ خیرو خیرات بکا بۆ ئه‌وه‌ی باسی بکهن و پی‌یدا هه‌لبێن و مه‌دحی بکهن، موسولمان بۆیه مال سه‌رف ناکا هه‌تا به‌سه‌ر مال پی‌یه‌خسراوه‌که‌دا خۆی راوه‌شینی و که‌ش و فشیان به‌سه‌ردا بکا، یان به‌ ته‌ما ئه‌وه‌بی خواهن ده‌سه‌لات و پله‌و پایه لی رازی بن و قهره‌بووی بکهن، به‌لکو ته‌نها له‌بهر خاتری خودا به‌خشنده‌یی ده‌کا، بۆیه دلنیا‌یه خودا سه‌ده‌قه‌که‌ی لی‌وه‌رده‌گری و دلنیا‌یه خودا به‌ره‌که‌ت ده‌خاته مال و دارایی‌یه‌وه، دلنیا‌یه خودا پاداشی ده‌داته‌وه! ﴿وما تنفقوا من خیر یوف إلیکم وأنتم لا تظلمون﴾ هەر خیرو خیراتییک بکهن، هەر مالیک بیه‌خشن پاداشتتان ده‌دریته‌وه و ئیوه هیچ سه‌ته‌متان لی ناکری و به‌زیاده‌وه پاداش وهرده‌گر نه‌وه!! له‌ دونیا و قیامه‌تدا خۆتان لی سوودمه‌ند ده‌بن! له‌ دونیادا مال و داراییتان پارێزراو ده‌بی، هه‌ژارو نه‌دارا چاوی تی‌ناپرن و هه‌ول ناده‌ن لیتان بفرینن و لیتان بدزن، چونکه برسی هه‌موو شتییک بۆ خۆی به‌ ره‌وا ده‌زانن، له‌ قیامه‌تیشدا پاداشتتان چوونه ناو به‌هه‌شته‌و ده‌سته‌به‌ربوونی خوشی و له‌زه‌ته‌کانیه‌تی.

ئه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه: که مال‌به‌خشین بۆ هه‌ژاران به‌گه‌ستی، موسولمان و ناموسولمان ده‌گریته‌وه، چونکه قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿ویطعمون الطعام علی حبه مسکینا ویتما وأسیرا﴾ ئه‌مه به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزه له‌سه‌ر ئه‌و رایه، چونکه ناشکرایه دیل (اسیر) له ولاتی ئیسلامدا جگه له ناموسولمان نیه! ئه‌وه‌ی پالێشتی ئه‌مه ده‌کا ئه‌و هه‌دیته‌یه که

پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی ئە روژگاری کۆن دا پیاویک پەیمانی دا وتی:
 دەبێ ئیمشەو خیریەک بکەم، بەشیک لە مال و داراییم ببەخشم، ئیتر ئەو
 شەو خێرەکەی کردای بە ئافەرەتییکی داوین پیس، بەیانی خەڵک
 کەوتنە مقۆ مقۆ وتیان خیری بە ئافەرەتی داوین پیس کردوو؟ وتی
 خودایە! سوپاس بۆ زاتی پاکت لەسەر ئەو کەشارەزاییت کردم لەسەر
 خێرکردن بە زیناکەر! ئەمشەو دەبێ خیریکی تر بکەم، ئیتر خێرەکەی
 خستە ناو دەستی کابرایەکی دەولەمەندەو، بەیانی کە روژبوو ئەو سەر لە
 نوێ خەڵک کەوتە مقۆ مقۆ دەیانگوت: فلانەکەس خیری داوێ بە
 دەولەمەند! وتی: خودایە! سوپاس بۆ تۆ کە یارمەتیت دام لە سەر
 خێرکردن بە دەولەمەند!! دەبێ ئیمشەو خیریکی تر بکەم، ئیتر چوو
 خێرەکەی دا بە کابرایەکی دز، کە روژبوو ئەو سەر لەنوێ خەڵک لی
 کەوتنە مقۆ مقۆ وتیان: خیری بە دز کردوو، وتی: خودایە سوپاس بۆ تۆ
 لەسەر یارمەتیدانم بۆ خێرکردن بە زیناکەر دەولەمەندو دز!!

ئیتر یەکیەک هاتە لایو پێی گوت: خێرەکانت هەموویان وەرگیران و
 قبوولن، بەڵکو ئافەرەتە داوین پیسە کە تۆبە بکاو داوین پاکی دەست پێ
 بکا، بەڵکو دەولەمەندەکەش پەند وەرگیریو دەست بکاتە خێرکردن،
 بەڵکو کابرای دزیش واز لە دزی کردن بێت.

ئەمجار پەرەدگار کۆمەڵێک هەزار دیاری دەکا کە لەهەموو کەس
 زیاتر شیاوی خێرپێکردن ئەوانیش ئەو هەزارانەن کە پێنج صیفەتیان
 تێدا بن. رهوشتی یەکەمیان ئەو یە کە دەفەرموی: ﴿للفقراء الذين
 أحصروا في سبيل الله﴾

۱- یەکەم ئەو هەزارانەن کە مال و منداڵ و سامانی خۆیان لە
 مەکە بەجێ هێشتوو و لەمەدینە نیشتەجێ بوون، خۆیان تەرخان کردوو
 بۆ تیکۆشان و خۆبەختکردن لە رێگای خواداو پارێزگاریکردنی پێغەمبەر!

و ەکو کۆمەڵی (صوفە) کە بئەیان لەناو مەزگەوتی مەدینە بسو، پارێزگاری مائەکانی پیغەمبەریان دەکرد و دوژمن نەیدەتوانی فرسەتیان لێ بێن، ژبانی خۆیان لەپێناو خەبات و تێکۆشان لەریگای ئیسلامدا تەرخان کردبو، بەجۆریک کە ماوەی ئێشکردن و بازەرگانیان نیو ناتوانن بژیو بۆ خۆیان دابین بکەن؛ لەگەڵ ئەوەشدا دەست پان ناکەنەو و سوال ناکەن و ئەوەندە نەفس بەرزەن کەسێ نەزانی و گومان دەبا کە ئەوانە تیرو تەسەل و دەوڵەمەندن، کەسیک زۆر بە روونی تێیان نەفکریو توێژینەو هیان تێدا نەکا حەقیقەت و چۆنیەتی ئەوانی بۆ ناشکرا نابێ، چا هەرچەندە نایەتە کە دەربارە ی ئەوان هاتۆتە خوارێ بەلام دەقە کە ی گشتی یەو بۆ هەموو هەژاریکی رەوشت بەرز ی هەموو رۆژگاریک دەبێ، هەرکەسیک ئەو رەوشتانە ی تێدا بن، دەقە کە دە یگری تەو.

ئێینو عەباس دە یگری تەو دە فەرموی: رۆژیک پیغەمبەر لەناو کۆمەڵی صوفەدا راوەستا و هەژاریانی بینی، کۆشش و دلپاکیانی هەست پێ کرد، فەرموی: مەزگینیتان لێ بێ ئە ی کۆمەڵی صوفە! هەرکەسیک لە ئۆمەتی من لەسەر رەوشتی ئێوە بێ و بەردەوام لەسەر ئەو رەوشتانە بمینیتەو و رازی بێ بەبەشی خۆی ئەو لە هاوێلانی منە..

۲- دوو هەم ئەو یە: کە نەتوانن کار بکەن ﴿لایستطیعون ضربا فی الأرض﴾ واتە: ناتوانن بازەرگانی و ئال و ویر بکەن و بەشوین کاسبی دا بگەرێن، چا چ لەبەر پیری و کەنەفتی بێ، یان لەبەر نەخۆشی بێ، یان لەترسی دوژمن بێ، یان لەبەر هەر هۆیەکی تر بێ.

۳- سێ یەم نەفس بەرز ی بێ متمانەییانە، هیچ هومیدیکیان بە مائی خەلک نیە، ئەوەندە نەفس بەرزەن و هیندە بەقەناعەتن لەبارە ی خواردن و پۆشاک و هەلس و کەوتیان هەر بە تەواوی ئەو لایەنانە یان فەرامۆش کردووە، هیچ گرنگی بەکی پێ نادەن.

هەر له مانای ئەم رستەییە نایەتە کەدا ئەبوهوڕەیرە فەرموودە یەک دەگیرێتەوه کە دەفەرموێ: (لِلسَّامِكِينَ بِهَذَا الطَّوَّافِ الَّذِي تَرْدُهُ التَّمْرَةُ وَالتَّمْرَانُ وَاللَّقْمَةُ وَاللَّقْمَانُ وَالْأَكْلَةُ وَالْأَكْلَانُ وَلَكِنَّ السَّامِكِينَ الَّذِي لَا تَجِدُ غِنًى يَغْنِيهِ، وَلَا يَفْظُنْ فَيَتَصَدَّقَ عَلَيْهِ، وَلَا يَسْأَلُ النَّاسَ شَيْئًا) رواه احمد أيضا عن ابن مسعود.

واتە: هەژار ئەو کەسە نێه کە دەرگا و دەرگا و دوکانە و دوکان دەگەڕێ، دەنکە خورمایەکی یان دوو دەنکە خورما، پاروێ نانیکی یان دوو پاروێ نان پەیدا بکا، بەلکو هەژار ئەو کەسە یە هیچی نەبێ و کەسیش پێی نەزانێ کە هەژارە هەتا شتی بەنێ و خێری پێ بکەن، داوا لە کەسیش نەکا و دەرۆزە نەکا.

۴- رهوشتی چوارە میان ئەو یە کە چەند نیشانە یەکی تایبەتیان هەیه (تەرفەم بێماهم) ناسین و پێزانین و دۆزینەو یان پێوستی بە لیۆردبۆنەو و تێفکەری موسوڵمانان هەیه، لێزانی و دووربینی و عەقل و هۆشی تایبەتی گەرە کە، پێوستە لە هارمێ و خزم و کەس و کاریان پرسیار بکری، وێ دەچی دیاردە ی هەژاریان پێو دیاری و کزو لاوازو پۆشاک دراو بن، بەلام زۆرجار ئەم دیاردە بەرچاوانە نابنە نیشانە ی هەژاری و نەبوونی؛ چونکە وادەبێ دوو کەس یەکیکیان خۆ بە هەژار پێشان دەدا و پۆشاک دراو و سەرگۆی رووت و پێ خاوسە، یەکیکیکیان پۆشاکێکی پاک و خاوین و مام ناوەندی دەپۆشی و وێ دەچی ئەم هەژاری و ئەوی تریان درۆ بکا!!

۵- رهوشتی پێنجەم دەرۆزە نەکردنیانە ﴿لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْفَافًا﴾ واتە: بەهیچ جۆریک سوال ناکەن و نەفس بەرزن و نەفس بەرزیان رهوشتیکی هەمیشەییانە و بەهیچ جۆریک داوا لە کەس ناکەن. هەندێ لە راقە کەرانی قورئان دەفەرموون: مەبەست لە ﴿لَا يَسْأَلُونَ﴾

الناس إلحافاً ﴿ ١ 〉 ٴهوهیه که بهئیلحاح داوا له کهس ناکهن، واته سوال ده کهن بهلام به نه زاکهت و ئیلحاح ناکهن! چونکه کهسیک سوال بکاو بهشی خۆشی هه بی ٴهوه پی ٴه لٴین ئیلحاف کهرو ریگر، کهوابی ٴهم رستهیه ئاماژهیه بۆ خراپحالی ٴهو کهسانه ی که هه یانهو سوال ده کهن، سوالکردنیا ن کردۆته پیشه! زوربه ی سوالکه رانی ٴهمرۆ لهو ئیلحاف که رانهن.

﴿ وما تنفقوا من خير فإن الله به عليم ﴾ هه ر خٴیرو خٴیراتیک بکهن کهم بی ٴان زۆر بی خودا ئاگادارهو پی ٴه زانی و ئاگای لٴیه تی و مه بهست و نییه تی به خشنده که ده زانی بۆچی یه و بۆچی نیه، پاداشتی پٴیوستیان ده داته وه. ﴿ الذين ينفقون أموالهم بالليل والنهار سرا وعلانية ﴾ ٴهوانه ی مال و دارایی خۆیا ن ده به خشن، له هه موو شوین و کاتیکی دا؛ به شه وو رۆژ، به نه ٴینی و به ئاشکرا، هه ی شتیکی نایٴته له مپهرو مانع له به رده م مالبه خشینیا ن دا، ٴهوانه ﴿ فلهم أجرهم عند ربهم ﴾ پاداشتی باشیا ن له لای خودایه و له که نجینه ی رهحه تی خۆی خه لاتیان ده داتی، ٴهوانه له جیهان دا ٴهرکی سه رشانی خۆیا ن ٴه نجام داوه، ئٴتر ﴿ ولا خوف عليهم ﴾ ترسیان نیه و سه ره رزن، چونکه ٴهوانه ٴه و کاته ی پٴیوست بووه مالی خۆیا ن به خشن به خلی و رژدی و چروکیان نه کردوه، یارمه تی هه ژارا نیا ن داوه، ﴿ ولا هم یحزنون ﴾ خه م و خفه تی ٴه وه شیا ن نیه که فرسه تیا ن له کیس چووبی، چونکه ٴهوانه ٴه وه نده نه فس به رز بوون هه موو ئاوات و هیوا یه کیان ٴه وه بوو پٴداویستی بی نه وایان دا بین بکهن و یارمه تی هه ژاریک بده ن و، برسییه ک ٴٴر بکهن، یا ن که ل و په ل و تفاق ی پٴشمه رگه یه کی ئیسلام دا بین بکهن و بینٴرنه سه ر سنوورو، سه نگهرو که لٴنٴیکی پی بگرن، تا به رگری له مال و نامووسی موسولمانان بکهن.

زیانی ریا (سوود) بۆ تاک و کۆمەڵ

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ
 مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ
 وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ
 إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ
 اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ
 أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَتَأْتِيهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
 ﴿٢٧٨﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ
 رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ
 فَنظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾
 وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
 وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

ئەمجار دواى ئەو ەى لەنایەتى پەشوو دا باسى مالبەخشىن و
خەرومەندانى کرد، کەلەپینا و رەزامەندى خودا دا مال و دارایی خۆیان
دەبەخشن، هیچ مەبەستىکی تریان نیه جگە لە رازی بوونی خودا لیتیان!
باسى ئەوانەى کرد کە مالى خۆیان دەبەخشن بەبى بەرامبەر، ئەمجار
دیتە سەر باسى ریببا وەرگران و سوودخۆران کە بەبى بەرامبەر مال
و ەردەگرن و بەنارەوا ەژارو نەبوان دەروتننەو! دەفەرموی: ﴿الذین
یاکلون الربا لا یقومون إلا کما یقوم الذی یتخبطه الشیطان من المس﴾
ئەو کەسانەى کە سوود و ەردەگرن و ریببا خواردنیان بەلاو ە رەوایە بەبى
هۆی رەواو بە ناحەق، بەبى ماندوو بوون و کزەش مال و سامانی خەلکی
دەخۆن، ئەوانە لەچەواشەیی و دلەراوکی و وێژدان مردوویی و رۆچوون لە
کرده و ەى دونیایی دا وەکو ئەو شیت و دەست لی وەشاوانە وان کە جنۆکە
دەستیان لی دەو ەشین!

ئەوانە کاتیک رۆژی قیامت زیندوو دەکرینەو، ەەر لەو کاتەو ە
لەگۆر دینە دەری تا دینە دەشتی مەحشەر و دواى بەرەو بەهەشت و
دۆزەخ دابەش دەکرین - شەپلە لی دراوون و ەلەس و کەوتیان بەناریک و
پتیکى دیتە پیش چاو - ەممو دەم شیو ە شیاوو لەش داھیزراو و سەر
لی تیکچوون بەهۆی ئۆبالی قورسایى ئەو ماله ەرام و سوود نامیزەى کە
لە دونیادا بە نارەوا خواردوویانە، بە جۆریک رەنگ و روخساریان لە
ەممو کەس جیاوازە، ناتوانن ری بکەن و ەرکەویستیان بجوولین
ئەندامەکانیان ھاوکاریان ناکەن و لەدوايان نایەن، ئەمەش وینەیهکی
دزیوو قیزلیکراوی ەیه، بەلگەیه لەسەر ئەو حالەت و دیاردەیه کە
نیظامی سەرمایه داری سوودنامیز لە جیهانی ھاوچەرخ دا بەدی دەهینى،
هەلکشان و داکشانی بازارو دلەراوکی و لەگریژەنەچوونی سیستەمی ژیان
و بلابوونەو ەى ترس و لەرزو نەخۆشی دەمارگیری و دەروونی و جۆرەھا

دەردو مەینەتی تر هەموویان دیاردە ی سووحواردن و ریبای وەرگرتن!!
 زوربە ی راقە کەرانی قورئان لەسەر ئەوەن کە مەبەست لە وشە ی
 ﴿لایقومون﴾ هەستانە وەیانە لە گۆرەکانیان تا کاتی کۆبوونە وە
 دابەشبوونیان بۆ بەهەشت و دۆزەخ. واتە هەلسان و جولانیان بە
 شێوەیەکی ئاسایی بە و دەلی ی جوولە و هەستانی پەرکەمدارە و دەلی ی
 شیتن و شەیاتینی دەستی لی وەشاندوون ﴿ذلک بأنهم قالوا إنا البیع مثل
 الربا﴾ چونکە ئەوان دەیانگوت: سوودو ریبای وەکو کرپن و فرۆشتنی
 ئاسایی وان، بۆچوونەکیان بەتال و پووج بوو کە پێیان وابوو: ریبای بەیە
 وەکو یەکتەترین!! دەیانگوت: چۆن رەوایە شتیەک کە نرخ ی حازری
 دیرەمێک بێ دروستە بەقەرزی بیفرۆشی بە دوو دیرەم، هەر بە و جۆرە
 رەوایە نینسان کاتی پێویستی دیرەمێک وەرگیری کاتی هەبوون و
 ئاسایی دوو دیرەم بداتە وە، خۆ هۆی زیادە کە لە هەردوو سەوداکاندا
 ماوەکە یە، دە ی بۆ ئەویان دروستە و ئەمیان نادروستە؟؟

ئێتر پەرەردگار بۆچوونەکیانی رەتکردە و ئەوە ی ئاشکرا کرد کە
 پێک گرتن (قیاس) هەکیان هەڵە یە و فەرمووی: ﴿وأحل الله البیع وحرم
 الربا﴾ پەرەردگار کرپن و فرۆشتنی حەلال کردو و ریبای یاساغ کردو و،
 چونکە سەودا و مامەڵە بەردەوام تێبینی ئەوە ی تێدا دەکری کە کرپار
 سوود لە کالای کێدراوە کە ی دەبینی، بۆ نموونە کە سێک گەنم دەکری یان
 لی ی دەخوا، دەیچینی، یان دەیفروشی تە وە، پارە کە بەرامبەر کالاکە یە و
 کرپار و فرۆشیار هەردووکیان رازین!! بەلام ریبای و نیە چونکە لە مامەڵە ی
 ریبای نامیزدا خاوەن پارە ئەندازە یە ک پارە یان کالایە ک دەداتە کابرایە ک
 دوایی پاش ماوە یە ک زیاد لە و ئەندازە یە ی لی وەرە گری تە وە، ئەو زیادە ی
 وەری دەگری تە وە هیچ بەرامبەر یکی نیە و بەرە زامەندی کابرای خاوەن ئاتاج
 نیە، ئەو بەناچاری ئەو زی دە یە دەدا بە خاوەن سامانە کە. ﴿فمن جاءه

مَوْعِظَةً مِّن رَّبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ ﴿۱﴾ کەسێت ئەوێ پێگەشت کە ریبایاساغەو خیرا وازی لی هینا، ئەو ئەو ریبایەیی لەو پێش وەری گرتووە بۆ خۆبەتی و داوای ئەوێ لی تاکرێ کە ئەو ریبایەیی لەو پێش وەری گرتووە بیداتەو، بە لکو ئەو نەدە بەسە کە ئیتر لەو بەولاو ریبای وەرنەگرێ ﴿وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ لیبوردن و چاوپۆشی لی کردنی بە دەست پەر وەردگارەو، بۆ خۆی دەزانی روژی قیامت چی بۆ پریار دەدا، ﴿وَمَن عَاد فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ کەسێک داوی ئەو بەگەرێتەو بۆ سوود وەرگرتن و ریبای خواردن، وەکو سەردەمی نەزانی و جەهالەت هەزاران بچەوسینیتهو، ئەو شیای سزای توندی دۆزەخەو لەناو ئاگریدا روژگاریکی دوورو درێژ دەمینیتەو و تۆلەیی ئەو سەرپێچی کردنی لی دەستیندریتەو).

﴿يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَى وَيُغْفِرُ الصَّدَقَاتِ﴾ پەر وەردگار خێرو بەرە کەتی مال و دارایی سوود تیکەوتو و ناھێلی و گەشەیی پێ ناکا، هەرچەندە بەر و آلەت مال و سامانە کە بەهۆی ریبای زیاد بکا، بەلام لەراستی دا هەر رو لە نەمان و بەر و فەوتان دەچی. بەپێچەوانەو صەدەقەو خێرو خیرات خودا بەرە کەتی تی دەخا و خێرو بیرە کەیی دووچەندانە دەکاتەو، لەدونیادا هەرگیز صەدەقەو خێر لی کردن مال و دارایی کەم ناکاتەو و خوا بۆی پر دەکاتەو، لە روژی قیامەتیش دا خێرکەر پاداشی خێر کردنە کەیی بە دوو چەندانەو چەند چەندانە وەردەگریتەو، دیاردەییە کیش لە دیاردە مەعنەوییە کانی خێرو خیرات ئەو یە کە کابرای خێرکەر هەمیشە لای خودا نادەمیزاد خۆشەویستەو، کەس حەسوودی پێ ناباو زیانی پێ ناگەینێ و دزی لی ناکەن. بەپێچەوانەو بابای سوودخۆر هەمیشە لای خودا بەندە کانی دزیو و رقیان لیتەتی، هەموو کەس بەچاری سووک تەماشای دەکەن و پێیان خۆشە تووشی بەلام موسیبەت ببی، هەموو کەس

چاوه پروانی نهوه یانه که تووشی روژیکسی رهش بیی! نه مهش دیاردهیه که زور جارن له سوود خوران دیاری ده داو، ریا و هرگران مال و سامانیان ته فروتونا ده بی و له کوتایی دا ته ندروستی و سامانیان تووشی نه هاهمه تی دی و مالیان به فیرو ده چی و لهش و لاریان تووشی نه خوشی سامناک ده بی و به خویان و مال و دارایی یانه وه ده پوو کینه وه.

بوخاری و موسلیم له شه بوهورهیره وه هه دیشیک ده گپرنه وه له پیغه مبه ره وه ﴿﴾ که فهرموویه تی: (من تصدق بعدل تمرة من کسب طیب سولا یقبل الله تعالی إلا طیباً - فان الله یقبلها بيمينه ثم یربها لصاحبه کما یربی احدکم فلهو حتی نکون مثل الجبل) واته: که سییک به شه رازه ی ده نکه خورمایه ک له مالی پاک و خاوینی خوی بیه خشی - خوداش ته نها شتی پاک قبول ده کا - پهروه ردگار به دهستی راستی لی و ورده گری و بو خاوه نه که ی پهروه رده ی ده کا، وه کو چون یه کی له ئیوه جوانویی پهروه رده ده کا، تا نه وه ده نکه خورمایه به نه ندازه ی کتویک گه وره ده بی. ﴿والله لا یحب کل کفار اثم﴾ پهروه ردگار هه رکه سییک به رده وام بی له تاوان کردن داو سوپاسگوزاری نیعمه تی خودا نه بی و له مال و دارایی خوی نه به خشی، خوشی ناوی و رقی لی ده بیته وه. چونکه شه سامانداره رژه ده پیوستی و ناتاجی هه ژاران ده قوزیته وه به هه لی ده زانی که بیانچه وسیئیته وه ههست به ئیش و نازاری هه ژاریان ناکا، نه مهش شه وه ده گه یه نی که سوود خواردن کارو کرده وه ی کافرو خوانه ناسانه نه ک هی موسولمان!

نه مجار پهروه ردگار به راوردییه ک له نیوان هه لئس و کهوتی خودانه ناس و ریاخوړو موسولمانان دا ده کاو ده فهرموئی: ﴿ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات﴾ نهوانه ی پروایان به نایینی نیسلام هیناوه و خودا ده ناسن و پروایان به پیغه مبه ره یه گوفتارو کرداری چاک نه نجام ده دن و دل و

دەروونی خۆیان پاک دەکەنەو، یارمەتی هەژاران دەدەن و قەرزداران مۆلەت دەدەن ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ نوێژ دەکەن کە یادی خودایان بێردەخاتەو و نزیکیان دەکاتەو لە بارەگای زاتی ییچوونی ﴿وَاتُوا الزَّكَاةَ﴾ زەکاتی مال و سامانی خۆیان دەردەکەن، کە دەبێتە هۆی بارسووک کردنی هەژاران و بلاوکردنەوی خوشەویستی لەنیوان ساماندراو هەژاراندا، ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ ئەوانە پاداشی تەواویان لەلای خودا بۆ نامادەکراوە، روژی قیامت پێی شاد دەبن، شانازی بەکرداری چاکی خۆیان دەکەن.. ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ لە داھاتوو ناترسن و دُنیا دەبن لە ناگامی حیساب و لیکۆلنەو، ﴿وَلَا هُمْ يُحْزَنُونَ﴾ خەم و خەفەتی رابوردووشیان نیە، شتیک نیە حەسرەتی بۆ بخۆن و بڵێن خۆزگا بمانکردایەو دەستی خۆیانی بۆ بشکێننەو.

دوا بەدوای ئەم بەرامبەری کردنە لەنیوان ناکام و پاداشی رێبا خۆرو موسوڵمانانی کردارچاکدا جاریکی تر پەرورەدگار بانگی موسوڵمانان دەکاو دەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ ئەو کەسانە ی ئیمانتان هیناوە و پرواتان بە فرمان و نەهیەکانی پەرورەدگار هەیه، خۆتان لە سزای سەختی خودا بیاریزن، پابەندی فرمان و نەهیەکانی بن، چی دەفەرموئ: بیکەن، ئەنجامی بدەن، چی نەیی لێکردن لێ دوورکەونەو، ﴿وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا﴾ ئەو قازانج و سوودە لە قەرزداران ماوەتەو وازی لێ یێن و گەردنیا نازاد بکەن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەگەر راست دەکەن ئێوە بەدل پرواتان هیناوە، بەراستی پابەندی فرمان و نەهیەکانی نایینی نیسلان!!

ئەمە ئاماژەیه بۆ ئەو ئەگەر کەسیک دواي ئەم فرمان و نەهی و هەرەشانه، وازی لە سوودخواردن و رێبا وەرگرتن نەهینا بە موسوڵمان حلیب ناكرئ و بە کافری دەمرئ و هەتا هەتایە لە دۆزەخدا سزا دەدرئ،

چونکه ئایینی ئیسلام ئایینیکی تیرو تەسەل و یەکانگیرە، دەبی موسولمان پروایان بە هەمووی هەبی، کەسیک پروای بە بەشیکی هەبی و پروای بە بەشیکی نەبی بە موسولمان دانانری و لەریزی ئەوان حسیب ناکری، پیغەمبەر ﷺ دەفەر موی: (لا یزنی الزانی حین یزنی وهو مؤمن ولا یشر الخمر حین یشرها وهو مؤمن) .

﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ ئەگەر ئێوە ئەم موسولمانان! وازتان لە سوودخواردن و ریا وەرگرتن نەهێنا و دەستان هەڵنەگرت لەو ریبایەیی ماوه لای قەرزدارە کانتان ئەوه ﴿فَأَذْنُوا بِحُوبِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بزانی کە ئێوه شەریکی سامناک و دژوار لەگەڵ خودا و پیغەمبەر دەکەن، نامادەبن بۆ جەنگان لەگەڵ خودا و پیغەمبەردا، چونکە ئێوه بەم هەڵۆستەتان دوژمنایەتی خودا و پیغەمبەر دەکەن و پابەندی شەریعەتەکی نابن، کەسیکیش خودا دژایەتی بکا رقی لی ی دەبی و تۆلە لی دەستین، لە جیهان دا بەوه تۆلە لی دەستین کە زەرەر و زیانی لی دەدا و لە قیامەتیشدا بەناگەر سزای دەدا، کەسیک رقبەری خودا و پیغەمبەر بکا و فرمانبەرداری فرمان و نەهییەکانی نەبی دەبی شەری لەگەڵدا بکری وەکو کافرو هەلگەراوه حیسابی بۆ بکری: ﴿وَإِنْ تَبْتِمُ فَلَکُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِکُمْ﴾ ئەگەر تۆبەتان کرد و وازتان لە ریا هێنا و پابەندی فرمانی ئایین بوون، ئەوه دەتوانن دەست مایە کەتان وەر بگرنەوه ﴿لَا تَظْلَمُونَ﴾ زیاده لە قەرزدارەکان و وەرنەگرن و ستمیان لی بکەن: بەوه کە لە دەست مایە کەتان کەم بکەنەوه، بەلکو ئێوه دەتوانن دەست مایە کەتان بەبی زیاده کەم وەر بگرنەوه.

ئەمجار پەر وەردگار فرمان دەکا کە لەگەڵ قەرزدارە نەبەکاندا بە ئەزا کەت بن و دەفەر موی: ﴿وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ﴾ ئەگەر

هاتو قهرزداره که نه بوو بوو نه یده توانی خیرا دهستمایه که بداته وه نه وه مؤلته تی بدن تا شتیکی دهست ده که ویژ ده توانی قهرزه ک بداته وه، پیغه مبر ۱۱ له فهرمووده یه کی دا که نه بوهوره یه لیه وه ده یگیرپته وه و موسلیم ریوایه تی کردو وه، ده فهرموی: (من نفس عن مؤمن کربة نفس الله عنه کربة من کرب يوم القيامة ومن یسر علی معسر یسر الله علیه فی الدنيا والآخرة).

چونکه حیکمه تی پووجهل کردنه وه ی یاسای ریبای کاتیکی دیاری ده دا نه گهر تنگ به قهرزداره که هه لنه چنری و نهرم و نیانی له گهل دا بکری، ﴿وان تصدقوا خیر لکم﴾ خو نه گهر پیاو ته تی له گهل قهرزداره نه بوه کان بکهن و له هه موو قهرزه که، یان له هه ندیکی خوش ببن، نه وه له مؤلته تدانه که باشتره بو نه وان و بو ئیوه ش خیری زیاتره، ﴿ان کنتم تعلمون﴾ واته: نه گهر ئیوه ده زانن لیخوشبون له هه موو قهرزه که، یان هه ندیکی خیری زیاتره له مؤلته تدان و له سهر وهستان! نه وه به گویره ی زانیاری به که ی خوتان بکهن و له براکانتان خوش ببن و ره حم و به زه یی خوتانیان بو ده ربخنه! ناشکرایه که نه مه هه لنانی تیدایه بو لیبوردن و یارمه تیدانی قهرزداری نه بوو، داوای نه وه له خاوهن قهرزه کان ده کا که گیانی هاریکاری و یارمه تیدانیان تیدابی، هه ریه که له عاست خو یه وه بارگرانی له سهر برای موسولمانی سووک بکا. پیغه مبریش ۱۱ ده فهرموی: (المؤمن للمؤمن کالبنیان یشد بعضه بعضا) موسولمان بو برای موسولمانی وه کو چینی دیوار وه هان یه کتری جوش ده دن و هه ریه که یان نه وی تر قایم ده کا. نیمامی طه حاوی له بوره یده ی کوپی حه صیبه وه فهرمووده یه کی تری پیغه مبر ۱۱ ده یگیرپته وه ده فهرموی: (من أنظر معسرا کان له بكل يوم صدقة...) که سیک مؤلته تی قهرزداریکی نه بوو بدا هه موو روژیک به نه ندازه ی قهرزه که خیری ده گاتی.

هەردوو نێمام ئەحمەد و موسلیم ھەدیثکی تریان لە ھەببێ کورێ
عەمرەو ھە گێراوەتەو ھە ھە پێغەمبەر ﷺ ھەرموویەتی: (من أنظر معسرا أو
وضع عنه أظله الله في ظله) ھەسێک ھەرزداریکێ نەبوو مۆلەت بەدا، یان
لەھەرزەھە سەری دابشکێنێ، ئەو ھە خودا رۆژی قیامەت دەیخاتە ژێر
سێبەری ھۆیەو ھە.

ئەمجار ھەروەردگار نایەتی ریبای بەم نامۆزگارییە کاریگەرە کۆتایی
پێ ھێنا، ھە ئەگەر موسولمان گورێ بۆ بگورێ مالبەخشینی بەلاو ھە
ناسایی دەبێ و چی لە جیھاندا ھە بەلا ھە بێ با ھە دەبێ و ئەگەر
ھەموو ھە ئەو بێ و بیبەخشێ شتیکێ ناسایی دەبێ، سەیر بکە چۆن
کۆتایی بە نایەتە ھە دینێ و دەھەرموێ: ﴿واتقوا یوما ترجعون فیہ الی
الله﴾ بترسن لەناخۆشی ئەو رۆژە سامناکە ھە ھە غەم و ھە ژارە ھە دونیاتان
لەترسی ھەساب و لیکۆلینەو ھە - لەبیر دەچیتەو ھە بترسن لە رۆژیکێ
سامناک و گەرە ھە و ھە ھە ئەو تێیدا دەگەرینەو ھە بۆ لای خودا و لەسەر
کردارە کانتان ھەسابتان لەگەڵ دەکا و سزا و پاداشتان دەداتەو ھە؛ لەسەر
چاکە پاداش و لەسەر خراپە سزاتان دەدا ﴿ثم توفی کل نفس ما کسبت﴾
ئەمجار ھەموو ھەسێک لە خێر و شەر شیای چی بێ و ھە دەگورێ، ھەچ
ستەمیان لێ ناکرێ و لە پاداشی کرداری چاکتان ھەم ناکریتەو ھە لەرێژە ھە
سزاستان زیاد ناکرێ!!

ئێبنو جورە ھەچ دەلێ: نایەتی ﴿واتقوا یوما﴾ نۆ شوو پێش لە دنیا
دەرچوونی پێغەمبەر ﷺ ھاتۆتە خواری، ئێبنو جورە ھەرو موقاتیل دەلێن:
ھەوت رۆژ لەپێش لە دنیا دەرچوونی پێغەمبەر ﷺ ھاتۆتە خواری،
ھەندیکی دەلێن: سێ شوو، بریکیش دەلێن: سێ سەعات پێش لە دنیا
دەرچوونی پێغەمبەر نازل بوو ھە، عەبدوللای کورێ عەباس دەلێ: لەنیوان

هاتنه خواره وهی ئەم نایه تهو له دنیا ده چوونی پیغه مبهەر ﷺ سی و یهک روژ بووه.

شایانی باسه که پهروهردگار سوودی به چوار قوناغ حهرا م کردوو، وهکو چۆن عهده قخواردنه وهشی به چوار قوناغ یاساغ کردوو، نایه تهی یه کهم که دژی ریا ده دوێ له مه که هاتۆته خوارێ، نایه ته کانی تر له مه دینه هاتوونه ته خوارێ.. ئەمهش قوناغه کانی حهرا مکردنه کهن!!

۱- قوناغی یه کهم، پهروهردگار له مه کهم ئەم نایه تهی نارد ه خواره وه که ده فهرموئ: ﴿وَمَا أَوْتِيتُمْ مِّن رِّبَا لِّیَرْبُوا فِی أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا یَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ﴾ الروم/۲۹. ههه له مه کهم ده رباره ی عهده قخواردنه وه ئەم نایه ته هاته خوارێ که ده فهرموئ: ﴿وَمِن ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا﴾ النحل/۶۷. له ههردوو نایه ته کان دا ته مهیدو ریخۆشکردن ههیه بۆ حهرا مکردن و یاساغ کردن ئاماژه یان تیدایه بۆ دوورکه وتنه وه له ریاو عهده قخواردنه وه.

۲- قوناغی دووهم: قورئانی پیروژ چیرۆکی ئەو جوله کانه مان بۆ ده گیرێته وه که ریا یان لێ حهرا م کرابوو که چی گویان به نه هییه که نه داو ههه له سه ر ریا خواردن به رده وام بوون، ئیتر خودا سنزای دان تۆله ی سه ریچی کردنه کیهانی لێ ستاندن، ده فهرموئ: ﴿وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّ وَقَدْ نَهَوُا عَنْهُ﴾ النساء/۱۶۱. بۆ قه ده غه کردنی عهده قخواردنه وهش ده فهرموئ: ﴿یَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِیْهِمَا إِثْمٌ کَبِیْرٌ وَمَنَافِعٌ لِّلنَّاسِ وَآثَمَهُمَا أَكْبَرُ مِّنْ نَّفْعِهِمَا﴾ البقره/۲۱۹. ههردوو نایه ته کان ههه وهه بۆنی حهرا مکردنیان تیدایه.

۳- قوناغی سییه م: پهروهردگار نه هی کرد که ریا ی فاحیش و دوو چهندانه و چهند چهندانه نه خۆن و ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الذِّیْنَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضَاعَافًا مِّضَاعَافَةً﴾ العمران/۱۲۰. ئەمهش ده ق وهکو قوناغی سییه می عهده قخواردنه وه وایه که ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الذِّیْنَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ

وانتم سکاری حتی تعلموا ما تقولون ﴿النساء/۴۲﴾.

ہمدوو نایہ تہ کہ نہی ناشکرایان تیدایہ؛ نایہ تی ربا نہی تیدایہ
لہ شیوہ یہ ک لہ شیوہ کانی ربا خواردن ئویش ربا وەرگرتنہ بہ.
شیوہ یہ کی دووچہ ندانہ و زیاتر. نایہ تی (خمر) یش نہی لہ خواردنہ و ہی
عمرہ ق دہ کا لہ کاتی کدا کہ ئو کہسہ دہیہ وئ نریژ بکا!

۴- قوناغی چوارہم: حہرام کردن و یاساغ کردنی سہرتاسہری بہ بؤ
ریبا وەرگرتن و عمرہ قخواردنہ و، ئوہ تا لہم نایہ تہ دا پەر وەر دگار نہی
لہ و دہ کا کہ قہرز لہ سہر قہرزدارہ کہ زیاد بکا و دہ فرموی: ﴿یا ایہا
الذین آمنوا اتقوا الله وذروا ما بقي من الربا إن كنتم مؤمنين﴾ بؤ
عمرہ قخواردنہ و ہش پەر وەر دگار فرمانی بہ موسولمانان کرد کہ بہ ہم موو
شیوہ یہ ک و لہ ہم موو کات و ساتیکدا خوین لہ عمرہ قخواردنہ و ہ
بیاریزن و پتیان دہ فرموی: ﴿یا ایہا الذین امنوا انما الخمر والميسر والانصاب
والازلام رجس من عمل الشیطان فاجتنبوه لعلمکم﴾ المائدہ/۹۰.

نووسینی قہرزو شایہ تی تیداکرتن، بارمتہ تیدا وەرگرتن

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَيْنْ مَقْبُوضَةً فَإِنْ أَمِنَ
بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا
الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ عَاثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

ئہ مجار دوا ئوہی پەر وەر دگار باسی بہ خشین و یارمہ تیدانی
ہہ ژاران و پاداشی باشی بہ خشندهیی کرد، باسی ربا و زیانہ کانی کرد،
دوا بہ دوا ئوہ باسانہ باسی قہرزدار و دہستگرتنی ئوہ کہسانہی کہ

ئاتاجیان پییه تی - به بی سوودو زیاده وەرگرتن لییان - ده کاو روونی ده کاته وه، باسی فرۆشتنی کالاو به قهرزدانی و ریگهی چه سپاندن و تۆکمە کردنی ئەو مامەلەیان بۆ دیاری ده کا، بۆ ئەوهی مافی هیچ کامیک له خاوهن قهرزو قهرزدار پیشیل نه کریۆ مامەلە که چۆنه و چۆن ریک که وتوون ئاوا نووسەر یک بۆیان بنووسی و شاه تی له سەر بگیریۆ واز له مامەلە ی ریبای نامیز بهیندریۆ، موسولمانان روو بکه نه خیرکردن و قهرزدان و یارمهتیدانی خاوهن ئاتاجان و رهحم و بهزهیی بکه نه رهفتاری خۆیان و هاریکاری یه کتری بکه ن و فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ﴾ ئەو ئەو که سانهی نیمانتان هیناوه موسولمانان! نه گهر مامەلە ی کرپن و فرۆشتنتان کردو قهرزی تیکهوت و کهوته (دمه) وه، جا فرۆشتنی شتیکی حازر به پارهیه کی قهرز بوو، یان فرۆشتنی کالایه ک بوو به پاره ی حازر که له وه دوا ئەو کالایه ته سلیم بکری، - به مهرجی جینس و ئەندازه و چۆنیه تی ئەو کالایه له سهودا که دا روون بکریته وه - که به عمره بی پیی ده گوتری: سه له م. یان بری پاره تان دا به قهرز بۆ ماوه یه ک، ئەوه له م حالاندا و اباشه چۆنیه تی مامەلە که و جۆری ریک که وتن و سهودا که بنوسری، ماوه ی قهرزه که به روژو به مانگ و به سال دیاری بکری، به جۆریک که کاتی وەرگرتنه وه ی قهرزه که - چ کالای بی یا پاره - دیار بی، هیچ ته م و لیلییه کی تیدا نه مینی ﴿وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ﴾ با ئەو نووسهری قهباله نامه که تان بۆ ده نووسی دادپه روره بیۆ به یه کسان و یه ک چاو سهیری سهودا که ره کان بکاو، نه چی قهباله که وا بنووسی زبانی لایه کی تیدابیۆ سوودی لایه کی تیدابی، ده بی نووسینه که ی مانای روون و ئا سکرای هه بی، خۆ پیاریزی لهو شتانه ی که زیاد له مانایه ک ده به خشن، نووسهری قهباله، وه کو قازی دادوهر وایه له نیتوان خاوهن قهرزو قهرزداردا، ئەمهش ئەوه

دەخوازێ کە نووسەر ئەمەین و عادل بێ، ﴿وَلَا يَأْب كَاتِبُ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ نابێ نووسەر سەرپێچی بکا لە نووسینی قەبالە بەو شیوەی کە خودا فێری کردووە، زیادو کەمی تیدا نەکا و شتێک نەنووسی زانی لایەک و سوودی لایەکە تری تێدابێ، نووسین نێعمەتێکی خودایی بە دەبێ نووسەر سوپاسگوزاری ئەو نێعمەتە بێ؛ سوپاسگوزاری بە کەشی بەو دەبێ کە داوایان لێ کرد بۆ نووسینی قەبالە و سەندیک گیر نەبێ و سەرپێچی نەکا، مەرجیشە دەبێ نووسەر زاناو شارەزای حوکمە شەرعییەکان بێ و دەبێ مەرجە ئاسایی بەکانی تێدا بن، واتە: دەبێ نووسەر دادوەر و زانایی، هەرکاتێ داوای لێ کرا قەبالە بنووسی نامادە باش بێ ﴿فَلْيَكْتُبْ﴾ با قەبالە کە بنووسی و هیچ گیریی بەک پێشان نەدا، چونکە بابەتە کە گرنگو پەویەندی بە پاراستنی مافی خەڵکە هەیه، بەتایبەتی ئەگەر مامەڵەچییەکان نەخویندەوار بوون، ﴿وَلِيَمْلِكِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ دەبێ قەرزارە کە؛ ئەو کەسە قەرزە کە دەکەویتە سەر ناوەرۆکی قەبالە نامە کە بۆ نووسەرە کە بلی: تا ببێتە بەلگە لەسەری بە دەمی خۆی دان بە قەرزدارییە کە دا بنێ و ئەندازە و مەرج و ماوە کە دیاری بکا، چونکە ئەو خۆی بەرپر سيارە لە جێبەجێ کردنی ناوەرۆکی ئەو قەبالە نامەیه. ﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ با ئەو قەرزارە لەخودا بترسی و چی لەسەرە بەتەواوی بیلی ﴿وَلَا يَخْشَ مِنْهُ شَيْئًا﴾ هیچی لێ کەم نەکاتەو، بەتەواوی ئەندازە قەرزە کەو ماوە و مەرجەکانی روون بکاتەو ﴿إِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهَا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَمْلِكَ هُوَ فليَمْلِكْ وَلْيَهُ بِالْعَدْلِ﴾ ئەگەر قەرزار نەفام و کەم هۆش بوو، یان مندال بوو، یان پیری خەلفا بوو، یان نەزان بوو نەیدەتوانی ناوەرۆکی قەبالە نامە کە بەرێک و پێکی بۆ نووسەر رەت بکاتەو، پێویستە وەلی و سەرپەرشتیارە کە یان وەکیل و مۆتەرجمە کە دادوەرانه ئەو ئەرکە ئەنجام بدەن هیچ کەم و

کۆری تیدا نه‌که‌ن، ﴿واستشهدوا شہیدین من رجالکم﴾ داوا بکه‌ن دوو
 پیاوی موسولمان و عادل ناگاداری مامەلە بەقرزە که بن و، ناگاداری
 ناوەرۆکی قەبالە که بن ﴿فان لم یكونا رجلین فرجل وامرأتان﴾ نه‌گەر دوو
 پیاوی ریک و پیک دەست نه‌که‌وتن با پیاویک و دوو ژن ببن به‌شایه
 له‌سەر سه‌وداکه ﴿من ترضون من الشهداء﴾ له‌وانه‌ی له‌بارە‌ی ئایین و
 عه‌دالە‌تکاری و هەلس و که‌وتیان لێیان رازین و ده‌زانن به‌کاری
 شایه‌تیدانه‌که‌ دین؛ بۆیه‌ش مه‌رجی لی رازی‌بوون بۆ شایه‌تی ئافره‌ت
 داناوه، چونکه‌ ئافره‌ت بۆ شایه‌تیدان زه‌عیفه‌و خه‌لکی تر که‌مه‌تر
 متمانه‌یان پێیه‌تی، له‌به‌رئوه‌و بوونی به‌شایه‌ت پێویستی به‌ره‌زامه‌ندی
 سه‌وداکه‌ره‌کان هه‌یه، بۆیه‌ش له‌شوینی پیاویک دوو ئافره‌تی دیاری‌کرد
 ﴿ان تضل احدهما فتذكر احدهما الاخری﴾ له‌ترسی نه‌وه‌ی
 که‌یه‌کیکیان رووداوه‌که‌ی له‌بیرچووه‌وه‌ ئه‌وی تریان بیری بێنیته‌وه، چونکه
 زۆرجار واده‌بی ئافره‌ت رووداوه‌که‌ی بۆ قۆرغ (ضبط) ناگرێ و خۆی پێوه
 هه‌له‌وگیر ناکا، وێ ده‌چی له‌کاتی شایه‌تیدانه‌که‌ی دا هه‌له‌ی تیدا بکا،،
 بۆیه‌ پێویسته‌ دوو ئافره‌ت بن، بۆ نه‌وه‌ی هه‌ریه‌که‌یان رووداوه‌که‌ بیری
 ئه‌وی تریان بخاته‌وه، ئیتر شایه‌تی ئه‌میان ده‌بیته‌ ته‌واوکه‌ری شایه‌تی
 ئه‌وی تریان!

به‌کورتی له‌به‌رئوه‌ی که‌ هه‌ریه‌کیک له‌ دوو ئافره‌ته‌کان گومانی
 نه‌وه‌یان لی ده‌کرێ هه‌له‌ بکه‌ن و سه‌ریان لی تیک بجێ و نه‌توانن -وه‌کو
 پێوست- شایه‌تی که‌ ئه‌نجام بده‌ن، بۆیه‌ پێویست بوو دوو ئافره‌ت
 له‌شوینی یه‌ک پیاو دا بنرین! بۆ نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر یه‌کیکیان شتیکی له
 شایه‌تی که‌ په‌راندو له‌بیری چوو بۆوه‌ ئه‌وی تریان بیری بخاته‌وه‌و شایه‌تی که
 ته‌واو بی!

پێوسته‌ قازی به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک، شایه‌تی له‌ دوو ئافره‌ته‌کان وه‌رگیرێ

هەریەکیان بەئاگاداری ئەوی تریان بەشێک لە رووداووە که بگێرێنەو!!
 بەلام بەداخەو ئەمڕۆ زۆر لە دادوەرو قازییەکان -لەبەر نەزانی- گۆی
 بەم لایەنە نادەن و ژێرلیوی دەخەن! بەپێچەوانەو ئەگەر شایەتەکان
 پیاو بوون پێویستە جیا بە جیا شایەتیەکیان لێوەربگێرێ، ئەگەر
 یەکیکیان شایەتیدانەکی لاواز بوو، وەکو پێوست نەیتوانی شایەتی بدا،
 ئەو بەپرا بە شایەتیەکی ناکرێو شایەتیدانی ئەوی تیش بەنەزەری
 ئیعتیبار وەرناگیرێ.

ئەمەش نەینی تەشریعی ئیسلامیە که لەجیاتى پیاویک دوو
 ئافرەتی داناوە بۆ شایەتی، چونکە لە کۆمەڵگای ئیسلامی دا واباوە که
 ئافرەت خەریکی مامەڵەى مال و دارایی نەبێ، خۆ بەکێشەو نیزاعی مال
 و سامانەو هەڵوگیر نەکا! ئیتر بیروھۆشی خۆی تەرخان نەکاتە سەر ئەو
 لایەنە، بەپێچەوانەى کاروباری ناو مال و پەرورە کردنی منداڵ و
 ریکخستنی مال و خێزان، که بیروھۆش و توانای ئافرەت تییاندا لەھى
 پیاو بەھێزترە.. زانیاری و توانای ئافرەت لە بواری غەیری پەرورەى منال
 و ئیش و کاری ناو مال و ئەرکە سروشتیەکانی خۆی زۆر کەمەو
 گەنگی دانی بە غەیری ئەو لایەنە لاوازە.

پێویستە ئاماژە بۆ ئەو ئەش بکەین که کارکردنی ئافرەت لەم
 رۆژگارە دا لە کاروباری بانق و مامەڵەى کرپە و فرۆشتن هیچ لەم حوکمە
 ناگۆرێ، چونکە ئیعتیبار بە زۆرینەى نەک بە کەمینە!!

لەلایەکی ترەو هەرچەندە لەم رۆژگارە دا پلەو پایەى مالی و ئیداری
 دراوہ بەئافرەت و لەزۆر بواردا کار دەکا، کەچی تاقە تاقە نەبێ
 پیشکەوتویی بە دەست نەھێناو، زیاد لەو ئەش هەر گەنگی دەدا بەو
 کارەى پێى دەسپێرێو گۆی ناداتە کێشەو نیزاعی نابوری و رامیارییە
 گشتیەکان و لەو بوارانە دا پسپۆرییەکی هەمچەشنە پەیدا ناکاو،

پیشکەوتووێی بە دەست ناهێنێ، هەر حەزی لە کارکردنە لە بواری ئەرکە سروشتی یەکانی خۆی داو، پێی خۆشە پسپۆرپێ لە بەرپۆه بەردنی ئیش و کاری ناو مال و پەر و ەردە کردنی منداڵ و ئەو بوارانە ی کە لە گەل فسیۆلۆجی خۆی دە گونجین؛ وە کو بوار ی پەر و ەردە و پزیشکی و رستن و چنن و دوورین....

ئە مجار قورئان سەرنجی ئادە میزاد رادە کیشی بۆ لای شتیکی تری گرنگ و دە فەرموی: ﴿وَلَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا﴾ واتە: نابێ شایە تە کان سە رپێچی بکەن لە ئامادە برون بۆ شایە تیدان، بە لکو پتویستە شایە ت کە بە شایە ت گیرا، بە ریک و پێکی رووداو کە تێ بگا و بە باشی سە رنجی بداتی، ئە مجار کاتی پتویست بچێ لە بە ر دە م قازی و داد و ەردا بە ریکو پێکی شایە تیه کە ی ئە دا بکا!

ئیمامی رە بیع دە فەرموی: ئە م نایە تە کاتی ھا تۆ تە خوارێ کە هی و ە ب بو بە ناو خە لکدا دە گە را بۆ شایە تیدان و کە سی دە ست نە دە کە وت! ە ن دیکیش دە ئین: مە بە ست ئە و یە؛ کە کە سی دا وای لی کرا بی تە شایە ت، نابێ نکولی لی بکا، کاتی شایە تیدانە کە شی نابێ نکولی بکا. سە رپێچی کردن لە شایە تی ە لگرتن و شایە تیدان حە رامە و دە بی بە دل فراوانی یە وە بە ر و پیریان بچێ. ﴿وَلَا تَسْأَلُوا أَنْ تَكْتَبُوا صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلٍ﴾ تە مە لی مە کە ن و بی زاری درە مە برن لە وە کە قەر زە کە کە مە یان زۆرە، بچوو کە یان گە و رە یە، ئی وە قە بە لکە ی بنووسن لە گە ل دیاری کردنی کاتی دانە و ە شیا.. یان ئە گەر خا وە ن مامە لە کان دا وایان لی کردن بۆ نووسینی قە بە لکە ە هەر لە یە کە م روژی مامە لە کە وە ە تا روژی دانە وە ی قەر زە کە ە هەر کاتی دا وایان لی کردن بۆ نووسین - قەر زە کە کە م بی یا زۆر - ئە وە سە و دا کە یان بۆ بنووسن! ئە م جە خت و پێ دا گرتنە بە لگە یە لە سەر ئە وە کە نووسین بە لگە یە کی بایە خدارە ئە گەر مە ر جە کانی

دەستەبەر ببن ھۆیەکی گرنگە بۆ چەسپاندنی مافی ئادەمیزادان.

ئەمە کە پەرورەدگار دەفەرموی: قەرز کەم بئی یا زۆر، دەبئی بنووسرئو تەمبەلی تیدا نەکرئ، بۆ ئەوێە مافی بازەرگان و سەوداکەرەن نەفەوتئ ئەمەش یاسایەکی پێشکەوتووی ئابووریی روژگاری ئەمروێە، ئەوێە تا ئەمروێە مامەلەو سەودایەک لەدەفتەری تایبەتی دادەنووسرئو ئەندازەو جوړەکانی دانەوێ دیاری دەکرئ؛ دادگا ئەو نووسینە بەبەلگەیی چەسپینەر و بەهیز وەردەگرئ. ﴿ذلکم أقسط عند الله﴾ نووسینی ئەو قەبالەییە بەشیوێەکی ریک و پیک، عەدالت و راستکاری زۆرترە لەو کە ھەر بە شایەتی لەسەرگرتن کیفایەت بکەن. ﴿وأقوم للشهادة﴾ یارمەتیدەریشە بۆ راست کردنەوێ لارو ویری شایەتیدانەکە! چونکە وا دەبئی شایەتەکان چۆنیەتی مامەلەکیان لەبیرنامینئو بە نووسینەکە وەبیریان دیتەو. ﴿وأدنی ألا ترتابوا﴾ بە نووسینەکە شایەتیەکیان لە راستی نزیکتر دەبئیو، لە ناراستی دوور دەکەویتەو، شک و گومان نامینئ لە دیاریکردنی توخمی قەرزەکەو نەوع و ئەندازەو ماوێ ئەمەش بەلگەییە لەسەر ئەو کە شایەتەکان مافی ئەوێان ھەبە، پێش شایەتیدانەکیان داوای بینینی قەبالەنامەکە بکەن و چاویکی پیدا بخشیننەو، یان بۆیان بخویننەو بۆ ئەوێ بە باشی چۆنیەتی مامەلەکیان وەبیرییتەو.

﴿إلا أن تكون تجارة حاضرة تدیرونها بینکم فلیس علیکم جناح ألا تکتبوها﴾ واتە: نووسینی مامەلەکە پێویستە مەگەر ئەو مامەلەییە بازەرگانییەک بئی لەنێوان سەوداکەرەکاندا بکریو حازر بە حازریو قەرزی تئ نەکەوئ، پارە بدەن و کالاً وەرەگرن، ئەو ئەو کاتە ئەگەر نەینووسن گوناھتان ناگاتئ، چونکە لەو حالەدا ھیچ کێشەو نێزاعییک چاوەڕوان ناکرئ، خاوەن کالاً شت دەداو بەنەخت پارە وەردەگرئ، ئیتر چ پێویستی

به نووسین نیه، به لām ﴿وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾ له سهودای به حازریش شایه تی رابگرن، چونکه ری ده که وی له بری سهودا دا دوی ته و او بوونی مامه له که کیشو نیزاع رووده داو مامه له چیه کان پتویستیان به شایه تیدانی شایه ته کان ببی! به لām قهرزی دریشخایه ن چونکه وا دابی دوی مردنی شایه ته کان کیشی تیدا رووده دا، بویه پتویسته مامه له که بنووسری. ﴿وَلَا يَضَار كَاتِب وَلَا شَهِيد﴾ با نووسری قهباله کهو شایه ته کان زیان به مامه له چیه کان نه گه یه نن، زیادو که می له نه ندازه و ماوهی قهرزه کهو مهرجه کانی نه کهن، ههروه کو چون دروست نیه بۆ سهودا له که کان که زیان به نووسرو شایه ته کان بگه یه نن، نه چن به به رتیل و به رتیلکاری داوا له شایه ته کان بکه ن، که شایه تیه که یان نه نجام نه دن، یان شیوه که ی بگۆرن، نابی زۆرییان لی بکری بۆ نه وه ی گۆرانکاری له نووسینه که دا، یان له شایه تیدانه که دا بکه ن، پتویسته رووداوه که چۆنه ناوا بنووسری و شایه تیشی هه ر ناوا له سه ر بدری! ﴿وَأَنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ﴾ زیان گه یاندن به مامه له چیه کان، یان به شایه ت و نووسره که، لادانه له ئایینی پاکی نیسلام و سه ریچی کردنه له راستی و عه دآله ت و حق!!

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمَ كُمْ اللَّهُ﴾ خۆتان له سزای خودا بیاریزن، هه رچی فه رمانی به کردنی کردووه نه نجامی بدن، هه رشتیکیش نه یی لی کردووه توخنی مه که ون، بریکیش له و شتانه ی نه یی لی کردووه زیانگه یاندنه به نووسرو شایه تی مامه له کاتتان. خودا فیری نه وه تان ده کا که چۆن ده قی نه و قهباله نامانه بنووسن ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ناگادارین و وریابن که س کارتان تی نه کاو له شایه تیدان و خۆیندنه وه ی قهباله نامه دا گۆرانکاری مه که ن!

چونکه خودا ناگاداری هه موو شتیکه و، هیچی لی گوم نابی،

ئاشكراو نهينيتان ده زانى، ئاگاي له هه موو هه لس و كهوت و مه به ستىكتانه.

﴿وان كنتم على سفر ولم تجدوا كتابا فرهان مقبوضة﴾ نه گهر ئيوه له كاتى مامه له كردنه كه تان دا له سه فهدا بوون، نووسه رو قه له م و ده فته رو كاغه زتان ده ست نه ده كهوت، شه وه ده توانن بارمته يه ك و ه ر بگرن و لاي خو تان گلى به ده نه وه تا حه قى خو تان و ه ر ده گرنه وه، شه مه له كاتى كدا كه ئيوه دلنيا نه بن له و كه سانه ي مامه له يان له گه ل ده كهن و به قهرز شتيان ده ده نى ﴿فان امن بعضكم بعضا فليؤد الذي اؤتمن امانته وليتق الله ربه﴾ نه گهر بازىكتان هه بوو دلنيا بوو كه ماله كه ي ناخو رى و له كاتى خو ي دا بابا ي قهرزدار قهرزه كه ي ده داته وه، شه وه بارمته و ره گرتن پتريست نيه!! به لام پتريسته قهرزدار بتمانە ي خو ي پاريزگارى بكاو، شه و بتمانە يه ي كه خاوه قهرز پى ي هه بووه به بى بارمته كالا ي داوه تى نه هيلى شه و بتمانە يه ي به فوتى، له خوا بترسى و خيانه تى لى نه كا؛ دوايى نه لى: جا خو شايه ت و به لگه ي به ده سه ته وه نيه و ئينكارى ده كه م، چونكه خودا شاهيده و ناگاداره پتريسته له شه و بترسن. بۆيه ش له م رسته يه دا قهرز به نه مانە ت ناو بردووه كه ده فهرموى: ﴿فليؤدي اؤتمن امانته﴾ چونكه خاوه ن قهرز له قهرزداره كه دلنيا و شه مين بووه بارمته ي لى و ه رنه گرتووه.

پتريسته شه وه ش بگو ترى: كه شه و ده قانه ي قورنان كه نووسين و شايه تى گرتن و بارمته و ه ر گرتن به پتريست داده نين شه صل و بنه ماو عه زيمه تن، بۆ زياته دلنيا بوونه له نه فه وتانى قهرز، شه م ده قه ي كه ريگاي دا له كاتى سه فه رو پتريستى دا واز له نووسين بينين، يان بارمته ي لى و ه رنه گرين شه وه رو خصه ته و چاوپوشى لى كراوه!!

﴿ولا تكموا الشهادة ومن يكمها فانه اثم قلبه﴾ ئيوه ش شه ي شايه ته كان! نه گهر بانگ كران بۆ شايه تيدان و داواتان لى كرا، شايه تيه كى

کە لاتانە مەیشارنەو، مامەلەو رووداوێکە چۆنە ئاوا شایەتی لەسەر
بدەن، ھەرکەسیک شایەتی بشاریتەو، ئەو گوناھبارەو تاوان دەکا.

بۆیەش ئەم جەختی لەسەر نەشاردنەوێ شایەتی کردەو، چونکە
نووسەری قەبالەو شایەت ھۆکاری یارمەتیدەرن بۆ پاراستنی مافی
بازرگانان.. بۆیە لەسەریان پتویستە کە ھیچ لامجومیەک لەئەم ئەرکەدا
نەکەن. ھەروەکو چۆن پتویستە بازرگانەکان زیان بە شایەت و نووسەری
قەبالەکان نەگەیەنن، چونکە بەرژەو ھەندی ھەموو لایەک لەو ھادیسە کە
نووسەرو شایەت وەکو پتویست ئەرکی سەرشارنی خۆیان نەنجام بدەن.
(﴿اللّٰهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ ھەرشتیک بلێن و بیکەن، باش بێ یان خراپ،
ناشکرا بێ یان نەیتنی، خودا زاناو ناگادارە بە سەری دا و دەزانێ بە چ
مەبەستیەک ئەو کارەتان نەنجام داو، سزاو پاداشی پتویستان دەداتەو!!

فەرمانەرەوایی و خواوەنیەتی ناسمانەکان و زەوی ھی خودایەو

ناگاداری ھەموو شتیکی بوونەوەرە

لِّلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِؕ وَاِنْ تُبْدُوْا مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ
اَوْ تُخْفُوْهُ يُخٰسِبْكُمْ بِهٖ ۙ اَللّٰهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۷۸﴾

ئەم نایەتە پەرۆزە تەواوکەرە بۆ کۆتایی دوو نایەتەکەمی پیشوو کە
(﴿والله بكل شيء عليم﴾ و (والله بما تعملون عليم)).

بەلگەییە لەسەر ئەو کە زانستی خودا ھەموو شتیکی دەگریتەو،
چونکە کەسیک خواوەنی شتیکی بێ و دروستیشی کردبێ دەبێ بزانی چیەو
چۆنەو چەندە، وەکو لە شۆینیکی تردا دەفرموی: ﴿اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ

اللطيف الخبير ﴿الله﴾ ۱۴.

هەروەها کەسیک خاوەنی شتیکی بێ و بەدییهێنەریشی بێ بۆی هەیه
 لەسەر کردووەکانی ئەو شتە لیپرسینهوەی هەبێ، بۆی هەیه لەسەر
 شاردرایە ناو دڵی بەندەکانی لیکۆلینەوەی هەبێ، بۆی هەیه بە ئارەزووی
 خۆی پاداش و سزا ئەنجام بدات بەرامبەر کردووەی بەندەکانی، وەکو
 دەفەرموێ: ﴿الله ما في السموات وما في الأرض﴾ هەرچی لە ئاسمانەکان
 و زەویدا هەیه، هەمووی ملکی خدایەو، هەر ئەو لە ئەبووەوە بەدی
 هێناوە، هەرئەویش بەویست و ئیرادەی خۆی تەصەروفيان تیدا دەکاو،
 کەس هاوبەشی نیە تێیاندا، کەسێ تر جگە لە زاتی خۆی شایانی پەرستن
 نیە، کەس ناتوانێ لە ملک و سەلتەنەتی ئەو دەرچێ، ﴿وان تبدوا ما في
 أنفسكم أو تخفوه يحاسبكم به الله﴾ ئەگەر ئەوەی لە دڵتاندا یە: لە
 خراپەکاری و عەزەمتان لەسەر کردنیەتی چ کردار چ گوشتار بێ دەری بخەن
 یان بێشارنەو دەری نەخەن ئەو خودا حیسابتان لەگەڵ دەکاو سزا
 پاداشتان دەداتەو؛ چاکە بە چاکەو خراپە بە خراپە. ﴿فيغفر لمن يشاء
 ويعذب من يشاء﴾ ئیتر پاش لیکۆلینەوەو حیساب لەگەڵ کردن
 پەرەردگار خۆش دەبێ لەو کەسەیی خواستی لەسەربێو، بیهوێ
 بەرەحمەت و گەورەیی خۆی رزگاری بێ، سزا دەدا ئەو کەسەیی بیهوێ
 تۆلەیی لێ بستیێ...!!

حیساب کردنی خودا بریتیه لەو بەندەکانی ئاگادار دەکا لە
 کردووەکانیان و هەر کەسە کرداری خۆی چیهو چی کردووە دەیبینیتهو،
 ئەمجا پێیان دەلێ: بۆچی ئەوەت کردووە؟! بۆچی ئەوەت نەکردووە؟!
 ﴿والله على كل شيء قدير﴾ خودا بەسەر هەموو شتیکی مومکیندا
 بەدەسلات و توانایەو، هیچ شتی لە چوارچێوەی دەسلاتی ئەو دەرناچێ!
 لێرەدا تێبینی یە کە هەیه؛ ئەویش ئەو یە: بڕێ لە راقەکارانی قورئان

وہ کو نیمامی عہ لی و عہ بدوللای کوری عومہ رو عہ بدوللای کوری
 مہ سعورودو (کعب الاحبار) و شہ عبی و نہ خعی و مو حہ ممہ دی کوری
 قہ تادہ و کہسانی تریش پییان وایہ نئم نایہ تہ نہ سخ بۆتہ وہ بہ نایہ تی ﴿ لا
 یکلف الله نفسا إلا وسعها ﴾ لہم رووہ وہ کہ نایہ تی ﴿ وإن تبدوا ما في
 أنفسكم أو تخفوه يحاسبكم به الله ﴾ نہوہ دہ چہ سپینی کہ ئادہ میزاد
 بہر پرسیارہ لہ سہر ختو کہی دہروون و ختہرہی دل و لیپرسینہ وہی
 لہ سہرہ ! نایہ تی ﴿ لا یکلف الله نفسا إلا وسعها ﴾ نہوہ دہ سرتہ وہ ..
 بہ لام نئم رایہ بہ لاواز دادہ نری چونکہ :

۱- فہر موودہی پہر و ہر دگار کہ دہ فہر موئی : ﴿ يحاسبكم به الله ﴾
 خہ برہو ہہ و آلہ ، خہ بریش نہ سخ ناکریتہ وہ ، چونکہ نہ سخ روو دہ کاتہ
 جوملہی تینشائی - فہرمان یا نہ ہی - ، روو ناکاتہ جوملہی خہ برہی .

۲- کرداری دل و دہروون بہ گویرہی نایہ ت و حہ دیث و نیجماع و
 قیاس ، وجودی ہدیہ و سزاو پاداشی لہ سہرہ ، جا نئم کرداری دلہ لہ سہر
 نہ ندامانی لہ ش رہنگ بداتہ وہ یان نا !!

۳- ختو کہی راگوزاری و قسہی نہ فس کہ نہ گاتہ پلہی قہ صدو عہ زم
 ناچیتہ ژیر مہ فہوومی نایہ تہ کہ .

۴- داوا کردنی شتیٹ لہ ئادہ میزاد کہ لہ باری دا نہ بی و نہ توانی
 نہ نجامی بدا لہ گہل حیکمہ تی خدا یہ ک تاگر نہ وہ ، واتہ : خدا شتیٹ
 داوا ناکا لہ مرؤف کہ لہ توانای دا نہ بی !

۵- لیرہ دا مانای نہ سخ دہرناکہوئی چونکہ نہ سخ بریتیہ لہ گوپینی
 حوکم لہ بہر گوپانی بہر ژہ و ہندی (مکلف) ہکان دہی خو ئہ وہی
 لہ نہ فس دایہ ناگوپی و بہ گویرہی روژگارو چونیہ تی کات و سات گوپانکاری
 بہ سہر دا نایہ ت ..

برواهینان بە پەییامی پیغەمبەران و نەرک بەنەندازەمی توانا

ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللّٰهِ
وَمَلَأَتْ كُتُبُهُ وَرُسُلُهُ لَا تَفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَفِّرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا
وَسُعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ
أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا

أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

پەروەردگار لەسەرەتای ئەم سوورەتەدا باسی قورئانی کرد، ئەمجار
هاتە سەر باسی موسولمانان و بەراوردی کردنیان بە کافرو دوورپووەکان،
ئەمجار باسی سەرگورشتەیی جولەکەکانی کردو ئەمجار زۆر حوکمی
شەرعی روون کردنەووە وەکو روژوو و حەج و نیکاح و تەلاق و
بەگزاداپوونەووەی گومرايان و دەمکوت کردنیان. کۆتایی سورەتەکەشی
بەوێنای: کە پیغەمبەری ئیسلام و موسولمانان برۆی پتەویان بە نامە
ناسمانیەکان و پیغەمبەرائی پیش ئیسلام هەیە، ئەوێ روون کردەووە کە
پیغەمبەری ئیسلام و پەیرەوانی بەبێ جیاوازی پێیان وایە هەموو
پیغەمبەرێ راستن و هەموویان لەئەصڵی پیغەمبەرایەتی و تەشریعدا
لەیکەکان و سەرچاوە پەیمانیان وەرگرتووە، میسکی کۆتایی

سووره ته که شی به وه هینا: که پهروهردگار به فهضل و گه ورهیی خوی
تهرکی ناسان و له توانادا بووی خستوته سهر موسولمانان و شتیکی وایان
داوا لی ناکا که له توانایاندا نه بی.

نه مجا نه وه شی راگه یاند که خاوه نی بیرو بروای پته وو هه لگرانی
دروشمی نیمان و راستی له ناکاما سهر که وتوو ده بن به سهر کوفرو
یارمه تیده رانی کوفردا. بویه ده فرموی: ﴿آمن الرسول بما أنزل إليه من
ربه والمؤمنون﴾ پیغه مبهری نیسلام بوخوی و موسولمانان بروایان به
پیغه مبه ریه تی (محمد) هیه و بروایان به و نیگا و په یامه هیه که
نیردراوه بو سهر (محمد) که بریتییه له سه قیده و حوکه شه رعیه کان
هه موویان ته صدیقیان کردوو، ره وشتی خویان به و په یام و نیگایه
نارایشت داوه، بویه عایشه که له باره ی ره وشتی پیغه مبه ر ﴿لینان
پرسی وتی: ره وشتی پیغه مبه ر﴾ قورشان بوو.. واته: له چوارچیوه ی
قورشاندا بوو... بیتگومان هاوه لانی پیغه مبه ر به هو ی نه م نیمانه پته وه وه
بوو که هه میشه ده روون خاویزو دلپاک و وره به رزو مروف دوست و خودا
پهرست بوون، توانیان کاری گرنک و سهر سور هینه ر له میژوودا تو مار
بکه ن، زور به ی جیهانیان نازاد کرد، زور گهل و نه ته وه یان خستنه ژیر
رکیفی ده سه لاتی خویانه وه، بریه تی و یه کسانیان خسته ناو گهله کانه وه
رامیاری و مرو قایه تییان له ناودا بلاو کردنه وه، زور دادوه رانه و حه کیمانه
له گهل نه و دانیش تواته دا جولاونه وه، ته تانه ت دوژمنانیش دان به م
راستییه دا ده نین و میژووش له په راوی نه مرانداو به خمتی زپرین و له
پله ی نیمپراتورییه ته گه وره کاندا جیگای بو دیاری کردوون، چونکه
ره وره وه ی میژوویان سهر له بهر گزری...!!!!

﴿کل آمن بالله و ملائکته و کتبه و رسله﴾ هه موو نه و موسولمانانه
بروایان هیناوه به بوونی خودا و به تاک و ته نیایی و به حیکمه ت و تواناو

دەسەلاتی لە بوونە وەردا، ھەروا بروایان ھێناو بە فریشتەیی خودا، ئەو فریشتانەیی چەندەھا ئەرکی گەرنگیان پێ سپێردراو و ھەمیشە خەریکی خودا پەرستی و یەکتاپەرستین!! لەلایەن پەر وەردگەر و دە نێردرین بۆ لای پیغەمبەران.

ھەروەھا بروایان ھێناو بە پیغەمبەران ی بەرپز؛ ئەو پیغەمبەرانەیی کە نامەیی ئاسمانییان بۆ نێردراو و شەریعەتیان بۆ دیاری کراو بۆ ئەو ھێ نادەمیزاد لە تاریکی نەزانی رزگار بکەن و بییان ھێننە سەر رێگای راست. ھەمیشە ئەو موسوڵمانانە دەلێن: ﴿لَا نَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ﴾ ئیمە لە بارەیی پیغەمبەرایەتی و تەشریع و ھەموویان بریتی یە لە ئیقرار کردن بە پیغەمبەرانە و، پێمان وایە پەیا می ھەموویان بریتی یە لە ئیقرار کردن بە ھەبوونی خودا و تاک و تەنیا یی زاتی پاکی پەر وەردگار. ھەروەھا بانگەوازی یە بۆ رەوشت بەرز ی و مرۆڤایە تی! ئەو زیدە ریزە ی کە نایە تی ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ البقره/ ۲۵۲. دە یگە یە نی ئەو لە لایە نی تر و ھە ی، نە ک لە بارە ی پیغەمبەرایە تی و تەشریع و ھە ی. لە م بارە و ھە یج جوداوازی یە کیان لە نیتواندا نیە.

لە مەشە وە ئاماژە دە کر ی کە موسوڵمانان زیدە ریزیان ھە یە بە سەر گەل و نە تە وە کانی تردا؛ ئەو گەل و نە تە وانە ی کە بروایان بە ھە ندی پیغەمبەر ھە یە و بروایان بە ھە ندی کی تریان نیە. ﴿وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ موسوڵمانان ھە موویان بە یە ک دە نگ و تیان: خودایە! پیغەمبەر ﷺ پەیا می خۆ ی گە یانە ئیمە ییش پەیا مە کە یمان بیست و لێ ی حا لی بوو یں و وەرمان گرت. فەرمان بەرداری فەرمانە کانی ئایینی! بروامان وایە ھە موو فەرمان و نە یی بە کی ئایین بۆ خۆ شە ختی دویا و قیامە تمانە. ئەو موسوڵمانە راستالانە ھە میشە خۆ یان خۆ یان دادگایی دە کەن و نە فسی خۆ یان مو حاسە بە دە کەن.

هر کم و کوری به کی هیدان بی ههول ددهن قه لاچوی بکمن و هر ههولتی رازی کردنی خودای خویانیانه! بویه هه میشه ده لیتن: ﴿غفرانک ربنا وإلیک المصیر﴾ خدایه! کم و کوریمان بیوشه گونا همان بشاره وه، له دونیادا نابروومان مهبه وه قیامه تیشدا سزامان مه ده .. واته: خدایه! داوات لی ده کهین که خوش بی لهو گونا هانه مان که لهوانه یه لیمان رووبداو بینه له مپهرو کو سپ له بهردهم پیگه بشتن و به خته وه ربوونمان، خدایه! نه تو هه لسوورپنه ری هه موو نیش و کاریکمانی، گه پرانه وه مان هر بۆ بهردهم قاپی باره گای تو یه، چیت بوئی له گه لمان ده که یو کهس نیه بتوانی ریگهت لی بگری.

جا پهروه ردگار ده فهرموئی: هه رچه نده نه وه ی به دلیمان دا دی ناگامان لیته تی و پیی ده زانین به لام ﴿لا یکلف الله نفسا إلا وسعها﴾ . پهروه ردگار هیچ کهسی زیاد له وزه ی خوئی نه رکی ناخاته سه ری و، له هیچ نه فسی داوای نه نجامدانی کاریک ناکا که له تاقه تیا نه بی، نه مهش لوطف و ره حمه تی خدایه که هر نه فسه به نه ندازه ی وزه و توانای خوئی داوای نه نجامدانی کاری لی ده کری.

نهم نایه ته نه وه ی بۆ هاوه لانی پیغه مبه ر ﴿روون کرده وه که نه و مو حاسه به ی له نایه تی﴾ ﴿وإن تبدوا ما فی أنفسکم أو تخفوه یحاسبکم به الله﴾ مه به ست نه وه یه پهروه ردگار هه رچه نده پرسیارو لی کو لینه وه له سه ر ختو که ی نه فس و قسه ی دل بکا، به لام کهس له سه ر نه وه سزا نادا، چونکه شتی که نه ناده میزاد نه توانی بهرگری بکا و ه کو ختو که ی نه فس و قسه ی دل، نه وه لی بی بهر پرسیار نیه !

﴿لها ما کسبت وعلیها ما اکتسبت﴾ نه فسی ناده میزاد به خته وه ره ده بی به و کرده وه باشانه ی کردوونی و بهرده وام بووه له سه ری، پاداشی باش وهرده گری، ههروه کو چون سزای ده درئی له سه ر هر کرده و بی به ک که

نەبی، بە لاو موصیبه تیکمان بە سەردا مەهینە کە خۆی بۆ رانە گرین، بە شتیک تاقیمان مەکره وه کە لە وزە ماندا نەبی!! ﴿واعف عنا﴾ خوش بیه لەو تاوانانە کە لە نیتوان ئیمەو تۆدایە، خۆت پێی دەزانی و ناگاداری کە مەترخە میمانی! ﴿واغفر لنا﴾ هەروەها خوش بیه لەو گوناھانە کە لە نیتوان ئیمەو بە نەدە کانتدا رووی داو، مەهیلە ئادە میزادان ناگاداری عەیب و لە کەو تاوانمان بن، بە کردەو و خراپە کانمان بزائن، خودایە! هەموو تاوان و گوناھمان سەر پۆش بکەو لای خۆت بیانشارەو و لیمان خوش بە. ﴿وارحنا﴾ رەحمان پێ بکە، لە روزگاری داھاتوودا تووشی تاوان نەبین، بە تەو فیقی خۆت لە گوناھ بمانپاریزەو یارمەتیمان بدە لە سەر ریبازی راستی ئایینی پیروۆزت بەردەوام بین، کە دەبێتە ھۆی بەختەو ھەردوو جیھانمان!!

تییینی:

دەکرێ کە ئەم سێ رستەییە ﴿واعف عنا، واغفر لنا، وارحنا﴾ ناکامی ئەم سێ رستەییە پیشەو، بەم شیوەییە: رستەیی ﴿لا تؤاخذنا﴾ ناکامەکی ﴿واعف عنا﴾ بوو، ناکامی ﴿ولا تحمل علينا إصرا﴾ رستەیی ﴿واغفر لنا﴾ بوو، ناکامی ﴿ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به﴾ رستەیی ﴿وارحنا﴾ بوو.

﴿أنت مولانا﴾ پەرەردگارا! تۆ خودا و خاوەن و بەرپۆرەبەری کاروباری ئیمە، ئەتۆی ھیدایەت داوین و پالپشت و یارمەتیدەرمانی بۆ بەردەوام بوون لەسەر ریبازی راست و حەقپەرستی!.

﴿فانصرنا على القوم الكافرين﴾ زیاد لە ئەو داخواریانە شمان یارمەتیمان بدە بۆ تیکۆشان و زالبوون بە سەر کۆمەلانی خوڵنەناس و کافر دا سەرکەوترومان بکە بە سەریان دا چ لە بواری بەلگە و نووسین و موناخەشەو گفتوگۆدابێ یان لە گۆژەپانی شەر و جەنگ دا بێ، خودایە!

ئاكام خیرمان بکهو به خته وهری دونیاو قیامه تمان بکه!
مه عاذ خوی لیی رازی بی هه موو کاتی که له خویندنه وهی ئەم
سوورەته ده بووه ده یگوت: (امین).

پوخته و گرنگترین نهو حوکمانه ی که ئەم سوورەتی (البقره) یه له خۆی
گرتووه ئەمانه:

یه کهم: له بواری عه قیدهو بیروبووهردا:

ا- بانگه وازی کردنی هه موو ئاده میزاد بو خوداپه رستی و
یه کتاپه رستی.

ب- یاسا عکردنی هاوهل پهیدا کردن بو خدا.

ج- چه سپاندنی وه حی و نیگا بو پیغه مبه ران و پیغه مبه رایه تی
به به لگه ی قورئانی و ته حه ددا کردنی هه موو ئاده میزاد به وهی که ناتوان
سوورەتیکی وه کو ئەم قورئانه بخه نه روو.

د- له خۆگرتنی بنه ماکانی نایین و یه کتاپه رستی و چه سپاندنی روژی
زیندوو بوونه وه.

دووهم: حوکمه عه مه لی و شه رعیه کان:

۱- به رهوا زاینی خواردنی هه رشتیک پاک و خاوین بی.

۲- پاراستنی ژبانی ئاده میزاد له ریگه ی دانانی یاسای
تۆله ساندنه وه و جهنگان له دژی کافران.

۳- ده ستینشان کردنی روکنه سه ره کییه کان ی نایینی نیسلام وه کو:
نوێژ کردن و زه کاتان و به روژوو بوونی مانگی ره مه زان و نه نجامدانی حج
و عه مره.

۴- مالبه خشین له ریگه ی خودادا به هه ژاران و نه بوان بو ئەوهی باری
لاسبگی فه قیران راست بکریته وه، ته کافولی کۆمه لایه تی دسه ته بهر
بکری.

- ۵- یاساڤکردنی عەرەق و قومارو ریبأ.
 - ۶- سەرپەرشتی کردنی هەتیوان و ژیان بەسەر بردن لەگەڵیاندا.
 - ۷- حوکمە شەرعیەکانی ژن و ژنخوازی و ماره کردن و تەلاقدان و ماوەی شیرپێدانی مندال و عیددە و ئافرەت و نەفەقە و بژیو.
 - ۸- وەصییەتکردن و چۆنیەتی وەصییەتەکە.
 - ۹- نووسینی قەبالەنامە و شایەتگرتن لەسەر مامەلە و قەرزو بارمەتە دانان و حوکمی شایەتیدان.
 - ۱۰- بەجێهێنانی ئەمانەت و ئەمینێ کردن لە هەموو شتێکدا.
 - ۱۱- شێوەی دوعا و پارانە و نزا کردن.
- هەر لەبەرئەوەی کە ئەم حوکم و یاسایە وە لە خۆگرتوون پێیان گوتوو:
- (فسطاط القرآن).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خودای به خشندهی میهره بان

سوورتهی نالی عیمران

نهم سوورته سییه م سوورته له ته رتیبی سوورته کانی قورئان دا.
سوورته یکی مه دینه بی یه و دوا سوورتهی (الانفال) هاتوته خوارئ و ژماره ی
نایه ته کانی (۲۰۰) دوو صده نایه ته به بی زیادو که م.
نه و هویانه ی که سوورتهی (البقره) و سوورتهی (ال عمران) ی خسترونه
په نا یه کتیره وه و لیککی چواندون نه مانه ن:

۱- هه لویستی ئاده میزاد به رانبهر به قورئان: هه ردوو سوورته که
به باسی قورئان ده ست پی ده که ن و هه لویستی ئاده میزاد به رامبه ری نه و
کتیبه پیروژه دیاری ده که ن، نه وه تا له سوورتهی (البقره) دا باسی
نه وانه ی کردوو به پروایان به قورئان هه یه و نه وانه ی باوه رپان پی نیه. له
سوورتهی (ال عمران) یش باسی هه لویستی نه وانه ی کردوو که گومانیان
تییایه تی و هه ر خه ریکی نه و نه ره خنه ی لی بگرنو مانا کانی هه لگپرنه وه،
ویرای هه لویستی خودا ناسان.

نه وانه ی له زانست و زانیاری دا قوولبوونه وه ئیمانیان به هه موو
نایه ته کانی هه یه و پییان وایه هه موو نایه ته کانی - به مو حکم و
موت شاییه وه - له خودا وه هاتوون. هه مرویان مانای راست و دروستیان
هه یه !!

۲- به راورد کردن له نیوان دروستکردنی ئاده م و عیسا دا؛ نه وه تا له
سوورتهی (البقره) دا سه رگورشته ی دروستکردنی ئاده می تیدایه، له
سوورتهی (ال عمران) یش دا سه رگورشته ی دروستکردنی عیسای تیدایه.
لیک چواندن و شریه اندن عیسای به ئاده م تیدایه له و رووه وه که
هه ردوو کیان شیوه ی دروستکردنه کیان به شیوه ی نااسایی بووه.

۳- به لگه هینانه وه بۆ بهر هنگار بوونه وهی جوله که وه فهله کان (ئه هلی کیتاب). له سوورهتی (البقرة) دا زۆری به لگه هینانه وه بۆ بهر بهر چدانه وهی جوله که کان و دهست نیشان کردنی عهیب و عار و کهم و کورپی یان و ههله شاندنه وهی عه هه دو په یمان!! له سوورهتی (ال عمران) یشدا به چروپی بهر بهر چدانه وهی فهله کانی تیدایه. له باره ی میژووشه وه ئایینی مه سیحی دوا ئایینی جوله که پهیدا بووه!

۴- فیر کردنی شیوهی نزو پارانه وه له کوتایی ههردوو سووره ته کان دا: له سوورهتی (البقرة) دا نزو پارانه وه که به شیوهیه که به بگرنجی له گهله سه ره تاو پهیدا بوونی ئایین داو په یوه ندی به بنه ماکانی ته شریعه وه هه یه و لایه نه تایبه ته کانی ئایین دیاری ده کاو نه وه ده چه سپینتی که ئایینی نیسلام بار سووکی تیدایه و ئاسانکاری و لیبور دووی له خو گرتوه، له سوورهتی (ال عمران) یشدا نزو پارانه وهی تیدایه بۆ بهرده وام بوونی له سه ره ئایین و قبو ل کردنی بانگه وازی پهروه دگار بۆ ئیمان هینان و داوا کردنی پاداش له رۆژی قیامه تدا.

۵- چه سپاندنی سه ره که وتن بۆ موسو لمانان: ئه وه تا له سوورهتی (ال عمران) بهم ئایه ته کوتایی پی هینرا وه که ده فره موئ: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، سوورهتی (البقرة) ش بهم ئایه ته ده ست پی ده کات که ده فره موئ: ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾.

ئه وه په یام و مانایانه ی که نه مه سووره ته له خو ی گرتوون.

ئه مه سووره ته ههردوو لایه نی عه قیده وه ته شریعی له خو گرتوه:-

له باره ی عه قیده وه ئایه ته کانی ئه مه سووره ته جهخت له سه ر تاک و ته نیایی خودا ده که نه وه، هه بوونی پیغه مبه رایه تی و راستی قورئان ده چه سپینن، شوبه و شک و گومانی کۆمه لی جوله که وه فهله پوچه ل ده کاته وه، راو بۆچونی هه له ی ئه هلی کیتاب ده باره ی قورئان و

پیغمبر مبعراه تی (محمد) ﷺ رهت ده کاته وه، نه وه راده گهینی که نایینی په سهند لای خودا نایینی ئیسلامه وه بهس!

ههروه ها مونا قه شه کردنی کومه لای فله ده باره ی حه زره تی مه سیح و به خودا زانینی و بروانه هینانیان به په یامی ئیسلام.

نهم مونا قه شه وه نه وه په رچدانه وه ی بیرو رای فله کان نزیک کی نیوه ی سوره ته که ی دا گرتوه، ههروه کو چۆن سوره تی (البقره) زیاد له سییه کی ده باره ی مونا قه شه وه پووجه لکردنه وه ی را و بوچوون و ده ست نیشان کردنی تاوان و خراپه کاریه کانیا نه، وپرای نه وه ش هه رزه نشت و هه رپه شه کردنه لییان و ترساندنی کومه لای موسولمانانه له قیل و ته له که وه پیلانه کانیا ن!

له باره ی ته شریعیشه وه نایه ته کانی نهم سوره ته بری حو کمی شهرعی دیاری کردوه، وه کو (واجب) بوونی حه ج و جیهاد و تیکو شان له پرگه ی ئیسلام دا، وپرای جهخت کردن له یاسا گکردنی ریبو سزادانی نه وانه ی که زه کات ناده ن، هه روا بری پهن دو دهرس و ناموژگاری و هرگرتن له غه زای به در و ثو حود و ناپه زایی ده برپین له هه لو یستی دوو رووه کان (المنافقین) که هه می شه وه کو گیا که له وابوون له ناو کومه لگای ئیسلام دا.

نهم جار کو تایی سوره ته که به شتی ک هاتوه که له گه ل هه ردوو لایه نی عه قیده ته شریع دا گونجا وه: که بریتیه له تی فکری ن و ورد بوونه وه له دروست کردنی ناسمانه کان و زه وی نه وه هه موو شسته عه جایب و سه رسو پر هینه رانه ی که له م بوونه وه رده دا هه ن، وپرای وه صیهت و ناموژگاری کردنی موسولمانان که خو را گرین له گوره پانی جیهاد و جهنگ دژی کافران و به رده وام بوون له سه ر تیکو شان بو نه وه ی بگه نه پله ی فلاح و سه ر که وتن وه کو ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِعُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

هۆی ناوانانی ئەم سوورەتە بە (ال عمران):-

ئەم سوورەتە ناوێکی نێوانی: سوورەتی ئالی عیمران چونکە چیرۆکی خێزانی عیمرانی تێدایە کە باوکی مەریەمی دایکی عیسیایە، هەروا سەرگۆزشتەیی پەرۆردە کردنی مەریەم کەدایکی بۆ خودا پەرستی تەرخانی کردبوو، هەروەها باسی دەستبەر بوونی خوار دەمەنی بۆ حەزەرەتی مەریەم لەلایەن خوداوو هەلبژاردن و زیدە ریز پێدانی بەسەر هەموو ئافەرەتانی رۆژکاری خۆیدا، وێرای مزگیننی پێدانی بەو کە منداڵێکی پیرۆزی دەبێ، ناوی عیسیایە و خواوەنی موعجیزاتی زۆر دەبێ!!

سوورەتی (البقرة) و (ال عمران) پێشیان دەگوترێ (الزهرابين) چونکە پرشنگدارن و شارەزایی خۆیان دەکەن بۆ حق و راستی و گەشتن بەمراز بەهۆی ئەو مانا پرشنگدارانە کە لەخۆیان گرتوون. یان هۆی ناوانیان بە (الزهرابين) لەم روووەوە کە هەردوو سوورەتە کە هاوبەشن لەو هەدا کە (ئیسعی ئەعظەمیان) لەخۆ گرتوو ...

ئەبوداود و ئیبنوماجە و کەسانی تریش لەئەسمای کچی یەزیدەو دەگێرێنەو: کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ان الاسم الاعظم فی هاتین الایتین: (والهکم اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحیم) والتی فی ال عمران (الله لا اله الا هو الحی القيوم) ...

فەضل و گەورەیی سوورەتی (ال عمران)

موسلیم لە ئەو واسی کۆری سەعمان دەگێرێتەو، دەلی: لە پێغەمبەرم بیست دەیفەرموو: (یوئەتی یوم القیامة بالقران واهله الذین کانوا یعملون به تقدمه سورة البقرة وال عمران ..)

دوو بارە موسلیم لە ئەبو ئومامەیی باهلی یەو دەگێرێتەو کە دەلی:

له پیغه مبهرم بیست دهیغه رموو: اقرؤوا القرآن، فانه یاتی یوم القیامة شفیعاً لاصحابه، اقرؤوا الزهراوین: البقرة وسورة ال عمران، فانهما یأتیان یوم القیامة کانهما غماتان او کانهما غیبتان، او کانهما فرقان من طیر صواف تحاجان عن اصحابهما، اقرؤوا سورة البقرة فان اخذها بركة وترکها حسرة ولا یستطیعها البطلة . .

سه لماندن ییغه کتابه رستی و نازل کردنی قورئان

الْم ۱) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۲) نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۳) مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ۴) إِنَّ إِلَهَ لَّهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۵) هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ۶) لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هؤی هاتنه خواره وهی ئەم سووره ته:

نیبنو نه بی حاته م و نیبنو جه ریری طه به ری و نیبنو ئیسحاق و ئیبنو لمونذیر ده ئین: ئەم سووره ته له سه ره تا وه تا ئیه تی هه شتا و نه وه ندهی ده ربار هی وه فدی فه لی نه جران هاتۆته خواری، که هاتنه خزمه ت پیغه مبه ر نزیکی شه ست سوار ده بوون، چوار ده یان پیا و ما قوول و ریش سپیان بوون له ناویاندا نه میرو و ه زیرو قه شه که یان بوون، ئیتر له گه ل

پیغه مبهردا ﷺ دهرباره ی عیسای کورې مهربم کهوتنه گفتوگوؤ: به
پیغه مبهریان گوت کئ باوکی عیسایه؟؟ سئ کهسیان قسه یان کرد، جاریک
ده یانگوت عیسای کورې مهربم خودایه، چونکه مردووی زیندوو
کردوته وه، جاریکیش ده یانگوت: کورې خواجه چونکه باوکی نه بووه، یان
ده یانگوت: عیسایه کیکه له سئ ثوقنومه که، بهم شیوه دروو بوختانیان
به دم خوداوه ده کرد، نه مجار پیغه مبهردا ﷺ فمرمووی: باشه ئیوه نازانن
که کور دهبئ له باوکی بچی؟ وتیان: بهلئ، فمرمووی: ئیوه نالین: خودای
ئیمه زیندوووه نامری؟ عیساش مردنی به سهردا دی؟. وتیان: بهلئ،
فمرمووی: دهی باشه ئیوه نالین خودای ئیمه به سهر هموو شتیکدا
به ده سه لاتوه ده پیاریزی رزق و رۆژی ده داتئ؟ وتیان بهلئ: نه مجار
فمرمووی: دهی باشه ئایا عیسایه هیچ کامئ له رهو شتانهی هیه؟! وتیان:
نه خهیر، نه مجار فمرمووی: دهی باشه ئیوه نالین: خودای ئیمه شیوهی
عیسای له سکی دایکیدا کیشاوه، بهو شیوهیهی ویستویهتی جهستهی
ریک خستوه؟ ههروه ها خودا ناخواو ناخواته وه، پیسایی ناکا؟! وتیان:
بهلئ نه مجار فمرمووی: دهی باشه ئیوه نالین: عیسای له سکی دایکی دا
پهروه ده بووه؟ وه کو مندالانی تر به شیوهیه کی ناسایی له دایک بووه؟
نه مجار خواردنی دراوتهئ وه کو هه ر مندالیکی تر، نه مجار خواردنی
خواردوووه ناوی خواردوته وه و پیسایی کردوووه؟ وتیان: بهلئ، فمرمووی:
دهی باشه ته دی ئیوه چۆن نهو بۆچوونه هه له یه تان لا پهیدا بووه؟ ئیتر
زانییان که هه لهن و به لگیان پئ نه ما، به لام هه ر له سهر ئینکاری خوین
به رده وام بوون، ئیتر خودای مه زن نه م نایه تانهی ناردنه خواری و فمرمووی:
(المر)، راقه کهرانی قورئان له مانای نه م جوړه وشانه دا ده لئین: خودا بۆ
خوی ده زانئ مبه سته له مانای نه م جوړه وشه یه چیه، هه ندیکیش ده لئین:
مبه سته نه وه یه که قورئان له م جوړه پیتانه پیک هاتوووه، ده ئیوه ش

نازاین بتوانن لهم پیتانه که لامیکی وه کو قورئان دابننن! ﴿اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ پهروهردگار خودایه کی بی وینه و په رستراویکی حقه، له بوونه وهردا جگه له نه و خودایه کی تر نیه شیای پهرستن بی، چونکه نه و به دیه پنه ره، خاوهن دسه لاتن ره هاو فراوانه له که وندا، هر نه و سهر چاوهی خپرو لابه ری شهره، زینده ی همیشه زیندووه، سهره تاو کو تای بی ژیانن نیه، کارگیر و هلسو پیمه ی کاروباری بهنده کانیه تی، به ویستی خو ی گورانکاریان تیدا ده کا یلر لاده ست و خاوهن دسه لاتنه به سهر ناسمانه کان و زهوی دا له پیتش دروسه دنی عیسادا، نیتر چون نه و بوونه وهره راگیر کراوه پیتش هاتنه دنیای عیساو دوا ی له دونیا ده رچوونی؟! ده ی نه گهر عیسا خودایی، یان به شیک بی له خودا، ده بوو به بی نه و بوونه وهر راگیر نه بوايه ..

﴿نزل عليك الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه﴾ پهروهردگار خودایه کی وایه - نه ی محمد! - قورئانی به نیگا بو ناردووی، هیچ شک و گومانی تیدا نیه، راستیی کتیبه ناسمانی به کان و پیغه مبه رانی پیتشو ده چه سپینن، به شیوه یه کی کورت و له چوارچیوه ی بنه مای پیغه مبه رایه تی و نیگادا پالپشتی پیغه مبه رانی رابوردو ده کا له وده که بانگه وازییان بو یه کتاپه رستی و ره وشت به رزی کردووه؛ همیشه هه والی راست و موژده نامیزیان به گه له کانیان داوه. به کورتی قورئان نه و راستیه ده چه سپینن که پیغه مبه رانی پیتشو موژده یان پیتداوه: که له وده ودا خودا پیغه مبه ریک ده نیری بو سهر هه موو ناده میزادو قورئانی به خه لات ده دریتی که که لامیکی بی وینه و موعجیزه یه و پرته و به خسه هه تاهه تایه! ﴿وأنزل التوراة والإنجيل من قبل هدی﴾ خودایه کی و هایه له پیتش قورئاندا تهورات بو موساو ئینجیلی بو عیسا ناردووه، بو نه و هی هر یه کی له م کتیبه پیروزانه بنه پرؤگرام و شاره زایی که ری ناده میزادی

سهردهمی خۆیان!! کهوابی پهرهردگار - لهپیش هاتنه دونیای عیساو
 دوای له دونیا ده رچوونیشی - نیگا و شهریهتی بۆ ئاده میزاد ناردوو،
 عیسا بۆ خۆی سهرچاوهی نیگا نیه و نیگای بۆ هاتوو و کراوه به
 پیغه مبه، دهی چۆن پیغه مبه به خودا داده نری؟! ﴿وَأَنْزَلَ الْفِرْقَانَ﴾
 پهرهردگار قورنانی ناردوو بۆ (محمد) که حق و ناحق لیک
 جیاده کاتهوه، ریگای هیدایهت و گومرایی دیاری دهکا، به به لگه و ده لیلی
 به هیز راستی و ناراستی لیک جیا ده کاتهوه!

﴿إِنَّ الدِّينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ نهوانه ی ئینکاری
 نیشانه کانی خودایهتی خوداو تاک و ته نیایی زاتی پاکی ده کهن، هه میسه
 عهیب و عار و له که ده خه نه پالی، رۆژی قیامت به هۆی نه و کوفرو
 سهرپیچی کردنه یان سزای به ئیشیان بۆ ئاماده کراوه، ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو
 انتِقَامٍ﴾ خودا بالاده ست و (منیع الجناب) ه، فرسه تی لی نابینری، خاوه نی
 تۆله سه ندنه بۆ که سی بروای به خودایهتی خودا نه بی و نیشانه ی تاک و
 ته نیایی به درۆ بخاته وه و سهرپیچی په یامی پیغه مبه ران بکا، به هیز و
 توانای خۆی، به ویستی خۆی تۆله ی له نه یارانی ده ستینی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا
 يُخْفِي عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ بیگومان پهرهردگار هیچ
 شتیکی له بوونه و ره دا لی گوم نابیت، ده زانی کێ به راستی ئیمانی
 هیناوه و کێ کافرو خودانه ناس و دوو پرووه، کێ به زۆرو تۆپزی گفتار و
 کرداری کوفر ئامیزی پی نه نجام ده ده ن! به لام دل و ده روونیان پر ه له
 ئیمان و باوه ر.

دهی خۆ عیساو غهیری عیسا هیچ شتیکی له جۆره نهینی یانه نازانن
 کهوابی چۆن عیسا به خودا حسیب ده کری؟!

﴿هُوَ الَّذِي يَصُورُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ خودا خودایه کی
 وه هایه ئیوه ی ئاده میزاد له مندالدا وینه کیش دهکا، چۆنی بوئ ئاوا

روخسواتان دیاری ده‌کا، نیره، میییه، جوانه، ناشریینه، کورته، دریره، سپی پیسته یان رهش پیسته..... هتد. دهی خو عیساو غهیری عیسا ناتوانن هیچ دروست بکهن و ناتوانن له مندا‌لداندا وینهی کهس بکیشن!! به‌لکو نه‌وانه بو خویان دروستکراوو وینه‌کیشراون، که‌وابی چۆن به که‌لکی خودایه‌تی دین؟؟ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هیچ خودا نین جگه له په‌روه‌ردگار همر نهو دروستکهره به‌دیینه‌رهو شیایوی په‌رستن و خودایه‌تییه، کهس هاوبه‌شی نیه له خودایه‌تیدا، تاک و ته‌نیاو فهرردو صه‌مه‌ده، بی‌یاوک و دایک و بی مندا‌له، که‌سی لی‌نه‌بووه و له‌که‌س نه‌بووه، که‌س ده‌ره‌قه‌تی نایه... نه‌مانه هه‌موویان به‌لگهن له‌سه‌ر نه‌وه که عیسا به‌نده‌یه‌کی دروستکراوه و ه‌کو به‌نده‌کانی تری له ئاده‌میزاد، نه‌ویش و ه‌کو کۆرپه‌له‌ی تر له‌سکی دایکیا وینه‌ی کیشراوه، له‌کاتی پیگه‌یشتنی سروشتی خۆیدا له‌دایک بووه، نیت‌ر چۆن به‌نده‌یه‌کی ئاوا به‌خودا حلیب ده‌کری؟؟؟

هه‌بوونی نایه‌تی مه‌حکهم و موته‌سابیه له‌قورئاندا

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ
وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ
أَتَّبِعَاءَ الْفِتْنَةِ وَأَبْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي
الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ
﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهْبَ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً
إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ

إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١﴾

﴿هو الذي أنزل عليك الكتاب منه آيات محكمات هن أم الكتاب﴾
ئەى محمد! پەرۋەردگار خودایەکی وەھایە قورئانی ناردۆتە سەر تۆو
کردوویەتی بە بەرنامەو پرۆگرامی نیسلام و یاسای بوونەوەر، جا بەشتیک
لە نایەتەکانی (موحکەمن) واتە: بەبێ تەم و مژ مانای مەبەست
دەگەینن و ھەموو کەس لێیان حالێ دەبێ و ھیچ ئیلتیباس و
سەرلێتیکچوونی بۆ پەیدا نابێ، بەشەکەى تریان نایەتی (موتەشابیھن)
واتە: ماناکانیان روون و ئاشکرا نین و نازانن مەبەستی سەرەکی لە
ماناکانیان چیه؟؟ چونکە بە روالەت (تعارض) و دژایەتیک ھەیه لە
نیوان ظاہیری وشەکەو مانای مەبەست لێ!! یان (متشابھ) ئەو
نایەتانەن کە پەرۋەردگار زانینی ماناو مەبەستی لێیان تایبەت کردووە بە
زاتی خۆی کەسێ تر پەى پێ نابا، وەکو چۆنیەتی قیامەت و باسی روح و
زیندوو بوونەو و دروستکردنی عیساو لەدوونیا دەرچوونی.

جا لێرەدا شتیک ھەیه پێویستە بزانی کە (متشابھ) دوو جۆرە:

۱- ئەو ھەیه کە وشەکە مانایەک بگەینێ و عەقل بە پێچەوانەو پەیی
پێ بەرێ، مەبەستە کە نەزانن چۆنەو چۆن نیه، وەکو نایەتی (الرحمن علی
العرش استوی) طە/ ۵.

۲- ئەو ھەیه کە پەرۋەردگار زانینی ئەو شتانەو چۆنیەتیانی تایبەت
کردبێ بە خۆیەو، کەسێ تر حەقیقەت و کرۆکی نەزانن وەکو حال و
چۆنیەتی قیامەت، یان حال و چۆنیەتی فریشتەو جنۆکە... ھەروا باقی
شتە غەیبییەکان!!

نایەتە موحکەمەکان: وەکو نایەتی ﴿قل تعالوا اتل ما حرم ربکم علیکم
الا تشرکوا به شینا﴾ و ئەو دوو نایەتەى کە بەدوای دا دین لە سوورەتی

(الانعام / ۱۵۱-۱۵۲) یان نایەتی ﴿وقضى ربك أن لا تعبدوا إلا إياه﴾ و ئەو سێ نایەتەى لە سوورەتی (الاسراء) کە بەدواى دا دین، (۲۳-۲۶). یان فەرمودەى خودا کە دەربارەى عیسا دەفەرموئ: ﴿إن هو إلا عبد أنعمنا عليه وجعلناه مثلاً لِّبنی اسرائیل﴾ الزخرف/ ۵۹. نێتر ئەم نایەتانەو وینەیان زوربەى قورئانیان لى پیکهاتوو بە بیانکردنی ئەحکامى ئیسلامى و بنەمای عەقیدەو فەرمان و نەهى و حەلال و حەرام....هتد. هەموویان ماناکەیان ئاشکراو دیارەو مانای مەبەست دەگەیەنن و مانای تر هەلناگرن، ئەم جوۆرە نایەتە موحکەمانە ئەصل و بنەمای قورئان و بربرەى ئەو کەلامە پیرۆزەن نایەتەکانى تر لق و پۆپى ئەوانەن...

کەوابێ ئەگەر شتیکمان لى ئیشکال بێ، نایەتیکی (متشابە)مان هاتە بەرو لە مەبەستەکەى حالى نەدەبووین، پێویستە بەراوردی بکەین لەگەڵ نایەتە موحکەمەکانداو بەگۆرەى مانای ئەوان راڤەى نایەتە مۆتەشاییهە کە بکەین: بۆ نمونە: ئەم نایەتەى کە دەربارەى عیسا دەفەرموئ: ﴿وکلمته ألقاها إلی مریم وروح منه﴾ النساء/ ۱۷۱. دەبێ بەگۆرەى نایەتی ﴿إن هو إلا عبد أنعمنا علیه﴾ الزخرف/ ۵۹ تەفسیری بکەین، هەروەها دەبێ بەگۆرەى نایەتی ﴿إن مثل عیسی عند الله کمثل آدم﴾ ال عمران/ ۵۹ تەفسیری نایەتە (متشابە)ە کە بکەین.

واتە: دەبێ بروامان وابێ کە هەموو نایەتەکان -محکم+متشابە- لەلایەن خوداو هاتوون و هیچ نایەتیکی دژایەتی لەگەڵ نایەتیکی تردا نیە!!

نایەتە (متشابە)ەکان وەکۆى نایەتی (۱۷۱)ی سورەتی النساء کە دەفەرموئ: ﴿وکلمه ألقاها إلی مریم وروح منه﴾ یان نایەتی ﴿إني متوفیک ورافعک إلی﴾ ال عمران/ ۵۵، یان نایەتی ﴿الرحمن علی العرش استوی﴾ طه/ ۵. یان نایەتی ﴿ید الله فوق أیدیهم﴾ الفتح/ ۱۰. ئەم نایەتانە هەریەکیان بە

بیروبوچوونی ئیمه چند مانایه ک هله ده گرن که نهو مانایانه له گهل
ظاهیری نهو وشه یه ی که مانا مه بهسته که ی تیدایه ریک ناکه ون، جاری
وا هه یه نهو مانایه له گهل مانای نایه ته موحه مه که گونجاو ده بی،
جاری وایش ده بی له باره ی وشو ته رکیبه وه له گهل مانایه کی تر
ده گونجی، به لام له باره ی مه بهسته وه هرگیز جیاوازی نایندرئ.

که وایی نه ی کۆمه لی فه له! ئیوه بو تان نیه بهم جو ره نایه ته
موت ه شاییهانه نموونه بیننه وه به ناره زوی خو تان مانایه ک هله بئیرن،
به لکو پتویسته پهیره ی نایه ته موحه مه کان بکه ن و نایه ته
موت ه شاییهه کان به گیره ی نایه ته موحه مه کان مانا بکه ن، ده بی ئیوه
عیسا به گیره ی نایه تی ﴿لَنْ يَسْتَنْكفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ
الْمُقَرَّبُونَ﴾ النساء/۱۷۲. بناسن و نایه ته موت ه شاییهه کانی تر ده باره ی عیسا
له گهل نه م دا به راورد بکرین و به گیره ی نه م جو ره نایه تانه مانایان
لی بده نه وه.

پتویسته نه وه ش بزانی که موحه کم و موت ه شاییهه لیره دا مانا که یان
جیا یه له گهل موحه کم و موت ه شاییهه شوینی تر، بو نموونه که له نایه تی
یه که می سوره تی (هود) دا ده فه رموی: ﴿کتاب أحکمت آیاته﴾ مانای
نه وه یه نه م قورئانه په راوی که نایه ته کانی عه یب و له که یان تیدا نیه،
که لامیکی وشه فه صیح و مانا راست و دروسته و پره له حیکمه ت و
په ندو نامۆژگاری، که له نایه تی (۲۳) ی سوره تی (الزمر) دا ده فه رموی:
﴿اللّٰهُ الَّذِي نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا﴾ مه به ست به موت ه شاییهه
نه وه یه که قورئان هه ندیکی له هه ندیکی ده چی له جوانی و راستی و
شاره زایی کردن دا، ههروه ها له وه دا که وا دژایه تی و ناریک و پیکی
تینا که وئ وه مووی رو وه یه ک مه به ستی سه ره کی ناراسته ده کرین....
﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ

تأويله ﴿١﴾ نهوانی دلیان پره له گومرایی و سهرلی شیوان و روویان له حق وهرگیراوه و نقروومی باطل بوون، ههر شوین ههواو ههوهسی خویمان دهکهون، نایهته موته شاییهه کان وهرده گرن و بهئاره زوی خویمان مانایان لی دهده نهوه، چونکه دهتوانن بههوهوهسی خویمان ماناکانیان بگۆرن و له گهل مه بهستی خویمان دا بیگونجینن!! نایهته موحهکه مه کانش پاشکوی دهخه ن و باسیان ناکهن! بۆ نهوهی خهلکی لهخشته بهرن و بیانخه نه نیو فیتنه وهه له نایین گومرایان بکه ن و ریگهی راستیان لی تیک بدهن! واشی دهخه نه پیش چاو که نهوان بهلگه به قورئان دهیننه وه، نایهتی قورئان پالپشتیانه!! بهلام لهراستی دا نهو بهلگانه بۆ بهرژه وهندی نهوان نیه، بۆ نمورنه: فهلهکان بهلگه دیننه وه لهسهر نهوه که عیسا گیانی خودایه دهلین نهو هتا قورئان دهلی: ﴿٢﴾ و کلمته ألقاها إلی مریم وروح منه ﴿٣﴾ عیسا گیانی خودایه و خستویه تیه ناو سکی مه ریهمه وه، بهلام نایهتی ﴿٤﴾ ان هو إلا عبد أنعمنا علیه... ﴿٥﴾ پاشکوی دهخه ن، یان نایهتی ﴿٦﴾ ان مثل عیسی عندا لله کمثل ادم خلقه من تراب، ثم قال له کن فیکون ﴿٧﴾ الامران ٥٩. له بیر خویمان ده به نه وه و نایخه نه روو.. نهوانه که ثم جوره ههلو یسته یان بهرام بهر قورئان ههیه و ناوا رهفتار له گهل نایهته موته شاییهه کان ده که ن مه بهستیان نهو هیه مانا و مه بهسته کانی قورئان بگۆرن و نایهته کانی له حه قیقه تی خویمان لابه دن و بۆ مه بهستی خویمان بیانگونجینن، واته: وایان راقه بکه ن که له گهل ناره زو و داب و نه پیتیاندا ریک بکه وی، له گهل عاداتی کۆنینه و بیروبوچوونی خویمان دا یه کانگیریان بکه ن، بهلام نهو نایهتانهی موحهکه من و بیروبا وه پی نیسلامیی لهسهر بنیات نراوه له بیر خهلکی بهرنه وه، یان پاشگویان بخه ن. نهو هتا ههر گیز نهو نایهتانهی که نهوه ده گه یه نن عیسا بهنده ی خوایه و پیویسته گهر دنکه چی فره مانه کانی بی ناخه نه روو؟! ﴿٨﴾

ئىمامى موسلىم له عائىشەوہ -خوایان لى رازى بى- فەرمودەيەك دەگىرپتەوہ: دەلى: پىغەمبەر ﷺ ئايەتى ﴿هو الذي أنزل عليك الكتاب منه آيات محكمات هن أم الكتاب وأخر متشابهات﴾ى خویندەوہ، ئەمجار فەرمووی: (إذا رأيتم الذين يتبعون ما تشابه منه فأولئك الذين سماهم الله فاحذروهم) واتە: ھەركاتى ئەوانەتان بىنى كە شوین ئايەتە موتەشايپھەكان دەكەون و دەیانەوى بەگۆرەى ھەواو ھەوەسى خویان راقەیان بکەن، ئەوہ بزانی: ئەوانە لەو كەسانەن كە خودا بە خراپەكار ناوی ھیناون و بەسەرپىچىكەرى لەقەلەم داون، لىیان بترسن و خۆتانیان لى پيارىزن!

دەگىرپنەوہ دەلى: پىغەمبەر فەرمووی: (إن القرآن لم ينزل ليكذب بعضه بعضا فما عرفتم فاعملوا به، وما تشابه منه فأمنوا به).

قورئان بۆيە نەئىردراوہتە خواری كە ھەندىكى ھەندىكى بە درۆ بختەوہ، ئەوہى ماناكەتان زانى و مەبەستەكەى تىگەيشتن كاری پى بکەن، ئەوہى پەيتان پى نەبردو نەتاززانی ماناكەى چۆنەو چۆن نىە ئىمانى پى بەيتن و بزانی لەلای خوداوہ ھاتوہ.

مەچن وەكو ئەو گومرايانە ھەر خەرىكى سەرلى تىكدانى خەلك بنوبتانەوى بەھەواو ھەوەس ئايەتە موتەشايپھەكان تەئویل بکەن، خۆ ﴿وما يعلم تأويله إلا الله﴾ جگە لە خودا كەسى تر مەبەست و مانای دروستى ئەو جوړە ئايەتانە نازانى، چونكە ئەوہ زانیاریيەكە خودا تايبەتى كردووە بە خۆى و كەسى تر پەى پى نابا، ﴿والراسخون في العلم يقولون آمنا به﴾ ئەوانەى خواوہنى پایەى دامەزراون لە عىلم و زانستدا دەلێن: بروامان بەوہ ھەيەكە ئەو ئايەتە موتەشايپھانە لە خوداوہ ھاتوون و كەلامى پىروۆزى زاتى بىچوون.

کۆمەڵیک لێ هەواوەلانی پێغەمبەر ﷺ وەکو ئوبەیی کوری کەعب و عائیشە و ئیبنو عومەر پێیان وایە دەبێ لەسەر وشەیی ﴿إِلاَّ اللهُ﴾ هەلۆیستە بکری و رابووستی، واتە: رستەیی ﴿والراسخون فی العلم...﴾ کەلامیکی سەر بەخۆ بێ، عەطف نەبێ بۆ سەر وشەیی (الله). کۆمەڵیکیش لێ هەواوەلانی پێغەمبەر وەکو ئیبنو عەبباس و بری راقە کەرانی قورنان و بری زانیانی عیلمی ئوصول دەلێن: لەسەر وشەیی (الله) هەلۆیستە ناکری و رستەیی (والراسخون...) عەطف دەکریتەو بۆ سەر وشەیی (الله) واتە: جگە لێ خوداو زانیانی دامەزراو لێ زانستدا کەسی تر مەبەستەکانیان نازان. ئیبنو عەبباس دەفەرموی: من یەکیکم لێو زانیانەیی کە خاوەنی پلەیی دامەزراوون لێ زانستدا، کە مەبەست و راقەیی تەواوی نایەتە مۆتەشاییهەکان دەزان. کەوابێ ئەوانەیی لێ زانستدا دامەزراوون مانای نایەتە مۆتەشاییهەکان دەزان، چونکە خودا لۆمەیی ئەوانەیی کردووە کە دەیانەوی مانای نایەتەکان هەڵەوگێڕ بکەن و بە مەبەستی سەرلێشیواندنی خەلکی و فیتنەنانەو لێ ئاییندا راقەیی نایەتە مۆتەشاییهەکان بکەن بۆ ئەوێ لێم رێگەیهووە خەلکی پێ لێ ئایین وەرگێرن.. بەلام ئەوانەیی رسوخی زانستیان هەیهو لێ زانیاریدا دامەزراوون هەلۆیستیان وایە، بەلکو ئەوان گرووی یەقین و بیروباوەرن، هەمیشە نایەتە مۆتەشاییهەکان و تەفسیر دەکەن کە لێ گەل نایەتە موحکەمەکاندا ریک بکەون و دژایەتی نەکەوێتە نێوانیانەو.

بەلام رستەیی ﴿يقولون آمنا به﴾ ئەمە کەلامیکی سەر بەخۆ تازە دەست پیکراوە، واتە ئەو زانیانە دەلێن: برۆمان بە ئەو نایەتە مۆتەشاییهە هەیه ﴿کل من عند ربنا﴾ هەموو نایەتەکان -بە موحکەم و مۆتەشاییهەو- هەموویان لێ خوداوە هاتوون. واتە: زانیان نایەتە موحکەمەکان دەکەنە بنەماو بناغەو برۆیان وایە -موحکەم و

موتەشاییه- لهخوداوههاتوون و هەردوو جۆریان حق و راستن، هەریهکێ لهو دوو جۆره پالپشتی ئهوی تر دهکا، بهلگهی ئەمەش ئهوه فەرموودهیهیکه دهلی: پێغه مبهەر ﷺ نرای بۆ عەبدوللای کوری عەبیاس کرد فەرمووی: (اللهم فقهه في الدين وعلمه التأويل) خودایه! له ئاییندا تیگه یشتووی بکهو، فیری شی کردنهوه و مه بهست زانینی قورئانی بکه.

لیره دا پرسیاریک دیته پێشهوه دهلی. بۆچی له قورئاندا نایهتی (متشابه) هه؟ له کاتی کدا که قورئان بۆیه نێردراوه رههنومایی خه لکی بکا و ئاده میزاد شارهزای ریگای خودا په رستی بکا!! دهی نایهتی موتەشاییه که کهس مه بهسته کهی نه زانی چۆن رههنومایی پی ده کری؟ له وه لامدا ده لێین: هه بوونی نایهتی موتەشاییه له قورئاندا له بهر ئه مه هۆیانهیه:

ا- بۆ ئه وهی برواداری راسته قینه و ئیمان قایم له بروا لاوازن جیابکریته وه، تاقی کردنه وهیه بۆ دلی ئیمه.

ب- زیده ریزو فه زلی زانیان ده ریکه وئو ئاکامی لیکۆلینه وه و کۆششیان بۆ خه لکی دیاری بدا. هاندانه بۆ موسولمانان که عه قل و هۆشی خۆیان به خه نه کارو هه میشه خه ریکی توێژینه وه بن بۆ ئه وهی هه میشه بیرو هۆشیان له گه شه کردندا بیت و کول نه بی.

ج- پێغه مبه ران نێردراون بۆ سه ر ئاده میزاد به گشتی ئاده میزادیش جۆراو جۆرن، هه یانه زیره که وه هه یانه کۆله وارو نه زانه، بری ماناو ئه حکامی ورده کاری هه ن که پێویستیان به وه یه به عیباره تی تایبه تی ته عبیریان لی بکری، ئیتر تیگه یشتن له م جۆره مه به ستانه بو ته به شی زانیان و نه وانهی له عیلم و زانیاری دا رۆچوون، فەرمانیش کراوه به ره شه خه لکه که که زانینی مه به ست لێیان هه والهی خودا بکه ن، چونکه زانیان ده زانن و تیده گه ن قورئان چۆن په یام ئاراسته ده کا، هه رچه نده حه قیقه ت و

کروکی شته کانیش نه زانن، ههر بویه ش فهرمووی: ﴿وما يذكر إلا أولوا
الآل باب﴾ واته: تی ناگهن و له مانای قورئان حالی نابن و به شیوه ی راست و
دروست له مه بهسته کان ورد نابنه وه مه گهر نهو که سانه نه بی که عهقل و
هوشی ساغیان هه یه، بیریان تیژه بو تیگه یشتن!

پیغه مبه ر ﴿پیناسه ی﴾ ﴿الراسخون في العلم﴾ ی ناوا کردووه له
فهرمووده یه کیدا که ئیبنو نه بی حاتهم ده یگتر پته وه له عوبه یدوللای
کورپی زهیدی تایعی به وه، که به خزمهت نه م سئ هاوه لانه ی پیغه مبه ر
که یشتووه: (انس، ابو امامه، ابو الدرداء) ده لی: له پیغه مبه ر پرسیار
کرا له مانای ﴿الراسخون في العلم﴾ پیغه مبه ر له وه لامدا فهرمووی:
(من برت یمینه، وصدق لسانه، واستقام قلبه، ومن عف بطنه وفرجه فذلك من
الراسخين في العلم).

واته: نهو که سه یه سویندی نه خاتو، زمانی راستگو بی و، دلی
به رد هوام بی له سه ر پهیره ویی حقو، سه لال خور بی و داوینپاک بی،
ههر که سئ ناوایی نه وه له ده سته ی نهو زانا (الراسخين) یه که خودا له
قورئاندا وه سپ و سه ناخوانی یان ده کا!).

هه میسه نهو زاناو تیگه یشتوانه ده پارینه وه و نزا ده که ن و ده لی ن:
﴿ربنا لا تزعج قلوبنا بعد إذ هدیتنا﴾ خودایه! دل و ده روونمان له سه ر
خودا په رستی و بیروبا وه ری راسته قینه به رقه رار بکه، دوا ی تیگه یشتن و
شاره زا بوون، گومرمان مه که و، سه رلی شیواومان مه که ﴿وهب لنا من
لذلك رحمة إنك أنت الوهاب﴾ ره حمهت و به زه یی خۆتمان پی به خشه!
له سۆزو ره حمه تی خۆت بی به شمان مه که، یارمه تیمان بده له سه ر خیر و
بو ریگای راست ئاراسته مان بکه! بیگومان تۆی پهروه ردگاری به خشنده و
هه موو خیر و بیریک له تۆدایه!

عائیشه ده گپریته وه ده لئی: پیغه مبه ر ﷺ زوری ئه م نزاو پارانه وه ده کردو ده یفه رموو: (یا مقلب القلوب ثبت قلبي علی دینک) ئه ی ئه وه که سه ی که گۆپینی هه موو دل و ده روونیکت به ده سته! دلم له سه ر ئایینی خۆت رابگره!! منیش عه رزم کرد ئه ی پیغه مبه ری خوا! زۆرجار گویم لی ده بی ئه م دو عایه ده که ی! پیغه مبه ر فه رموی: هیچ دلیک نیه مه گه ر که هه یه وا له ئیو دوو په نجه ی په روهر دگارد! ئه گه ر ویستی به رقه راری بکا، ئه وه له ئیمان و بیرو باوه ردا رای ده گری، ئه گه ر ویستی لای بدا لای ده دا! ﴿ربنا انک جامع الناس لیوم لا ریب فیه ان الله لا یخلف المیعاد﴾ ئه ی په روهر دگارمان! بیگومان تو ئاده میزاد زیندووده که یه وه و کۆیان ده که یه وه له روژیکا که هیچ گومان له هاتنی دا نیه، چونکه تو وه عده ت داوه و واده ی تو به جی به و دیته جی.

په روهر دگار که ئه م جوهره نزایه مان فیر ده کا بو ئه وه یه که ترسی ئه وه مان هه بی بی پروایی دزه بکا بو ناو دل و ده روونمان و له روژی قیامه تدا ناو مییدی ره حمه تی خودا بین!

سه ره نجامی کافرو نه وانده ی به مال و سامان بوغرا بوون
 اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوا لَنْ تُغْنِیَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَیْئًا
 وَاُولٰٓئِکَ هُمْ وَقُوْدُ النَّارِ ﴿۱۰﴾ کَذٰبِ اَیَالِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 کَذَّبُوْا بِآیٰتِنَا فَاَخَذْنَاهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ وَاللّٰهُ شَدِیْدُ الْعِقَابِ ﴿۱۱﴾ قُلْ
 لِلَّذِیْنَ کَفَرُوا سَتْلُبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ اِلٰی جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۲﴾
 قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰیَةٌ فِی فِئْتَنِیۡنِ اَلْتَقَتَا فِیۡنَا فِیۡ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَاٰخَرٰی
 کَافِرَةٌ یَّرُوْنَهُمْ مِّثْلِهِمْ رَاٰی الْعِیۡنُ وَاللّٰهُ یُوِّیۡدُ بِنَصْرِهٖ مِنْ یَّشَآءُ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾

پهروهردگار له سهره‌تای ئهم سووره‌ته‌دا باسی بنه‌مای یه‌ک‌تاپه‌رستی و
ئهو کتیبه ئاسمانیان‌هی کرد که ئهو حه‌قیقه‌نانه ده‌چه‌سپینن، به‌تایبه‌تی
قورنانی پیروژو بروای زانایان پیی .

ئەمجار لىيىرەدا ھال و چۆنىتى كافرەكان باس دەكاو ھۆي
 كافىيونەكەيان دىيارى دەكا كە برىتتە لە بوغرابوون و لەخۆ بايى بوون بە
 مال و مندا، ئەو ھەش روون دەكاتەو ھە كە مال و مندا لە قىيامەتدا
 فرىيان ناكەون، ئەمجار نمونەى بە جەنگى بەدر ھىنايەو ھە: كە لەو
 جەنگەدا سەربازانى ئىسلام بەرامبەر سەربازانى كوفر جەنگان و تا قىيامەت
 كەمى موسولمان و خواناس بەسەر دەستەى زۆرى كوفرو بىدىندا زال
 بوون، زۆرى جەنگاوەرو فرەچەكى و ساماندارى بى سوود بوو بۆ بى باوەران
 و دەفەر مۆي:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾
له سهره تاي سووره ته كه دا پهروه ردگار بنه ماي يه كتاپه رستي باس كرد،
بيرو پرواي زانا ياني خسته پروو نه مجار ليږده دا باسي كافرو گومړاكان ده كاو
ده فهرموي: نه وانه ي كافرن و قورئان به راست نازانن و پيغه مبهره كانيان
به درؤ خستو ته وه، سهر پيچي په يامي خودايان كړدو وه به پيچه وانه ي
كه لام ي خودا جو لا ونه وه، هيچ سوو ديكيان له نيكاي خودا بو پيغه مبهه ران
وه رنه گرتو وه كه نه مانه بریتين له وه فدي له ي نه جران و فله ي ترو
جوله كه و موشريك و كافري تر .. نه وانه ي سوو ته مه ن ي دوزه خن، له روژي
قيامه تدا نه وي كه له دونيادا پتيان دراوه له مال و مندا ل له روژده دا
هيچ سوو دي لي تا بينن و له سزاي خودا رزگاريان ناكا، تووش ي جوړه ها
نه شكه نجه و مهينه تي ده بن، ناكام و سهره نجاميان له وه دا كه (محمد)

بەدرۆ دەخەنەو و برۆا بە پەيامەکی ناکەن ﴿کذاب آل فرعون والذین من قبلهم﴾ وەکۆ کردەو و حال و چۆنیەتی تاقم و گرووی فیرعەون و ئەو خوانەناس و ملهوپرانی پێش فیرعەون لە موئتەفیکەکان وەکۆ هۆزی عادو ئەمود کە ﴿کذبوا بآياتنا﴾ نیشانەی خودایەتی ئیمەیان بەدۆر لەقەلەم دا، پەيامی پێغەمبەرەکانیان رەت کردەو و ﴿فأخذناهم بذنوبهم﴾ پەرۆردگار لە تۆلەی ئەو سەرپێچی و ملهوپرەیان گرتنی بەلام چۆن گرتنیک؟! ﴿والله شديد العقاب﴾ خودا تۆلەو سزای بەئێشەو کەس ناتوانیت بەرەنگاری بکا.. ئەمجار هەرەشە لە کافرو جولهکەکانی سەردەمی پێغەمبەر دەکاو دەفەرموی: ﴿قل للذین کفروا﴾ ئەی محمەد! بەوانە بلێ کە برۆایان بە پەيامی تۆ نیە ﴿ستغلبون﴾ لە دونیادا شەرتان لەگەڵ دەکری و تێدەشکێن و دەبنە ژێردەستەو ریسوایی بەخۆتانەو و دەبینن ﴿وتحشرون إلى جهنم وبئس المهاد﴾ لە قیامەتیشدا راپێچ دەکرین بۆ ناو دۆزەخ کە خراپترین جێگایە بۆ خۆتان ئامادە کردووە. ئەمجار ئەی موحەممەد: پێیان بلێ: لە خودا بترسن و واز لە سەرپێچی کردن بێنن، ئەگینا تووشی شکستی بەکی وەکۆ شکستی قورەمیشی بەکان دەبن کە لەشەری (بەدر) دا تووشیان بوو، لەکاتی کدا ئێو دەزانن من پێغەمبەرم و نیشانەی پێغەمبەرایەتی من لای ئێو ناکرایەولە تەورات دا دەستنیشان کراوە.

بێگومان پەرۆردگار وەعدەو هەرەشە خۆی بۆ جولهکەکان هێنایە دی، ئەو هەبوو موسولمانەکان زۆریان لە هۆزی بەنو قورەیظە ی خاتین کوشت، هۆزی بەنو نەضیری دووڕویان لە ولاتی مەدینە دەرپەراند، قەلای خەیبەریان فەتح کردو سەرانی شیان خستە سەر جولهکەکانی تر!! ئەمجار لەم نایەتەدا هەرەشەیان لێ دەکاو دەیانترسینی و پێیان دەلێ: کە ئەو جولهکانە بەزۆری ژمارە لە خۆیان بایی نەبن و بەزۆری

چەك و تفاقى شەریان نەنازن، ئەو هەتا لە شەری بەرددا قورەیشی بەكان لە
رووی زۆری و هەبوونی ئەسبابی شەڕەو سەچەندانی موسوڵمانەكان بوون،
كەچی موسوڵمانەكان بەسەر ئەواندا زال بوون! دەى با جوولەكەكانیش
پەند و ەربگرن و واز لە بیروپرای بەتال بوو و ەى خۆیان بینن، دەفەرەمۆی:
﴿قَدْ كَانَ لَكُمْ فِي فَتْنِ الثَّقَاتِ.....﴾ ئەى محمد! بەئەو جوولەكانە بلی:
كە بەزۆری مال و دارایی زۆر لە خۆ بایی بوون، بە كۆرە كەس و كاری زۆر
دەنازن پێیان بلی: بەزۆری ژمارەى پیاو و مال و منداڵ مەنازن، چونكە
ئەم جۆرە شتە هۆكاری سەرەكى سەرکەوتن نین، رووداوی روژگار
باشترین بەلگەیه لەسەر ناپاستی بسیر و بۆچووتان و نیشانەى
بەهەڵچووتانە. بۆ نمونە سەیری ئەو دوو كۆمەڵە بكەن كە لە روژی
بەرددا شەریان بوو تێك رژان ﴿فَنُتَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ كۆمەڵێكیان بە
ژمارە كەمەن بەلام خاوەنى بیرو باوەرى پتەون و لەرێگەى خودادا شەڕ
دەكەن، خودا پشتیان و یارمەتیدەریان بوو، بۆیە سەرکەوتیان بە دەست
هێنا بەسەر كۆمەڵی زۆرینەى كافران دا!

بەراستی لە رووداوی بەرددا چەند پەند و نامۆژگاری هەیه بۆ ئەوانەى
عەقل و ھۆشیان ھەیه و بەكاری دەهێنن، بەوردی لە رووداوەكان تێبفكرن
و سوود لە تێروانینەكەیان و ەربگرن، شیوەى پەند و ەرگرتنەكە لەو ەدایە كە
دەبێ بزائن لە پشت پەردەو ە هیژیک ەدایە، یارمەتی كۆمەڵە كەمە
خوێناوەكەى داو و بەسەر كۆمەڵە زۆرو خوێناوەكەدا سەرى خستن!! -
﴿فَنُتَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ كۆمەڵێك كە لەپێناو ئایینی خودا شەڕ دەكەن
ئەو ەش نەیتى سەرکەوتنەكەیه، چونكە ەركاتى شەڕ كردن لەپێناو ەق و
عەدالەتدایى، لەپێناو بەرگری كردن لە ئایین و بەرنامەى خودادایى نەفسى
ئادەمیزاد رووی تى دەكاو بەرەو پیری دەچى، چ ەیزو توانایەكى ەبێ
لەو رێگەیهدا ەرجى دەكا، ەرجى ئامادەباشى و تەگبیر و پلان ەبێ

ده یخاته کار، چونکه بروای ههیه که هیزو تواناکهی په یونده به هیزو توانای په روه ردگاری بالادهست و له کاتی ته نگانه دا پالیشتی ده کا. ﴿وآخری کافرة﴾ کومه له کهی تر کومه لیک، بی بروای خوانه ناس، بی وروه بی پشتیوان، بروایان به شهره که نیه، سهره پای شهوش ﴿یرونهم مثلیهم رأي العين﴾ کافره کان موسولمانه کانیاں به دوو چهندانه ی خوین دیته بهرچاو، به مهش شهونده ی تر وره یان دهروخی و ترسیان لی ده نشی و لیوه لهره یان پی ده که وی!

بیگومان موسولمانه کان به گویره ی توانا پابه ندی فرمانه کانی په روه ردگار بوون و مال و به گیان سهریان له پی دا بووه بو بهر زکړنه وه ی نالای نیسلام و بلاو کړنه وه ی شایینی پیروژ، هه موویان یه که دهست و یه که هه لویست بوون له بهرامیهر کافرو خوانه ناسان دا، هه میشه پابه ندی مانای شه نایه ته بوون که ده فرموی: ﴿یا ایها الذین آمنوا اذا لقیتم فئة فاثبتوا واذکروا الله کثیرا لعلکم تفلحون، واطیعوا الله ورسوله ولا تنازعوا ففشلوا و تذهب ریحکم واصرروا ان الله مع الصابرين﴾. هه میشه ناماده باش بوون بو خو به خت کردن له پیناو نایین دا، به دلکی پر له تیمان و بروایه کی پته وه وه شهریان له گهل دوژمن دا کردووه، دلنیا بوون له یاریده ی خدا، خوداش یارمه تی داوون و سهری خستوون ﴿یا ایها الذین آمنوا ان تنصروا الله ینصرکم و یثبت اقدامکم﴾ جهنگه کانی پیغه مبه ر ﴿تأوینهم بالانوما بوون بو په پیره وکردنی شه نایه ته قورثانیان، ته ناندت که له غه زای توحود دا سهر پیچی فرمانی پیغه مبه ریان کردو ناموژگاری یه کانی شهویان پاشگوئی خست تووشی شه شکستی یه بوون که تووشی بوون، دیاره شهوش په ندو ناموژگاری یه کی گه وره یه بو که سیئک بیه وی په ند وهر بگری.

میژوونووسانی ژیان نامه ی پیغه مبه ر ﴿ده لین: سوپای موسولمانان

سئ سهدو بیست جهنگاوهر بوون، سهفتاو سهوت کهسیان له کۆچکه‌ران بوون، دووسهدو سی و شەش کهسیان له یاریده‌ده‌ران (الانصار) بوون. ئالای کۆچکه‌ران به‌ده‌ست عه‌لی کورپی نه‌بو تالیب و، ئالای یاریده‌ده‌ران به‌ده‌ست سه‌عدی کورپی عوباده‌وه‌ بوو، نه‌وه‌د کهسیان وشتر سوارو دوو کهسیان نه‌سپ سوار بوون، نه‌سپ سواره‌کان یه‌کیان میقدادی کورپی عه‌مرو نه‌وی تریان میرشه‌دی کورپی نه‌بو میرشه‌د بوو، شەش زریبه‌ندو هه‌شت شمشیریان پی‌بوو! هه‌ممو نه‌و جهنگاوه‌رانه‌ی له‌ شه‌ری به‌دردا شه‌هید بوون چواره‌ که‌س بوون شەش شه‌هید له‌ کۆچکه‌ران و هه‌شت شه‌هید له‌ یاریده‌ده‌ران بوون!

سوپای کافره‌کان نۆسه‌دو په‌نجا شه‌رکه‌ر بوون، سه‌رۆکه‌گیان عوقبه‌ی کورپی ره‌بیعه‌ بوو، نه‌بو سوپیان و نه‌بو جه‌ن له‌ سه‌هرانی قورهبیش له‌و شه‌ره‌دا هاوبه‌ش بوون، سوپای قورهبیشی‌یه‌کان سه‌د نه‌سپ و سه‌وت وشتریان پی‌بوو، له‌ چه‌ک و تفاقیش دا زۆر کۆک بوون. ﴿وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَّشَاءُ﴾ په‌روه‌ردگار یارمه‌تی و پالپشتی ئاراسته‌ ده‌کا بۆ که‌سیک بیه‌وی سه‌رکه‌وتووی بکا. وه‌کو چۆن یارمه‌تی موسولمانانی به‌دری دا به‌وه‌ که‌ له‌پیش چاوی دوژمن زۆری کردن، هه‌ر به‌ سه‌یرکردنیان بۆ سوپای ئیسلام وره‌یان رووخا ﴿إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِيْ الْاَبْصَارِ﴾ ییگومان له‌م سه‌رخستن و زالبوون و سه‌رکه‌وتنی موسولمانان به‌سه‌ر کافره‌کاندا - له‌گه‌ل که‌می و تفاقى موسولمانان و زۆری و پرچه‌کی کافره‌کاندا - په‌ندو ئامۆژگاری هه‌یه‌ بۆ که‌سیک په‌ند و هه‌رگری و تی‌بگا!!

هه‌واو ناره‌زۆیه‌رستی له دونیادا

زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ
الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتْنَعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ ﴿١٤﴾

ئه‌مجار پاش ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌ی روون کرده‌وه که کافره‌کان
هه‌میشه هه‌له‌و گیرى مال و منداڵن و روویان له‌ حق وهرگێپراوه‌و
تقوومی رابواردن بوون! لایه‌ن و هوکارى له‌ خو‌بایی‌بوونه‌که‌یان روون
ده‌کاته‌وه‌و ده‌فهرموئ: ﴿زین للناس حب الشهوات﴾ په‌روه‌ردگار
سروشتی ئاده‌میزادی وا دروست کردوه که هه‌میشه‌هه‌زی له‌م شتانه
بێ، که له‌وه‌دوا ریزیان ده‌کا، وه‌کو له‌ ئایه‌تیکی تردا ده‌فهرموئ: ﴿إنا
جعلنا ما على الأرض زينة لها لنبلوهم أيهم أحسن عملا﴾ یان ده‌فهرموئ:
﴿كذلك زينا لكل أمة عملهم﴾ جارى وایش ده‌بێ جوانکردنى
کرده‌وه‌یه‌ک پال شه‌یتان ده‌درئ که به‌هو‌ی ختوکه‌ی نه‌فسه‌وه‌ کار له
ئاده‌میزاد ده‌کا، هه‌لى ده‌نئ بو‌ئه‌نجامدانى کرده‌وه‌ی خراب ﴿واذ زين
لهم الشيطان أعماهم﴾.

که ده‌لى: (زین) واته‌: جوان کراوه‌، واته‌: خو‌شه‌ویستی‌یه‌که‌ لایان
جوان بووه‌و لییان بووه‌ته‌ شتیکی سروشتی و هیچ عه‌یب و نه‌نگی تیدا
نایین، بو‌یه‌هه‌رگیز بیر له‌وه‌ناکه‌نه‌وه‌ وازی لئ به‌ینن، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌په‌ری
پله‌ی خو‌شه‌ویستی‌یه‌که‌ خاوه‌نى خو‌شه‌ویستی‌یه‌که‌ هه‌ست به‌ خراپه‌و
زیانى کاره‌که‌ی نه‌کاو نه‌یه‌وئ لئ پاشگه‌ز بێته‌وه‌ با زیانیشى تیدا
تروش بێ!

جاری وا ههیه مروڤ شتیکی پی خوشه، بهلام دهزانی که نهو شتهی نهو ههزی لیهتهی و خوشی دهوی زیانی ههیه نهک سوود، خراپه، چاک نیه، وهکو جگهره کیش دهزانی جگهره کیشانه کهی زیانی ههیه، بهلام ههر بهرده وامه لهسهر جگهره کیشان. جا وی دهچی کهسیک شتیکی خوش بوئ که بوی جوان نه کرابی وازی لی بینی! بهلام کهسیک شتیکی خوش بوئ که بوی جوان کرابی زهحهته وازی لی بینی!!

ئه مجار پهروهردگار یه که یه که نهه شتانهی که جیگای ههزو خوشه ویستین و ههموو دل و دهروونیکی ناده میزاد داده گری، باس دهکاو دهفهرموی: ﴿من النساء والبنین والقناطر المقنطرة من الذهب والفضة والخيل المسومة والأنعام والحرث﴾.

یه کهم شتیکی که پیاو کهمه ندکیش دهکاو دل و دهروونی داده گری و عهقل و هوشی لی دهستی نی نافرته، چونکه نافرته شوینی ههزی پیاو و دل و دهروونی له گه لیدا نارام ده گری و خوشه ویستی بیان ناویتی یه کتری ده بی، وهکو خودا له نایهتیکی ترده دهفهرموی: ﴿ومن آياته أن خلق لكم من أنفسكم أزواجا لتسكنوا إليها وجعل بينكم مودة ورحمة﴾ ههر نهه خوشه ویستی یهیه که پیاو زۆریه مال و دارایی خوی بو نافرته خهرج دهکا، نهوهی که به عهرهقی ناوچاوان و رهنجی شان به دهستی دینی به دلفراوانی بو خیزانی سهرفی دهکا، چونکه پیاو خو به بهرپرسیار دهزانی له پاراستن و به ختوکردنی نافرته، دهیهوی نهو زیده هیزو توانایهی که له بارهی فسیؤلوجیه وه ههیه تهی تهرخانی بکا بو خزمهتی نافرته، ناشکراشه که زیده رهوی پیاو له خوشه ویستی نافرته تا کاردانه وهیه کی گهره وهیه له کاروباری ولادتداو، رۆلکی گرنگی ههیه له پیشیل کردن و پاراستنی مافی زۆر که سدا.

له نایهته که دا خوشه ویستی نافرته پی پیس خوشه ویستی منداال خست

-هەرچه نده خۆشه ویستی ئافرهت جاری واهیه نامینی به لām
خۆشه ویستی منداڵ هەرگیز له دل ده رناچی- چونکه خۆشه ویستی منداڵ
زیده رهوی تیدا ناکرئ، به پێچه وانهی خۆشه ویستی ئافرهت که زۆر
زیاده رهوی تیدایه! نه وهتا له هه موو چاخ و سهرده میکدا ته نانهت
نیستایش پیناو به هۆی خۆشه ویستی ئافرهتیکه تره وه سته می له منداڵی
خۆی کردوه، زۆر کهس له وانهی ژنی تازه یان به سه ر ژنی پیشوویان
هیناوه هەرچی خۆشه ویستی خۆی هیه داویه تی به ژنی تازه ی ژنی
پیشوویی و مال و منداڵی پاشگۆی خستوو و، وازی له به خێوکردنیان
هیناوه، به لām زۆر به دل فراوانی پاره و مال و سامان بۆ منداڵی ژنی تازه ی
خه رج ده کا، چونکه دایکی نه مانی زۆر خۆشتر ده وئ! چه نده ها کهسی
ده و له مه ند ه من مندا له کانیان به کوله مه رگی ژیان به سه ر ده به ن چونکه
باوکیان دایکی نه مانی خۆش ناوئ و دلی به ژنیکه تره وه په یوه سته.

دوه م: له شته خۆشه ویسته سروشتی یه کان مندا له. که مرۆف له
کۆمه لدا شانازی پتوه بکا و پئی خۆشه هه یی.

مه به ست له وشه ی (البنین) له ئایه ته که دا کوړو کچه به گشتی،
چونکه له ئایه تیکه تر دا قورئان ده فه رموئ: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ﴾ پێغه مبه ریش ده فه رموئ: (الولد مجبنة مبخله) واته: مندا ل مایه ی
ترسنۆکی و مایه ی چرووکی یه.

هۆی خۆشه ویستی ژن و مندا ل درێژه پیدانی زنجیره ی ژیان و
مانه وه ی نه ته وه و وه چه یه، ته نانهت ئه م هه سته له ئاژه لیش دا هه یه.

ب- هیوا و هومیدی باوک به کوړ له وه دا که پیریوو په کی کهوت
به خێوی بکا، به لām که متر ئه م هیوا یه ی به کچ ده بی.

ج- کوړ هومیدی لی ده کړئ دوا ی مردنی باوکی جینگای بگریته وه و

نەهیلێ شوینی کویر بێتەو، سەرکردایەتی خێل و لیپرسراویەتی گەل و ولات بە دەستەو بەگرێ! بەلام کچ کەمتر لەم بوارانەدا دەوری هەیە.

د - هەست بەو کە کچ دوایی لە هۆز دەپچرێ و وادەبێ دەدەری بەشو بەیەکی بێگانەو کەمتر پەیوەندی بە خزم و کەس و کارەو دەمینێ.

هەرچەندە جاری وادەبێ کچ لەبری لەم بوارانەدا لەکور باشترە زیاتر فریای باوک و دایکی دەکەوێ! بەلام نێمە لێرەدا مەبەستمان زۆرینەو بەشیوەیەکی گشتیە.

سێیم شت لەو شتانەی خۆشەوێستیان سڕوشتیە پارە ی نەختینە یە لەزێرو زیو، هەندیکیش دەلێن: مەبەست لە (القناطیر المقنطرة) دیناری زێرو دیرەمی زیو کە سکەیان لێ درا بێ! هەندیکیش دەلێن: مەبەست پارە ی سەفته کراو.

(القناطیر المقنطرة) ناماژە یە بۆ زۆری مائە کە بەجۆری کە بێتە هۆی ئەو بە تەواوی کاتی خاوەن مال داگیر بکاو هیچ مەجالێک نەمێنیتەو بۆ ئەو هی کاری خیری تیدا بکاو خۆداپەرستی و یارمەتی حەقی تیدا بدا!!

هەر بۆیە شە لەناو هەموو گەل و نەتەوێ کەدا، کە پیغەمبەرەکان نێردراون بۆ سەریان دەوڵە مەندەکان یە کەم بەرھەڵستکارو سەرپێچیکەرێان بوون و دژیان وەستان، ئەگەر پرواشیان پێ کردب و ئیمانێان پێ هێنابن کەمتر پابەندی فەزمانەکانی ئایین بوون! سەیری ئەم نایەتە بکە کە دەفەرموێ: ﴿سيقول لك المخلفون من الأعراب شغلنا أموالنا واهلونا فاستغفر لنا﴾ خۆشەوێستی مال و دارایی شتیکی سڕوشتیەو لەگەل خوین و گوشتی مەرۆف تیکەلاو دەبێ، هۆیە کەشی ئەوێ کە مال و دارایی هۆکاریکی گەرنە بۆ دەستەبە کردنی هەموو حەزو ئارەزوێ کە،

حەزو ئارەزووی ئینسانیش زۆرو زەبەندەن و لەئەژمار نایەن، هەتا ئینسان مەبەست و ئارەزوویەک بە دەست بێت هەولێ زیاتریەتی! هەتا وای لێ دێ ئەو راستیە لەبەر نامێنی کە مال و دارایی ھۆکارو وەسیلە نەک ئامانج و مەبەست. نیتەر ھەزار قرت و قیل دەکا بۆ مال پەیداکردن، گوێ ناداتە ئەو ناخۆ ئەو مالهە حەرامە یان حەلالە..

ئیمامی بوخاری^۱ ئیمامی موسلیم فەرموودە یەک لە ئیبنوعەبباسەو دەگیرنەو دەڵێ پیغەمبەر فەرموویەتی: (لو کان لابن آدم وادیان من ذهب لتمنى أن يكون لهما ثالث ولا يملأ جوف ابن آدم إلا التراب، ويتوب الله على من تاب)^۱.

واتە: ئەگەر ئادەمیزاد پێ دوو دۆلی لە زیرو زیو هەبێ ئاواتە خوازە دۆلیکی سییەمی هەبێ!! هیچ شتێک ئادەمیزاد تیر ناکا مەگەر گل، واتە: گلی گۆر تیری بکا! جا ئەو کاتە خودا تۆبە تۆبەکاران قبول دەکا. دیارە زەمکردنی مال و دارایی لەبەر خودی مالهە کە نیە، مال و سامان خۆی لە خۆی دا نیعمەتی خودایە، بە لکو زەمکردنە کە لە روو وەوێە کە سەردە کیشی بۆ ملھوپی و لەرێ لادان و بێدینی، وەکو لە سوورەتی (العلق نایەتی ۶-۷) دا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَافْطٍ﴾ ^۱ **استغنى** بەلام ئەگەر موسولمانی دەوڵەمەند لە مالهە کە لە خۆی دا ئادەمیزادانی لێ داو سوپاسی نیعمەتی خودای لەسەر کرد، صیلە ی رەحمی بە جێ هینا، لەرێگە ی خودا دا لێ بە خشی ئەو ئەو مال و دارایی خێرو بەرە کەتە، ھۆی خۆشبەختی و نزیکبوونەوێە لە خودا! پیغەمبەر لە

^۱ ئەم فەرموودە جگە لە بوخاریو موسلیم کە لە ئیبنوعەبباسەو ریاویەتیان کردووە ئەحمەدو بوخاریو موسلیم و ترمذی لەئەنەسی کۆری مالیکەو ریاویەتیان کردووە.

فهرموده یه کدا ده فهرموی: (نعم المال الصالح للرجل الصالح). واته: مالی ره حمت باشتین ده سمایه به بۆ پیاوی باش.

چواره م و لاخی به رزه ی به ختو کراو و رامکراوی ره سه نه، نه و نه سپانه ی که ده و له مه ندو ساماندارو سه ره ک خیل و پیاو ماقوول هه ولی په یدا کردنیان ده دن و شانازیان پیوه ده کن، پیشبرکی له ده سته بهر کردنیان دا ده کن بۆ خۆه لئانه وه پتیان، جا نه گهر ده سته بهر کردنی نه م جوړه نه سپه بوو به هۆی کاری شهرو له خودا دوور که وتنه وه و پاشگوئی خستنی واجبات، نه وه کاریکی دزیوو حرامه! به لام نه گهر نه م نه سپانه ناماده بکړین بۆ جهاد کردن له ریگای خودا دا نه وه کاریکی باشه چونکه خودا ده فهرموی: ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ...﴾ الانفال/۶۰.

پینجه م: وشتر و ره شه و لاخ و مهرو بزنه، که نه م ناژه لانه بناغه ی مال و دارایی گوند نشینه کان پیک ده هینن، سامان و بژیویان له وانه ده سته بهر ده بی، لادی ییه کان خویان به هه بوونی نه م جوړه مالانه هه لده نینه وه، په روهر دگار منه ت به سه ر به نده کانی دا ده کا که نه م جوړه ناژه لانه ی بۆ رام کردوون و ده فهرموی: ﴿وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دَفءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾.

شه شه م: کشت و کال کردنه: نه مپش سه رچاوه یه کی گرنک و هه می شه یی به بۆ ژبانی لادی و شاره ستانی، هه موو گدل و نه ته وه یه ک پیوستی به کشت و کال هیه، جا نه گهر مه به ست له کشت و کال کردن سوود گه یانندن بی به ناده می زاد نه وه کشتیاره که پاداشی ده درپته وه، نه گهر مه به ستی خۆ هه لئانه وه و خۆ گیف کردنه وه بوو، نه وه ده بیته کاری شهرو.

نه مجار پدرو دردگار له کۆتایی نایه ته که دا وه صفیتی گشتی همر شهش جوړه کان ده کاو ده فمرموی: نه وانه هوکاری رابواردنی جیهانن و له ژبانی دنیادا خوشییان لی ده بیندری و بهس! به لام خوشی به راستی و نه براوه خوشی نه و دنیایه، که له روژی قیامت دا پدرو دردگار ده یانزانئ.. که و ابو له سمر موسولمانان پتویسته که به هه بوونی نه م جوړه شتانه له خویان بایی نه بن، همر نه و نه گرنگی یان پی بدن که بیانکه نه هوکار بو ژبان و، خودا په رستیان له بیر نه به نه وه، چونکه موسولمان ده بی هه ول بدا بو خوشبهختی هه ردو دنیا وه کو له نایه تیکی تر دا ده فمرموی: ﴿ربنا آتنا فی الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة و قنا عذاب النار﴾.

باسی به هه شتو جوانی و رازاوه یی!

﴿قُلْ أُوْنِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ (۱۵) الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا تَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَفِنَا عَذَابَ النَّارِ (۱۶) الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ (۱۷)

نه مجار دواي ژماردن و راناندنی نه و شتانه ی که له بهر دلی ناده میزاد خوشه ویست کراون و ناده میزاد له ژبانی دنیادا پتیانه وه هه له و گیرن له نایه تی دوا یی دا له شوینی نه و شتانه شتی باشتر و بهر دوا م و هه می شه یی ده خاته روو، ده فمرموی: ﴿قُلْ أُوْنِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ؟﴾ نه ی محمد! به ناده میزادانی سه رده می خوت و له وه دواش بلی: نایا

دەتانهوی من خەبەرتان بە دەمی بەچەند شتێک که زۆر باشتەرن لەو شتانە ی که باس کران؟ بۆیەیش نایەتە که بەشتیوە ی پرسیا ی سەلماندن (الاستفهام التقریری) باسە که دینی بۆ زیدە گەرنگی پیدان بەو شتانە ی باسیان دەکا و جولاندنی هەست و شعور بۆ رووتیکردن و گوێراگرتن بۆ وەلامی پرسیا رە که که دەلی: ﴿لِلَّذِينَ اتَّقُوا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ هەیه بۆ ئەوانە ی تەقواکارن و لەخودا دەترسن چەند باخ و باخاتیەک که بەژیریاندا جۆگە و جۆبار دەکشین و هەتا هەتایە تییاندا دەمیننەو! ﴿وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ﴾ لە شوینی ئافرەت لە دونیادا که خۆشەویستی لای پیاو سروشتی، چەند خێزانیکی جوان و پاک و خاوینیان دەدریتی! که لەهەموو عەیب و لەکەو خەوش و پیسی بەک دوورن.. تەنانەت خوینی حەیزو خوینی نیفاسیشیان پیدا نایە. ئەمانە خۆشی و لەزەتی جەستەیین که لە بەهەشتا بۆیان دابین دەکری! زیاد لەو لەزەتی گیانیان هەیه که بریتییە لە رەزامەندی خودا و پیی بەهرەوەر دەبن و هیچ لەزەتێکی ناگاتی لە هەموو لەزەتە ماددی بەکان خۆشترو گەورەترە!!

نایەتە که لە سەرەتاو شوینی رابواردنەکە ی دیاری کرد که باخەکانی بەهەشتە، ئەمجار باسی ئەو شتانە دەکا که خۆشی و لەزەتەکانیان پی تەواو دەبی، ئەویش خێزانی پاک و خاوین و جوان و بیخەوشە! ئەمجار باسی گەورەترین نیعمەتی بەهەشت دەکا، ئەویش رەزامەندی خودایە و دڵنیا بوونیانە لەو که خودا لێیان رازییە، ئیتر بەو لەزەتی جەستەیی و خۆشی گیانیان بۆ دەستەبەر دەبی، که بریتییە لە چوونە ناو بەهەشت و گەییشتن بەخێزانی جوان و خاوین و بیخەیب. دووهم پاداشی گیانی که بریتییە لە رەزامەندی خودای پەرورەدگار وەکو لە نایەتێکی تردا دەفەرموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

فیهامساکن طيبة فی جنات عدن ورضوان من الله أكبر ذلك هو الفوز العظيم ﴿التوبة/۷۲﴾.

ئەمجار نایەتەکە بەم رستەیه کۆتایی پێ دئی که دەفەرموئ: ﴿والله بصير بالعباد﴾ پەرەردگار ناگادارو زانایە بە حال و چۆنیەتی بەندەکانی و هەموو نەیتنێ بەکیان دەزانئ، ناگای لە کرۆکی تاعەت و خوداپەرستیانە، هەموو کەسیک بەئەندازە ی کردەوێ خۆی پاداشتی دەدریتەو چاکە بە چاکە، خراپە بە خراپە!! چونکە خوداپەرستی بە روالەتکاری نیە، بەلکو خوداپەرست ئەوێهە کە پەرەردگار بە خوداپەرستی بزانئ! بێگومان ئەم رستەیه مزگینئو هەرەشە ی تیدایە!

ئەمجار پاش ئەوێ باسی خوداپەرست و تەقواکارانی کرد، دئی برئ رهوشتیان باس دەکاو دەفەرموئ: ﴿الذين يقولون ربنا إننا آمنّا فاغفر لنا ذنوبنا وقنا عذاب النار﴾ خوداپەرست ئەوانەن هەمیشە نزا دەکەن و دەلێن: خودایە! ئێمە بروامان بەو نیگاو پەیامە هیناوە کە بۆ پیغەمبەرانت ناردوو، ئیمانێکی پتەوو دامەزراو جیگیربوو لە دل و دەرووماندا هەیسە، ئیمانە کەمان بە جۆریکە لەهەموو کردارو گفتاریکماندا رەنگی داوەتەو، خودایە! بە عەفو و لیبوردنی خۆت گوناھمان بپۆشە، لە ناگری دۆزەخ دوورمان بخەرەو؛ بێگومان زاتی بێچوونت لێخۆشبوو بەرەحم و سۆزو بەزەیییە.

وێرایی ئەو رهوشتانە چەند رهوشتیکی تریان هەیسە کە لەغەیری خۆیان جیا یان دەکاتەو و شیایوی ئەو قەدر و ریزەن لەلای پەرەردگاریان ﴿الصّابرين والصادقين والقانتين والمنفقين والمستغفرين بالأسحار﴾ ئەو خوداپەرستانە ئەو رهوشتانەیان تیدا کۆبۆتەو و کە هەر رهوشتە ی پلەو پایە یەکی تایبەتی هەیسە ئەو رهوشتانەش ئەمانەن:

۱- صەبر و خۆراگرییە، تەواوترین جۆری صەبر ئەوێهە بەردەوام بئ

لەسەر کردنی طاعات و وازەهێنان لە خراپەکاری، ئەگەر نەفس و شەهوەت جەختی لیکرد بۆ ئەنجامدانی تاوانێک هیچ رێگاچارە نیە جگە لە صەبر، هەر بە صەبر و خۆپاگری، بپروا قایم و پتەو دەبێ، ناهێلدرێ ئادەمیزاد لە چوارچێوەی شەرع دەربجێ، هەر بەهۆی صەبرەووە ئینسان دەتوانێ شەڕەفی خۆی بپاریزێ، تەنانت رەوشتی صەبر رەوشتیکە دەتوانێ بگوترێ هەوینی هەموو رەوشتیکی باشە.

ب- راستگویی: ئەمەش رەوشتیکی هەر بەرزێ ئینسانییە! بەسە کە پەرەردگار دەرەق بە راستگۆ دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِي جَاء بِالصَّدَقِ وَصَدَقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ، هُمْ مَا يَشَاؤُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جِزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾.

ج- بەردەوام بوون لەسەر خۆدایەریستی و گەڕانەووە بۆ لای خودا و پێرای ترسان لە خودا و گەردنکەچی بۆ زاتی پاکێ: لەخودا ترسانیش کاکلە ی خۆدایەریستی و گیانی عیبادهتە.

د- مالبەخشین لەهەموو بواریکدا کە ئایین بە باشی دابنێ، جا مالبەخشینە کە واجب بێ یان سوننەت بێ.

ه- نزاکردن و پارانەوێ بەرەبەیان، واتە: خۆدایەریستی لە ناخرو ئۆخری شەوگادا، چونکە ئەو کاتە کاتیکی بێگەردە، دل مەشغول نیە بە کاروباری دنیایییەووە.

پێویستە وێرای نزاو پارانەووە تۆبە ی راستەقینەو نەصووح هەبێ، کردار و گۆفتاری لە سنووری شەریعەت دەرنەچێ! چونکە نزاو پارانەووە بەدەم، هیچ سوودی نیە ئەگەر واز لە خراپەکاری نەهێنێ! چونکە ئەو کەسە داوای لێخۆشبوون دەکا بەلام بەردەوامە لەسەر خراپەکاری ئەووە وەکو گالته بەخودا بکا وایە!! گەورەترین شیوەی پارانەووەش ئەو شیوەیە ی کە ئیمامی بوخاری لە پێغه مەبرەووە رێوایەتی کردووە کە فەرموویەتی:

سید الإستغفار أن تقول: (اللهم أنت ربي لا إله إلا أنت خلقتني وأنا عبدك وأنا على عهدك ووعدك ما استطعت، أعوذ بك من شر ما صنعت، أبوء لك بنعمتك علي، وأبوء بذنبي فاغفر لي فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت).

سەرۆدی داواى تاوانپۆشی ئەوەیە بلیت: پەرورەدگارا! هەر تۆ خودای منی، تۆ تەنیا خودای، جگە لەتۆ خودای تر نیە، تۆ منت دروستکردوو، من بەندەى تۆم، وە هەتا ماوم بەردەوام دەبم لەسەر بەلێن و وادەى تۆ، پەنا دەگرم بە تۆ لە خراپەى کردەوێ خۆم، نازو نێعمەتى تۆم لەبەرچاوە، پێى لە تاوانى خۆم دەنێم، چونکە دەزانم کەسى تر رادەى ئەوەى ناکەوێ کە لە تاوان خۆش بێ جگە لە تۆ.

شایەتیدان بە تاک و تەنهایى خوداو دادپەرورەى زاتى پاکو

نایىنى پەسەند لای خوا

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ أَلْسِنَةٌ وَمَا اُخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا أَلْكِتَبَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا أَلْكِتَبَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ

وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾

ئیمامی نەسابوری دەفرموی: کاتیک پیغەمبەر ﷺ کۆچی کرد بۆ مەدینە و دەنگ و باسی پەیامەکە ی بڵاوبوووە، دوو قەشە لە قەشەکانی شام ھاتنە خزمەتی، کە نزیک شاری مەدینە بوونەووە چاویان پێ کەوت یەکیکیان بەھاوڕێکە ی وت: ئەم شارە زۆر لەو شارە دەچێ کە پیغەمبەری ئاخەر زەمانی تێدا دەبێ! کە ھاتن پیغەمبەریان بینی بە رەفتارو رەوشتی ناسییان، وتیان: تۆ موحەممەدی؟ فەرموی: بەڵێ. وتیان: تۆ ئەحمەدی؟ فەرموی: بەڵێ. ئەمجار وتیان: ئیمە پرسیاری شایەتیەکت لێ دەکەین ئەگەر زانیت ئیمانێ پێ دەھێنین و بپروات پێ دەکەین، پیغەمبەر ﷺ فەرموی: پرسیار بکەن! وتیان: گەرەترین شایەتیدانمان پێ بڵێ کە لە قورئاندا ھەتبی؟! ئیتر پەرەردگار ئەم نایەتانە ی ناردنە خواری کە دەفرموی: ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ پەرەردگار تاک و تەنایی و خودایەتی خۆی بۆ ھەموو دروستکارانی خۆی روون کردۆتەو ھە-یان پەرەردگار لە خودایەتی راست و بەحەقدا تاک و تەناییە، بەلگە ی دروستکاری و کارگیری زۆرو زەبەندن لەسەر ئەم راستیە، ھەر بۆ خۆی خودایە لە بوونەو ھەردا و کەسی تر شیاوی خودایەتی نیە، -ئەم راستیە ی بە فریشتەکانی راگەیانندوو، ئەوانیش شایەتیان بەم راستیە داو، ھەر ھە زانایانیش ئەم راستییە یان پێ راگەییەندراو، ئەوانیش بەبەلگە و دەلیل شایەتیان بەم راستیە داو!!

بەراستی ئەمە ریزیکی تایبەتیە بۆ زانایان کە پەرەردگار کردوونی بە شایەت لەسەر خودایەتی خۆی.

ئیمامی ئەعمەش دەڵێ: من شایەتی دەدەم بەو ی کە خودا شایەتی پێداو ئەم شایەتیەکت بە ئەمانەت لای خودا دادەنێم.

ھەر ھە شایەتی دەدەن کە خودا دادپەرەو ھە لە ھەموو کات و

شونیک، له ههمو بواریکا؛ له بوونه ورو دروستکراوانی دا، دادپهروهریش نه ویه که له حوکم دا فرمان به عدل بکا، وه کو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ النحل/۹۰. یان له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَإِذَا حُكِمَ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ النساء/۵۸.

پهروهر دگار دادپهروهره له یاساو شریعت دا، له ههمو بوونه وهر دا، له وهدا که بهو شپوه ریک و پیکه یاسای کهونی داناوه، هاوکیشه و بهرامبهری کردووه له نیوان هیزه روحیه کان و هیزه مادیه کان، تهرازوویه کی وردخوینی داناوه بۆ بهراورد کردن له باره ی حوکم و نه رک و واجبات دا، له نیوان بهنده ی خودا دا، له نیوان تاک و کومه لدا، له نیوان هه ژارو ده و له مه ندا.

نه مجار پهروهر دگار جه ختی له سهر تاک و ته نیایی خوی کردۆته ووه ده فرموی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ خودای به حق و راست نین جگه له زاتی خوی ﴿العزيز﴾ خودایه کی به هیزی وایه کهس نایویریتی، قودره ت و توانای بی وینه یه، ده سه لاتتی به سهر ههمو شتی کدا ده شکتی، گه وریه و گه وریه یی به که ی به سام و هه بیبه ته، ﴿الحکیم﴾ ههمو شتی ک له شوینی شیاوی خوی داده نی، گرفتارو کردارو شهرع و قه زاو قه ده ری ههموی ریک و پیکه، بی عه یب و کهم و کوپیه، چونکه له عیلم و زانیاری ره ها (مطلق) وه هه لقولاون و هیچ شتی ک له بوونه وهر دا له ژیر ده سه لاتتی نه و ده رناچی.

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ بیگومان نایینی په سه ندو مه قبول لای پهروهر دگار نایینی ئیسلامه، نه و نایینه ی که بریتیه له ناشتی و صولح له گه ل ناده میزادان داو گه ردنکه چی ته و او بۆ خوداو به ندایه تی بۆ کردنی. موسولمانی راسته قینه نه و که سه یه که به هیچ شپوه یه ک دیارده ی

شەریک بۆ خۆدا قەراردان لە کردارو گفتاری دا نەبێ، لە گەل بیرو بروای خۆی دا راستال بێ، چونکە پەرورەدگار نایینی بۆ دوو مەبەستی سەرەکی ناردوو:

ا- یە کەم راست کردن و پاک کردنەوێ عەقیدەو بیروباوەر لە هەموو لاری و عەیب و خەوشیک و کورت هەلەپنانی خۆدایەتی و پەرورەدگاریەتی لە زاتی بێچوونیدا.

ب- دوو هەم پاک کردنەوێ دل و دەروونو نیت خالصی بۆ خۆداو بۆ بەندەکانی بە جۆریک کە لە کردارو گفتاری دا رەنگ بەندەو.

ئەم نایەتە ئیعلان و ئاگادار کردنەوێ ئادەمیزادە کە پەرورەدگار هیچ نایینیکی قبوڵ ناکاو لای پەسەند نە جگە لە ئیسلام، ئیسلامیش ئەو تاییە سەرەکییە کە پێغەمبەرەکان هیناویانە، هەر لە ئادەمەو تا حەزەرەتی (محمد) کە دوا پێغەمبەرە.. پێغەمبەرەکان یە کە یە کە بانگەوازیان بۆ ئیسلام کردوو. واتە: ناوەڕۆکی ئیسلام بریتییه لە شوێنکەوتنی ئەو تاییە و شەریعەتانی کە پێغەمبەرەکان هیناویانە، چونکە تاییەکان هەموویان -هەرچەندە لە لق و پۆیدا جیاوازیان بووبێ بەلام لە بنەماو ناوەڕۆکدا بانگەوازیان بۆ یە ک شتی سەرەکی کردوو ئەویش یە کتاپەستی خۆداو ناشتی و دادپەرورەییە لە هەموو شتی کدا، کەوابێ کە سیک دواي ناردنی پێغەمبەری ئیسلام نایینیکی تر پەسەند بکا، خۆدا لی وەرناگری و کردەوێ رەت دەکریتەو خەسارەتمەند دەبێ. ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ، وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ال عمران/ ۸۵.

ئێبنو جەریر لە قەتادەو دە گێڕیتەو دە لەی: ئیسلام بریتییه لە شایەتیدان بەو کە جگە لە خۆدا هیچ خۆدای تر نین، دان نان بەو یاساو دەستورە لە خۆداو هاتوو، ئیسلام نایینیکی خۆدا بۆ خۆی دایناو و پێغەمبەرانی پێ ناردوون.

﴿وما اختلف الذين اوتوا الكتاب﴾ نهوانهی کتیبی ناسمانیان دراوه تی - جوله که و فله - نه که و تنه کیشو نیزاعه وه لهو نایینه نیسلامه دهرنه چون که پیغه مبه ره کانیا بۆیان هینابوون، نه بوونه کۆمه ل کۆمه ل و گۆر گۆر ﴿الا من بعد ماجاءهم العلم بغيا بينهم﴾ مه گهر دوا ی نه وه ی زانیاری ته و او یان بۆ هات و لیتان روون و ناشکرا بوو که (محمد) پیغه مبه ره و نایین یه ک نایینه و نابی جودا وازی و کیشو تییدا بهرپا بی، به لام نه وان له بهر مله وری خۆیان به هۆی سوودی و دلپسی خۆیان کیشو یان تیکه و ت و ته فره قه یان نایه وه، هیچ به لگه یه کیشیان به دهسته وه نه بوو جگه له وه ی حه سوود بوون، ده ترسان نه گهر نیمان به پیغه مبه ر بیتن دنیا خوار دنیان له ده ست دهرچی، ریگای چه و ساندنه وه و ده ستبرینی خه لکی ساویلکه یان لی بیه ستری، نه گینا له کتیبه کانی خۆیان دا نیشانه ی پیغه مبه ر یان پی راگه یه نرابوو، باش باش ده یان ناسی وه کو له شوینیکی تر دا ده فرموی: ﴿الذين اتيناهم الكتاب يعرفونه كما يعرفون ابناءهم﴾ البقرة ۱۴۶. که چی له گه ل نه وه شدا برزایان پی نه کردو موسولمان نه بوون، بۆ خۆیشیان له ناو خۆیان بوونه تا قم تا قم و گۆر گۆر هه ریبه که یان بیرو پای خۆی به لاوه راست بوو، پی و وابوو: نهو له سهر حه قه و نه وانی تر ناحه قن!! میژووش شایه تی نه وه یه که پاشاو قه شه کانی مه سیحی بوون یه که م که س که نایینی (مه سیحی) یان ناوا گۆری و نهو هه موو جودا وازی و گۆرانکار یه یان تییدا په ida کردو دوژمنایه تی یان خسته ناو خه لکه وه و وایان کرد چنگ له یه کتری به یتن و ده ستیان به یته خوینی یه کتره وه، ناریوس و کۆمه له که ی که بانگه وازی یان بۆ یه کتا په رستی ده کرد مه لیک قسطنطین سالی ۳۲۵ ی ز لیژنه یه کی پیک هینا بۆ دادگایی کردنی و، فره مانی بی دینی و له نایین و هر گهرانی به سهر دا دراو کتیبه کانی سوو تینران و قه ده غه کران، دوا یی که ریبازه که ی جاریکی تر سه ری هه لدا یعه وه

تیودوسیسی دووهم فهرمانی دا به قهلاچۆکردنی ئاریوسییه کان و سائی ۶۲۸ز قانونیتکی ده رکرد بۆ فهوتاندنی ئهو ریبازه.

به کورتی و پوختی کیشهو نیزاعیان له بنه مای نایینی راستداو له پیغه مبه رایه تی (محمد) دا به هۆی خۆسه پاندن و مله پوری هه ندیکیان بوو به سهر هه ندیکیان دا. به هۆی هه سوودی بردن به یه کتری و یه کترزان و پشت لیک هه لکردن یان له یه کتری بوو! هه ندیکیان له هه موو شتی کدا دژایه تی هه نده که ی تریان ده کرد، ته نانه ت نه گهر ئه ویان سوور بیزانیایه که بۆچوونی ئه میان راست و دروسته ئه وه ههر دژی ده وه ستاو به لایانه وه هه له بوو!!

﴿وَمَن يَكْفُرْ بآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ که سیک برۆای به نیشانه کانی خودایه تی پهروه ردگار نه بیو، دیزده کانی خودایه تی خودا له نه فسی ناده میزادو له بوونه وه رداهه درۆ بخاته وه و برۆای به وه فهرمان و په یامانه نه بی که خودا له قورئان دا ناردوونیه خواره وه و داوای پابه ندبوون به نایین و یه که تاپه رستی ده که ن، ئه وه با بزانی خودا له سهر ئه وه تۆله ی لی ده ستینێ و سزای ده دا. ﴿فَإِنْ حَاجُوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعْنَ﴾ جا نه گهر جووله که وه فله، یان کافره کانی تر کیشهو نیزاعیان له که لدا کردی و عاریان نه ناو وازیان له هه لۆیستی خۆیان نه هینا!! ئه وه پتیان بلێ: من به ندایه تی خۆم بۆ خودای پهروه ردگارم نه نجام ده ده م، برۆای پته وم هه یه که کهس هاوبه شی نیه کهس به رامبه ری ناکاو ناتوانی رقه به رایه تی له که لدا بکا، نه مندالی هه یه نه خیزان له کهس نه بووه و کهسی لی نه بووه!! ئه مه بیرو باوه ری خۆم و ئه وانیه که شوینم که وتوون و سوورین له سهر ئه م هه لۆیسته مان. وه کو له نایه تیکی تر دا ده فهرموئ: (قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعْنِي...).

به کورتی ده مه ده می و موناقه شه له که ل ئه و جوړه که سانه دا هه چ

سوودیکی نیه، چونکه موناقدەشەو دەمەدەمی بۆ شتیکه که شاردراو هیهکی تیدا بی!! دەی خۆ لێردا ئەو هەموو بەلگانه هیترا نه وه له سەر تاک و ته نیایی خوداو بی شه ریکی و بی هاوه لی خودا، که چی ئەوان هەر که مه ندکیش نه بوون و نه هاتنه سەر ریگای راست، ئیتر تۆ روویان لی وەرگێرە وازیان لی بینه، چونکه هیچ سوودی نیه کات به فیرو دانه.

﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأَمِينَ أَسْلَمْتُ﴾ نهی موحه مەه! به جووله کهو فەله کان بلی هەروەها به هاوبه شپهیدا که ره کانی عه ره بیهش بلی: نایا موسولمان بوون و هاتنه سەر ریگای نیسلام دواي ئەوهی که به لگه تان بۆ شی کرایه وه و نیشانهی راستی په یامی نیسلامتان بۆ روون بووه وه یان هەر له سەر کوفرو گومرایی خۆتان به رده وامن؟؟ ﴿فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ جا ئەگەر موسولمان بوون و وازیان له خواری و چهوتی هینا، ئەوه ریگای راستیان دۆزیوه ته وه ریگای گومراییان به رداوه، خۆ ئەگەر روویان وەرگێراو دانیان نه نا به راستیه کانداو داخوازی په کهی تۆیان نه نجام نه دا، ئەوه پیی دلگران مه به و زیانی بۆ تۆ تیدا نیه.. چونکه کاری تۆ راگه یاندنه و بهس: به ریک و پیکیش نه رکی خۆت نه نجامداوه، په روه رداکار ناگاداری بهنده کانی خۆیه تی حال و چونیه تییان ده زانی، ناگاداری ئەوانه یه که چاوی خۆیان له ناست راستیه کان ده نوقینن ده زانی کێ شیاوی هیدایه ته و شاره زایی بوونه، کێ شیاوی گومرایی و سه رلی تیکه چوونه هەر که سه به گوه ره ی کردارو گوشتاری خۆی سزاو پاداشی پیویست وەر ده گری.

سزاو تۆلە ستاندنەوہ لەوانە ییغەمبەرانیان شەھید کردن

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ عَن بَغْيٍ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

ئەبو عوبەیدەھێ کۆری جەراح دەلی: پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (ئەوە ی ئیسرائیل لە چێشتەنگاوی رۆژیکدا بەیەک سەعات (۴۳) چل و سێ پێغەمبەریان شەھید کرد. -لە رێوایەتێکی تردا (۱۱۲) سەدو دوانزە لە ئەبو عوبەیدەھێ دەلی: (۱۷۰) -خوداپەرست و عاقل و ھۆشمنەندانی ئەوە ی ئیسرائیل کەوتنە خۆو دەستیان بە نامۆژگاری و فەرمان بە چاکەو نەھێ لە خراپە کرد لەدەمەو ئێوارە ی ھەمان رۆژدا ھەرھەموویان شەھید کردن، پەرورەدگار لەم نایەتانە ی دوا یی دا باسی ئەوانە دەکاو وەکو ھەر شە ئاراستە ی جولە کەکانی سەردەمی پێغەمبەری دەکاو دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ عَن بَغْيٍ حَقٍّ، وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ئەو جولەکانە ی ئینکاری نایەتی خودا دەکەن و نیشانەکانی پێغەمبەرایەتی (محمەد) کە لەکتیبە کەیاندا ھە یە ژێر لیوی دەخەن و دە یشارنەوہ، (یان مەبەست ئەو جولە کە پێشنانە یە کە لە رۆژگاری خۆیانا برۆیان بە پێغەمبەرەکانیان نەکردووە، نایاتە ئێردراوہ کانیا بەدرۆ خستۆتەوہ) سەرباری ئەو ش ئەو جولە کە پێشینانە -کە ئەو جولەکانە ی سەردەمی پێغەمبەر نەوہ

و هچیانن - پیغه مبهرا نیان شه هید کردووه وه کوئو شتیه دورنده یی یه
له گهل هه زره تی زه که ریایو یه حیا یان کرد هیچ حق و مافیکیشیان
به سهره و نه بوون، جگه له وه که دهیانگوت (الله) چهره وردگار مانه و
بانگه وازی هه قیان ده کردو په یامی خودایان ده گه یاندو، نه رکی سهرشانی
خویان نه انجام ده دا هه له سهر نه وه شه هیدیان کردن! به وه شه وه
نه وه ستان، به لکوئو عاقل و هوشمه ندانه ی که ده ستیان به ناموزگاری
خه لکه که کردو فهرمانیان به چاکو نه هی یان له خراپه ده کرد، نه وانیشیان
شه هید کرد، جا نه ی (محمد!) هه وال بده به و جوله کانه ی سهرده می
خوت که له سهر ریو شوینی باوئو و باپی ری خویان ده پرون به سزای توندو
به نیش له دونیا و قیامت دا، نه وانیه ی نه و جوره تاوانانه یان نه انجام داوه له
گومرایی دا روجوون. ﴿أولئك الذين حبطت أعمالهم في الدنيا والآخرة وما
هم من ناصرین﴾ نه وانیه کرده و هیان له دونیا و قیامت دا پوچ و به تاله،
هیچ سوودی لی نابینن، له رژی دوا یی دا که س پالیشتیان نیه و له سزای
خودا بهرگرییان لی نا کا.

هه والدان له جوله که به د ره فتاره کانی سهرده می کوون و نیسبه تی
کوفر بو لای جوله که کانی سهرده می پیغه مبه ر ﴿﴾ له م رووه وه یه که نه و
جوله کانه ی سهرده می پیغه مبه ر ﴿﴾ رازی بوون به کردارو هه لوتستی
جوله که پیشینه کان و شانازیان پیوه ده کرد، به لکوئو نیش به ته ما بوون
و هه لیشیان دا که پیغه مبه ر ﴿﴾ شه هید بکه ن! به لام بویان نه کرا: به لکو
له صه حیجی سوننه تا هه یه که پیغه مبه ر له سهرده مهرگا ده یفه رموو: (لا
زلت أجد ألما من أكلة خیر، فهذا أوان قطعت أبهری) واته: هیشتا هه ست به

ئیش و ئازاری ئەو گوشتی مەرە دەکەم که لەخەیبەر خورادم، هاكا بەندی دلی پچراندم^۱.

لێرەدا چەند حوکمیەک هەیە که پەيوەندی بە فرمان بە چاکەو نەهی لە خراپەو هەیە:

۱- نەهلی سوننە دەلێن: مەرج نیە ئەو کەسە بەکاری فرمان بە چاکەو نەهی لە خراپە هەڵدەستێ عادڵ بێ، بەلکو پێویستە هەرکەسە لەعاست خۆیەو ئەو ئەرکە ئەنجام بدات.

۲- ئێینو عەبدول بەر دەلێ ئیجماعی موسوڵمانان لەسەر ئەوێە که پێویستە هەرکەسیەک بتوانێ دەسەلاتی هەبێ بەکردەو دژی مونکەر و کاری ناپەرەوا بوەستێ ئەگەر نەیتوانی با بە زمان دژی بوەستێ، ئەگەر نەیتوانی با بەدل پێی ناخۆش بێ، ئەو کەسیش که بەدل پێی ناخۆشە باوەری تەواو کەرە^۲.

لەم بارەو زۆر فەرموودە لە پێغەمبەرەو گێڕدراوە نەتەو و بوارەکانی پەیرەوکردنیان زۆرو هەمەجۆرن، بەلام مەرجە دەبێ ئەو کەسە بەو کارە هەڵدەستێ توانا و دەسەلاتی بەرگری هەبێ.. ئەبو سەعیدی خودری دەفەرموێ لە پێغەمبەرم بیست ﷺ دەیفەرموو: (من رأی منکم منکرا فلیغیرہ بیدہ فإن لم یستطع فلیسانه فإن لم یستطع فیلعبه وذلك أضعف الإيمان) واتە: هەرکەسیەک لە ئێوە شتیکی ناپەرەوا یینی با بە کردەو بەرگری بکا و هەولێ گۆران و قەلاچۆکردنی بدات، ئەگەر نەیتوانی با بە زمان هەولێ نەهیشتنی بدات، ئەگەر نەیتوانی با بەدل پێی ناخۆش بێ بەلام ئەوە لاوازترین باوەرە...).

^۱ بروانە التاج الجامع للأصول ج ۲ ص ۱۹۵ عمدة القاري ج ۱۸ ص ۶۰.

^۲ ریاض ۲/ ۲۱۵ کوردی ز ۲۳.

زانایان دەلێن: فەرمان بە چاکەو نەهی لە خراپە بە کردەو نەو
 نەرکی کاربە دەست و لیپرسراوانە، بەقسەو ئامۆژگاری، نەرکی زانایانە
 بەپی ناخۆشبوونی دل، نەرکی بی دەسەلات و رەشە خەلک و بۆرەپیاو.

ج- کە ی فەرمان بە چاکەو نەهی لە خراپە وازی لی دەهیندری؟؟
 ئیبنو ماجە لە نەنەسی کۆری مالیکەو دەگیریتەو دەلی: گوترا:
 نە ی پیغەمبەری خودا! کە ی فەرمان بە چاکەو نەهی لە خراپە وازی لی
 بینین؟؟ پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: هەرکاتی لەنیو ئیویدا نەو دیارده
 دزیو نەتەو کانی پیشو پەیدا بوو، وازی لە فەرمان بە چاکەو نەهی لە
 خراپە بهینن، وتمان: نە ی پیغەمبەری خودا ﷺ نەو دیارده دزیو چیه کە
 لەناو گەل و نەتەو کانی پیشوودا پەیدا بوو؟؟ فەرمووی: هەرکاتی ناکەس
 بەچەو نا پەسەنە کانتان بوون بە سەرۆک و پاشاتان، لەناو پیاوماقوول و
 خانەدانە کانتان دا تاوانکاری و بی شەرمیی بوون بە باو، وە زاناکانیشتان
 بەدکارو بی دین بوون.

پشت هەڵکردنی جوله که له حوکم و بریاری خودا

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْثُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ
 لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا
 يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ
 مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

نەمجار پاش ئەو ی باسی کارە خراپەکانی جوله که کرد که

بریتی بوو له پشت هه‌ڵکردنیان له بانگه‌وازی پیغه‌مبهران و شه‌هیدکردنیان به شیوه‌یه‌کی دروندانه، بۆ ئه‌وه‌ی دڵنه‌وایی پیغه‌مبهر بکاو ئه‌وه‌ی بۆ روون بکاته‌وه که به‌پیره‌وه نه‌هاتنی ئه‌و جووله‌کانه بۆ بانگه‌وازی ئیسلامی شتیکی سه‌یر نه‌یه، ئه‌و سه‌ری‌په‌چیکردنه‌یان هه‌ر له کۆنه‌وه هه‌بووه، شتیکی سروشتی و هه‌میشه‌ییان بووه. له‌گه‌ڵ هه‌موو پیغه‌مبهره‌کاندا، به‌دریژایی میژوو ئه‌وه هه‌ڵۆستان بووه! که‌وابی تۆش نه‌ی موحه‌ممهد! دلت به‌خۆ نه‌مینێ و خه‌فته‌یان لێ مه‌خۆ!!

دوا‌ی ئهم روونکردنه‌وه‌یه دیته سه‌ر باسکردنی هه‌ڵۆستانی سه‌یرتریان، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که ئه‌و جووله‌کانه ته‌نانه‌ت بپروا به کتێبه‌که‌ی خۆشیان ناکهن و هه‌رکاتێ حوکمی ته‌ورات به‌دلیان نه‌بوو پشستی لێ هه‌ڵ ده‌که‌ن و پابه‌ندی نابن!! ئه‌وانه تاقم و گرۆیه‌کی سه‌یرن، خۆیان به‌لاوه زۆر په‌سه‌نده، به‌وه له‌خۆ بایی بوون که له ئه‌وه‌ی پیغه‌مبهران و پێیان وایه ئه‌وه کیفایه‌ته بۆ رزگاربوونیان له سزای دۆزه‌خ، بۆیه گونا‌ه‌کردنیان به‌لاوه شتیکی ئاسایی‌یه و هیچ کاتێ کۆ له تاوانکردن ناکهن!

ئێبنو حاتم و ئێبنو موندیرو ئێبنو ئیسه‌حاق له ئێبنوعه‌بباسه‌وه ده‌گێرنه‌وه: ده‌لێ پیغه‌مبهر ﷺ چووه نساو باله‌خانه‌ی میدراس (خویندنگایه‌کی جوله‌که‌ بوو بۆ لیک‌کۆڵینه‌وه و خویندنی ته‌ورات) بۆ لای کۆمه‌ڵێک جوله‌که‌و بانگه‌وازی کردن بۆ ئیمان هێنان به‌ خودا، نه‌عیمی کورێ عه‌مرو (الحارث) ی کورێ زه‌ید پێشان وت: ئه‌ی موحه‌ممهد! تۆ بۆ خۆت له‌سه‌ر ئایینی کێی؟؟؟ پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رمووی: من له‌سه‌ر ئایین و رێبازی ئیبراهیمی خه‌لینم، وتیان: ئیبراهیم جوله‌که‌ بووه! پیغه‌مبهر ﷺ پێی فه‌رموون نه‌خه‌یر وا نه‌یه، ئه‌وه ته‌ورات و بیهێنن با له‌نیوانماندا چه‌که‌م بێ. به‌لام ئه‌وان ملیان نه‌داو نه‌هاتنه سه‌ر رینگا، ئیتر په‌روه‌ردگار ئهم ئایه‌تانه‌ی ناردنه‌ خوارێ که ده‌فه‌رمووی: ﴿الْم تر اِلی

الذین أوتوا نصيبا من الكتاب ﴿٢٣﴾ ثهی موحه ممهه! سهیری ههلس و کهوتی نهو کۆمهله جولەکیه بکهو سهرت سورپمینی و شیاوی نهو هشن لییان سهرسام بی! نهو کۆمهلهی که بهشیک له تهوراتیان - وهکو خۆی - لا ماوه تهوه زوریهی زۆریشیان فهوتاندویانه یان گۆرپیوانه چونکه تهورات پینج سهه سال دواي حهز رهتی مووسا نووسراوه تهوه، هیچ بهلگهیه کیش نیه که مووسا نووسیبتیه وه، تهنا ته نازاندی له سه ره تادا به چ زمانی نووسراوه تهوه، هیچ بهلگهیه کیش نیه که حهز رهتی مووسا زمانی عیبری زانیبی!!

ماموستا سهید قوطب ده فهرموی: ﴿نصيبا من الكتاب﴾ که تهوراته بۆ جولەکهو، نینجیله بۆ نه صرانی به کان، که ههردووکیان به شیکن له کتیبی خودا، له م رووه وه که کتیبی خودا بریتی بی له هه موو نهو کتیبانهی که به نیگا ناردوونی بۆ سه ر پیغه مبه ران و تاک و ته نیایی خۆی تیدا چه سپاندوون، که وایی له راستی دا کتیبی ناسمانی یه ک کتیبه وه له یه ک سه رچاوه هه لقولا وه یه ک مه به ستی هه یه؛ به شیک لهو کتیبه سه ره کییه دراوه به جولەکه، به شیک لی دراوه به نه صرانی به کان، نه مجار پوخته وه کاکلهی هه موو نهو کتیبه دراوه به موسولمانان که قورئانه و کۆکه ره وه ی هه موو بنه ما ئایینه کانه و پالپشت و ته ئیدی کتیبه کانی پیش خۆی ده کا.

﴿یدعون إلى کتاب الله لیحکم بینهم﴾ سه رسورپمانه که له وه دا نیه نهو جولەکانه به شیکیان له کتیبی ناسمانی دراوه تی، بۆ خۆیان داوا ده کهن به گۆره ی نهو کتیبه ی خۆیان حوکیان بکری! که چی که دوا یی به گۆره ی نهو کتیبه حوکیان به سه ردا ده درئ هه موویان گو ییستی نابن و حوکه که یان پی ته حه ممول نا کری، کۆمه لیکیان پشتی لی هه ل ده کهن و نایانه وی کتیب و شه ریه تی خودا یاسایان بی، به جوړیک که نه وه

ده گه یه نئی که هیچ پروایه کیان به کتیبی خودا نیهو، همر ده لئی ئه هلی کیتایش نین، سهیره که له وه دایه نهوان حوکمیک که موافیقی حوکمی کتیبی خو یانه رته تی ده که نه وه، ده ی ده بی به چ حوکمیک تر رازی بن؟! نه وه بوو کاتیک بری پیاوما قولیان زینیان کردبوو؛ و یستیان پیغه مبر ۞ له م باره یه وه حوکمیان بکا، نه ویش حوکمیک به سهردا دان که له گه ل ناوهرۆکی ته ورات یه ک بوو، که چی پی رازی نه بوون و پشتیان لی هه لکرد. نه وانه به سروشت سه رپیچی که رن! نه گهر بانگ بکرین یان خو یان داوا بکه ن که به گهری ته ورات حوکمیان بکری ۞ ثم ۞ پاشان که ناکامی دادگایی کردنه کیان به دل نه بوو ۞ یتولی فریق منهم وهم معرضون ۞ کۆمه لیکیان پشتی لی هه ل ده که ن و، روه ی لی وه ده گهرن!! دیاره بریکیشیان ریگای حق ده گرن و پروا به قورنان ده که ن و موسولمان ده بن...

نه مجار له م نایه تانه ی دواپی دا هو ی نه و پشت هه لکردنه روون ده کاته وه ده فهرموی ۞ ذلک بانهم قالوا لن تمسنا النار إلا اياما معدودة ۞.

نه و مل نه دان و نه هاتنه سه ر ریگای راست و بی باکییه یان له سۆنگه ی نه وه وه یه: که پروایان وایه: چند رۆژیک نه بی به ناگر سزا نادرین، پاش سزادانیک که م ده خرینه ناو به هه شته وه ۞ و غره م فی دینه م ما کانه و یفزون ۞ هیچ مو یالاتیک به گونا هکردن ناده ن و تاوان کردنیان به لا وه شتیک ناسایی به، چنده ها درۆ ده له سه یان هه ل به ستوه، به وه ده نازن که نژادیان ده چیته وه سه ر پیغه مبه ران، ده میک ده لێن: ئیمه کوری خوداین، یان ده لێن: ئیمه خۆشه و یستی خوداین، یان ده لێن: پیغه مبه ران شه فاعه تمان بۆ ده که ن، ئیمه مندالی پیغه مبه رانین، یان ده لێن: ئیمه نه ته وه ی هه ل بژارده ی خوداین، یان ده لێن: خودا واده ی به یه عقوب داوه

که نهوه کانی - ماوهیهکی کهم نهبی - سزایان نه دا.

تا بهو جوړه پروپاگهنده بو خوځیان ده کهن و به خه یال شت بو خوځیان هه لده بهستن وه کو له سووره تی (البقرة) دا نایه تی / ۸۰ راقه کرا که ده فرموی: ﴿وَقَالُوا لَنْ تَمْسَنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً، قُلْ أَتُخَذَتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾.

شایانی باسه ده باره ی نه وه ی که ده لێن: چهند روژیک نه بی ناخرینه دوزخه وه هیچ شتیکیان بو نه چه سپاوه، هه ندیکیان ده لێن: ماوه که چل روژه، به نه ندازه ی نهو ماوهیه ی که گویره که په رستیان کردووه.

جا خو ژبانی دنیا کورته وه هه مووی پیچی میزه ریکه، ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا هُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ ده ی باشه چی ده کهن و هه لریستیان چی ده بی نهو کاته ی نیمه زیندوویان ده کهینه وه و روژی قیامه ت له گوړه پانی هه شردا کوځیان ده کهینه وه بو حیساب و لیکو لینه وه؟؟ خو نهو کاته نه م دروو ده له سهیه یان بو به سه ر ناچی؟ نهو روژه هه ر دیو هیچ شک و گومانی تیدا نه، روژیکه کهس وه سه ر کهس نا پرژئ نه سه ب و نژاد نامی نی و ده وری نابی، مال و مندا ل و سامان هیچ سوودیکیان نه، پیو له بهر خیزانی خو ی هه لدی! له بهر کوړو کچ و باوک و دایک راده کا، خو له براو خوشک و کهس و کاری ده شیریته وه و نایه و ی بیان بینئ و بیینن! ﴿وَوَفَيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهَمَّ لَا يُظْلَمُونَ﴾ هه موو که سیک چی کرد بی له خیره شه ر دیته وه ریگایو ناکامه که ی ورده گریته وه و به بی نه وه ی کهس زیاد له سزای شیاوی خو ی سزا بدرئ، هیچ سته می لی ناکرئ، ته رازووی عه دآله ت داده نرئ، کردار رو ل ده بینئ، هه ر که سیک به نه ندازه ی که ردیله یه ک چاکه ی کرد بی یان خراپه ی کرد بی بو ی دیننه پیشه وه و حیسابی له سه ر له گه ل ده کهن، وه کو ده فرموی: ﴿وَنُضَعُ الْمَوَازِينَ بِالْقِسْطِ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ

خردل آتینا بها وكفی بنا حاسبین ﴿۱﴾

ئیبنو ئەبی حاتم لہ قەتادەوہ دەگیریتەوہ دەلی: (پینگەمبەر ﷺ) داوای لہ خودا کرد کہ سەلتەنەتی فارس و رۆم بدا بە ئوممەتی؛ نیتەر نەم ئایەتە ی دوایی ھاتە خواوەوە کہ دەفرموی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ...﴾

بری بە لگەو نیشانەکانی دەسەلات و گەورەیی خوداو گۆرانکاری لہ بوونەوہردا

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿n﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿tv﴾

ئیبنو عەبباس و ئەنەسی کۆری مالیک دەلێن: کاتێک کہ پینگەمبەر ﷺ مەککە ی کۆنترۆل کرد بە لێنی بە ھاوەلانی دا کہ زۆری پێ ناسچێ ئوممەتە کە ی سەلتەنەتی فارس و رۆم و دەست دەهینن و کۆنترۆلی ھەردووک ئیمپراتۆری فارس و رۆم دەکەن! دووروو ھەکان و جولە کەکان بە لاقرتیوہ دەیانگوت: ئەوہ خەیاڵ پلاوہ، موحمەدو ھاوہلانی لہ کوێ و سەلتەنەتی فارس و رۆم لہ کوێ؟! فارس و رۆم زۆر لہوہ بە ھیزترن کہ موحمەدو ھاوہلانی کہ بتوانن کۆنترۆلیان بکەن! بۆچی محمەدو ھاوہلانی بە مەککەو بە مەدینە تیر ناخۆن چاویان بریوہتە مولک و سەلتەنەتی فارس و رۆم؟! نیتەر نەم ئایەتە ھاتە خواری: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ

الملك.....

په یوه ندى نهم نایه تانه به نایه ته کاتی پيشووه وه له وه دایه که ده بته
دلنه وایی کردن بۆ پیغه مبهړ له بهرام مبهړ هه لویستی دوزمنکاره ی کافرو
جوله که کان که به هه موو جوړیک نینکاری پیغه مبهړایه تی پیغه مبهړیان
ده کرد، کافره کان ده یانگوت: نابئی پله ی پیغه مبهړایه تی بدرئ به که سیټک
خواردن بخواو به ناو بازاردا پیاسه بکا!! نه هلی کیتاییش پنیان وابوو
پیغه مبهړایه تی هه رد بئی له ناو نه ته وه ی نيسرائیل بئ، نابئی پیغه مبهړ له
نه ته وه ی تر بنیردرئ! هه روو ها نایه ته کان بیرخستنه وه ی پیغه مبهړه به
بالادهستی خوداو ره های ده سلاتی به سهر بوونه وه رد او واده پیدانه به وه
که خودا نایینی خوی سهرده خاوا نالای (لا اله الا الله) به سهر پانتایی شه
نیمپراتورانده ده شه کیته وه. بۆیه فرمان به پیغه مبهړ ده کاو ده فقه رموی:
﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مِنْ تَشَاءُ وَتُرْع الْمَلِكُ مِنْ تَشَاءُ﴾
واته: نه گهر کافره کان گویان به بانگه وازییه که ت نه داو نه هلی کیتاب -
که وه فدی نه جران به شیکن له وان- بانگه وازییه که تیان ره ت کرده وه،
نه وه روو بکهره خوداو بلئ: شه ی خودای ئیمه! تۆ خواوه ن ده سلات و
بالادهستی به سهر هه موو شتیکدا، تۆ کارگیر وه لیسورپنه ری
دروستکراوانی خۆتی، چیت بوئ نه نجامی ده ده ی، به ویست و حیکمه تی
خۆت نیش هه لده سورپینی، هه موو شتیک به ده سستی خۆته، هه ر تۆ
به خشنده وه هه ر تۆش لیگره وه ی! هه ر ده وله مه نده ده یکه یه په رهنده!
نه مپرو خواوه ن مال و سفره و خوانه، سبه یینی ناتاجی پارویک نانه، نه مپرو
ده ست رویشتوو فرمان ره وایه، سبه یینی لیخواوه وه بئ ده سلات و گه دایه،
هه ر که سیټکی به وه ی پادشایی و پیغه مبهړایه تی ده ده یه، هه روو کوو چۆن
پادشایی و پیغه مبهړایه تی و هه ر ده گریسه وه له وه نه ته وانیه ی به وه ی لییان
بسینیه وه، شه وه تا پیغه مبهړایه تیت له نه ته وه ی نيسرائیل ستانده وه و دات

بە پیغەمبەریکی نەخویندەواری عەرەبی نژادو، کردتە پیغەمبەر بۆ سەر
 ھەموو نەجندەو ئادەمیزاد. ﴿وتعز من تشاء وتذل من تشاء﴾ نەو
 کەسە ی بتەوئ دەست رویشتووی دەکە ی بەرز ی دەکەیتەو! نەو ی
 مەیلت بینئ زەلیل و ژێردەستە ی دەکە ی! زۆرکەس نەمڕۆ شوان و گاوانە
 سبەینئ دەیکە یە میرو سولتان، نەمڕۆ پادشاو فەرمانرەوایە، سبەینئ
 کەم دەست و گەدایە! نەو ی میژووی ئادەمیزاد پەرە لە ھەوآلی
 سەرسۆرھینەری وەرگەرانی تەخت و بەختی ئەم پادشاو رووخانی فلان
 فەرمانرەوای لەناوچوونی دەسەلاتی ئەم و ئەو..

لەلایەکی ترەو ھاوکات لەگەڵ ئەو زرداوانە رووداوی پیچەوانەش
 کە بریتین لە چوونە سەر تەختی فلانە میرو نگین دەستکەوتنی فلان
 پادشاو سەرکەوتنی فلان لەشکرو تیشکانی فیسارە سوپا.

﴿يبدك الخير﴾ ھەموو خێرو بێریک بە دەستی تۆیە، بە ویستی خۆت
 ئال و گۆری تیدا دەکە ی، بۆ تاک و کۆمەل سوودی تیدایە.. خودایە! بۆ
 خۆت خواوەنی دەسەلاتی رەھایو بەسەر ھەموو شتی کدا بالادەستی ھیچ
 رووداویک لە ژێر دەسەلاتی تۆ دەرناچئ، ئیمە پشت و پەنامان ھەر
 ئەتۆی تەو کولمان لەسەر زاتی تۆیە.

جا ھەرچەندە خێرو شەر ھەردووکیان لە ژێر دەسەلاتی خودادان، بەلام
 چونکە خێر لەگەڵ مەقامی ئێرە گونجاو بەیە ھەر باسی خێری کرد
 چونکە باسە کە باسی گواستنەو ی بە ھەر ی پیغەمبەرایەتی و
 فەرمانرەوایی یە لە نەتەو یە کەو ە بۆ نەتەو یە کی تر!

خێر وشە یە کی فرە مانایە سەرکەوتن و دەستکەوت و شان و
 شەرکەوت و پلەو پایەو سام و ھەیبەت و ھەر شتیکی تر کە ئادەمی
 حەزی لئ بئ بە دەستی بینئ دەگریتەو ە، وەکوو لە نایەتیکی تردا
 دەفەر موی ﴿وانه لحب الخير لشديد﴾.

جا وه نه بی پهره ردگار هر دهسه لاتی به سهر گۆرانکاری حال و
چۆنیه تی ناده میزاددا هه بی و بهس! به لکو دهسه لاتی زۆر له وهش
فراوانتره، دهسه لاتی ره های به سهر بوونه وهردا ههیه: چۆنی بوی و رامي
دهکا!

﴿تَوَلَّجَ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَتَوَلَّجَ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ﴾ خودایه! هه موو
گۆرانکاری به دهستی تۆیه: نه وه تا به شیک له شه و داده بری و ده یخهیه
سهر رۆژ: شه و کورت ده بن و رۆژ درێژ ده بن، به پیچه وانه وه به شیک له
رۆژ ده خهیه سهر شه و، شه و درێژ ده بن و رۆژ کورت ده بنه وه، له درێژی
ئه میان وهرده گری ده یخهیه سهر ئه میان، تا هاوته رازووی یه کتری ده بن،
ئه مجار له میان ده گریه وه ده یخهیه سهر ئه میان و، جیاوازی له نێوانیاندا
پهیدا ده بیته وه، تا بهرامبهر به یه کتر ده بنه و! نا به و جوره به درێژکردن و
کورت کردنی شه و رۆژ به گۆیره ی وهرزه کانی سال به به هارو هاوین و
پایزو زستانیه وه، ههروه ها به گۆیره ی شوینی جوگرافی نهم ولات و نه و
ولات گۆرانکاری له شه و رۆژدا ده که ی! نه وه تا له بری شویندا شهش
مانگ شه وه شهش مانگ رۆژه، هه ندی شوینی وا ههیه هه ژده تا بیست
سهعات رۆژه و چهند سهعاتیک شهوی ههیه. هه ندی شوین هه ن که خۆری
لی ئاوا ده بی پاش سهعاتیک خۆری لی هه لدیته وه.

دیاره دروستکردنی زهوی به شیوه یه کی هیلکه یی و هه لسه وانی زهوی و
خۆر هه ریه که له ته وه ره ی خۆی داو به شیوه ی تایبه تی، هۆکاری نهم
گۆرانکاریه ن و نه وه ده سه لمینن که ئیش و کاری رۆژگارو گهردوون
هه مووی به دهستی خودا خۆیه تی ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا
قَبْضَتُهُ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ الزمر/ ۶۷، جا
خودایه ک ئه مه به شیک له دهسه لاتی بی چ ئه رکیکی ده که ویته سهر
نه گه ر بێتو پیغه مبه رایه تی و سه لته نه ت بدابه که سیکی وه کوو (محمد) و

نەم بەهەرە یە لە نەتەوێ ئیسرائیل وەرگریتەو؟؟ یان سەلتەنەت و دەسەلات لە فارس و رۆم بستینیتەو؟؟؟

خودایە گۆرانکاری تاوو توێ کردنی لە ئادەمیزادا وەکوو گۆرانکاری کردن وایە لە شەو رۆژدا.

جا وەنەبێ نەم گۆرانکاریانە هەر لە ئادەمیزادا یان لە شەو و رۆژدا هەبێ و بەس! بەلکو لەهەموو بواریک و ئاقاریکدا دیاری دەداو دەستی قودرەت خۆی دەنوێت ﴿وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ زیندوو لە مردوو دەخەیمو و پەیدای دەکەیت! جا نەم دەرەیتانی زیندوو لە مردوو یان مردوو لە زیندوو یان بەشیوەیەکی ماددی وەکوو دەرەیتانی خورما لە دەنکە کەو شیناو وەردو زەرعات لە دەنکە تۆم، پەیدا بوونی ئادەمیزاد و ئاژەل لە دلتۆبی مەنی! کەنەویش لە خواردنی شتی بێ گیان پێک هاتوو، پەیدا بوونی پەلەو وەر لە هیلکە هتد یان بەشیوەیەکی مەعنەوی وەکوو دەرەیتان و کەوتنەوێ زانا لە نەزان، موسلمان لە کافر، ﴿وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ مردوو لە زیندوو دەرەیتانی! جا یان بەشیوەیەکی ماددی وەکوو دەرەیتانی دەنکە خورما لە دارخورما، هیلکە لە پەلەو وەر، یان بەشیوەی مەعنەوی وەکوو کەوتنەوێ نەزان لە زانا، کافر لە موسلمان.

شایانی باسە زانایانی پزیشکی ئەوێان چەسپاندوو: کە دلتۆبە مەنی و هیلکە و دەنکە تۆم ژانیان تێدا یە، بەلام نەم ژیانە جوړە ژیانیکە تایبەتە بە زاراوەی ئەو جوړە زانستییهو، ئەو داب و عورفە گشتییه ناگریتەو کە قورنانی پێ هاتۆتە خواری! بریکیش لە زانایانی پزیشکی دەرەیتانی زیندوو لە مردوویان بەو تەفسیر کردوو کە زیندوو گەشە بە خواردن و خواردنەو دەکا، خواردن و خواردنەوێش بێ گیان، بۆ نمونە منداڵ بە خواردنی شیرو شتی تر گەشە دەکا ئەوانەش خۆیان زیندوو نین. دەرەیتانی مردووش لە زیندوو بریتییه لەو ئیفراتانەیی کە دینە دەرێ

وه کوو شیر که شلیکی بی گیانه، ههروه ها گوشت و مه تتوجاتی کشت و کالی که شتی بی گیانه و له جیسمی نامی پهیدا ده بن، به لام به پیچه وانیه دلوپه مهنی چونکه نه و حیواناتی زیندووی تیدایه..

نا به و جوړه زیندوو به مردوو گه شه پی ده کا مردوو له زیندوو دهر دینن! ویرای نه م هه موو گورانکار بیانه و هی تریش ﴿و ترزق من تشاء بغیر حساب﴾ رزق و روژی ده ده یه که سائیک بته و بیساندهیتی به بی نه ژمارو ریژه، هیچیش پییه و ه ماندوو نابو، نار هه تی لی نابینی، که نجینه ناسمانه کان و زه و هه مووی به ده ست خو ته؛ رزق و روژی به سه کومه لیکدا ده ریژی و له کومه لیک کی ده گریه و، به گویره و ویست و حیکمه تی خو ت نه و ده وله مند ده که ی و نه و هه ژار ده که ی، نه م ده که یه ملیونیترو نه و ده که یه رهن دی هه ژارو نانی شیتی نادهیتی!! هه مووشی حیکمه تی یه زدانی تاوو توپی ده کاو سه نگ و سوو کی تیداده کا.

و شهی (الحساب) له قورئاندا به سی مانا هاتوو:

ا- به مانا ماندوو بوون و ه کوو له م نایه ته دا هاتوو.

ب- به مانا ژماره و نه ندازه و ه کوو نایه تی ﴿انما یوفی الصابرون اجرهم بغیر حساب﴾.

ج- به مانا مو طاله به و داوا کردنه و ه کوو ده فهرموی: ﴿فامنن او امسك بغیر حساب﴾.

خۆشویستن و دۆستایەتی کردنی کافرەکان کاریکی ناپەسەندەو دەبی

ناده میزادان له رۆژی قیامەت بترسین

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ

فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَنَّهُ وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ

وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ إِنْ تَحْمِلُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَوْهُ

يَعْلَمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ

مِنْ شَوْءٍ نَوْدُ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ

وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾

دواى ئەوەی پەروەردگار پێغەمبەر و مەسولمانانی ناگادار کردەو هه که
هەر پەنا بە خودا بەرن و هەمیشە دان بەوە دا بنێن که سەلتەنەت و
دەسەلاتی رەها بە دەستی خودا خۆیەتی و هەر ئەو برونەوەر
هەڵدەسورینێ! بەگوێرەى ویست و ئیرادەى خۆى بەشى ئەو دەدا و لەم
دەگرتەو، ئەو بالادەست دەکا و ئەم ژێردەستە دەکا! ئەمجار لەم
ناپەتەى دواى دا ئەوەیان بۆ روون دەکاتەو هه که هەرکەسیک پەشت بە
غەیری خودا بپەستێ و پەنا بۆ غەیری زاتى ئەو بەرێ نەفام و
تێنەگەیشتوو بە فەرمانى خۆى ئەو هەلۆیستەیان لى قەدەغە دەکا..
ئەوانەى ژێنامەى پێغەمبەریان نووسیو هه لێن: هەندێ کەس که

موسولمان ده بوون دارایی و هیژو توانای کافره کان سهرنجی راده کیشان پیمان خوش بوو لییان دانه برین و دوستایه تیان بکهن و خویان پیوه هه لبواسن نیتتر نه م ئایه ته هاته خوارئ ﴿ لا یتخذ المؤمنون الکافرین اولیاء من دون المؤمنین ﴾ با موسولمانان نه چنه ریزی کافرانسه وه و دوستایه تی و هاوپه یمانیان له گه لدا نه کهن، نه چن دلی خویانیان بو بکه نه وه، نه یینی تاییه تی موسولمانانیان پی بلین، له نه خشه و پیلانی موسولمانان ناگاداریان بکهن، بهرژه وهندی کافره کان پیش بهرژه وهندی موسولمانان بخهن، چونکه نه مه یارمه تیدانی کوفره به سهر نیمان دا.

پوخته ی نه مه نه وه یه: پهروه ردگار نه هی له موسولمانان کرد که هاوه لی و دوستایه تی کافران بکهن په یمانیان له گه ل به ستن، داویان لی ده کا: که هه رگیز خرمایه تی و دوستایه تیان له گه ل نه کهن! به لکو پیویسته دوستایه تی و دوژمنایه تیان بو بهرژه وهندی ئیسلام و موسولمانان به کار بهینن! جا نه گهر دوستایه تی و په یمان له گه ل به ستنه که بو بهرژه وهندی موسولمانان بوو، نه وه قهینا کا! چونکه پیغه مبه ر ﴿ لا یتخذ المؤمنون الکافرین اولیاء من دون المؤمنین ﴾ که سیئک موسولمانان فهراموش بکا و کافرو خوانه ناس بکاته دوست و هاوپه یمانی خوی له شتیئک دا که زیانی بو بهرژه وهندی ئایین و موسولمانان هه بوو، نه وه هیچی بو خودا نیه و، پابه ندبوون نیه به فهرمانی پهروه ردگار وه، یارمه تیدانی ئایین نیه و، کابرا که نه وه هه لویستی بی، ماتای وایه په یوهندی له گه ل نیمان دا نه ماوه له خودا یاخی بووه و، ده چیته ریزی کافرانسه وه و هکرو له نایه تیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿ ومن یتولهم منکم فانه منهم ﴾ نه مه هیلکی سهره کی بی پیچ و په نایه، سنووریککی جیا که ره وه یه له نیتوان کوفرو نیمان دا، پیویسته موسولمانان هه موو کاتیک به ووردی

پابه‌ندی ئاموژگاری‌یه‌کانی قورئان بن و هه‌رگیز دۆستایه‌تی خوانه‌ناسان نه‌که‌ن! ﴿إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً﴾ واته: داب‌ران له‌ریزی کافران شتیکی پتویسته له‌هه‌موو حال و زروفتیکدا مه‌گه‌ر ترسیکتان هه‌بی و بتانه‌وی به‌و په‌یمان به‌ستن و دۆستایه‌تی کردنه خۆتان و به‌رژه‌وه‌ندی ئایین و موسوڵمانان له‌مه‌ترسییه‌ک پیا‌ریزن! ئه‌وه ئه‌و کاته بۆتان هه‌یه به‌ئه‌دازه‌ی ئه‌و خۆپاراستنه‌ لیان نزیک بینه‌وه‌و دۆستایه‌تیان بکه‌ن! چونکه قاعیده‌یه‌کی شه‌رعی هه‌یه به‌م جو‌ره‌و ده‌لی: (درا المفاصد مقدم علی جلب المنافع) ره‌واندنه‌وه‌ی زه‌ره‌رو زیان پیش هینانی سوودو مه‌نفه‌عه‌ت ده‌خری. جا ئه‌گه‌ر دۆستایه‌تی و په‌یمان به‌ستن له‌گه‌ل خودا نه‌ناساندا بۆ خۆپاراستن له‌زیان دروست بی! ئه‌وه دیاره بۆ سوودگه‌یانندن به‌موسوڵمانان دروست تره، جا که‌وابی ئه‌گه‌ر ده‌وله‌تیکی ئیسلامیی بیه‌وی په‌یمان له‌گه‌ل ده‌وله‌تیکی کافردا بیه‌ستی، ئه‌وه هیچ قه‌ده‌غه‌یه‌کی تیدا نیه به‌مه‌رجی سوودی بۆ ده‌وله‌ته‌ ئیسلامییه‌که هه‌بی، جا ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندی سووده به‌دوورخستنه‌وه‌ی زیان بی، یان به‌هینانی سوودبی، به‌لام هه‌رگیز دروست نیه: که ده‌وله‌ته ئیسلامییه‌که په‌یمان به‌ستنه‌که‌ی بۆ زیانی موسوڵمانان بی. ئه‌وه‌شمان له‌یاد نه‌چی ئه‌م دۆستایه‌تی کردنه تایبه‌ت نیه به‌حاله‌تی بی هیزی به‌لکو هه‌موو کاتی‌ک دروسته.

زانایانی ئیسلام لەم ئایەتە ئەوەیان دەرھێناوە (تقیە) خۆپاراستن
لە زیان بە خۆ گەیاندن دروستە، بەم جۆرە ئینسان بە روالەت و تەبەئەت بۆ
یان کردووەیەک بکا پێچەوانەی حەق و باوەڕی خۆی بێ بەمەبەستی خۆ
دوورخستنەوە لە زەرەر و زیانی مائۆ و نەفسی و نامووس! کەوابوو کەسێک
وتە کوفری بەزۆرەملێ پێ ئەنجام بدەن، ئەگەر ئەوە ئەنجام نەدا
تووشی زیانی مائۆ و نەفسی و نامووس ببێ، دلێشی پێ ئەباوەر،
ئەو کافر نابێ، چونکە عوزری ھەیە، وەکوو چۆن عەمماڕی کوری یاسر

که قورپه‌یشی به‌کان زۆریان لی کرد که وشه‌ی کوفر ثامیز به ده‌می‌دا بی
ئه‌ویش به پواله‌ت ئه‌نجامی دا به‌لام دلی پر بوو له ئیمان و باوه‌ر.

هم‌روه‌کوو چون ئه‌و سه‌حابه‌یه‌ی که موسه‌یله‌مه‌ی درۆزن پی‌ی گوت:
نایا تو شایه‌دی ده‌ده‌ی که من ره‌وانه‌کراوی خودام؟؟ گوتی: به‌لی و
گوناهیشی نه‌گه‌یشتی و مه‌ره‌خه‌س کرا، به‌لام هاوپی‌که‌ی که نه‌م
پرسیاره‌ی لی کرا وتی: گویم لی نیه‌و گویم گرانه، ئیتر هینایانه پیشه‌وه‌و
شه‌هیدیان کرد. کاتیک هه‌لویستی نه‌م دوو هاوه‌له به‌پیغه‌مبه‌ر
گه‌یشه‌وه، فهرمووی: شه‌هیدی به‌که‌ی پیروزی، به‌لام ئه‌وی‌تریان په‌یره‌وی
روخه‌تی خودای کردوو و گوناھی ناگاتی.. پیویسته ئه‌وه بزانی ئه‌م
ریگاپیدانه بو پیدایستی و زه‌رووراته‌و له بنه‌مای نایین نیه، بۆیه ئه‌گه‌ر
موسولمان له شوینیک بوو نه‌یده‌ویرا مه‌راسیمی نایینه‌که‌ی ئه‌نجام بداو
ئاتاجی ته‌قیه بوو ئه‌گه‌ر ئه‌و شوینه به‌جی‌بیلی و هیج‌ره‌ت بکا باشتره،
چونکه باوه‌ری ته‌واو ئیمانی ساخ ئه‌وه‌یه که له‌پینا و نایینی خودادا جیهاد
بکاو له لۆمه‌ی لۆمه‌که‌ران نه‌ترسی و ه‌کوو خودا ده‌فه‌رموی ﴿فلا تخافوهم
و خافون﴾ له کافره‌کان هه‌ترسن له‌من بترسن!! ﴿و یحذرکم الله نفسه﴾
خودا ئیوه له سزای خۆی ده‌ترسینی؛ بترسن له ناره‌زامه‌ندی خودا، هه‌موو
کاتی کرده‌وه‌ی باش و ره‌زامه‌ندی خودا بو‌خۆتان ده‌سته‌به‌ر بکه‌ن. به
وه‌سه‌سه‌و ختوکه‌ی شه‌یتان هه‌لنه‌خه‌له‌تین. چونکه خودا بو‌خۆی له سزای
خۆی ده‌تانترسینی و ده‌سه‌لاتیشی هه‌یه هه‌ره‌شه‌که‌ی ئه‌نجام بداو هیج
شتیک نیه بی‌پته له‌مبه‌ر له‌به‌رده‌م ئه‌نجامدانی ویستی خۆی!!

﴿والی الله المصیر﴾ گه‌رانه‌وه‌ی ئاده‌میزادو پاداشدانه‌وه‌یان لای
خودایه، لی‌کۆلینه‌وه‌و حیساب له‌گه‌ل هه‌موو به‌نده‌یه‌ک ده‌کا، پاداشی
کرده‌وه‌کانیان ده‌داته‌وه چاکه به‌چاکه و خراپه به‌سزاو تۆله.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار زانستی ره‌ه‌نی بی سنووری خۆی به

دروستکراوانی ده چه سپینتی و ده فهرموی: ﴿قل﴾ نهی محمد! بهو خه لکه
 بلی ﴿ان تخفوا ما فی صدورکم او تبدوه یعلمه الله﴾ نه گهر نهوه ی
 له دلتاندایه بیشارنهوه و سرپوشی بکه، یان ناشکرای بکه و ده ری بخه
 نهوه خودا پیی ده زانی و ناگای لیه تی، ده زانی دلتان چی تیدایه
 دوستایه تی کافران بکه و خوشتان بوین یان (تقیه) یان له گه لدا
 به کاربهین خوتانیان لی بیاریزن به لام دلتان پر بی له یمان و باوهر،
 نهوه خودا ناگاداره و پاداش یان سزاتان ده داتهوه! ﴿و یعلم ما فی
 السموات وما فی الأرض﴾ زاناو ناگاداره به ههرچی له ناسمانه کان و
 زهوی دا هیه و ده بی، بریکیش لهو زانیاریانه رووتیکردن و
 دوورکه و تنه و هتانه له گره ی کوفر چی بکه ناگای لیتانه! ﴿والله علی
 کل شیء قدير﴾ خودا به سهر هه موو شتیکدا به توانیه و ده توانی
 سزاتان بدا، کهوابی سهر پیچی فرمانه کانی مه که.. چونکه ههر تاوانیک
 بکه ناشکرا بی یان نهینی خودا پیی ده زانی و ده سه لاتی هیه تاوانبار
 سزابد او توله ی لی بسینی. ﴿یوم تجد کل نفس ما عملت من خیر محضرا﴾
 بترسن له روژی قیامت و خوتانی بو ناماده بکه، نهو روژه ی که
 هه موو که سیک نا کام و سوودی کرده وه باشه کانی ناماده ده بن له لایو
 که یف خوش ده بی پیمان و شاگهشکه ده بی به بینیان و له زه تی بهو
 کرده وانه پی ده گا ﴿و ما عملت من سوء تود لو ان بیننا وینه امداء بعیدا﴾
 هه روه ها نا کام و زیانی کرده وه خراپه کانی لا ناماده ده بن و پیمان دل
 ناخوش ده بی و په نجه ی په شیمانی ده گه زی و تاواته خواز ده بی که له نیوان
 خوی نهو کرده وانه دا ماوه یه کی دورو دریژ هه بویه و ههر نه ی بینیا یه، به
 نه ندازه ی نیوان خوره هلات و خورثاوا لی پی دوور بوونایه، ﴿و یحذرکم الله
 نفسه﴾ ناگاداربه نه وه جاریکی تریش خودا له سزای خوی ده تانترسینی
 وریابن خودا رقی لیتان هه لنهستی و لیتان نه ره نجی!

ههول بدهن لایهنی خێرو چاکه بهسهر شهر و خراپه دا تهرجیح بدهن!
 ناگاداربَن شهیتان به وه سه سهو ختوکه هه لَتان نه خه له تینێ ﴿والله
 رؤوف بالعباد﴾ خودا میهره بان و دلۆقانه بۆ بهنده کانی خۆی کهوا له
 پیشه وه ده یانترسینێ و ناگاداریان ده کاته وه که روو له خراپه نه کهن.
 حه سه نی به صری ده فهرموی: نیشانه ی میهره بانی خودا بۆ بهنده کانی
 نه وه یه: که بۆ خۆی له سزای خۆی له سهر خراپه کاری ده یانترسینێ، له
 پیشه وه پی ی زاناندوون که زانینی ته واو و توانای ره های به سهر هه موو
 شتی کدا هیه!

جا که بهنده کانی به م شێوه خودایان ناسی و نه مه یان زانی:؛ نه مجار
 بانگه وازی کردون بۆ نه وه ی داوای ره زامه ندیی لی بکه ن و هه ول بده ن
 لییان نه ره نجی و خۆیان له و شتانه دوور بخه نه وه که ده بنه هۆی
 ناره زامه ندی خودا نه مه ش نه و پهری میهره بانی و دلسۆزییه!!!
 نه م دوو ئایه ته به روونی نه م حوکمانه ی خواره وه یان لی وه
 ده گیرئ:-

۱- بتمان نه کردن به کافران و مهیل نه دان پێیان له پێناو
 بهرژه وه ندی گشتی موسولماناندا، ههروه ها نابێ به هیچ جوړی موسولمان
 جاسووسی به سهر موسولماناندا بکاو کافران له نه یینی موسولمانان
 ناگاداریکا.

۲- دروست نیه داوای یارمه تیدان له کافران بۆ شهر له گه ل کافراندا،
 نه مه رای مالکیه کانه به لگه شیان نه و فهرمووده یه یه که موسلیم له
 عایشه وه ده یگیرتسه وه ده فهرموی: روژی غه زای به در پیاویکی کافر
 خۆی ناماده کردبوو که له گه ل پیغه مبهردا بجی بۆ غهزا، پیغه مبه ر پی ی
 فهرموو: (ارجع فلن استعین بمشرك) بگه رپوه من کو مه کی له هاوبه ش

پەیدا کەر داوا ناکەم .. ھەر وەھا دەگونجی بەناوی یارمەتیدانەو ە غەدروو
فیلیان لی بکەن. بەلام زۆربە ی فوقەھاکانی تری چوار مەزەبە کە پیتیان
وايە: دروستە داوای کۆمەکی لە کافران بکری بۆ شەر کردن لە گەل کافران
بە مەرجی ئەو کافرە ی داوای کۆمەکی لی دەکری دەر بارە ی موسولمانان
رای باش بی و نیتی چاک بی. ئیمامی شافعی ئەو ەشی بە مەرج گرتووە
کە دەبی موسولمانان پتویستیان بەو کۆمەکیە ھەبی .

۳- نایەتە کە بە لگە یە لە سەر ئەو ە کە خۆ پاراستن (تقیە) دروستە .

لە راستیدا تەقیە بە گیرە ی دوژمنە کە دوو جۆرە :-

یە کە میان: دەر بارە ی دوژمنی ئایینی یە، ھەر موسولمانیک لە
شوینیک بوو، نەیدەتوانی مەراسیمی ئایینی خۆی ئەنجام بدا، ئەو ە
پتویستە ئەو شوینە بە جی بەیلی، بەلام ئە گەر موسولمانەکان منداڵ و
ئافرەت و پیرو کە فته کار بوون، ئەو ە بۆیان ھە یە لەو شوینە بمیننەو ەو
ھەمیشەش ھەول بەدن لەو شوینە رزگاریان بی.

دوو ە میان: ئەو ە یە دوژمنکارییە کە بە ھۆی مال و سامانەو ە بی، ئەو ە
زانایانی فیکھی ئیسلامی دوو رایان ھە یە :- رایەکیان دەلی: پتویستە ئەو
شوینە بە جی بیلی. رایەکیان دەلی پتویست ناکا.

۴- نایەتە کە ئەو ە دە چەسپینی کە دروستە مەدارا لە گەل خوانەناسان
بکری و بە روالەت واپیشان بەدی کە خۆشت دەوین، بە مەرجی زیان بە
بەرژو ەندی گشتی موسولمانان نە گە یە نی، ھەر وەھا زیان بە بنەمای
ئایین نە گە یە نی.

۵- پتویستە ھەموو دەم ئینسان لە سزاو تۆلە ی خودا بترسی و ھەول
بدا کاری چاک و خیر و خیرات پیشکەش بکا.

۶- نایەتە کە ئەو ەشی تێدایە کە زانیاری خودا تواناو قودرەتی گشتی و
رەھایە، ھەموو نھیتی و ئاشکرایە ک و وردو بچووک دەزانی و ھیچی لی
ھون نابی.

خۆشویستنی خودا به‌وه دیتە جی که شوین پیغه مبه‌ره‌که‌ی بکه‌وی
 قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
 وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۱﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ
 لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿۳۲﴾

ئەمجار پاش ئەو‌ه‌ی پەر‌و‌ەردگار لە نایەتی پیش‌و‌ودا نە‌ه‌ی لە
 موسولمانان کرد کە هاو‌پەیمانی و دۆستایەتی کافران بکەن! لەم نایەتە‌ی
 دوایی‌دا ئەو‌ه‌ روون دە‌کات‌و‌ه‌ کە خۆشە‌ویستی خودا بریتی‌یە لە پابە‌ندبوون
 بە فەرمانە‌کانی و خۆپاراستن لەو شتە‌نە‌ی نە‌ه‌ی لێ کرد‌و‌ه‌ شوینکە‌وتنی
 پیغه مبه‌ره‌که‌یە‌تی: دە‌فەر‌مو‌ی ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي﴾
الایە

ئێبنولم‌ون‌ذیر لە حەسە‌نی بە‌صری‌یە‌و‌ه‌ دە‌گێرت‌و‌ه‌ دە‌لێ: چە‌ند
 گرۆ‌یە‌ک لە سە‌رده‌می پیغه مبه‌ردا وتیان: ئە‌ی محمد! سویند بە‌ خودا
 ئێمە خودای خۆمانمان خۆش دە‌و‌ی! ئێتر ئە‌م نایەتە‌ هاتە‌ خواری ﴿قُلْ إِنْ
 كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ...﴾ موحە‌ممە‌دی کور‌ی جە‌عفە‌ری کور‌ی زوبە‌ید دە‌لێ:
 ئە‌م نایەتە‌ لە شانی وە‌ف‌دی مە‌سیحی نە‌ج‌را‌ندا هات‌و‌تە‌ خواری چونکە
 پێیان وابو ئە‌و بۆ‌چوونە‌یان دە‌ربارە‌ی عیسا بریتی‌یە لە خۆشە‌ویستی خوا.
 ئێبنو عە‌بباس دە‌فەر‌مو‌ی کاتی‌ک جوله‌که‌کان وتیان ﴿لَنْ يُخْلِقَ اللَّهُ
 وَاحِدًا﴾ پەر‌و‌ەردگار ئە‌م نایەتە‌ی ناردە‌ خواری!

بە‌هەر حال خیطابی نایەتە‌که‌ هە‌موو ئە‌و کە‌سانە‌ دە‌گرت‌و‌ه‌ کە‌ لافی
 خۆشویستنی خودا لێ دە‌دە‌ن و دە‌لێن: فەرمانبە‌رداری یە‌زدانین، بە‌لام
 پە‌ی‌ر‌ه‌ی پە‌یام و رێبازی پیغه مبه‌ره‌ ناکە‌ن!

ئیبئوکه ئیر ده لئی: ئەم ئایەتە سەنگی محەکە بۆ ھەر کەسێک ئیدیعیای خۆشەویستی خودا بکاو بەلام لەسەر ئایین و ریبازی محمد نەبێ! - واتە: ھەتا لە ھەموو گوشتارو کردەو ھەیکیدا شوین پەيامی پێغەمبەر نەکەوێ ئەو کەسە درۆ دەکاو رەنج بە خەسارەو ھیچی لێ قبوول ناکرێ....!!

بۆیە پەرورەدگار فەرمانی بە پێغەمبەر کردوو فەرمووی: ﴿قُلْ خۆشەویست! پێیان بڵێ ﴿ان کنتم تحبون الله فاتبعونی﴾ ئەگەر ئێوە راست دەکەن پابەندی فەرمانی خودان و دەتانەوێ پاداشی باشتان بداتەو، ئەوێ شوین ئەو پەيامە بکەون کە خودا بۆ منی ناردووە، پەيوەندی ریبازی من بکەن ﴿یحییکم الله ویغفر لکم ذنوبکم﴾ خودا لێتان رازی دەبێو لە گوناھتان خۆش دەبێو دەتانخاتە ژێر رەحمەتی خۆیەو. ﴿والله غفور رحیم﴾ پەرورەدگار لێخۆشبوو بۆ ئەو کەسانە کۆئ بێستی فەرمانەکانینی و شوین ریبازی پێغەمبەر دەکەون، بە رەحم و دلۆقانە بۆیان لە دونیاو قیامەتدا.

دەگیرنەو دەلێن: کاتیەک ئەم ئایەتە ھاتە خواری عەبدوللای کۆری ئوبە، وتی: موحەممەد سەیری لێ قەوماو! پەیرەوی کردنی فەرمانی خۆی بردۆتە ریزی پەیرەوی کردنی فەرمانی خودا و فەرمانمان پێ دەکا کە خۆشمان بوو و ھەکوو چۆن مەسیحی بەکان عیسا یان خۆش ویستوو! ئیتر ئەم ئایەتە ھاتە خواری ﴿قُل اطیعوا الله والرسول﴾ ئەو موحەممەد! پێیان بڵێ: ئیطاعی خودا بکەن و پابەندی فەرمانەکانی بن و خۆتان لە نەھێ بەکانی بیاریزن، ھەر و ھا پابەندی فەرمانەکانی پێغەمبەرە کەشی بن، پەیرەوی ریبازی ئەو بکەن، چونکە شوین کەوتنی سوننەتی پێغەمبەر شوینکەوتنی خودایە!! جا ﴿فان تولوا﴾ ئەگەر پشتیان ھەلکردو روویان وەرگیراو بە پیر بانگەوازی بەکەتەو نەھاتن و، لە خۆیان بایی بوون و،

لافی نهوه بیان لی ددها که نهوان کوری خودان و خوشه ویستی خودان و خودایان خوش دهوی ﴿فان الله لا یحب الکافرین﴾ نهوه بابزانن که خودا کافرو خوانه ناسی خوش ناوین و، له کرده وه کانیان رازی نیهو، له گونا هیان خوش نابیی، رقی لییانه، چونکه نهوانه: شوین ههواو ههوه سی خویان که وتوون، پهیره وی تایینی راستیان نه کردوه، پابهندی نهو په یامه نه بوون که خودا بو پیغه مبهری ناردوه!! نه مه به لگه یه کی به هیزه له سهر نهوه که دژایه تیکردنی پیغه مبهر له کردارو پهیره وکردندا کوفره، که سیکت نهوه ههلو یستی بی خودا خوشی ناوی، با پیی وایی که خوشه ویستی خودایه و لی ی نریکه.

هه لبراردنی پیغه مبهران و چیرۆکی نه زره که ی خیزانی عیمران

﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ

﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتْ

أُمُّرَأْتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي

إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا

أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا

مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا

زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا

قَالَ يَمْرُؤُا أَنَّىٰ لَكَ هَٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ

يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

ئەمجار دواى ئەو ەى پەرەردگار ئەو ەى روون کردەو ە: کە
خۆشەو ەستى ئەو پەيوەستە بە خۆشەو ەستى پ ەغەمبەرە کەيوەو ە.. پ ەيو ەستە
کەس ەيک ئ ەد ەعای خۆشەو ەستى خودا بکا شەين ئامۆژگارى و ر ەبازى
پ ەغەمبەرە کەى بکەو ەى! ئەمجار د ەى باسى ئەوانە دەکا کە ەل ەب ەراو و
خۆشەو ەستى ل ە پ ەغەمبەرەن و ئەو ەکانیان، ئەوانەى کە ر ەگای
خۆشەو ەستى خودایان بۆ ئادەمیزادان روونکردۆتەو ە کە بر ەت ەبە ل ە بر ەوا بە
خودا و فەرمانبەر داری فەرمانەکانى و ئ ەطاعەى پ ەغەمبەرەنى بەر ەزى و
دەفەر موى: ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى
الْعَالَمِينَ﴾. پەرەردگار ئەم کۆمەل ە کەسایەت ەى و خانەوادە پ ەرو ەزانەى
ەل ەب ەراو و ەو کردوونى بەسەر پشکى ەموو ئادەمیزاد، چونکە بە ەرەى
پ ەغەمبەر ەت ەى ت ەدا رسکاندوون. ئادەم کە بابەگەرەى ئادەمیزادە
ەل ەب ەراو و، بەدەستى قودرەت ەى خۆى دروستى کردو و، ئەمجار ل ە نوورو
گيانى خۆى روحى بەبەردا کردو و، ناوى ەموو شت ەيکى ف ەرکردو ن ەعمەت ەى
زانبارى پ ەى بەخشى، فەرمانى بە فر ەشهکان کرد کە سوژدەى بۆ بەرن،
لەبە ەشتا ج ەگ ەرى کردو ئەمجار لەبەر ح ەکمەت ەيکى يەزدانى نارد ە
خوار ەى بۆ سەر زەوى و تۆبەى ل ەى وەرگرت و ر ەزى ل ەى نا، پ ەغەمبەر و
رەوانەکراوى خودا ەموو لەو ەچەو ئەو ەى ئەون.

لەدواى ئەو (نوح) کە بەبابەگەرەى دوو ەمى ئادەمیزاد دەژم ەرد ەى
ەل ەب ەراو و کردى بە يە کەم پ ەغەمبەر ەى رەوانەکراو بۆ سەر ئە ەلى
سەر زەوى، ئەو ر ەش س ەى و پ ەرى پ ەغەمبەرەنە، کات ەيک قەومە کەى
باو ەريان پ ەى نەکردو ئ ەمانیان نە ەينا نزای ت ەداچسوون و بە ەيلاکچوونى ل ەى
کردن، خودا بە خنکان لەناو ئاودا تۆل ەى ل ەى ستاندن، نوح و
شەينکەوتوانى؛ ئەوانەى بر ەوايان پ ەى ەينابو و ل ە کەشت ەيە کەدا رزگار ەيان
بوو! زۆر پ ەغەمبەر و رەوانەکراوى خودا لەنەو ەى ئەم پ ەغەمبەرە بەر ەزەن،

یەكەم پێغه مبه ره دواى ئا ده م ئێرد را وه بۆ سه ر ئا ده مێزا دانى سه رزه وى و
ما ره ك ر د نى خو شك و ك چ و پو ورو ئه و جو ره خزمه نزیكانه ی حه رام ك ر د .

ئه مجار خانه واده ی ئیبرا هیمی هه لبژا رد ، له م خانه واده یه گه و ره تر ین
ئا ده مێزا دو سه ر خه تمی پێغه مبه ران (محمد المصطفی) ها تۆ ته كۆری
ژیانه وه ، هه ر له م خانه واده یه ئیسماعیل و ئیسه اق و ئه سباط ها ت نه
كۆری ژیا نه وه و هه ر له نه وه ی ئیبرا هیم خانه واده ی عیمرانی هه لبژا رد وه
كه عیسا و مه ریه می دا یكى به شیكن له م خانه واده یه .

پێویسته ئه وه بزانرێ كه مه به ست به عیمران له یه كه م جا ردا كه
ده لێ: (ال عمران) باوكی موسایه ، دوا یی كه ده فەر موێ: (امراة عمران)
مه به ست به و عیمرانه باوكی مه ریه می دا یكى عیسا یه .. له نێوان عیمرانی
باوكی موسا و عیمرانی باوكی مه ریه م ۱۳۰۰ تا ۱۸۰۰ سا ل ما وه ی
زه مه نى هیه !!

عیمرانی باوكی مه ریه م كۆری یاشمی كۆری میشا كۆری حزقی كۆری
ئیبرا هیمه .. نه ژا دی ده گاته وه سلیمانی كۆری داود ، كه وایی عیسا له
وه چه ی ئیبرا هیمه . ﴿ ذریة بعضها فوق بعض ﴾ ئه مانه چه ند خانه واده و
وه چه و نه وه یه كن هه ندیكیان له هه ندیكیان كه وتو نه وه .

په ره ر دگا ر ئه م خانه واده ی هه لبژا ردوون و ك ر دوونی به پوخته و
نموونه ی ئا ده مێزا دو به هه ر ی پێغه مبه را یه نى تیدا رسكاندوون ، ئه وانه
هه موویان یه ك نه ته وه و یه ك نه ژا دو یه ك ر شته ن ، هه ندیكیان له ریزو
گه و ره یی دا له یه ك دی ده چن ... خانه واده ی ئیبرا هیم (ال ابرا هیم) كه
ئیسماعیل و ئیسه اق نه وه كانیان هه موویان له نه ژا دی ئیبرا هیمن ،
ئیبرا هیمیش له نه وه ی نووحه و نووحیش له ئا ده مه .. خانه واده ی عیمران
(ال عمران) كه بریتیه له موسا و ها روون و عیسا و دا یكى ئه مانیش له
نه وه ی ئیبرا هیم و نووح و ئا ده من .. په ره ر دگا ر به سه ر هه موو ئا ده مێزا دا

هه‌لیبژاردوون، نه‌وان پوخته‌و سه‌فه‌وی ئاده‌میزادو به‌نده‌کانی خودان، به‌لام (محمد المصطفی) له پله‌ی هه‌لبژیراویش تیپه‌ریوه چونکه نه‌و ره‌حمه‌ت و خو‌شه‌ویسته بۆ ئاده‌میزاد، خودا ده‌فه‌رموئ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ پیغه‌مبه‌ران دروست کراون بۆ ره‌حمه‌ت و دلۆقانی به‌لام محمد بۆ خو‌ی ره‌حمه‌ته، له‌فه‌رمووده‌یه‌کی‌دا ده‌فه‌رموئ ﴿إِنَّمَا أَنَا رَحْمَةٌ﴾ واته: من بۆ خو‌م ره‌حمه‌تم و کراوم به‌دیاری بۆ ئاده‌میزاد، ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خودا بیسه‌رو شه‌ن‌ه‌ویه به‌گوفتاری به‌نده‌کان، زاناو ئاگاداره به‌نیت و مه‌به‌ستیان.

مامۆستا (سید قطب) ده‌فه‌رموئ: نه‌وه‌ی تیبینی ده‌کرئ نایه‌ته‌که باسی ئاده‌م و نوو‌حی به‌شه‌خصی کردووه، هه‌ر به‌ته‌نها ناوی هیناون به‌لام بۆ ئیبراهیم و عیمران به‌ (ال ابراهیم) و (ال عمران) واته: خانه‌واده‌و بنه‌ماله‌ ناوی هیناون، نه‌مه‌ ئاماژه‌یه بۆ نه‌وه‌ که هه‌لبژاردنی ئاده‌م و نوح بۆ شه‌خصی خو‌یان بووه، به‌لام بۆ ئیبراهیم و عیمران بۆ خو‌یان و بۆ بنه‌ماله‌ که‌شیان بووه، به‌لام نه‌وه‌مان له‌بیر نه‌چی میراتی به‌هه‌ری پیغه‌مبه‌رایه‌تی له‌خانه‌واده‌که‌یان‌دا میراتی بیروباوه‌ره نه‌ک میراتی گوشت و خو‌ین!! نه‌وه‌تا له‌نایه‌تیکی تردا نه‌م راستیه ده‌چه‌سپینئ که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِذَا ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ، قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي، قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ البقرة/۱۲۴.

﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ تُهَيِّئِي لِي بَكْرَةً وَهِيَ بَكْرَةٌ وَهِيَ بَكْرَةٌ﴾ ته‌ی محمد! نه‌وه یاد بکه‌ره‌وه‌و باسی بکه: که خیزانی عیمران -دایکی مه‌ریه‌م که ناوی هه‌ننه‌و کچی فاقد بو- ئافه‌ره‌تیکی نه‌زۆک بو، مندالی نه‌ده‌بوون، له‌خودا پارایه‌وه که مندالیکی بداتی، په‌روه‌ردگار نزاکه‌ی قبول کردو حامیله بوو، وتی: ﴿رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾ خودایه! نه‌من نه‌و منداله‌ی له‌سکمدایه له‌به‌ر خاتری تۆ ده‌یکه‌م به‌مجه‌ورو ده‌ینتیه‌م مزگه‌وتی

قودس بۆ خوداپەرستی و خزمەتکردنی ئەو ماله پیرۆزە ی تۆ!! (ئەم نەرزو فۆتۆیە لە شەریعەتی ئەواندا رەوا بوو دەوایی پتییست بوو ئەو کۆرە پایەندی ئەو فۆتۆیە بێ و جێ بە جێ ی بکا). ﴿فَتَقَبَّلَ مِنِّي﴾ خۆدایە! ئەم نەرزو لێ وەر بگرە ﴿إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بێگومان زاتی بەرزو پاکت شەوا یە بۆ هەموو قسە یەک و هەموو نزایە ک دەییستی، زاناو ناگادارە بە نیتی من و ئیخلاصم، دەزانی کە من لە ناخووە پێم خۆشە ئەو ئاواتەم بێتە دیو ئەو کارە نە نجام بە دەم. ئەو کاتە خیزانی عیمران نەیدەزانی ئەو منداڵە ی لە سکی دایە کۆرە، یان کچە!! ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى﴾ کاتی ک کە سکه کە ی داناو کچ بوو بە ئاومیدی یە وە وتی: خۆدایە! ئەو بۆ خۆت دەزانی ئەو ی من بوومە کچە، دیارە کچیش بە کاری خزمەتکردنی مزگەوتی قودس نایە! واتە: دلگەران بوو کە ئاواتە کە ی بە تەواوی نە ها تۆتە دی، جا خودا ئاماژە بە گەورە یی ئەو کچە دەکاو دە فەر موی ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ﴾ خودا باشتەر دەزانی بە چۆنیەتی ئەو منداڵە ی کە ژنی عیمران بوو یە تی! پلەو پایە ی دواوژی لە بەر چاو، خودا بۆ خۆی دەزانی ئەو ی بوو یە تی کچیک ی پاک ی بەر پیزی پایە بەرزە - لێرە دا خودا پلەو پایە ی مێینە دیاری دەکا - دە فەر موی: ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى﴾ ئەو کۆرە ی تۆ بە تەمای بووی و ئاواتە خوازی بوو بێ و نە تبوو وە کوو ئەم کچە نیە کە بووتە: واتە کە ی ئەو کۆرە ی بە هیوای بووی دە گاتە پلەو پایە ی ئەم کچە کە بووتە؟؟ ئەم کچە زۆر باشتەر لەو کۆرە ی بە تەمای بووی، ئەم دوو دەستە واژە یە ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ، وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى﴾ و تە ی خودان و جوملە ی (معترضه) ن و خراوندە تە ئێر تابلۆ کە وە.. بە لام قیرائەتی ک هە یە تاء (وضعت) بە مەضموومی دە خوینی تە وە، ئەو کاتە دە بێتە و تە ی خیزانی عیمران و مە بە ست تە عظیم و تە نزیهو کار دروستی خۆدایە. رستە ی ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى﴾ ش دە گونجی هەر لە قسە ی خیزانی عیمران بێ بەم مەعنا یە

عوزری هیناییتەوه بو پەرورەردگاری خۆی و بڵی: ئەوه دەزانێ من کچم
 بووه کچیش بەکەلکی خزمەتکردنی بەیتولمەقدیس نایە، جا لەگەڵ
 ئەوهشدا کە من کچم بووه کچیش بەکاری مجهوری نایە، بەلام من هەر
 لەسەر پەیمانی خۆم و پەشیمان نیم ﴿وإني سميتها مريم﴾ من ناوم نا
 مەریەم. مەریەم لە زمانی ئەواندا واتە: خواداپەرست و خزمەتچی خودا،
 واتە: کە جەستە بەکاری مجهوری نەیه با بییتە خواداپەرست (عابدة)
 ﴿وإني أعيدھا بك وذريتھا من الشيطان الرجيم﴾ من ئەم کچە دەخەمە
 پەنای تۆوە دەمەوێ پارێزگاری بکەم چاودیری بێ لەشەری شەیتانی
 نەگرس و دوورخراوە لەخێر، بیپاریزی، خودایە! داوات لێ دەکەم کە
 خۆی و ئەوهکە -عیسای کۆری- بیانپاریزیو شەیتان هیچ دەسەلاتیکی
 نەبێ بەسەریاندا.. خودا نزاکە لێ وەرگرت و پارانەوهکە قبوول کرد.
 ئیمامی بوخاری و موسلیم لەئەبو هورەیرەوه فەرموودەیهک دەگێرنەوه:
 کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (کل بني آدم یسہ الشیطان یوم ولدته أمه إلا
 مريم وابنها) هەموو ئادەمیزادیک کە لەدایک دەبێ شەیتان دەستی لێ
 دەوهشینێ جگە لە مەریەم و عیسای کۆری. ﴿فتقبلھا ربھا بقبول حسن﴾
 پەرورەردگار مەریەمی لەدایکی بەخزمەتکاری مزگەوتی قودس و
 خواداپەرست تێیدا وەرگرت؛ رازی بوو کە مەریەم -هەرچەندە منداڵ و
 مێینەیه- ئازادبێ بوو خواداپەرستی و خزمەتکردنی بەیتولمەقدیس.
 ﴿وأنبتها نباتا حسنا﴾ بەشیوەیهکی رێک و پێک لەرووی جەستەیی و
 گیانی یەوه بەختیوی کردو گەورەیی کرد، وەکوو چۆن رووەک لە زەوی
 بەپیتدا پەرورەردە دەکری! ئا بەو شیوەیه مەریەم پەرورەردەکرا، لەناو
 دەستە خوشکانی دا دیار بوو، لەهەموو روویەکەوه نمونەبوو ﴿وکفلھا
 زکریا﴾ زەکەرییا کە میژدی پووری مەریەم بوو پیاویکی خواداپەرست و
 خاوەن ناو و شوێن بوو، سەرۆکی مالمەکانی بەیتولمەقدیس بوو، کردی

بەسەر پەرشتیکارو دەستەبەربووی، بۆ ئەوەی چاودیری بکا بەختوکردن و بەرژەوهندییەکانی بەرچاو بگرێ. هەتا وای لای هات لەشیر بپرایەووە گەورە بوو ئەمجار ھۆدەییەکیان بۆ تەرخان کرد ئیتر لەو ژوورە تاییبەتیەیی خۆی گۆشەگیر بوو بۆ خوداپەرستی و تاعەتکردن، ھەموو روژی زەکەریا خوار دەمەنی بۆ دەبرد ﴿کَلِمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْغُرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا زَرْقًا﴾ ھەرکاتێ زەکەریا دەچوو بۆ ژوورەکەیی مەریەم و سەردانی دەکردو خواردنی بۆ دەبرد، لە ژوورەکەدا خوار دەمەنی و رزق و روژی و میوەی جوړاو جوړی دەبینی کە ئەو جوړە میوانە لەو وەرژەدا دەست نەدەکەوت، بڕیک لە راقەکەرانی قورئان دەلێن میوەی ھاوین لە زستانداو میوەی زستان لە ھاویندا لای بوو! ﴿قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنِي لَكِ هَذَا﴾ زەکەریا بەسەر سامییەو دەیگوت: مەریەم ئەو خوار دەمەنی و میوەیەت لەکوێ بوو؟ بەتاییبەتی کە روژگارە کە روژگاریکی ناھەموارو گرانی و قات و قری بوو. ﴿قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ مەریەم دەیگوت: ئەو لەلایەن خوداوە بۆم ھاتوو، ئەو خودایە کە رزق و روژی ھەموو کەسیک دەدا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مِنْ يَشَاءَ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ بێگومان خودا رزق و روژی ددا بە کەسیک بێھۆی بەبێ ئەژمار!! ھەندیک دەلێن: رستەیی ﴿إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءَ... (الْآيَةُ)﴾ قسەیی مەریەمە دەشگونجێ کەلامێکی موستەئەف و سەر بەخۆ بێ.. جێگای سەرنجە کە وەلامی مەریەم ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ نمونەیی ھەلس و کەوتی مروۆفی خوداپەرستە لەگەڵ پەرورەدگاری خۆیدا، پاراستنی ئەو نەینی یەئەبە لەنیوان ئەو و خودای خۆیدا تەواضوع و کار لەسەرەخۆیی و ھێمنی پێوە دیارە، ھەستی رەزامەندی لە خودا تێدا، خۆھەلنەو خۆھەلکێشانی تێدا نیە، ئیتر ئەو دیار دەکەم وینەییە کە زەکەریا لەلای مەریەم دەبینی سەرنجی زەکەریا رادەکێشی و لەخودا دەپاریتەووە مندالی بداتی.

چیرۆکی حەزرەتی زەکەرریا و یەحیا

هٰذَاكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ
 إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلَكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي
 الْمِحْرَابِ أَنْ آتِ اللَّهَ يُبَشِّرَكَ بِبَحْيٍ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا
 وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ
 وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
 ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا

وَأَذْكُرَ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿٤١﴾

وەکوو دەفەرموی: ﴿هٰذَاكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ﴾ هەر لەو شوێنەی کە
 مەریەم قسەی لەگەڵ کردو پرسیارو وەلام رووی دا. زەکەرریا دەستی نزای
 بەرزکردەووە لەخودا پارایەووە واتە: کە زەکەرریا ڤەو دیاردانەو لەلای
 مەریەم بینین و حال و چۆنیەتی مەریەم و گۆشەگیری بو خوداپەرستی و
 خواردەمەنی و میوەی جۆراوجۆری لەلای مەریەم چاوپێکەوتن، زانی کە
 ئەو خودایەو بتوانی مینوێ هاون بەزستان و میوەی زستان لەهاویندا
 بنێری بو مەریەم هەر ئەو خودایە دەتوانی منداڵ بە پیرو ئیختیاری
 وینەو ئەویش بدا. بۆیە زەکەرریا دەستی نزای بەزکردەووە لەخودا
 پارایەووە ﴿قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ أَنْتَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾
 وتی: خودایە بێهەشە بە من کورپێکی صالح و خوداپەرست و پاک و

خاوین و بهرهداری وه کوو مهربم، خودایه! ذاتی پاکت شنه‌وای هه‌موو
گوفتاریکه هه‌ر نزاو پارانه‌ویهک به‌جی‌بی قبولی ده‌که‌ی! . دیاره
سروشتی ناده‌میزاد وه‌هایه که مندالی ریک و پیک و بهرهدار ده‌بینی
ناواته‌خواز ده‌بی که نه‌ویش مندالی وای هه‌بی. ﴿فنادته الملائكة﴾
فریشته بانگی لی‌کرد، جه‌ماوه‌ری زانایان ده‌لین: فریشته بانگ‌که‌ره‌که
جویرانیل بووه ﴿وهو قائم یصلي في المحراب﴾ له‌کاتیکدا که زه‌که‌ریا
له‌په‌رستگاکه‌ی خو‌ی دا له‌میحرابی خوداپرستی دا له‌خودا ده‌پاراپه‌وه‌و
نویژی ده‌کرد. واته هه‌ر دوا به‌دوای پارانه‌وه‌که‌ی فریشته بانگی کردو
مزگینی پیداو پی‌ی گوت: ﴿ان الله یشړک یمیحی﴾ خودا مژده‌ت ده‌داتی
به‌کورپیک که به‌یه‌حیا نازده ده‌کری.. یه‌حیا له (یوحنا) وه‌رگیراوه له
نینجیلی مه‌تتادا هاتوو ده‌لی: پییان گوتوو (یوحنا المهدانی)
مه‌همه‌دان به‌و که‌سه‌یان گوتوو که تویه‌ی به‌خه‌لک کردوو غوسلی به
گوناه‌باران کردوو.

ناوی یه‌حیا ناماژه و تیلنیشانی نه‌وه‌ی تیدایه که ژیانیکی به‌خته‌وه‌ر
رابویری و بیته میراتگری باوکی و خانه‌واده‌ی یه‌عقوب.. هه‌ندیک ده‌لین:
مه‌به‌ست به‌میحراب له ﴿یصلي في المحراب﴾ دا په‌رستکای مهربه‌مه..
فریشته‌که که مژده‌ی پیدا نه‌و‌ه‌شی پی‌ی راگه‌یاند که یه‌حیا ﴿مصدقاً
بکلمة من الله﴾ بروا به‌عیسای کوری مهربم ده‌کاو یه‌که‌م که‌س ده‌بی
که نیمانی پی‌ی ده‌هینی.. بویه لی‌ره‌دا عیسای به (کلمة الله) ناوه‌ی‌ناوه
چونکه عیسا به‌و‌ه‌ی (کن فیکون) په‌یدا بووه، نه‌ک به‌شیوه‌ی سروشتی
ناسایی له‌دایک‌بوونی ناده‌میزادانی تر که له‌ئا‌کامی به‌یه‌که‌گه‌یشتنی
پیاو و نافرته په‌یداده‌بن. ﴿وسیدا﴾ نه‌م کوره ناده‌میزادیکی به‌رزو پی‌روژ
ده‌بی گه‌وره‌یی له‌ناو نه‌ته‌وه‌که‌ی دا به‌ده‌ست ده‌هینی، ده‌بیته گه‌وره‌ی
ناده‌میزادانی سهرده‌می خو‌ی له‌پله‌و پایه‌و کردارچاکی و هه‌لو‌یستدا

﴿وَحُصُّوا﴾ خۆگرەوێ دەبی له ئارەزووبازی و له ناو خانەوادەی صالح و خودا پەرستدا پەرۆردە دەبی، که گەیشته تەمەنی پیغەمبەراییەتی دەکریتە پیغەمبەر... هیچ سەیریش نیە که وابی! چونکه ئەم زاتە لەپشتی پیغەمبەران پەیدا بوو ﴿وَبَيَّا مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ پیغەمبەریک دەبی له پیغەمبەرائی راستال و چاک کردار. ئەمەش مژدەیهکی ترە بەو که ئەو کۆرە دەکریتە پیغەمبەر و نیگای بۆ دەنێردرێ. بەهەرە پیغەمبەراییەتیش بەرزترین پلەو پایەیه که ئاده میزادی پی دەگا. جا زەکهاریا پاش ئەم مۆژدە پێدانه بەخۆی دا چوو و دەو تەماشای کرد بۆ خۆی پیرو کەنەفتم و خێزانە کەشی پیرەژنیکی بەسالا چوو، بە سروشت ئەوێ لی چاوەروان ناکرێ تازه مندالی بی، بۆیه بەسەر سامی یەوێ رووی کردە بارەگای پەرۆردگار و پرسیاری کرد ﴿قَالَ أُنَى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ﴾ وتی: خودایە! من چۆن کۆرم دەبی بۆخۆم بەم تەمەنە گەیشتووم و پیرەمێردیکی کۆنەسالم و خێزانە کەشم پیرەژنیکی بەسالا چووی نەزۆک و پەککەوتەیه؟؟؟

تەفسیری مەراغی له مامۆستا (شیخ محمد عبده) وە دەگێڕێتەوێ دەلی: زەکهاریا که ئەو هەموو نازو نێعمەتە لای مەریەم بینێ و بەختەوێ و برۆ قایمی و بەهەرەداری ئەو خاتمە ی هەست پی کردو زانی که مەریەم بوو تە فریشتەیهک له شیوێ ئاده می داو برۆای وایە کە ئەو کەسە ئەو شتانە ی بۆ دەستەبەر کردوو و بەو شیوێه رزق و روژی دەداتێ خودای بە توانا و خاوەن دەسلالتە! ئیتر زەکهاریا لەسەر خۆ چوو له جیهانی ماددە جیا بوو و پەرەیهک بەسەر جیهان و ئەو حالە ی ئەوێ تێیدا یه کیشراو "فەنافی الله"، بوو کەوتە پەرۆزکردن بۆ لای خودای پەرۆردگار و سەرنجدان له گەرەیی خودا و نازو نێعمەتی! لەو حال و مەقامە دا له حال و چۆنیەتی لەسەر خۆ چوون و غەیبوبە داو روچوون له

عالمی بالادا بێ پەروا ئەم دوغاو نزایەیی بەسەر زماندا هات و موژدەیی گیرابوونی نزاكەشی لە فریشتە وەرگرت. کاتیک هاتەووە سەر خوو لەوگەشتە گیانی یە گەرایەووە بۆ جیهانی ماددەو جیهانی ئەسباب و ھۆکار، دەشی زانی کە دوکاکی گیرابوو، پرسیاری لە پەرورەدگاری کرد کە چۆن ئەم نزایەیی گیرابوو کە بە پیچەوانەیی سرووشتە!! ئیتر پەرورەدگار بەھۆی فریشتەیی تایبەتەووە پێی راگەیاندا کە بۆخودا شتی و ئاسایی یەو هیچ ماندوو بوونیککی تیدا نیە، ﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ خودا فەرمووی: راستە ئەوێ تۆ دەیلێی وایە، بەلام ﴿اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ خودا ئەوێ بێهۆی بیکادەیک، ھەركاتیک وستی کاریک ئەنجام بدا ھۆکاری بۆ دەرەخسینی، یان بەبێ ھۆکارو سەبەب دەفەرموێ بێو دەبێ، یەکیکیش ئەو نیشانە پەیدابوونی مندالە لە ئافرەتی پیرو نەزۆک! هیچ شتیک بەبێ وستی و رەزامەندی ئەو نابێ، کەواوو ئیشەکە بە خودا بسپێرەو پرسیار لە چۆنیەتەکی مەکە، چونکە ئەو نەپنی یەکی خودایی یەو ئادەمیزاد پەیی پێ نابا!!

ئەمجار زەکەریا پێی خوشبوو بزانی کە خیزانی سکی پر دەبێ، حەزی کرد نیشانە یەکی دەست کەوێ ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ وتی: خودایە نیشانە یەکم بۆ دەستنیشان بکەو بزانی خیزانم کە سکی دەبێو مندالی تیدا دەرسکی!! بۆ ئەوێ خیرا خوشی و شادی بکەو پتە ناویانەو، یان بۆ ئەوێ سوپاسی لەسەر بکا.

﴿قَالَ آتَيْكَ لَا تَكْلَمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا﴾ پەرورەدگار پێی فەرموو: نیشانەت ئەوێ کە بۆ ماوێ سی رۆژ ناتوانی لەگەڵ خەلکدا ئاخاوتن بکەو زمانت دەگیرێو قسەت بۆ ناکرێ، بەلکو بە ئیشارە جولاندنی دەستوسەر و چاوو شتی تر خەلک لەمەبەستە کانت حالی دەکەو! ﴿وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعُشِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾ یادای خودای خۆت

بکه به زۆری، به تاییهتی له کاتی ئیواران و به یانیاندا، واته: همرچهنده
بۆ قسه کردن له گهڵ خهڵکدا زمانت ده گیرئ، به لام بۆ ته سبیحات و
ذیکری خودا زمانت ره هایه، کهوابئ کاتی خۆت به فیرو مه ده، خهریکی
یادکردنی خوداو نوێژو شوکرو سوپاس به.

یه حیا له قورئاندا له چوار شوین باس کراوه، له سوورهتی (ال عمران) و
سوورهتی (الانعام) و سوورهتی (مریم) و سوورهتی (الانبیاء).

میژوو و نووسان و رافه کهران ده فهرمووی: خیزانی زه کهریا ناوی
(الیصابات) بوو یه حیای کهوته سکه وه لهو رۆژگاره ی که عیسا کهوته
سکی مه ریه مه وه! یه حیا لهو بنه ماله پیروژه دا له دایک بوو، له تاعهت و
خودا په رستی دا گه وه ره بوو، له شه ریه تی مووسادا شاره زا بوو، بۆ هه موو
فتوایه ک سهرچاوه بوو، خه لک ده چونه لای یاسایان لی وهرده گرت.

هیردوس که فهرمانه وای فله ستین بوو کچیکێ برزای هه بوو ناوی
(هیرودیا) بوو تا بلی ی جوان و شوخ و شهنگ بوو، ویستی ماره ی بکا،
کچه کهو دایکی شی پتیان خۆ شبوو، که پرسیاریان له یه حیا کرد ده رباره ی
نهم کاره، یه حیا به هه رامی داناو نه هی لی کردن، به لام ئه وان گوپیان
نه دایه و ریک کهوتن و کچه که شوی پی کرد، شه وی زاواو بوکینی نیوان
مام و برازا! کچه لارو له نهجه یه کی به به رده م مامی دا کرد، که بوو بووه
میژدی نه ویش زۆری پی خوش بوو، داوای کرد چی ده وی بۆ ئه نجام بدا،
نه ویش به پیلانی پیروژنی دایکی داوای کرد که سه ری یه حیا ببری و
بیخاته سهر سینییه ک! مامه که ی (زاوا نه فهندی) یه حیای شه هید کردو
دلی بوو کێ ی رازی کرد!

جووله که ده رباره ی ماره کردنی کچی براو کچی خوشک دوو رایان
ههیه:

ره بانێ یه کانیا ن پتیان وایه خه لاله و دروسته .. (قراوون) هکانیا ن

بەلایانەوێ حەرامەو نادروستە. بەلگەی (رەببانی) یەکان ئەوێیە دەلێن:
 لەتەوراتدا باسی حەرامی ماره کردنی برازاو خوشکەزا نەکراوە!
 یەحیا لە منداڵی یەوێ هەموو رەوشتیکی سەلاح و خوداپەرستی تێدا
 بوو، پێش ئەوێ تەمەنی بگاتە سی سالی کراوە بە پیغەمبەر ﴿وَاتَّيَنَاهُ
 الْحَكَمَ صَبِيئًا﴾ مەریم ۱۲. هەمیشەش خەریکی بانگەوازی کردنی خەلک بوو بۆ
 تۆبەکردن و خوداپەرستی، ئەوانەێ کە تۆبەیان دەکرد لەجۆمی ئوردن دا
 غوسلی پێ دەکردن بۆیە پێیان گوتوو (یوحنا المعمدان). کاتیەک کە
 یەحیا شەهید کرا عیسا بانگەوازی خۆی ئاشکرا کردو دەستی کرد بە
 تیکۆشان و هەولدان بۆ شارەزایی کردنی خەلک.

چیرۆکی خاتوو مەریەم

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَمْرُئِمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَكَ وَطَهَّرَكَ وَأَصْطَفَكَ عَلَى
 نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَمْرُئِمُ أَقْنَتِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي وَأَرْكَعِي مَعَ
 الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ
 يُلْقُونَ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾

ئەمجار دواێ ئەوێ باسی لەدایکبوونی یەحیاێ کرد لەباوکیکی پیرو
 کەنەفت و دایکیکی نەزۆکی پیریژن؛ کە بەرواڵەت شتیکی لە سروشت و
 عادیەت بەدەربوو! دیتە سەر باسیکی گەنگترو سەر سوڕهینەر تر؛ ئەویش
 سەرگوزەشتەێ لەدایکبوونی عیساێ بە بێ باوکن. مەبەستی
 سەرگوزەشتە کەش چەسپاندنی نادەمیزادیەتی عیساێ و رەتکردنەوێ
 ئیدیعی مەسیحی بەکانە کە دەیانگوت: عیسا خودایە یان کۆری خودایە.

بۆیە باسی ئەو دەکا که عیسا لە مەریەم بوو و بە عیسی کۆری مەریەم ناوزەدی دەکا. دەفەرموئ: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ نَهْی مُحَمَّد! باسی ئەو بەکە کاتیەک که فریشتە بە مەریەمی گوت (مەبەست بە فریشتە جویرائیلە چونکە لە سوورەتی مەریەمدا دەفەرموئ ﴿فَارْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ جویرائیلمان ناد بۆ لایو لە شیوەی پیاویکی ئاسایی دا خۆی نیشان دا، ئەو هەش بزانی که قسەکردنی جویرائیل لەگەڵ مەریەمدا نیگای خودایی نەبوو بە لکو خستە دەل بوو، چونکە لە نایەتیکی تردا دەفەرموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ﴾ کەوابوو ئاخواتنی جویرائیل لەگەڵ مەریەم بریتی بوو لە ئیلهام بە دڵدا هینان.

پێی گوت: ﴿يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ﴾ خودا تۆی هەڵبژاردوو و بۆ خزمەتکردنی بەیتولمەقدیس ﴿وَوَظَّهَّرَكِ وَأَصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ﴾ پاکی کردووی لە هەموو نەنگی و عەیبیکی ناشیرین و هیچ خوو رهوشتیکی ناهەموارت تیدا نیو و هەڵبژاردوو که بەبێ ئەوێ پیاو بیتە لات کۆریکت ببێ، چۆن کۆریک! کۆریکی وا که ببیتە پیغەمبەر، پاکی کردوویەو بە جۆریک نە خوینی حەیزت پێدا بۆ و نە خوینی مندالبوونت هەبێ، ئافەرەتیکی رهوشت بەرزو داوین پاک و خانم و رەزان و شارژن، کردوویتی بە سەرپشکی ئافەرەتانی هەموو عەلم و هەموو سەر دەمیەک یان ئافەرەتانی سەر دەمی خۆت و ریزی تایبەتی لی ناوی، کەم و کووری جەستەیی و رهوشتیت تیدا نیو.

دواي ئەوێ که ئەم ریزە تایبەتی و رهوشتە نایابانەي مەریەمی باس کردن ئەمجا فەرمانی پێ دەکا بە زیدە طاعەت و خوداپەرستی و دەفەرموئ: ﴿يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ ئەي مەریەم! فەرمانبەرداری خودای خۆت بە، گەردنکەچی فەرمان و

نامۆزگاریه کانی به، سوژدهی ملکهچی و سوپاس بۆ خودا بهره، نوێژ به
 جه ماعت بکه له گهڵ نوێژکه راندا ﴿ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئەمی
 موحه ممه! ئەم سەرگوزەشتانەمی بۆمان گیرایتهوه له سەرگوزەشتەمی
 زەکه رییایو یه حیاو مەریه م هەموویان لهو سەرگوزەشتانەن که تۆ ناگات
 لی نه بوون، هه وائی غەیبی بوون، نه تۆ، نه قەومە کهت نه تانزانیه.
 ﴿نوحیه اٰلِک﴾ به سروش بۆتی ده نترین و جویرائیل به نیگا پیت ده لی:
 تا بیته به لگه له سەر راستیی پیغه مبه رایه تی تۆ بۆردانی ناحه زانت!
 نه وانهی رقه به ریت له گهڵ ده کمن و ئینکاری پیغه مبه رایه تیت ده کمن.
 ﴿وما کنت لادیهم اذ یلقون اَقلامهم اَیهم یکفل مریم﴾ ئەمی محمد! تۆ
 ناگادار نه بووی لهوئ نه بووی ئەو کاتهی زانا کان و مالمه کانی
 بهیتولمه قدیس کهوتبوونه کیشه و ململانیه، هه ریه که یان قه له می
 نووسینی خۆی فریادیه چۆمی ئه رده نه وه، پینووسی هه موویان شه پۆلی
 ئاوه که بردنی، ته نها قه له می زه که ریا و هستا و ئاوه که نه یبرد، ئەوه ش
 نیشانه بوو بۆ ئەوهی که مەریه م به زه که ریا بسپێردری، خو تۆ لهوئ
 نه بووی که خیزانی عیمران مەریه می هی ناو خستیه بهیتولمه قدیسه وه تا
 بوتری: ئەم هه و الانه ی به چاوی خۆی دیوه، که ئەوه بوو زانا و مالمه کان
 کهوتنه پشیریکی و ململانیهی ئەوه که کامه یان بیته سهرپه رشتیکاری
 مەریه م و په روه رده ی بکا! چونکه مەریه م کچی گه و ره پیاو
 سه رۆکه که یان بوو، هه ریه که یان دهیه ویست ئەم به هه ریه بۆ خۆی دهسته بهر
 بکا! ته نانه ت کیشه که یان سه ری به وه کیشا که په نا بۆ قورعه و تیرو
 پشک به رزو، پشک هه لده ن!! کاتێ قورعه یان کیشا خواو راستان و اهات
 پشکه که بۆ زه که ریا ن ده رچوو!! دهسته به ریتی مەریه می پی برا. ﴿وما
 کنت لادیهم اذ یختصمون﴾ دیسان تۆ لهوئ نه بووی که مالمه کان کهوتنه
 مقۆ مقۆو کیشه وه ده رباره ی به خێو کردنی مەریه م و دهسته به ربوونی،
 ته نانه ت تا پشکیان هه لده داو قورعه یان نه کرد کیشه که یان کۆتایی پی

نه هات.

ئهوانه ی کیشه یان لی پهیدا بوو، مالم و پیاوه ئایینی یه کانیان بوون
 ئهم ههولدان و تیکۆشانهشیان له بهر ئهوه بوو که پێیان وابوو ئهوه که سهی
 ده بیته سه ره پهرشتیکاری مه ریهم زیده ریزو به ره یه کی گه و ره به ده ست
 دینی!! جا یان له بهر ئهوه بوو که عیمران سه روک و ریش سپیان بوو،
 ده یانه ویست هه ندیک ده ستیاوی پیاوه تی بده نه وه، یان له بهر ئهوه بوو که
 له کتیبی خۆیان دا دیبوویان که ئهم ئافره ته پاشه روژیکی پرشن گداری
 ده بی و خۆی ئهوه کورهی که ده بیی ده بنه ناوازه ی روژگار، یان له بهر ئهوه
 بووه ئه نه جامدانی ئه و کاره به لایانه وه ئه رکیتیکی ئایینی بووه و خیریان
 ده ست ده که وئ، چونکه مه ریهم ته رخان کرابوو بۆ خزمه تکردنی خانه ی
 خودا په رستی...

ئهم ئایه ته دوا به دوای داستانه که هیتر، بۆ روون کردنه وه ی ئه وه که
 پیغه مبه ر ﷺ ئه و چیرۆکانه ی نه خویندۆته وه، چونکه نه خوینده واره،
 ده ماو ده مێش نه گیر دراونه وه - وه کوو ناحه زانی پیغه مبه ر ده لێن - چونکه
 گه له که شی نه خوینده وار بوون. که وایی بواری زانیی ئه و سه رگورشتانه یان
 ده بی به هۆی سرووش بی، به نیگا پیی راگه یه نرابی - که ئه وان ئینکاری
 ده که ن - یان ده بی ئاگالی بوون بی به هۆی ئاماده بوونی سه ر
 روودا وه کانه وه، ئایه ته که ئاگالی بوونه که ی ره ت کرده وه.

به راستی ئه و خاوه ن نامه ئاسمانی یانه ی ئینکاری پیغه مبه رایه تی
 موحه ممه د ﷺ ده که ن چه ند گرۆیه کی بی وێژدانن، ئه و شتانه ی که قورئان
 وه کوو کتیبی ئه وان باسی کردووه، ده لێن: ئه وه نیگا نیه، له کتیبی
 ئیمه ی وه رگرتووه، ئه گه ره هه وئه که ی قورئان وه کوو زانیاری ناو کتیبی
 ئه وان نه بوو ده لێن: ئه وه راست نیه، ئه گه ره ئه و زانیاری یه ی قورئان
 له کتیبی ئه وانه نه بوو ده لێن: ئه وه هه وئه هه ر ئه ساسی نیه و شتی وا
 نه بووه.

جیروکی حه زره تی عیسا

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ
 اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ
 الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
 قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ
 فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾
 وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ
 لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ
 الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ
 وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ
 ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأَحِلَّ لَكُم بَعْضُ الَّذِي حُرِّمَ
 عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٥٠﴾
 إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾

دوای ئەوەی کە پەروەردگار چیرۆکی زەکەریا و یەحیا - پورزای عیسا - و باسی چیرۆکی دایکی عیسا کرد، جێگەی خۆیەتی کە چیرۆکی عیسا و چۆنیەتی لەدایک بوونی بگێڕێتەوە و فەرمووی: ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ ئەمە موحەممەد! ئەوە بۆ گەلە کەت بگێڕەو کاتێک جویرائیل بە مەریەمی گوت: ئەمە مەریەم! خودا موزدەت دەدات بە کورپێک کە سروشتی وایە بە وشە و فرمانێکی خودا خۆی کە (کن فیکون) هە پەیدا دەبێ، دروستکردنە کەمە بە شێوەیەکی نااسایی و ناەعادی دەبێ، بۆیە بەو صیفەتە وەصفدار کراوە.

جا هەرچەند لە راستی دا هەموو بوونێک بە فەرمانی خودا دێتە گۆڕەپانی بوونەو، وەکوو دەفەرموێ: ﴿إِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ هەر دەمێ بڕیاری بوونی شتیکی دا هەر ئەوەندە پێی بقیەرموێ: بێه ئێتر دەبێ، یان لە سوورەتی (یس) نایەتی (۸۲) دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ بەلام بە عورف و عادی پەیدا بوونی شت پال ھۆکاری عادی دەدرێ پەیدا بوونی عیسا ئەو ھۆکارە عادییە نێ، بۆیە تەکوینە کەمە پال وشە (کن فیکون) دراو دەگوترێ: عیسا بە وشە خودا (كَلِمَةُ اللَّهِ) پەیدا بوو دیارە (اطلاق) ی کەلیمە بەسەر (عیسا) دا (اطلاق) یکی مەجازی یە. ئەمە مەریەم! ئەو کورەمە دەتبی نازناوی مەسیح دەبێ و بە عیسا کورمە مەریەم ناودەبرێ.

مەسیح واتە: ئەو کەسە سەم لادەباو ئادەمیزاد شارەزای رێبازی راست دەکا و بڕایەتی راستەقینە بلاودەکاتەو.

وشەمە مەسیح نازناوی فریشتە بوو و لەقەبی مەدح و ریزلێنانە لەم روووە کە داب و نەرتیان وابوو هەرکەسێک بڕایە بە پاشا دەبڕایە بچێتە لای (کاھن) کۆلەوێنانی بۆ ئەوەی بەروونی پێرۆز (الدهن المقدس)

چہوری بکا.

نیتړ لہم رووہوہ به چوونہ سہر تہخت و پاشایہ تییان گوتوہوہ: مہسح و تہوہی بووہ تہ پاشا پییان گوتوہوہ: مہسیح. دیارہ پاشایہ تیہ کھی عیسا گیانی بووہ نہ ک جہستہ یی. قورطوبی دہ لئی: مہسیح واتہ: صدیق = راستخواز.

ههروهه ها له ناو ئه وه گهل و نه ته وه يه دا (مه سيح) ايک پهيدا ده بي ده ست روشتوو ده بي، سه لته نه ت و ده سه لاتي له ده ست چويان بو ده سه بهر ده کاته وه و نگيني رابوردوويان بو ده گيرپته وه. ئيتر که عيسا سهري هه لداو بانگه وازی کردو به مه سيح ناوی بلا و بو وه؛ کو مه ليک له جوله که کان ئيمانيان پي هيناو وتيان: ئه مه ئه و زاته يه که پيغه مبه راني پيشوو موژده يان به هاتني دا وه و مولک و سه لته نه تي له ده ست چووي داوود و سوله يمانمان بو ده سه بهر ده کاته وه، ته نه نه ت جوله که کان تا ئي ستاش به ته ماي هاتني ئه و مه سيح نه و پييان وايه که هيشتا ئه و مه سيحه بهيدا نه بو ه!.

ره حمەت لەو کەسە لەم جوۆرە بۆنانەدا گوتووێتەتی :

تاکه‌ی به‌ته‌مای مانگی نویی ئاسۆی ؟

وا چواردہی مانگہ، ئہی کویری بی گوی!

[illegible]

له‌دونیا دا پلهو پایه‌ی تاییه‌تی و ریزو ترخی بی‌ئنه‌دازه‌ی له‌دل و ده‌روونی ئاده‌میزاداندا ده‌بی، ریزو ترخی بی‌ئنه‌دازه‌ی له‌دلی موسولماناندا هه‌یه، ئه‌و بیرو باوه‌ره‌ی بلاوی کرده‌وه تا ئیستاش شوینه‌واری ماوه.

له‌قیامه‌تیشدا ماقولێ و ریزی له‌وه‌دایه‌ که لای خودا خاوه‌ن پله‌و پایه‌یه‌کی به‌رزه، ئاده‌میزادان ده‌ی بین و خۆشه‌ویستی لای خودا هه‌ست پی ده‌کری. ﴿وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ له‌و زاتانه‌یه‌ که له‌و رۆژهدا له‌خوداوه‌ نزیکن، هه‌ر که‌سی بیروانیته‌ی ده‌زانی چه‌نده‌ لای خودا نزیک و ریزداره!

وێرای ئه‌و به‌هره‌و ره‌وشتانه‌ ﴿وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا﴾ له‌تافی مندالی و کمالی دا ئاخاوتن له‌گه‌ل خه‌لکدا ده‌کا، ته‌مه‌ ئاماره‌یه‌ بو ئه‌وه‌ که عیسا ته‌مه‌ن درێژ ده‌بی و ده‌ژی تا ده‌بیته‌ پیاویکی ته‌واوو ژيرو خاوه‌ن بیر.

ئیبو عه‌بباس ده‌فه‌رموی: قسه‌کردنه‌که‌ی له‌ئاو بی‌شکه‌داو به‌مندالی بو ماوه‌یه‌کی کورت بووه‌و دوایی له‌قسه‌کردن وه‌ستاوه‌ته‌وه، تا گه‌یشته‌ۆته‌ ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی که به‌رواڵت منداڵ تییدا فیری قسه‌ ده‌بی.

پرێ پێیان وایه! عیسا له‌بی‌شکه‌دا قسه‌ی نه‌کردوووه‌و پاکانه‌شی بو داوینپاکی دایکی نه‌کردوووه، وه‌ ده‌لێن: سی سال ژیاوه.

جووله‌که‌ش بوختان به‌ مه‌ریه‌م ده‌که‌ن و ده‌لێن: له‌گه‌ل یوسفی (النجار) دا داوین پیسی کردوووه!! ﴿وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ هه‌روه‌ها به‌یه‌کیک له‌ پیاوه‌ راستاڵه‌کانی خودا ده‌ژمیردری، ئه‌و پیاوچا‌کانه‌ی خودا نازو نیعمه‌تی خودا په‌رستی پێداون، له‌ گه‌رۆی پیغه‌مبه‌ران و راستخوازان که مه‌ریه‌م بو‌خۆی ژیا‌نامه‌کانیان ده‌زانی.

جا که مه‌ریه‌م ئه‌و نیگا‌و سرووشه‌ی له‌ جویرائیل بیست و پیش وه‌خت شیوه‌و ره‌وشت و چۆنیه‌تی کوره‌ چاوه‌روانکراوه‌که‌ی زانی، به‌سه‌رسامیه‌وه

﴿قَالَ رَبُّ أَنِي يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ﴾ وتی: خودایه! من چۆن کۆرم دەبی؟ خۆ من هیشتا کچم و شووم نەکردوو و پیاو دەستی بۆ نەهیناوم و بە دەستی نەگرتووم؟؟. دەشگونجی مەبەستی ئەو بووبی: ئایا کە من کۆرم دەبی بەهۆی شووکردن و مێردەو دەبی، یان بەهۆی شتی ترەو دەبی؟

دەشگونجی مەبەستی سەرسۆرمان بۆ لە تواناو دەسلاتی خوداو بەگەرە زانیی بۆ.

﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ پەرەردگار پێی گوت: ئەوێ تۆ دەیلی راستە دروستکردنی منداڵ بەبی باوک جیگای سەرسۆرمانە بۆ تۆ، بەلام بۆ خودا شتیکی ئاسان و ساکارو ئاساییە. ﴿اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ خودا چی بوی ئاوا دروستی دەکا.

جا لەبەر جیاوازی نێوان داستانی (زەکەریا) و (مەریەم) لە بارەى عەجایەبی یەو: لە داستانی زەکەریادا فەرمووی: ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ بۆ داستانی مەریەم فەرمووی: ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ چونکە بەرواڵەت رووداوەکەى زەکەریا هێندەى رووداوی مەریەم سەرسۆرەینەر نیە، عەدەتیش وایە مادەى (فعل) بەزۆری بۆ ئەو شتە بەکار دەهێنرێ کە بەرواڵەت بەپێى هۆکاری کەونی پەیدا دەبن، بەلام مادەى (خلق) بۆ رووداویەک بەکار دەهێنرێ کە زیدە ئیبداعی تێدا بۆ بە خوا نەبی بەکەسى تر نەکرێ!! بۆیە دەگوترێ (خلق الله السموات والأرض) بەلام ناگوترێ: (فعل الله السموات والأرض)، بۆیە پەیدا بوونی یەحیا لەدایک و باوکێکی پیرو کەنەفت هەرچەندە جیگای سەرسۆرمانە بۆ زەکەریا لەو روووە کە وێنەى زەکەریا و خێزانەکەى بەرواڵەت منداڵیان نابێ، بەلام پەیدا بوونی عیسا سەرسۆرەینەر ترە چونکە لە قانون و یاسای سروشت بەدەر بوو، بۆیە تەعبیردانەو لەو رووداوە بە (يَخْلُق) شیاوترە لە

(یفعل).

﴿اِذَا قُضِيَ اَمْرًا فَاِنَّا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ که خودا ویستی شتیک بینیته دیو کاریک نه‌نجام بدا، هر شه‌ونده ده‌فهرموی: بیهو نیتر ده‌بی، چرکه‌یه‌ک دوانا‌که‌وئی و یه‌ک‌سهر دیته دی! نه‌مه ره‌نگدانه‌وهی توانای ره‌هاو هاتنه‌دی ویست و ئیراده‌ی خودایه، وینه‌کیش‌انیکه بوجی‌به‌جی‌بوونی ویسته‌مه‌نی زاتی خو‌یه‌تی به‌بی دوا‌که‌وتن، به‌شینوه‌ی فهرمان‌ره‌وایی و کار‌ره‌وایی و ده‌ست رو‌یش‌توو‌یی ره‌ها. نه‌م جو‌ره‌پی‌ی ده‌گوترئ نه‌مری ته‌کلیفی که بریتییسه له‌و فهرمانانه‌ی که خودا به‌نیگا‌و سرووش به‌ پی‌غه‌مبه‌رانی راده‌گه‌یه‌نی و ده‌کوو (اَقِمْوا الصَّلَاةَ، اَتُوا الزَّكَاةَ، لَا تَرْفَعُوا اَصْوَاتَکُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِیِّ) شه‌وانه‌ی بروایان به‌ره‌هایی ده‌سه‌لاتی خودا نیه‌و ئینکاری ئایه‌ته‌کانی ده‌که‌ن دان به‌وه‌دا نائین که عیسا به‌بی باوک بووبی!!

﴿وَيَعْلَمُ الْکِتَابُ﴾ هه‌روه‌ها فی‌ری نووسین و خه‌تی ده‌کا ﴿وَالْحِکْمَةُ﴾ فی‌ری زانستی راست و ره‌وان و هه‌ل‌نهر بؤ کرداری به‌سوود ده‌کا، ﴿وَالتَّوْرَةُ وَالْاِنْجِیْلِ﴾ شاره‌زای ته‌وراتی ده‌کا که بؤ مووسا نیردراوه، له‌نه‌ینی بریاره‌کانی ته‌ورات شاره‌زای ده‌کا، هه‌روه‌ها فی‌ری حوکم و ناموزگارییه‌کانی ئینجیلیشی ده‌کا که بؤ خو‌ی نیردراوه ﴿وَرَسُوْلًا اِلٰی بَنِیْ اِسْرَآئِیْلَ﴾ ده‌یکا به‌ پی‌غه‌مبه‌رو ره‌وانه‌ی ده‌کا بؤ ناو نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل.

ریوایه‌ت کراوه ده‌لین: عیسا له‌ته‌مه‌نی سیی سالی‌دا نیگای بؤ هات. سی‌سالی‌ش له‌ناو قه‌ومه‌که‌ی‌دا پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی کردو دوایی به‌رزکراوه‌ته‌وه بؤ ئاسمان. که ده‌کریته پی‌غه‌مبه‌ر به‌ل‌گه له‌سهر راستی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی خو‌ی ده‌هینیته‌وه ده‌لی: ﴿اَنِّیْ قَدْ جِئْتُکُمْ بِاٰیَةٍ مِنْ رَبِّکُمْ﴾ نه‌من له

خوداوه نیشانهی راستی پیغه مبهرایه تیم بۆ ئێوه هیناوه که به هرهی پیغه مبهرایه تیم ده چه سپینێ، نهویش نهوهیه ﴿أَنِي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ له قور شتیه وه هیکه لی بآندهیه ک ریک ده خه م، دواپی فووی پیداده که م به فهرمانی خودا گیانی به بهردا ده کړی وه کوو بآندهی تر ده که ویتته په روازه وه ده فری.

ده گێرنه وه که عیسا عليه السلام بانگه وازی ئایینی خۆی بلاو کرده وه مو عجیزه ی پیغه مبهرایه تی خۆی نیشان دان، داویان لی کرد که شه مشه مه کویره یه ک دروست بکا، نهویش پارچه قورپکی هینا و ریکی خست و فووی پیداکردو بوو به بآندهیه کی ئاسایی و دهستی کرد به فرین له نیوان زهوی و ئاسمان دا، ده لێن: نهو بآندهیه تا له بهرچاوی خه لکه که دا بوایه ده فری و که له پێش چاویان ون ده بوو ده که و ته خوارێ، بۆ نهوه ی له بآندهی حه قیقی جیا بکریته وه. ﴿وَأَبْرَأَ الْأَكْمَه وَالْأَبْرَصَ وَأَحْيَا الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ ههروه ها کویری زکماک و به له ک چاک ده که مه وه، به ئیزن و یارمه تی خوا مردوو زیندوو ده که مه وه. بۆیه ش نهو دوو جوړه نه خو شیه یه ی باس کردن چونکه لهو روژگاره دا نهو دوو نه خو شیه - هه رچه نده زانیاری پزیشکی پێشکه وتوو بوو - به لام پزیشکه کان نه یانده توانی چاری نه م دوو نه خو شیه به بکه ن. جا چونکه لهو روژگاره دا زانیاری پزیشکی پێشکه وتوو بوو بۆیه پهروه ردگار مو عجیزه ی له وه دا پیشان دان که تی پیدا پسپۆر بوون، سوننه تی خودا وایه که مو عجیزه ی هه موو پیغه مبه ریک له توخمی نهو شتانه بی که لهو روژگاره دا باو بووبی نهو نه ته وه ی که پیغه مبه ره که یان بۆ نیتر دراوه تی پیدا پسپۆر بووبن، بۆ نموونه چونکه له روژگاری مووسادا میصری یه کان له سیحرو جادوو بازی دا پسپۆر بوون، بۆیه پهروه ردگار مو عجیزه ی عه صای دا به مووسا، ماره درۆزنه کانی سیحربازه کانی قووت دان، نهو سه رده مه ی

هزرتی (محمدی) تیدا ره وانه کرا روژگاری زمانه وانی و به لاغیت و ره وانبیژی بوو، چاخی پتیشبرکی شاعیرو وپژهر بوو، بویه موعجیزه ی پیغه مبه ﷺ قورنان بوو؛ که فهرمایشتیکی ره وانبیژی وابوو که ته حه ددای هه موو عه رب و ره وانبیژی و قسه زن و وپژهرانی نهو سهرده موو هه موو چاخه کانی دوا نه وکاته شی کرد، ته حه ددای کردن که بتوان وینه ی نهو قورنانه بخه نه پروو، به لکو به ته حه ددای پئی کوتن: نه گهر هه موو ناده میزادو نه جنده کوینه وه ناتوان وینه ی نهو قورنانه - ته نانه ده سووره تی، به لکو تاقه سووره تیکیشی - بخه نه روو، ﴿وَأَنْتُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ﴾ ههروها هه والتان ده ده می به جوری نهو خوارده مهنیه ی که ده یخون و، نهو هی پاشه که وتی ده کهن بۆ روژیکی تر، به لی ده ی توانی خه بهر بدا به هه موو که سیک بهو هی که نهو روژه خوارد وینه تی و نهو هی که به زه خیره هه لی گرتوو بۆ روژیکی تر.

جوداوازی نیوان هه والتانی پیغه مبه ران به شتی غه یی و هه والتانی نه ستیره ناس و کاهین و فالگره وه به شتی نادیار، نهو هیه پیغه مبه به هو ی پی راگه یانندی خودا هه واله که ده داو پشت به شتی تر نابه ستی، به لام نه ستیره ناس و کاهین پشت به ریگهی فرت و فیل و چاوبه ست و حیساب و تاووتوی کردنی حیساب و قاعیده ی تایبه تی خو ی ده به ستی، په نا بۆ چهند هوکاریک ده بن که سهرده کیشن بۆ زانینی بری هه وال که زورجار چاوبه ستی به که شی بۆ نه نجام نادرئ!!

﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لَكُمْ﴾ بیگومان لهو موعجیزانه ی باسکران نیشانه ی گه و ره و ناشکرا و به هیز هه ن له سر راستی پیغه مبه رایه تیم و شایانی نهو هیه که نیوه په ند وهریگرن و بیربکه نه وه و تیبگن که من له په یامه که دم راستگوم و پیغه مبه رو ره وانه کراوی خودام بۆ ناو نیوه، ده زانن که من له راگه یانندی فهران و نه هی به کانی په روهر دگاردا

راستگرم. ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ته گهر راست ده کمن پرواتان به
یه کتابه رستی و پیغه مبه رایه تی مووسا و فرمان و نه هی یه کانی تهورات
همیه، چونکه نه وهی من بانگه وازی بو ده کم پیش من تهوراتیش
رایگه یاندوه و مووسا بانگه وازی بو کردوه، ﴿وَمَصَدَقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّهِ مِنَ
التَّوْرَةِ﴾ هاتووم نه حکامی تهورات دوویات بکه مه وه بیچه سپینم و
پشتگیری لی بکم، نه ک حوکه کانی هه لوه شینمه وه دژی بوه ستم!
مه گهر بری حوکه که له سمرتان گرانو لیتان تهنگ کراوه سووکی بکم
﴿وَلَا حِلَّ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ﴾ بری خواردن و نیش که لیتان
قه دهغه کراوه ن بوتان حه لال و رهوا بکه مه وه وه کوو نهو شتانهی که
له نایه تی (۱۶۰) ی سووره تی (النساء) دا که ده فرموی: ﴿فَبِظُلْمٍ مِّنَ
الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَّهُمْ﴾ ده لیتن: نهو شتانهی له نه ته وهی
نیسرائیل یاساغ کرابوون گوشتی ماسی و گوشتی و شترو بهزو نیشکردن له
روژی شه مه دا بوو.

﴿وَجَنَّتْكُمْ بَايَةَ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ نیشانه دوا نیشانه له خوداوه بو هینان
که ده بنه شایه ده سهر راستگویم و راستی پیغه مبه رایه تیم، راستی نهو
په یامه ی پیم راگه یاندوون، وه کوو دروستکردنی بالنده و فرینی، چاک
کردنه وهی کوپرو به لسه ک و زیندوو کردنه وهی مردوو، هه والدان له شتی
غهبی و نادیار. بویه هینانی نیشانه و نایه ته کانی خودای دووباره کرده وه
بو نه وهی تم فرمانه ی له سهر هه لستینن که ده فرموی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا أَوْطَاعُونَ﴾ که واته له خودا بترسن و سهر پیچی فرمانه کانی مه کمن،
به قسه ی من بکه ن و نه وهی پیتان ده لیم نه نجامی بدهن و به پیر
بانگه وازی یه که مه وه وهرن که بنه مای سهره کی بریتیه له یه کتابه رستی
﴿إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوهُ﴾ بیگومان (الله) خودای من و نیوه شه
پهرستشی بکه ن و بیپهرستن، نه وه ریگه یه کی راست و بی پیچ و په نایه و

هه موو پیغه مبهراڼ له سهری کوکن و ههر هم ریبازه شاده میزاد ده گه یه نن
به کامهراڼی دونیاو قیامت و ههر که سی له هم ریبازه لابدا گومراو
سهرلی تیک چوو! ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ نه وهی که پیتان ده لیم و پیم
را گه یان دوون ریبازیکی راست و ره وانه، هه موو پیغه مبهراڼ له سهری کوکن
و له ناستی دا یه کران!!

نهمه پوخته ی نه رک ی پیغه مبهرا یه تییه: فرمان به ته قوا کردن و
گه ردنکه چی بوخودا، یه کتاپه رستی، نیعتیراف به به ندایه تی بو خودا!

هه لویستی عیسا له گهل قه و مه که ی به خاوهڼ باوهرو بی باوه ریانه وه

﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى

اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامِنًا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

﴿٥٢﴾ رَبَّنَا ءَامِنًا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

﴿٥٣﴾ وَمَكْرُؤًا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِرِينَ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ

اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ قُمْ فَاذْهَبْ إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَاثْمًا

الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذَّ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ

نَصِيرِينَ ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ

أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ

الْأَنْبِيَاءِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾

ئەمجار پاش ئەو هی که پەرەردگار باسی موعجیزاتی عیسی کرد، داستانی ئەو پیغەمبەرە لە گەل قەومەکی دا دە گێڕێتەو، که بانگی کردن بۆ ئیمان هێنان: بڕیک پڕوایان پێ کردو، ئەوانی تر روویان لێ وەرگێرا، زوربە ی جوله که پڕوایان پێ نه کردو کهوتنه نه زیه تەدانی و گالته پیکردنی، به لا قرتیوه پتیان ده گوت: عیسا! پیمان بلێ: فلان نه مپۆ چی خوار دووه و چی پاشه کهوت کردووه؟ عیسا وه لای راستی ده دانسه وه، ئەوان قەشمه رییان پێ ده کرد! ماوه یه ک ئەم حالته درێژه ی کیشا، ئیتر جوله که ویستیان بیکوژن و له کۆل خۆیانی بکه نه وه، ئەویش ترساو خۆی شارده وه لیان، ماوه یه ک له گەل دایکیدا جێ گۆڕکی ده کرد، جا که دلیا بوو که جووله که لیبراون بۆ کوشتنی، شهویک له شهوان قوتاییه کانی - که دوانزه کهس بوون - کۆی کردنه وه، ویستی نامۆژگارییان بکاو بزانی ئاخۆ تا چ ئەندازه یه ک ئەو شوینکه وتوانی ناماده باشی بانکه وازیکردن و خۆبه ختکردن له پیناو په یامه که ی دا؟

﴿فلما أحس عيسى منهم الكفر﴾ کاتیک عیسا ههستی کرد که قەومەکی سوورن له سه ر کوفرو به رده وامن له سه ر گومرایی و به ته وای له و هه لویسته یان دلیابوو ویستی بزانی کێ به دلسۆزی له گه لیدایه، ﴿قال من أنصاري إلى الله؟﴾ کێ یارمه تیده رمه بۆ بانگه وازکردن و خۆ ده خاته ریزی ئەوانه ی بانگوازی بۆ لای خودا ده کهن؟؟ کێ له وانه ناماده باشی خۆی نشان ده دا بۆ شوینکه وتنم و واز له عاده ت و هه وای خوازی خۆی ده هینی و لێ ده برێ بۆ یارمه تیدانی پیغەمبەرە که ی؟؟

﴿قال الحواریون نحن أنصار الله﴾ هه قاله دلسۆزه کانی عیسا، قوتاییه کانی به یه ک ده نگ و تیان: ئیمه یارمه تیده ری ئایینی خوداین و چی بتوانین دریفی ناکه ین، مال و گیانمان له پیناو په یامه که ت دا ده به خشین و پابه ندی ته علیمات و به رنامه ی پیرۆزت ده بین و واز له داب

و عاده‌تی کۆنینه‌مان ده‌هینین! ﴿آمنا با الله﴾ بروامان به خودا هیه، نیمانمان به تاک و ته‌نیایی په‌روه‌ردگار به‌هیزو پته‌وه، ﴿واشهد باننا مسلمون﴾ تو شاید به که ئیمه موسولمانی ته‌واوین، موسولمانه‌تی به‌م واتایه: که ئیمه گه‌ردنکه‌چی فه‌رمانی خودایین و پابه‌ندی نامۆژگاریه‌کانین، هه‌میشه ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌ردارین .

ئه‌مه به‌لگه‌یه‌کی به‌هیزو روژنه که ئایینی ئیسلام په‌سه‌ندکراوی خودایه و هه‌موو پیغه‌مبه‌ریک بانگه‌وازی بو کردووه، هه‌رچه‌نده بری جیاوازی له رواله‌ت و حوکم و هه‌لس و که‌تیاندا هه‌بووبی.

بۆیه‌ش داوای شایه‌تیان له عیسا کرد، چونکه پیغه‌مبه‌ران روژی قیامه‌ت شایه‌دی بو گه‌له‌کانیان ده‌ده‌ن! ئه‌مجار که‌وته‌ پارانه‌وه‌و لالانه‌وه‌و عه‌رزو حالێ خۆیان ئاراسته‌ی په‌روه‌ردگار کردو و تیان: ﴿ربنا آما بما أنزلت﴾ خودایه! ئیمه نیمانمان هیناوه به‌و حوکم و یاسایه‌ی له‌کتیبه‌ی خۆتدا ناردووته خوارێ ﴿واتبعنا الرسول﴾ شوین په‌یامی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ت - که عیسا‌ی کوری مه‌ریه‌مه - که‌وتووین و پابه‌ندی ئه‌و نامۆژگاری‌پانه‌ین که له‌زاتی تووه بۆی نیردراوه، ﴿فاکتبنا مع الشاهدين﴾ له‌پیزی شایه‌دو گه‌واهی‌ده‌ران بمان نووسه؛ ئه‌وانه‌ی شایه‌دی ده‌ده‌ن له حال و چۆنیه‌تی پیغه‌مبه‌ران له‌گه‌ل گه‌له‌کانیاندا.

باسکردنی (الاتباع = شوینکه‌وتن) داوی وشه‌ی (آمنا) به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه که نیمانه‌که‌یان گه‌یشته‌ پله‌ی یه‌قین و دنیایی و بالاده‌ستی به‌سه‌ر نه‌فسیانداو هه‌لنه‌ر بو کرده‌وه‌ی چاک، چونکه زانیاری راست کرده‌وه‌ی چاکی ده‌که‌وته‌وه.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار باسی هه‌ل‌ئێستی کۆمه‌لێک جنوله‌که ده‌کاو ده‌فه‌رموی ﴿ومکروا﴾ فرت و فیلان کرد بو له‌ناوبردنی عیسا، واته کۆمه‌لێک جوله‌که به‌ره‌هنومایی کردنی (یه‌هوذا) پیلانیکیان ریک‌خست

بۆ کوشتنی عیسا عليه السلام به شیوه‌یه‌کی ناجوانمردانه، نهو دلپیس و
 خوانه‌ناسانه هه‌ستان به فیتنه‌ییو دوو زمانی کردن له‌لای پاشای رۆمانی
 نهو رۆژگاره که نهویش خوانه‌ناس و مله‌وریکی سته‌مکاریو ناوی
 (بیلاطس) بوو پێیان وت: که کابرایه‌ک په‌یدا بووه سهر له‌خه‌لکی
 ده‌شیوینیو له‌ملکه‌چی بۆ پاشا ژوانیان ده‌کاته‌وه، مسکین و
 ره‌شه‌خه‌لکه‌که تیک ده‌دا، باوک و کوپ له‌یه‌ک ده‌کا، هه‌تا وایان له
 (بیلاطس) کرد که سه‌لاحیه‌تی ته‌واویان بداتی بۆ له‌ناو بردنی. نیتر
 جوله‌که‌کان ده‌سته‌یه‌کیان سه‌رباز ناردن له‌گه‌ل یه‌هوذا - که یه‌کیک بوو له
 قوتاییه‌کانی عیساو دوو‌پوو بوو؛ عیسا له‌وه‌پیش هه‌ستی پێ کرد‌بوو که
 دل‌ره‌ش و خوانه‌ناسه و له‌گه‌لیدا نیازی پاکی نیه - که گه‌یشته نهو
 شوینه‌ی عیسای لی بوو ته‌شریفی له‌و کاته‌دا له‌ باخچه‌یه‌ک دا نویژی
 ده‌کرد له‌نزیک هۆده‌یه‌ک که قوتاییه‌کانی (الحواریون)ی تیدا نووستبوون!
 عیسا له‌نویژه‌که‌ی دا هه‌ستی به‌هاتنی سه‌ربازه‌کان کرد ترساو خۆی خسته
 ژووری قوتاییه‌کانه‌وه و له‌په‌نجه‌ره‌که‌یه‌وه ده‌رچوو ده‌ره‌وه! یه‌هوذا که
 پیشه‌نگی ده‌سته تیرۆریسته‌که بوو چوو ژووره‌که‌وه به‌لام له‌وی دا عیسای
 نه‌دی ﴿وَمَكَرَ اللَّهُ﴾ خوداش سزای فرت و فیله‌که‌ی به‌م جوړه‌دانه‌وه،
 ره‌نگ و روخساری عیسای به‌سه‌ر یه‌هوذا دا کیشا به‌جوړیک قوتاییه‌کانی
 به‌خه‌به‌ر هاتن یه‌هوذا یان به‌عیسا زانی؛ نیتر یه‌هوذا که عیسای
 به‌رچاو نه‌که‌وت هاته ده‌ره‌وه، وتی: عیسا لی‌ره‌ نیه، سه‌رۆکی ده‌سته‌که
 که یه‌هوذا یی به‌عیسای زانی و فه‌رمانی دا به‌گرتن و کوشتنی،
 یه‌هوذا هاواری لی هه‌لساو وتی: من یه‌هوذا‌م کابرای سه‌رده‌سته وتی:
 نه‌گه‌ر تو یه‌هوذا ییت نه‌ی کوا عیسا؟؟ یه‌هوذاش وتی: ده‌ی باشه که من
 عیسا‌م نه‌ی یه‌هوذا کوانی؟؟ به‌لام سه‌رۆکی ده‌سته‌که گوئی به‌نه‌مه
 نه‌داو فه‌رمانی دا یه‌هوذا یان به‌ردو کوشتیان. ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾

پهروهردگار باشتترین سزاده ره وهی قیلبازانه! بهراستی سزای پراو پری
 قیلبازان ده داته وه، ده بی قیلبازی له نه مه زیاتر چی بی یه هودایه ک به فیل
 خو بکا به هه قال و قوتابی عیساو بچپته ریزی هموارییونه وه و خوی به
 دلسوژو بانگه وازیکه پیشان بداو له پاشمله جاسووسی به سهر عیساوه
 بکاو، نه پنی یه کانی روژ به روژو سات به سات به جووله که خوانه ناسه کان
 بگه یه نی؟؟ جووله که کانیش پیلانی دلر ه شانیهی بو بکیشن و له لای پاشای
 خوانه ناس ناوا بهو جوړه خوینی بکه نه کاسه وه؟؟ سه رباری نه وه ش
 یه هودا خوی ری نیشاند هری و پیش کومه لیک جووله که بکه وی و بچی بو
 نه وهی عیسا له ناو به ری؟؟ نهی ده بی سزا له نه مه شیاو ترو چی بی؟؟ لهو
 حله دا که یه هوژا روخساری عیسای به سهر دا بکیشی و به عیسای بزائن و
 بیگرن و بیکوژن؟ هه رچه نده هاوار بکا بلای: من عیسا نیم، پی ی باوهر
 نه کهن و بیبهن چوار میخه ی بکیشن، نه وهی به خه یالی خوی بو عیسای
 نه خشه کیش کردبوو به سهر خوی دا بشکیتته وه.

به لی پیلانیان داناو ویستیان عیسا بگرن و بیکوژن و هه لیواسن.
 پهروهردگاریش ویستی بو لای خوی به ری و به رزی بکاته وه و پاکی بکاته وه
 له تیکه لی نهو خوانه ناسه پیسانه، ویستی ریزی لی بگری و
 شوینکه وتوانیشی بخاته ژوور نه وانه وه، که کفرن تا روژی قیامهت!
 ویستی خودا هاته جی و فرت و فیلی پیلانگیپران و سته مکاران پووچهل
 بو وه.

به لی بیگومان خودا باشتترین ته کبیرکه رو پیلان جی به جی که رو پته و
 ترو به هیترترو به تواناتره .. که سیکه که بتوانی زیان بهو کومه له
 پیلانگیپره بگه یه نی و ویستی خوی به نه نجام بگه یه نی و نه مجار لیان
 بگه ری له گومرایی خوینان دا سهرگهردان بن و پییان وابی پیلانه که یان
 جی به جی کردوو و ثاره زوی خوینان هینا وه ته ای. به لام له راستی دا وایه !!

به پیچیه وانه وهیه.

نیمامی نه بو حه بیان ده لئی: مانای ﴿والله خير الماکرین﴾ نه وهیه که خودا پاداشی خیره ومه ندان به فاضل و گه ورهیی خوئی ده داته وه، سزای سته مکارانیش داده و رانه نه نجام ده دا، چونکه نه و کردگاریکی حهق و راسته.

نه مجار پهروه ردگار باسی بهرز کردنه وهی عیسا بۆ ناسمان ده کاو، رووی خیطاب ده کاته پیغه مبهری نیسلام و ده فهرموئی: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ارْأُفَعْكَ إِلَيَّ﴾ نهی محمد! یادی نه وه بکمره وه که پهروه ردگار به عیسای فهرموو: نهی عیسا! نه من له کاتی دیاری کراودا گیانت ده کیشم و بهرزت ده که مه وه بۆ لای خوّم.

راقه که ران (مفسرین) ی قورئان له مانای نه م نایه ته دا دوو جوړ مانایان لی دا وه ته وه:

(۱) ده لئین: نایه ته که پاش و پیشی تیدایه، واته: بهرزت ده که مه وه بۆ لای خوّم و پاکت ده که مه وه له کردارو هه لویستی نه وانه ی کافرو خوانه ناسن، نه مجار پاش نه وهی ده تنیره وه بۆ سهر زه وی - گیانت ده کیشم. واته: پهروه ردگار عیسای به جهسته و گیانه وه بهرز کردو ته وه بۆ ناسمان، له پیش دنیا ویران بوون دا به ماوه یه ک ده ی نیریته وه بۆ سهر زه وی بۆ نه وهی پهیره وی شه رعه تی نیسلام بکاو بانگه وازی بۆ بکا، نه مجار خودا گیانی ده کیشی! فهرمووده ی صه حیج پشتگیری نه م رایه ده که ن. پیغه مبه ر ﴿لَعَلَّكُمْ يَهْتَفُونَ بِهٖ﴾ له حه دیشک دا ده فهرموئی: (إن عیسی لم یت وانه راجع الیکم قبل یوم القیامة) دلنیا بن که عیسا نه مردو وه، بیگومان دیته وه بۆ لاتان پیش نه وهی روژی قیامهت دابی.

(۲) ده لَین : ﴿مَتَوَفِّکَ﴾ به مانای مردنی عاده تییه . ﴿وَرَأَیْکَ﴾ مه بهست بهرزکردنه وی گیانی و پیدانی پله و پایه ی قیامه تییه ، وه کور ده رباره ی ئیدریس ده فمرموی : ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِیًّا﴾ مریم / ۵۷ . نه و کاته مانای ﴿إِنِّی مَتَوَفِّکَ وَرَأَیْکَ إِلَیَّ﴾ بهم جوړه ده بی : نه ی عیسا ! من ده تمریم و دوی مردن ده تخمه شویتیکی بلندو پله و پایه ی بهررت ده ده می .

زوربه ی زانایانی نیسلام رای یه که میان به لاوه په سنده ، ره بیعی کوری نه نه س ده فمرموی : مه بهست له (متوفیک) خه ولیخستنه ، به لگه مانا نه ی نایه تییه که ده فمرموی : ﴿وَهُوَ الَّذِی یَتَوَفَّاکُمْ بِاللَّیْلِ﴾ الانعام / ۶۰ . یان ﴿أَ لَهِ یَتَوَفَّى الْإِنْفُسَ حِینَ مَوْتِهَا وَالتِّی لَمْ تَمُتْ فِی مَنَازِلِهَا﴾ الزمر / ۴۲ .

نه و هتا لهم دوو نایه ته دا ماده ی (وفاة) به مانای خه واندن هاتووه . پیغه مبریش ﴿﴾ که له خه و هله دستا نه م دو عایه ی ده خویند و ده ی فمرموو : (الحمد لله الذی اَحْیَاَنَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا) . . نیمامی قورطوبی ده فمرموی : رای په سنده و ریک و پیک نه ویه : که عیسا بهزیندووی بؤ ناسمان بهرزکرایته ووه . به بی نواندن و مراندن . نیمامی طه بهریش نه م رایه ی به لاوه په سنده ، نه م رایه له ئینوعه باسه ووه گپر دراوه ته ووه .

په روه ردگار داستانی بهرزکردنه ووه ی عیسا بؤ ناسمان و به دروخستنه ووه ی هله نواسین له چهند نایه تیکی تر دا باس کردووه و ده فمرموی : ﴿وَبِکْفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰی مَرْیَمَ بُهْتَانًا عَظِیْمًا . وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِیْحَ عِیْسٰی ابْنَ مَرْیَمَ رَسُوْلَ اللّٰهِ ، وَمَا قَتَلُوْهُ وَمَا صَلْبُوْهُ وَلٰکِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ، وَإِنَّ الَّذِیْنَ اَخْتَلَفُوْا فِیْهِ لَفِی شَکٍ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اَتْبَاعُ الظَّنِّ . وَمَا قَتَلُوْهُ یَقِیْنًا بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَیْهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِیْزًا حَکِیْمًا ، وَإِنَّ مِنْ اَهْلِ الْکِتَابِ اِلَّا لَیُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ، وَیَوْمَ الْقِیَامَةِ یَکُوْنُ عَلَیْهِمْ شَهِیْدًا﴾ النساء / ۱۵۶ - ۱۵۹ .

راناو له (قبل موته) دا، ده گهر پتموه بۆ عیسا، واته: هه ربه کێ له نه هلی کیتاب نیلا پیش مردنی نیمان به عیسا ده هینن، مه بهستی نهو کاتهیه که عیسا دیتمهو سه ر زه وی پیش روژی قیامت، نهو کاته هه موو نه هلی کیتاب نيمانی پئی ده هینن، چونکه عیسا سه رانه وه رنا گریو جگه له موسولمان بوون هه یچ هه لو یستیکی تریان لی قبول ناکا؟! ﴿ومطهرک من الذین کفروا﴾ پاکت ده کهینهوه لهو شهرو نه گبه تیهی که ده یانه وی تووشت بکه ن، رزگارت ده کهین لهو ره وشته ناشیرینانهی که ده یانه وی پال تو یان بدن، ویزای نهو هه ش ﴿وجاعل الذین اتبعوک فوق الذین کفروا﴾ نهو ناده میزادانهی شوینت ده کهون و نیمان پئی ده هینن، بروایان وایه: که تو بهندهو ره وانه کراوی خودای ته صدیقی هه لو یستی میژوویت ده کهن که ده لی من هاتروم ﴿ومبشرا برسول یأتی من بعد اسمہ احمد﴾ مژده ده ده م به هاتنی پیغه مبه ریک که له دوای من دی ناوی نه حمده، نه مجار نیمان به پیغه مبه ری نیسلام ده هینن. نه وانه ده خهینه ژوو ر نهو جوله کانهی که فیلیان لی کردیو به درو یان خسته وه، به به یامی تو په ندیان وه رنه گرت و هه ر له سه ر گو مریای خویان مانه وه و ده میننه وه.

ئه م به رز کردنه وه پله پیدانه له بواری بروا راستی و نه ده ب و ره وشت به رزیو به لگه به هیزی دا ده بی، ئه م پایه و مه قامه بۆ خاوه ن بروایان و شوینکه وتووانی تو به سه ر نه وانهی که بروای پرو پو چیان هه یه و تو به کوری خودا یان به خودا ده زانن. ﴿الی یوم القیامة﴾ تا روژی قیامت نه مه حالیان ده بی. ﴿ثم الی مرجعکم فاحکم بینکم فیما کنتم فیہ مختلفون﴾ پاشان گه رانه وه تان بۆ لای نيمه یه، له روژی زیندوو برونه و هه دا حوکم ده که م له نیواتاندا، نهو شتانهی نیزاعتان تییدا هه یه بۆ تان یه کالا ده که مه وه، هه موو راستی و درو یه ک ده رده که وی، چه و اشه کردنی سه ری پیچیکه ران

دهرده که وی! نه مجار پاداشی حه قخوازان و گومرایان دیاری ده کاو
 ده فهرموی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾ جا نهوانی پروایان به پهمی عیسا نهو به درویان
 خسته وه - که جوله که کانن - نهوه له دونیا سزای به تیشیان ددهم؛
 به ژیرده ستهیی و به کوشتن و دیلی و کویلایه تی و گه لی شتی تر، سزای
 قیامه تیشیان ناگری دۆزه خه که گه لی به تیش تره، ئیترئو کاته
 یارمه تیده ریان نابی و کهس لای خیریان لی ناکاته وه. ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ﴾ به لام نهوانی که پروایان به پهمی
 عیسا کردوه و دانیان به پیغه مبه رایه تی نهودا ناوه. (یان نهوانی که
 پروایان به تو کردوه نهی محمد! دانیان به پیغه مبه رایه تی تودا ناوه و
 گهر دنکه چی یاسای نیسلام بوون) ویرای نهو پروا پته وه یان کرده وی
 چاکیش ده کهن و واز له کرداری خراپ ده یئنن. نهوانه پاداشی ته وایان
 ده داته وه. ﴿وَاللَّهُ لَا يَحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ خودا دۆستایه تی نهوانه ناکا که
 سته مکارن و مافی خه لکی زهوت ده کهن، یان شت له شوینی خوی
 دانانین، نهوهی که شیای پهرستنه ناپهرستن و، نهوهی شیای
 خودایه تی نی به به خودای ده زانن. بیگومان نه مه هه ره شهیه بو
 خوانه ناسان و مزگینی تیدایه بو نهوانی پروایان به خودا و پیغه مبه ران
 ههیه. ﴿ذَلِكَ﴾ نهو هه والانهی بۆمان گیرایته وه دهرباره ی داستانی
 عیسا و مهربه می دایکی و دایکی مهربه م (خیزانی عیمران)، ههروه ها
 سه رگوزه شته ی زه که ربیا و یه حیای کوری و هه لو یستی قوتایه کانی عیسا و
 هه لسه و که وتی جوله که کان له ئاست عیسا و پهمی که ی دا، به هوی
 جویرائیله وه ﴿تَتْلُوهُ عَلَيْكَ﴾ بۆتی ده خوینینه وه ﴿مِنَ الْآيَاتِ﴾ که
 به لگهی به هیزن و گه واهی راستی پیغه مبه رایه تی تۆن و به سرووش بۆمان
 ناردووی نه گینا نه خوینده واریکی و هه کو تو نه گهر له سایه ی خواوه نه بی

عیبرەتن، کانی بەهرەو زانیاری لی وەرگرتن. بەلگەی بەهیزن بو بۆپادانی
و هەدی نەجران کە هاتبوون لە بابەت عیساوێ دەمەقالتێت لەگەڵ بکەن.

رەتدانەوهی ئەوانەهی عیسا بە خوا دەزانن و موباهەلەو نەفرینکردن
لەوانەهی ئەم رایەیان هەیه

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَاجَّكَ
فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ
وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى
الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾

پاش ئەوهی لەمەو پێش باسی داستانێ عیساو مەریەمی دایکی
کرد، باسی پەیا مەکەیی و پڕواکردنی کۆمەلێک پێی و پشت هەلکردنی
کۆمەلێکی تر لی، دیتە سەر باسی هەلوێستی دەستەو تاقمێکی تر کە
نە بە تەواوی ئیمانیا بە عیسا هیناوە و نە بێ پڕوایشن پێی، بەلکو ئەم
تاقمەش لە بارەیی عیساوێ سەرگەردانن و رێگایان لی تێک چوو، بە
بۆچوونی خۆیان کە دەگوترێ (کلمة الله وروح منه) مانای وایە: خودا
لەمەریەمدا تەواوەتەوه و تییدا حلوولی کردووە، یان (کلمة الله) هاتۆتە
شیوە و روخساری ئادەمیزادەوه و لەیەک کاتدا بووتە ئادەمیزاد و خودا،
نێتر پەرەردگار بۆچوونەکنەیان رەت دەکاتەوه بەوه کە دروستکردنی

ئادەم عەجايەب ترە لە دروستکردنی عیسا! جا بۆ پووجەل کردنەوێی رایەکیان ئەم روون دەکاتەوێه که دروستکردنی ئادەم لە قور زۆر گرنگترە لە دروستکردنی عیسا بە بێ باوک، عیسا هەرچۆنیک بیت لە ئادەمیزادیک پەیدا بوو، بەلام ئادەم لە قورپکی بێ گیان!

رافە کەرانی ئێرەنان دەلێن: وەفدی مەسیحی نەجران هاتنە خزمەت پیغەمبەر و عەزیزان کرد، ئەم موحەممەد! ئەو تۆ بۆچی جێو بە پیغەمبەری ئەم دەدەم؟ عیسا یە؟ پیغەمبەر ﷺ فەرمووی کوا من چی خراپم دەربارەم؟ و تیان: ئەم ئەو نە پێی دەلێی عیسا بەندەم خوا یە؟ پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: بەلێ ئەو بەندەم خودایە، رەوانە کراویەتی بە وشە (کن فیکون) پەیدا بوو، ئێتر رقیان هەلسا و توورەبوون و وەلان: کوا ئادەمیزادیک بە بێ باوک لەدایک بوو؟ ئەگەر بوو پێمان بلی ئێتر پەرەدگار ئەم ئایەتەم ناردە خوارەو و فەرمووی: ﴿إِنَّ مِثْلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمِثْلِ آدَمَ﴾ چۆنەتی رووداوی دروستکردنی عیسا لەلای خۆی کە بە بێ باوک دروستکراوە وەکو چۆنەتی رووداوی دروستکردنی ئادەم: بەلکو عەجایەب ترە چونکە ئادەم بە بێ باوک و دایک لە قور دروستکراوە، هەردووکیان عیسا و ئادەم یەک خودای کردگاری بەتوانا بەدی هێنان، جا ئەگەر دروستکردنی عیسا بە بێ باوک و ئادەم بە بێ باوک و دایک بۆ ئادەمیزادان جێگای سەر سۆرمان بێ و بەلایانەو شتیکی گرنگ و گران بێ ئەو بۆ خودا شتیکی ئاسایی یە و بۆ دەسلەت و توانای زاتی بێچوونی کاریکی ئاسانە. کەواتە بۆچی ئادەم بە بێ باوک و دایک دروستکراوە بە کۆری خودای نازانن کەچی عیسا کە بە بێ باوک لەدایک بوو بە خودا یا بە کۆری خودای دەزانن؟؟ کەوابێ ئاسانی دروستکردنی عیسا لە خودا وەکو دروستکردنی ئادەم وایە کە ﴿خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ﴾ پەرەدگار لە گۆکی مردوو دروستی کردووە، ئەو

گەلە تیکەلاو ئاو کردو بوو بە قورپکی لینج و خەست و خوشکراو، لەو قورە جەستەو شێوەو روخساری ئادەمی ریک و پیک کرد ﴿ثم قال له کن فیکون﴾ پاشان پێی فەرموو بێ بە ئادەمی و روحی بەبەردا کردو بوو بە ئادەمیزادیکێ ئاسایی.

ئەو وێنە ھێنانەو ھێ بە لەیە کچوونی ئەم دوو رووداوە بۆردانی بێ پروایانی تێدا یە، چونکە ئینکاری کردنی دروستکردن عیسا بە بێ باوک و ئیعتیرافکردن بە پەیدا بوونی ئادەم بە بێ دایک و باب شتیکی سەیرەو عەقل نایە لەمێنی! بۆ ئەویان نابێ و ئەمیان دەبێ. کەوابوو ئەو خودایە ئادەمی بە بێ باوک و دایک دروستکرد؛ ھەر ئەو خودایە دەتوانی عیسا بە بێ باوک بخولقینی!! خۆ ئەگەر ئیعیای ئەو کە عیسا کۆری خودایە لەبەر ئەوەی باوکی نیە رەوابی؛ ئەو ھەمان ئیدیعا بۆ ئادەم رەواترە! دەی خۆ تا ئیستا کەس نەبوو ئەو ئادەم خودا یا کۆری خودایە، کەوابی بۆ عیسا ھەر نابێ ئەو بەگوتری!!

بێگومان پەرەردگار ویستوو یەتی تواناو دەسلاتی خۆی بۆ ئادەمیزاد دەرخوا؛ ئادەمی بە بێ تێرو می دروستکردوو، جەوای لەنێر دروست کردوو بەبێ ھەبوونی مێینە، عیسا لە مەریم دروستکردوو بەبێ ھەبوونی نێر باقی ئادەمیزادانی تری لەنێرو می خولقاندوو.

ئەمجار جاریکی تر راستی رووداو کە عیسا و مەریمە دایکی دووپات کردووەو فەرموی: ﴿الحق من ربك﴾ ئەوەی پێمان راگەیانندی دەربارە عیسا و مەریمە کچی عیمران و چۆنیەتی داستانەکیان ھەر ئەوە راستەو رووداو کە بەو شێوە بوو؛ عیسا بەندەو رەوانە کراوی خودایە بە فەرمانی خودا بە وشەي ﴿کن فیکون﴾ لەسکی دایکیا خولقاو!! ئەک وەکو مەسیحی یەکان دەلێن: عیسا خودایە یان کۆری خودایە، ھەر وەھا وەکو جولەکش نا کە دەلێن: مەریم لە گەل یوسفی

نەجاردا دەستی تێکەلاو کردوو و پێیان وایە: -خاوە خواستە - عیسا زۆلە.... پەنا بەخو لە بوختانی وا، خوا پەنامان بدات!!!

﴿فلا تکن من الممتزین﴾ بەهیچ جۆریک تۆ دەربارەی عیساو دایکی مەکەوەرە گومانەو، گۆی بۆ نیگا و سرووشی ئیمە بگرە.

دلتیابە چۆنت سرووش بۆ کراوە رووداوەکە بەو شیوەیە! تۆ ئەو موحمەد! لەسەر برۆی پتەوی خۆت بەردەوام بەو دلتارام بە، خۆت لە گومان دوور بخەرەو! رووتیکردنی ئەم نەهێ لیکردنە جەخت ئامیزە - کە ناگونجی پیغەمبەر گومانی هەبێ - دووجار سوود بەخشە:

۱- زیادبوونی حەزو ئارەزووی پیغەمبەر ﷺ لەسەر برۆ پتەوی و دلتارامی.

ب- خەڵکی تر کە ئەم خیطابە توندو تیژە دەبیستن کە بەرەو رووی پیغەمبەر ﷺ کراوەتەو، ئیتر شک و گومان لەدلی خۆیان دەردەهاون، چونکە دەلێن: لە کاتیکا ئاوا لەگەڵ پیغەمبەردا خیطاب بکری، دەبێ لەگەڵ ئیمەماناندا چۆن بێ؟؟ ﴿فمن حاجک فیہ﴾ ئەمجا هەرکەسیک دەربارەی عیسا دەمەقالی و موجدەلە لەگەڵ کردی ﴿من بعد ما جاءک من العلم﴾ داوی ئەوێ زانیاری راست و دروست بۆ هات ﴿فقل تعالوا ندع أبناءنا وأبناءکم ونساءنا ونساءکم وأنفسنا وأنفسکم ثم نبتهل﴾ ئەو موحمەد! پێیان بلی: وەرن! هەریەکەمان بانگی کوڕ و نەوێ خۆمان بکەین، هەرکەسە ئافەرەتی خۆی بانگ بکا، خودی خۆمان و ئێوەش، ئامادەبن، بۆ پارانەو و دوعا کردن، موباهەلە بکەین (موباهەلە بریتیە لەو دوو لایەن یازیاتر کۆبنەو دوعا لێکتری بکەن، داوی لەعنت و نەفرینی خودا بکەن بۆ ئەو کەسێ کە درۆزن و خەتابارو ستەمکارە، بەبێ ئەوێ دەستنیسانی بکەن) ﴿فنجعل لعنة الله علی الکاذبین﴾ نەفرین و لەعنتی خودا لەو کەسە بکەین کە درۆزنەو راستی

چەواشە دەکا....!!

زۆر حەدیث ھەن ئەو دەچەسپیتن کە پێغەمبەر ﷺ داوای لە
نەصرانییەکانی نەجران کرد بێن موباهەلە لە گەڵدا بکەن، بەلام ئەوان
نامادەییان تیدا نەبوو، بوخاری و موسلیم رێوایەتیان کردوو کە (العاقب)
سەرۆکی نەصرانییەکانی نەجران کە ناوی (عبدالمسیح) بوو (السید) کە
زاناو قەشەیان بوو، ھاتنە خزمەت پێغەمبەر و ویستی موباهەلەیان
لە گەڵدا بکا، یەکیان بەئەوی تریانی گوت: موباهەلە لە گەڵ مەکە!
سویند بە خوا ئەگەر راست بکا و پێغەمبەر بێ موباهەلە لە گەڵ بکەین
ھەرگیز کامەرانی بەخۆمانەووە نایین و کەسمان لێ پاشەکەوت نابێ!
ئیت روتیان موباهەلە لە گەڵدا ناکەین، چیت دەوی دەتەدەین، پیاویکی
پر واپێکراوی خۆتمان لە گەڵ بنێرە، ئەویش فەرمووی ھەستە ئەبو عوبەیدە
لە گەڵیان بچۆ! کە ئەبو عوبەیدە راست بوو و فەرمووی ئەم زاتە ئەمینی
گەل و نەتەوہیە.

ئەوہی لە نایەتە کە وەر دەگیری ئەوہیە: پێغەمبەر ﷺ فەرمانی
پێکراوە کە بانگی دەمەقالی و جەدەل چییەکان بکا، بۆ کۆبونەووە بە ژن
و پیاوہووە دەربارە چۆنیەتی داستانێ عیسا موباهەلە بکەن، بۆ خۆشی
موسولمانان کۆبکاتەووە بە ژن و پیاو کۆر و کچەووە بۆ موباهەلە کردن و
دوعا کردن لایە کتری ئەمجار نەفرین بکەن لەو کەسە کە درۆزنەو
دەربارە عیسا شتی ناپارەوا دەلی: ئەم داواکردن و جەخت لەسەرکردنە
بەلگە ئەوہیە کە داواکار - کە پێغەمبەرە - زۆر لەخۆ رادیوہ و بر وای
پتەوی بەخۆی و راستی بەرنامە کە یەھیە، ھەر وەکو چۆن مل نەدانی
و ھەدی نەجران و خەلکی تریش بۆ موباهەلە کردن، بەلگە یەھسەر
ترسنۆکی و بێ بنج و بناوانی بەرنامە کەیان و، ئەو دەگەییەتی کە بر وایان
بەوہ نیە کە دەیلێن.

نایەتە کە شتیکی تری گرنگی لی وەردەگیرئ: ئەویش ئەو هیە: کە داوا دەکا بۆ ئەو کۆبوونەووە مەصیری یە گرنگە ئافرەتانیشت بەشداربن و هاوبەشی ئەو (مفاضلة) ئایینی یە بکەن. ئەمە بەلگە یە لەسەر ئەو کە ئافرەت تەنانت لە کاروباری ئاوا گشتیش دا وەکو پیاو وایە، جگە لەچەند شتیکی نەبێ کە لەگەڵ فسیۆلۆجی ئەودا ناگرنجی - وەکو ئەو ناچیتە گۆرەپانی جەنگەو یان ناكریتە دادوەرو حاکم لە کاروباری جینانیدا - ئەگینا لەشتی تردا، شان بە شانی پیاو، ئەمرکی سەرشارانی خۆی ئەنجام دەدا، لەکاتی شەرو پیکداداندا هەرچەندە ناچیتە گۆرەپانی جەنگە کە بەلام لە بواری خزمەتکردنی نەخۆش و دەرمانکردنی جەنگاوەرانی بریندارو نامادەکردنی کەل و پەل بۆیان روۆی خۆی دەبینی!

دە ی ئەمە لەکوێ و وەزعی ئافرەتانی موسوڵمانی ئەمڕۆ لەکوێ؟ کە لەبەر تێنەگەشتن لەکاروباری ئایینی خۆیان و هاوبەشی نەکردنیان لەگەڵ پیاوان دا لە کاروباری دونیایی و کۆم. لایەتی دا بەتەواوی لە گۆرەپانی ژبانی سیاسی و کۆم. لایەتیدا وەدەر نراون؛ ئافرەتی خیزانە دەولەمەندەکان لە شارو شارۆچکەکان دا هیچ مەبەست و هیواو ئاواتیکیان نیە جگە لە خۆ پازاندنەووە و خۆ جوانکردن و رازاندنەووە میزو سفرە و خوان!!!

ئافرەتی هەژاریش لە لادێو شارۆچکەکان دا بۆ خزمەتی ناو مال و کشتوکال و بەختوکردنی ئاژەل بەکار دەهێنرئ! هەر دەلێی بۆ کاری ئاژەل ئاسایی دروستکراون، لەبەر ئەم حالەتە ئافرەت خۆی لەکن خۆی بێنرخ بوو و پەرەوێ پێگەیانندی لاواز بوو، دەلێی مریشکە بە کپە لە مال داو ئاژەلێ بێ خواوێ لە بیابان دا، زپە موسوڵمان و وشکە صۆفی و کۆلکە خویندەوارە کانمان ئەم دیاردە نەشتازەیان بەلاو پەسەندەو وای لەخەلکی دەگەیهنن کە ئەو هەلوێستی ئیسلامە بەرامبەر ئافرەت!!

بەلێ بەختیوکردن و پەرورەدەکردنی کۆرۆ کچ بەو شیوە نائیسلامی بە
جەمسەری خیزان و کۆمەڵی تێک داوە، فەسادو مۆرانەیی ئەم حالەتە
فەسادییە پەرهی سەند لە تاکتاکەیی کۆمەڵەوێ گواستیهوێ بۆ ھۆزو
عەشیرەت و ھەموو گەلانی سەرژەوی گرتەوێ.

لەم سالانەیی دوایی دا بەتایبەتی لەدوای چارەکی یەکمەمی سەدەیی
بیستەم دا و تەنانت ئیستاش کۆمەڵتێک ھۆشمەندو رۆشنبیر لەزۆر ولاتە
ئیسلامییەکان دا داوای رزگارکردنی ئافەرەت دەکەن و بەخەیاڵی خۆیان
ھەول دەدەن لەو حالەتە ئاناسایی بەدا چیدی نەمینیتەوێ، دەیانەوێ وای
لێ بکەن ھاوبەشی پیاو بکاو، شان بەشانی ئەو لە زانیاری و ویژدو
کاروباری ژیاندا ئەرکی سەرشارنی خۆی ئەنجام بدا، ئەم بانگەشەییە
لەگۆچکەیی زوربەیی موسوڵمانان دا جینگای خۆی کردەوێ و رینگای چوونە
قوتابخانەیان بۆ ئافەرەت بەرەلا کردەوێ، موسوڵمانان ھەول دەدەن کچیان
-وێ کو کۆریان- خویندەواری بۆ بروانامەیی بالا بێنێ، بەلام لەکاتی کا
خویندن و رۆشنبیری ئافەرەت شتیکی پەسەندەو کاریکی پیروژە، پتویستە
پەرورەدەکردن و پێ خویندنی ئافەرەت لە چوازیچۆەیی ئایین دا بۆ ھەوینی
ئەم خویندەواری و رۆشنبیری بە ئەخلاق و رەوشتی ئیسلامیی بێ، داب و
نەرتی ئیسلامییان لەدل و دەروون دا برۆیندری؛ ئەگینا خویندەواری بە
کەیی سوود بەخش نابێ!

﴿إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ﴾ ئەم چیرۆکەیی بۆمان گێرایتەوێ
دەربارەیی عیسا ھەر ئەوێ راستەو واقعە، نەک ئەوێ مەسیحیی بەکان
بانگەشەیی بۆ دەکەن و دەلێن: عیسا خودایە یان کۆری خودایە، یان
ئەوێ جولەکە ئیدیعیای دەکەن کە دەلێن: عیسا لەناکامی داوینپییسی
مەریەم و یوسفی نەجاردا پەیدا بوو!!

﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ﴾ هیچ خودای بەحەق و راست و شیاوی پەرستن

نین جگه له خودای تاک و ته نیا! نه مهش ره تدانه وهیه کی تره بؤ فه له کان که ده لّین: خدا سییه می خودا کانه، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هیچ خودای به حق نین، جگه له خودای تاک و ته نیا که بیگومان نهو خودای به تواناو دهسه لاتیکی وایه کهس نایویریتی، دانایه کی وه هایه هه مرو شتیک له شونینی خوی داده نی. ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ جا نه گهر نهو خودانه ناسانه دوی تم ناموژگاری و به لگه هیئانه وهو نیشانه ده رخستنه له سهر راستی پیغه مبه رایه تی تو، ههر پشتیان هه لکردو شونت نه که وتن و ته صدیقان نه کردی و یه کتاپه رستیان نه نجام نه داو نامادهش نه بوون بؤ موباهه له نه وه دیاره گیره شتیرین و ناژاوه گیرن، دلنیا به به سهریانه وه ناچی چونکه ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ﴾ بیگومان خودا زاناو ناگاداره به گیره شتیرینی و خراپه کاری خراپه کاران و سزای ته و او یان ده داته وه، ههر که سیک له حق لا بداو رووبکاته به تال، نه وه موفسیدو ناژاوه گیره، خداهش به تواناو دهسه لاته، هیچی له ژیر دهست ده رناچی!!

بانگه وازی بؤ یه کتاپه رستی و خوداپه رستی له سهر شیوهی نایینی

نبی راهیم ﷺ

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعٰلَوْٓا۟ اِلٰی كَلِمَةٍ سَوَآءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا۟ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْٓا۟ بِهٖ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْٓا۟ فَقُوْلُوْٓا۟ اَشْهَدُوْٓا۟ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿١٤﴾ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تُحَاجُّوْنَ فِیْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَمَا اُنْزِلَتْ التَّوْرٰتُ وَاَلْاِنْجِيْلُ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِیْٓۤ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٥﴾ هَآءِذَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ حٰجَجْتُمْ فِیْمَا لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّوْنَ فِیْمَا لَیْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَاللّٰهُ یَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٦﴾

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

لهو وپیش قورئان هه موو نییدیغای مهسیحی به کانی ده باره ی
 خودایه تی عیسا، ره تکرده وه، نه مجار له م نایه ته ی دوا یی دا بانگی
 جوله که و فه له کان ده کا بو نه وه پابه ندی بنه ماو پوخته ی نایین بن،
 پابه ندی نه و بنه مایانه بن که هه موو پیغه مبه ریک بانگه وازی بو کردو وه:
 که بریتین له یه کتاپه رستی و شوینکه و تنی حه زره تی ئیبراهیم (باوکی
 پیغه مبه ران) چونکه نایینی نه و ده ق نایینی ئیسلام بو وه، بو خوشی نه
 جوله که بو وه نه مهسیحی!.

ئیین و ئیسحاق و ئیبنو جهریر له ئیبنو عه باسه وه (ره زای خوای لی
 بی) ده فهرموی: مهسیحی نه جران و مالمه کانی جوله که له لای پیغه مبه ر
 کۆبوونه وه و لییان بوو به ده مه قالی و کیشمه کیشم، مالمه کان گوتیان:
 ئیبراهیم جوله که بو وه جگه له نایینی جوله که پهیره وی هیچ نایینیکی
 تری نه کردو وه!! مهسیحی به کانش ده یانگوت: نه خهیر ئیبراهیم به س
 مهسیحی بو وه! ئیتر نه م نایه تانه هاتنه خواری که ده فهرموی: ﴿قُلْ يَا
 أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالُوا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ نه ی محمد! به کۆمه لی
 جوله که و فه له بلی: هه مووتان و هرن و ناماده بن با به یه که وه له سه ر
 بهرنامه یه کی مام ناو هندی دادو ه رانه کۆبینه وه، نه و بهرنامه یه ی کاکله و
 پوخته ی بهرنامه ی هه موو پیغه مبه رانه و کتیبه ئاسمانی به کان له سه ری
 کۆکن، صوحوف و تهورات و ئینجیل و زه بوورو قورئان له سه ری کۆکن و
 فهرمانیان پی کردو وه داوای جی به جی کرنیان کردو وه.

ئەمجار ئەو بەرنامەییە روون دەکاتەووە دەفەرموێ: ﴿إِلَّا نَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا﴾ وەرن با هەموومان جگە لە بۆ خودا بۆ کەسی تر گەردن کەچ نەبین، تەنھا بۆ ئەو خوضووع و ملکەچی بنوینین، پروامان وابێ کە دەسەلاتی رەهاو مافی یاسادانان هەر بە دەست ئەو، هەر ئەو شیاوی ئەو یە کە حەلال و حەرام دیاری بکا! وپرای ئەم پروایە شمان کەس نەکەین بە هاوێ و هاوبەشی، کەس نەخەینە پلەیی خودایەتی یەو و پەرستین. زیاد لەوێش ﴿وَلَا يَتَّخِذْ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ هەندیکمان هەندیکی ترمان بە خودا نەزانێ و پێی وا نەبێ کە جگە لە خودا بەختو کەرو هەلسورپنەری تر هەن! ئەم نایەتە بەتەواوی یەک خودایی (وحدة الألوهية) یە کتاپەرستی و بەختوکردن و کردگاری و پەروردگاریەتی (وحدة الربوبية) روون دەکاتەووە، بەراستی دەبێ نایین وابێ؛ دەبێ پێغەمبەر وابێ.

ئەمجار بانگەوازی ئەو دەکا کە هەموو ئادەمیزاد بەندەیی خودان و لەپلەیی بەندایەتی دا هەموویان یەکسانن و هیچیان شیاوی ئەو نین ببن بە خودا بەسەر ئەوانی تر دا، ئەم یە کتاپەرستی یە هەموو نایینەکان لەسەری کۆکن و بانگەوازییان بۆ کردووە، پەيامی هەموو پێغەمبەرەکان بوو؛ پەيامی ئیبراھیم و موسا و عیسا و پێغەمبەرانی تریش بوو وەکو دەفەرموێ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ الانبیاء/ ۲۵. واتە: لەپێش تۆدا هیچ رەوانە کراویکی خۆمان نەناردووێ ئیلا نیگامان بۆ کردووێ کە هیچ خودا نین جگە لە من و هەر من پەرستین. یان دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل/ ۳۶.

یێگومان لەناو هەموو گەل و نەتەو یەک دا پێغەمبەرێکمان لە خۆیان ناردووێ، نیگامان بۆ کردووێ کە تەنھا عیبادهتی خودا بکەن و خۆتان لە

پهرستی مله پرو خودانه ناس و ناخوا بیاریزن.

به لئی: بانگه وازییه کی به ویژدانانه ییه، بانگه وازییه که هه موو
ئاده میزادان ده خاته یه ک ناستی به ندایه تی، به بی ئه وه ی جیا وازی
له نیتوان پیغه مبهرو یه کی تر دا هه بی!

به کورتی پتیا ن بلئی: من و ئیوه برو امان وایه که بوونه وه
دروستکراوی خودایه تی تاک و ته نیایه، هه ر ئه و خودایه به دیهینه رو
هه لئسورینه ریته تی! هه ر ئه و پیغه مبهرائی ناردرون بۆ سه ر ئاده میزاد تا
پتیا ن رابگه یه نن خوداویسته و چی جیگای ره زامه ندیی ئه وه، ده ی
هه مووتان وهرن یه ک بگرین و ئه و ئه صل و بنه مایانه ئه نجام به دین و
شوبوهات ره ت بکهینه وه؛ ئه گه ر له ئایینی مه سیحی دا شتیک هه بوو به
روالته ئه وه ی ده گه یاند که عیسا کوری خودایه پتویسته ماناکه ی وا
ئاراسته بکهین که له گه ل ئه صل یه کتاپه رستی دا دژ ئه وه سستی! چونکه
ئیمه هه رگیز برواناکهین عیسا شتیکی گوتبی که مانای وابی بۆخوی
خودایه و ده په رستری، قه ت بانگه وازی ئه وه ی نه کردوه که خوی یان
دایکی په رستشیا ن بۆ بکری، به لکو بانگه وازی ئه وه ی کردوه که ته نها
خودا په رستری و هه ر ئه و به په روه ردگار بزانی و بناسری. جوله که
یه کتاپه رست بوون؛ به لام سه رچاوه ی به دبختیا ن له وه وه په یدابوو که شوین
پیاوه ئایینی یه کانیان که وتن، مالمه کانیان ده سکاری ته وراتیا ن کردو
حوکه کانیان گۆرین و به ئاره زۆی خویان فتوایان بۆ ده دان و ئه وانیش ئه و
فتوایه یان بردنه ریزی حوکه ی خودایی و کویرانه په پیره ویا ن کردن!

(مه سیحی)یش په پیره و ی ئه م ریبازه یان کردو مه سه له ی (چه ک)
پسو له ی لیخۆشبوون و گونا ه دا پۆشینیا ن په ره پیتا، که زۆر کاریگه ربوو
له کۆمه لگای مه سیحی داو، کار گه یشته ئه وه که که نیشه زوربه ی مال و
دارایی خه لکی له م سۆنگه یه وه قووت بداو داگیری بکا، به جۆریک وای

لیّ هات ئیشی که نیسه بریتی بوو له خه لک رووتاندنه وه! سه ره نجام کۆمه لیک به ناوی ئیصلاحی ئه و دیارده ناله باره سه ری هه لدا ئه ویش گرۆهی (پروتستانت) بوون ئه مانه بانگه وازییه که یان بریتی بوو له وه که به هیچ جۆری گۆی له فتواو بۆچوونی ئه و پیاوه نایینیانه نه گیرئ که دینیان کردۆته پسووله فروشتن و کاری وا ده کهن له گه ل بنه مای ناییندا یه ک ناگرنه وه، ئه م کۆمه له ئیصلاح خواهه بانگه وازی ئه وه یان ده کرد که نایین ته نها له کتیبی پیروژه وه وه ربگیری و ته ی ئه م و ئه و نه کری به نایین! به ناشکرا درژی ئه وه وهستان که عیسا به خودا یان به کۆری خودا بزانی!

عه دی کۆری حاته م ده گیریته وه ده لیّ هاته مه خزمه ت پیغه مبه ر ﴿فصل﴾
(صه لیب) یکی ئالتونم له ملدا بوو، پیغه مبه ر پیی فره مووم: ئه ی
عه دی ئه و به ته له ملت دابکه نه و فری ی بده! گویشم لی بوو له سووره تی
(براءة) ئه مه ی ده خوینده وه ﴿اتخذوا احبارهم ورهبانهم اربابا من دون الله﴾

ئیتتر عه رزیم کردو وتم: ئه ی ره وانه کراوی خودا خو جووله که و
مه سیحی مالم و قه شه کانیان نه ده په رستن! پیغه مبه ر ﴿فصل﴾ فره مووی:
ئه ی ئه وه نه بوو شتیان بۆ حه لال و حه رام ده کردن و ره شه خه لکه که شه
به قسه یان ده کردن؟؟ (عه دی) ش ده لیّ به لیّ، پیغه مبه ر ﴿فصل﴾ فره مووی ده
ئه وه عیباده ت بۆ کردنه).

﴿فان تولوا﴾ ئه گه ر روویان له م بانگه وازییه وه رگه یراو پشتیان
هه لکردو هه ر ویستیان له سه ر هه لویستی نادروستی خویان به رده وام بن و
عیباده تی غه یری خودا بکه ن، هاوه ل و ناوه ندی بۆ به ره وازانن و حه لال
حه رامکه ر دیاری بکه ن ﴿فقولوا اشهدوا بانا مسلمون﴾ ئه وه پییان
بلین: ده ئیوه به شایه د بن، ئیمه جگه له خودا که سی تر ناپه رستین،

گەردنکەچی ھەر بۆ ئەو دەکەین، بۆ وەدەستەیتانی سوودو لا بردنی زیان پەنا بۆ هیچ کەسی تر نابەین، جگە لەخودا داوا لەکەسی تر ناکەین، ھەر شتێک خودا حەلّالی ئەکا بەحەلّالی نازانین، ھەر شتێک ئەو بەحەرامی دانا بەلامانەو ھەرامە...!

پێغەمبەر ﷺ کە نامەی بۆ پادشاو فەرمانرەوایانی ئەو سەردەمە دەنووسین ئەم نایەتە دەکردە ھەوینی نامەکانی، لەنامەکانی دا بۆ کیسرا (پادشای فارس) و ھیرقل (قەیسەری رۆم) و نەجاشی و موقەویس و ھی تریش ئەم نایەتە دەنووسی!

ئێبنو ئیسحاق و ئێبنو جەریر لە ئێبنو عەبباسەو (خوالییان رازیی بیت) دەلێ: مەسیحی نەجران و مالمەکانی جوولەکە لای پێغەمبەر کۆبونەو ھو لێیان بوو دەمەقالی،، مالمەکان گوتیان: ئیبراھیم تەنیا جولەکە بوو، نەصرانییەکانیش گوتیان: ئیبراھیم بەس مەسیحی بوو، ئێتر پەرەردگار ئەم نایەتە ناردە خواری و فەرمووی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحَاجُونَ فِي إِبْرَاهِيمَ﴾ ئەی گرۆھانی جولەکەو فەلە! بۆچی دەربارە ئیبراھیم عليه السلام کەوتوونەتە موحادەلەو دەمەقالی یەو ھەریەکەتان ئیدیعی ئەو دەکا کە ئیبراھیم لەسەر ئایینی ئەو بوو. (بێگومان ئیبراھیم عليه السلام لەلای جولەکەو فەلە جیگای ریزو پلەو پایەو مەقام بوو، چونکە لە کتیبەکانیدا زۆر جار باسی پلەو پایە ئەم پێغەمبەرە ریزدارە کرابوو، لە ھەمان کاتدا لەلای قورەیشی یەکانیش خاوەن ریزو حورمەت بوو، ئەوانیش ئیدیعی ئەو ھیان دەکرد کە خۆیان لەسەر ئایینی ئەو پێغەمبەرە ریزدارەن).

ئەي کۆمەلێ جوولەکە! ئێو چۆن ئیدیعی ئەو دەکەن کە ئیبراھیم جولەکە بوو،، خۆ سەردەمی ئەو زۆر پێش سەردەمی ھاتنەخوارەو ھە تەورات بۆ سەر مووسا بوو! ئەي گرۆھانی فەلە! ئەدی ئێو چۆن

نیدیعیای نهوه ده کهن که ئیبراهیم له سهر نایینی مه سیحی بووه؟؟ خو
 نایینی مه سیحی زور پاش ئیبراهیم پهیدا بووه وه کو ده فرموی: ﴿وما
 أنزلت التوراة والإنجيل إلا من بعده أفلا تعقلون﴾ نهو کاتهی ئیبراهیم
 پیغه مبهه بووه نه مووسا هه بووه نه تهوراتی بو نیردراوه، هه ره وه ها نه
 عیسا هه بووه نه ئینجیلی بو ره وانه کراوه، به لکو نهو پیغه مبهه رانه دوا
 ئیبراهیم هاتوونه گۆره پانی ژبان وه و نامه ی ناسمانییان بو ره وانه کراوه
 ﴿أفلا تعقلون﴾؟ نه ری بوچی هوش ناکه نه وه و عاقل نابن؟ بوچی ره و ته
 میژوو ده گۆرن و روودا وه کانی هه له و گتیر ده کهن؟.

له نیتوان ئیبراهیم و مووسادا جهوت سه د سال ماوه ههیه!!
 له نیتوان مووسا و عیسادا هه زار سال ماوه ههیه، ده ی گوايه ئیوه
 عه قلتان به وه ناشکی که پیشینه ناگونجی شوین پاشینه بکهوئ!! نازانن
 که نه م داوايه تان بو سهر ناچی و بوړ ده درین؟

﴿ها أنتم هؤلاء حاجتكم فيما لكم به علم﴾ ناگادارین و بزانی!
 ئیوه نه وانه که ده مه قالیتان ده کرد له شتی که تا که بری زانیاریتان تییدا
 هه بوو که رووداوی عیسا بوو، جا هه ندیکتان پیتان لی هه لبری و
 عیساتان به خودا زانی، هه ندیکیشان به لایه کی تر دا پیتان لی هه لبری و
 وتتان: زۆله و درۆزنه، نه مه لای خو تان زانیاریتان هه بووه له تهورات و
 ئینجیل دا باس کراوه که چی زانیاری به که تان له وه هه له گه وره یه
 نه یپاراستن و هه له ییتان ده رکه وت: ده ی ئیوه که نه مه حال تانه ﴿فلم
 تحاجون فيما ليس لكم به علم﴾ چون دین ده مه قالی و کیشه ده کهن و
 ده رباره ی ئیبراهیم ده که ونه موجه ده له وه ده لین: جوله که بووه یان
 مه سیحی بووه، له کاتی که هه یچ زانیاریتان ده رباره ی نیه، هه یچ شتی که
 ده رباره ی نه وه که جوو بووه یان مه سیحی بووه له نایین و کتیبی ئیوه دا
 نیه، نه ی چون و له کو یوه زانیان ئیبراهیم جوله که یه یان مه سیحی به

﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ﴾ خدا ده زانی که ئیبراهیم له سهر ئایینی هیچ لایه کتان نه بووه ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئیوه نازانن که ئیبراهیم چ بیرو باوه ریکی پاک و خاوینی هه بووه، ئیوه ته نه شتیگ ده زانن که بینوتانه یا بیستوتانه، نه به بیست و نه به دیتن هیچ شتیگتان له م باره وه بو دهسته بهر نه بووه. هه رچی ده لێن له و باره وه هه ر مه ل لیدانه و ورینه یه، هیچ نه صل و بنه مایه کی نه.

ته مجار ده رباره ی ئیبراهیم زانیاری راست ده خاته روو ده فهرموی: ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا﴾ ئیبراهیم نه جووله که بووه نه مه سیحی بووه، به لکو باوه ری پاکیکی موسولمان بوو، دوور بوو له هاوه ل پهیدا کردن بو خوداو بته رستی، موسولمانیکی گه ردنکه چ بوو بو خوداو فهرمان بهرداری فهرمانه کانی بوو، خوی له و شتانه ده پاراست که خودا لی قه دهغه کردبوو... ته وانه ی ئیدیعی ئه وه ده کهن که ئیبراهیم له سهر ئایینی ته وان بووه؛ وه کو جووله که وه فله و قور هیشی یه کان هه ریه که یان ده لێن و پتیان وایه: ئیبراهیم له سهر ئایینی ته وانه! هه مویان درۆ ده کهن و به هه له چوون! به لکو گرۆهی ئایینی ته وگرۆهانه که له سهر ریبازو شه ریعه تی ته و بوون و پهیره ی بهرنامه ی ته و زاته ده کهن ته وانیش ته نه ا موسولمانن و بهس، هه ر ته وان راست ده کهن که ده لێن: له سهر ئایینی (ئیبراهیم) ی.

ته مجار پهروه ردگار ته م راستیه دووپات ده کاته وه ده فهرموی: ﴿إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ بێگومان شیواترین کهس به ئیبراهیم و نزیکترین گرۆه بۆ ته و تاقم و کۆمه له ن که له سه رده می خوی دا پهیره ی ریبازی ته و یان کردووه، ره قتارچاک و موسولمان بوون، خودایان به تاک و ته نه ا ناسیوه و هاوه لیان بو پهیدا نه کردووه و خالصانه خودا په رستی یان کردووه، ههروه ها ته م پیغه مبه ره که

ناوی (محمد) ه ئەوانە ی ئیمانیان پێ هێناوه، هەر ئەوان یه کتاپه رستن و به خالصی خوداپه رستی ده کهن، کهس ناکهن به هاوه لێ خودا، ئەوهش پوخته ی نایینی ئیسلامه و مه به ست له ئیمانی ساخ ئەوه یه، ﴿والله ولي المؤمنين﴾ خودا یارمه تیده ری موسولمانانه و پالێشتیان ده کاو کاروباریان بۆ ده سازینی و سه ره رشتیان ده کاو پاداشتیان ده داته وه.

هه وادهانی بری له ئەهلی کیتاب بۆ گوهر کردنی موسولمانان ...

وَدَّت طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

يَتَّاهِلُ الْكِتَابِ لَمْ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

يَتَّاهِلُ الْكِتَابِ لَمْ تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

وَقَالَتْ طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى

الَّذِينَ ءَامِنُوا وَجِهَ النَّهَارِ وَأَكْفُرُوا ءَاخِرُهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَن يُؤْتَى

أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ

يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ

وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

له نایه تی پێشوودا هه لویستی جووله کهو گاوه کانی دیاری کرد که

بریتی بوو له پشت هه لکردنیان له حق و راستی! له نایهتهی دواپی دا هه لویستیکی تریان ده خاته روو که بریتییه له هه ولدانیان بو گومرایی کردنی موسولمانان.

ده لئین: کاتیک جووله که بانگه وازی حوزه یفه و عه ممارو مه عازیان کرد بۆاله ئیسلام په شیمان بینه ووه و بچنه سهر ئایینی نه وان نه م نایه ته هاته خوارئ که ده فهرموی: ﴿وَدَّت طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ﴾ ده سته یه ک له گرۆی جووله که و مه سیحی ئاره زویانه که گومراتان بکه ن، دلتان له موسولمانیتی کرمی بکه ن و بتانگیرنه ووه بو نه و گومرایی و سهرلی شتیاوایی پی شووتان و هه میشه هه ولی نه ووه ده دن که شوبه و کۆسپ له ناو دل و ده رووتان دا بروینن، به لام نه وانه خه یالیان خاوه و هه ولدانه که یان بیهوده یه. ﴿وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ نه وان به س سهر له خۆیان ده شتوینن؛ که خۆه له و گیری گومرا کردنی ئیه و ده که ن، خۆیان تووشی سهرلی شتیاوایی ده که ن، چونکه خۆیان مه شغوولی کاریک ده که ن که سوودی لی نابینن، به لکو زیانیان پی ده گه یه نی و ده یان خاته زه لکاوی تاوان و گونا هه ووه، به لام نه وان به خۆیان نازانن و ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ هه ست به ناکامی خراپه کاریی خۆیان ناکه ن، چاوی خۆیان له عاست راستی ده نو قینن، له په یامی پیغه مبه ر ورد نابنه ووه، نه وان گالته به عه قل و هۆشی خۆیان ده که ن سروشتی خۆیان به ئار دزو تیک ده دن. هه ست به به دب ه ختی خۆیان ناکه ن و نه ووه نازانن که به ده سستی خۆیان عه قلی خۆیان له کار خستووه، له و به لگانه ورد نه بوونه ته ووه که خودا داویه تی به پیغه مبه ری خۆی، سهیری نووری حق و راستییان نه کردووه، ناشکراشه که سیک هه ست به به دب ه ختی و چاره ره شی خۆی نه کا نه و په ری نه زانی و نه فامیه تی.

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ نه ی گرۆهی جووله که و مه سیحی! ﴿لَمْ تَكْفُرُوا

بآیات الله وأنتم تشهدون ﴿﴾ بۆچی و به چ به لگه یه ک ئیوه کافرن به و به لگه ناشکرایانه ی که نیشانه ی پیغه مبه ریتی (محمد) ن؟ له کاتیکیا ئیوه بۆ خۆتان شایه تی راستی پیغه مبه رایه تی (محمد) ده ده ن لهم رووه وه که له تهورات و ئینجیل دا نیشانه کانی دیاری کراون و مزگینی به هاتنی دراوه . ﴿یا اهل الکتاب﴾ نه ی گروھی جووله که وه له ﴿لم تلبسون الحق بالباطل﴾ بۆچی شت هه له وگێڕ ده که ن؟ بۆچی نه و په یامه حقه ی پیغه مبه ران هیناویانه و له کتیبه کانیان دا باسکراوه - وه کو یه کتاپه رستی و مزگینی دان به هاتنی پیغه مبه ریک له نه وه ی ئیسماعیل که یاساو شه ریه ت و حیکمه ت فیری ئاده میزادان ده کا - ئا لهم راستیه پاشگو ی ده خه ن و به پووچی حسیب ده که ن، که چی ئو وړینه و قسه پرو پووچانه ی که مالمه کاتتان هه لی ده به ستن به ئایینی له قه لهم ده ده ن و پیتان وایه په یره وکردنی پیویسته و ده لێن: ئه مه له خودا وه هاتوه . ﴿وتکتمون الحق﴾ پیغه مبه ریتی (محمد) ده شارنه وه له کاتیکیا راستی پیغه مبه رایه تی نه و له تهورات و ئینجیل دا نووسراوه ، ده ی بۆچی ئیوه ئهم راستیه ژیر لیو ده خه ن و ده یشارنه وه ؟؟ ﴿وأنتم تعلمون﴾ ئیوه بۆ خۆتان ده زانن که هه لویسته که تان هه لیه و بی بینه مایه هه ر له پرووی حه سوودی و سه ره قی و مله پوری ئهم کاره نه نجام ده ده ن. جا وه نه بی هه ر به م هه لویسته یان کو لیان دابی، به لکو جوړه ها پیلان و فرت و فیلیان ده هینایه کایه وه ، به لکو بتوانن به رگری له بلا بوونه وه ی ئایینی ئیسلام بکه ن، نه وه تا جوړیکی تر له فرت و فیله کانیان نه وه بوو که ده فه رموی: ﴿وقالت طائفة من اهل الکتاب﴾ کو مه لیک له جووله که کان له ناو خۆیان دا به یه کتریان گوت: ﴿آمنوا بالذي انزل علی الذین آمنوا وجه النهار﴾ به پروا له ئیمان به و قورئانه به یینن که تیر دراوه بۆ موسو لمانه کان له سه ره تای روژدا ، وه کو نه وه واپیشان به ده ن که نویژی به یانی له گه ل

موسولمانه کان بکهن و ﴿واکفروا آخره﴾ نه مجار له ده مهو ئیوار دا پاشگهز بینه وه، وایشان بدهن که بۆتان ده رکه وتوه که نهو ئایینه ئایینیکی به تاله بۆیه لی ی په شیمان بوونه وه ﴿لعلهم يرجعون﴾ به لکو نه وانه ی موسولمان بوون چاو له ئیوه بکهن و پاشگهز بینه وه! بهم جوړه ههول بدهن سهر له تازه موسولمانانی هه رزه و نه زان تیک بدهن و دلهرایکیان تیدا بخولقتین و وایان لی بکهن بلین: دیاره نه مانه که به یانی موسولمان بوون و ئیواره ژیان بوونه وه که موکووری یان له ئایینه که دا بینیه، بۆیان ده رکه وتوه که نهو ئایینه عهیب و نوقصانیه کی تیدایه، بۆیه سهر له به یانی موسولمان بوون و سهر له ئیوار لی په شیمان بوونه وه! چونکه وی ناچی مرؤف بیروباوه ریک قبول بکاو پی ی وایی حق و راسته و که چی لی پاشگهز بیته وه.

ئیبنو ئیسهاق له ئیبنو عه بیاسه وه ده گیرپته وه ده لی: عه بدوللای کوری صهیف و عه دی کوری زهیدو حاریثی کوری عه وف که جوله که بوون له ناو خویان دا بهیه کتریان ده گوت: وهرن با به یانی زوو ئیمان بهو په یامه بهتین که بۆ (محمد) هاتوه و موسولمان بسین و ئیواره لی پاشگهز بینه وه بۆ نه وهی دلی نه وانه ی موسولمان بوون تیک بدهین و نه وانیش شوین ئیمه بکهون و واز له ئیسلام بین!

ئیبنو جهریر له موجهیده وه ده گیرپته وه ده لی: کو مه لیک جوله که له گه ل پیغه مبهردا نویژی به یانیان کرد - واته بهر واته سهر له به یانی موسولمان بوو بوون - ئیواره له ئیسلام هه لگه رانه وه، موسولمان بوونه که یان فرت و قیل سور، بۆ نه وه یان بو، وایشان بدهن که نه مانه بۆیان ده رکه وتوه که ئایینی ئیسلام به بنه ماو سپرو پووجه، بۆیه دوا ی نه وهی موسولمان بوون په شیمان بوونه ته وه!! نه مهش شتیکی سهر نیه له وانه وه که په نا بۆ نهو جوړه فرت و قیل بهرن، چونکه نهوان ده زان که نیشانه ی

بیروباوەری حەق ئەوەیە کە مەرۆف پابەندی بوو لێی پاشگەز نەبیتهوه. بۆیە کە پیغەمبەر ﷺ ئەبو سوفیانی نارد بۆ لای هیرقلە لی رۆم و بانگەوازی کرد بۆ موسولمان بوون، هیرقل دەریارە ی پیغەمبەر ﷺ پرسیاری لە ئەبوسوفیان کرد، وتی: ئایا ئەوانە ی دەچنە سەر ئایینە کە ی دوایی لێ ی پاشگەز نابنەوه؟؟ ئەبو سوفیان وتی: نەخەیر.

بێگومان پەرورەدگار پیغەمبەری لەم پیلانە ی جووہ کان ئاگادار کردو ئەم نەینی بە یانی پێ راگە یاند بۆ ئەو ی فیلە کە یان کار لە دل و دەروونی هەندێ نۆ موسولمانی برۆا زەعیف نەکا، هەر وەها بۆ ئەو ی کە ئەم پیلانە یان لێ ناشکرا بوو، ئیتر کۆل بدەن و، بێر لە دارشتنی پیلانیک ی تر نە کە نەوه!! هەر وەها پێ زانینی ئەم پیلانە بێتە موعجیزە بۆ پیغەمبەر ﷺ چونکە ئەو هەوالتیک ی غەیبی بوو، پێ زانینی بوو بە نیشانە یە ک ی تری راستی پیغەمبەر ایه تی موحەممەد ﷺ.

جا جولە کە کان کە ئەم پیلانە یان دانا بە یە کتریشیان گوت: ﴿وَلَا تَقُولُوا إِلَّا لَنْ تَبْعَ دِينَكُمْ﴾ ئەم جۆرە ئیمانە یانە روالە تیە مە هینن مە گەر بۆ پەشیمان کردنەو ی ئەوانە ی لەو پێش لە سەر ئایینی ئیمە سوون و موسولمان بوون، واتە مە بەستە کە مان پەشیمان کردنەو ی ئەوان بێ، چونکە ئەو جولە کانە ی لەو پێش موسولمان بووون، زۆر بە موسولمان بوونە کە یان دلخۆش بوون و سووربوون لە مانە و یان بە موسولمانی، جولە کە کان ی تریش زۆریان پێ ناخۆش بوو، موسولمان بوونە کە ی ئەوانیان زۆر لە سەر شان گران بوو!

یان دەتوانین مانای ئەم رستە یە وا لێ بدە ینەوه ﴿وَلَا تَقُولُوا إِلَّا لَنْ تَبْعَ دِينَكُمْ﴾ دلنیا مە بن و برۆا بە کەس مە کەن لەو کە ئەم نەینی بە ی لا بدرکینن) مە گەر بە کە سیکت کە لە سەر ئایینی ئێو ه بێ.

چونکە جوولە کە پێیان وابوو: هەر خۆیان راستن و تەنھا ثیقە یان بە

خۆیان بوو، بە بیرو بۆچوونی خۆیان دەبوو پیڤه مبهرایهتی هەر لهناو نهواندا بێ، زیاده پرهویان دهکرد لهوهدا که خه لکیان پێ ههتیومچه و کۆیله و پایه نزم بوو، خۆیان به خانهدان و پیاو ماقوول و نهژاد رهسهن دادهنا، وایان دهزانی ههرجی نهوان دهیکه چاک و باشه و چی خه لکی تر دهیکا خراب و ناشیرینه، نیت پرهره دگار برهه رچی دانهوه و فهرمووی:

﴿قُلْ إِنْ أَهْدَىٰ اللَّهُ الْبَشَرَ لَإِغْوَىٰ اللَّهُ الْبَشَرَ﴾ ئه ی موحه ممه د! پێیان بلی: هیدایهت هیدایهتی خودایه، هه رکه سیکی بوێ شاره زای بکا بۆ ئیمان هێنان به و په یامه ی بۆ موحه ممه د نیردراوه نه و به هره یه ی پێ ده به خشی، فرت و قیلى ئیوه، شاردنه وه ی باس و خواسی په یامی موحه ممه د له کتیه که ی خۆتان داو چاوبه سته کردن له نه خوینده وارانێ خۆتان و دیکه، هیه چ کاریگه ریه کی نابێ، ئیوه نه و حق و راستیه ئاشکرا بکه ن یان بشارنه وه هیه چ له رۆلی نیعمه تی هیدایه تی خودایی ناگۆڕی.

جووله که کان لهناو خۆیاندا به یه کتریان دهگوت: نه چن نه وه بلاوبکه نه وه که ﴿أَنْ يَأْتِي أَحَدٌ مِّنْهُمْ﴾ ده گونجی پله و پایه ی پیڤه مبهرایه تی بدری به که سانی تر وه کو دراوه به ئیمه، نه چن ئهم نه یینی به جگه له هاوئایینانی خۆتان به که سی تری بلین: ﴿أَوْ يَحْجُوكُمْ﴾ عه د ربه کم بۆ نه وه ی به لگه تان له سه ر راست نه که نه وه لای پرهره دگارو بۆرتان نه ده ن! به لگه و ده لیلتان پوچ بکه نه وه. ته ورات به یین بیهویننه وه نه وه ی که ئیوه شاردووتانه ته وه له باس و خواسی موحه ممه د مژده دان به هاتنی ده ربه کو ی.

پوخته ی مبه سته ئامۆزگاریی یه کتری ده که ن ده لین: لای عه ره به کان نه وه مه درکینن که ئیوه برواتان وایه که پیڤه مبه ریک له غه ییری به نی ئیسرائیل دپته کایه وه !!!

به لکو نه وه سه پۆش بکه ن که ئیمه بروامان هه یه موسو لمانان وه کو

ئیمە نامە ئاسمانییان بۆ ھاتوو، نەم نەپتی یە جگە لہ
 ھاوتایینانی خۆمان بە کەسی تری مەلێن! یە موسولمانانی مەلێن بۆ
 ئەو هی برۆیان بە نایینە کە یان پتەو نەبێ! بە کافرەکانی تریشی مەلێن
 نەبادا موسولمان بین. ﴿قُلْ إِنْ الْفَضْلُ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ ئەو
 موخەممەد! پێیان بڵێ: پلەو پایە ی پتەغە مەبرایەتی بە ھەرەو بەخششی
 خودایی یەو بە دەست زاتی پەرورەدگارە، دەییەخششی بە کەسیک شیایو
 بێو مەیلی لێ بێ، ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ خودای مەزن عطاو بەخششی
 زۆرە، خەزینە ی رحەمتی فراوانە، دەزانی کێ شیایو پتەغە مەبرایەتی یە،
 ئەم بە ھەری پتەغە مەبرایەتی دەداتە کەسیک شانی ھەلی بگرێو خودا بۆ
 خۆی دەستنیشانی کردبێ. ﴿يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ بەخششی
 بەر فراوانی و رحەمتی بێ پایانی دەداتە کەسیک مەیلی لێ بێو بەکاری
 ئەو ئەرکە گرنگە بێ، نەک وەکو ئەھلی کیتاب بۆی چوون و پێیان وایە:
 پتەغە مەبرایەتی ھەر دەبێ لەناو جوولە کەدابی و خۆیان بەلاوہ گەلی
 ھەلبژاردەو ھۆزی تایبەتی و بنەمالە ی رەسەنە بێ.

پەرورەدگار کێ ی بۆی لەبەندەکانی خۆی دەیکاتە فرستادەو دەنییێ
 بۆ راگەیانندی پەيامی خۆی! کەسیکیش خودا ئەم بە ھەریە ی دایێ، ئەوہ
 لە رووی فەضل و گەورەیی خۆیەو یەو بەس! نەک لە رووی نەژادو
 بنەمالەو کردەوہ بێ! چونکە خودا مەرایێ و چاوبەستەکی لەبەر کەس
 ناکا، پەرورەدگار زۆر لەوہ بەرزترە ھەلویستی ناوای پال بدرێ! ﴿وَاللَّهُ
 ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ پەرورەدگار خاوەنی بەخششی گەورەو رحەمتی
 بێ پایانە، رحەمت و بەزەیی بەشی ھەموو شتێک دەکا.

سپارده دانهوهو وهفا به عهد لای ههندی له خاوهن نامه کان
 ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَّهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ
 إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَّهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ
 قَائِمًا ذَٰلِكَ بَأْتُهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى
 اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ
 اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ
 ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ
 وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

جا نهوه نهبی کار به وهندهوه وهستی به لکو سه ره پای پیلانگیریان
 وهولدانیان بو پیشگیری له مپهر دروستکردن له بهردهم بلاوبونهوهی
 نایینی نیسلام، چه ندین ره وشتی ناشیرینی تریان هیه، که سایه تی و
 دهسته و تاقمی وایان تیدایه و دهست پیس و خائینه، هیانه مال خواردنی
 خه لکانی ناجوله که یان به لاوه ره وایه، بویه ده فهرموی: ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَّهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ﴾، واته: وه کوله نایه تی پیشوودا
 باس کرا نه هلی کیتاب کومه لیکیان خهریکی پیلانگیریان و په شیمان
 کردنهوهی نه وانه بوون که تازه موسولمان بووبوون. کومه لیک تی تریان مال
 خواردنی - جگه له مالی هاودینانی خویان - به لاوه ره وایه، چونکه پییان

وايه تهورات تهنها نههه له مال خواردنی هاودینانی خۆیانی لی کردوون.

به کورتی دهفهرموئ بهنی ئیسرائیلی دوو تاقمن:

۱- تاقمێکیان هه‌رشتیکی پێ بسپێرێ زۆر بێ یان که‌م بێ، به‌ رێک و پێکی ئاگاداری ده‌کاو ده‌پارێزیو هه‌رکاتێ بته‌وئ لی و هه‌ریگره‌وه‌و ده‌تاته‌وه‌ وه‌کو‌عه‌بدوللای کورێ سه‌لام، کابرایه‌کی قورهبشی هه‌زارو دوو سه‌د ئۆقیه‌ ئالتوونی لا دانابوو، که‌ داوای لی کرده‌وه‌ به‌ بێ پێچو‌په‌نا به‌رێک و پێکی ته‌سلیمی کرده‌وه‌.

ب- ده‌سته‌یه‌کی تریان ناپاکی له‌ سپارده‌دا ده‌که‌ن، نه‌گه‌ر شتیکی لا دابنێ ته‌نانه‌ت که‌میش بێ ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گرێو نایداته‌وه‌، مه‌گه‌ر به‌زۆر شایه‌تی لی بگریو رایکێشی بۆ لای قازی دادگا، وه‌کو‌و که‌عبی کورێ نه‌شرف، کابرایه‌کی قورهبشی دیناریکی لا دانابوو، ده‌ستی به‌سه‌ردا گرت و ئینکاری کردو نه‌یدایه‌وه‌! ﴿ذلک﴾ نه‌م کرداره‌ ناشیرینه‌ خیانه‌تکاریانه‌یان ﴿بأنهم قالوا لیس علینا فی الامین سیل﴾ له‌م رووه‌وه‌ بوو که‌ پێیان وابوو مال خواردنی عه‌زه‌به‌کان بۆیان ره‌وایه‌و گوناھیان ناگاتێ نه‌گه‌ر بیه‌خۆن!

به‌ کورتی وایان ده‌زانی: که‌ هه‌ر که‌سیک جوله‌که‌ (شعب الله المختار) نه‌بێ خودا چی به‌سه‌ره‌وه‌ نی‌یه‌و، لای خودا قیزه‌ونه‌و به‌هیچی نازانیو هیچ ماف و ریزیکی نیه‌، مال و سامانیشی بێ ریزو ئیحتیرام و بێ په‌رژینه‌، هه‌ر که‌سیک بۆی بکری ده‌توانێ چه‌پاوی بکاو بۆخۆی به‌ری!! ئاشکراشه‌ نه‌مه‌ ته‌وپه‌ری زیاده‌ره‌ویو مله‌پورێ به‌خۆنازین و له‌خۆبایی بوونی تیدایه‌! به‌زه‌قی ماف پێشیل کردنی خه‌لکه‌و دووره‌ له‌ هه‌لوێستی مروفایه‌تی، ئیبنوجه‌ریر ده‌لێ: کۆمه‌لێک موسوڵمان له‌ سه‌رده‌می نه‌زانیا‌ندا برێ کالایان به‌ کۆمه‌لێک فروشتبوو هیشتا پاره‌که‌یان وه‌رنه‌گرتبوو موسوڵمان بوون، که‌ داوای پاره‌که‌یان لی کردن

ئینکاریان کردو وتیان: ناتاندهینهوه، چونکه ئیوه وازتان له ناینی خۆتان هیناوه و چوونه سهر نایینیکی ترو ئەمەش پەیرەوکردنمانە بۆ تەورات و لەکتیبی ئیمەدا ئەم جۆره حوکمە هەیە.

ئیتەر پەرەردگار بە درۆی خستنهوه و فەرمووی: ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ ئەوانە درۆ هەڵدەبەستن و شتی دەمەڵبەست پال خودا دەدەن و، بۆخۆشیان دەزانن کە درۆ دەکەن، چونکە ئەگەر ئەم حوکمە هەبوابە دەبوابە لە تەوراتدا بوابە! دەی ئەو تەوراتە ی کە لەبەردەستیاندا یە شتی وای تیدا نیە و رێگەیان پێ نادا بە ناحەق مال و سامانی عەرەب بخۆن! بەلام ئەوان زیاده‌ڕه‌وییان کردو پەنایان بۆ مالمەکانیان بردو لەوانەوه فتوایان وەرگرت و بیروبۆچوونی ئەو مالمەکانیان کرد بە ئایین، ئەوانیش بەنارەزۆی خۆیان فتوایان دەداو گۆڕانکاریان لە دەقەکانی تەوراتدا دەکرد، ئەم جۆره قسەو قسەلۆکەیان بلاودەکردەوه.

﴿بَلَىٰ مِنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ بەلێ بۆچوونە کەتان هەڵەیه، هەڵۆیستە کەتان نارەوابە، هەرکەسێ وەفا بە وادە ی خۆی بکاو تەقوای خودا بکا، ئەوه خۆپاریزەرەو، خوداش تەقواکارانی خۆش دەوین، کەوابوو نابێ ئیوه بەنارەوا مالی ناجووله‌کەو عەرەب و ناعەرەب بخۆن؛ پێویستە پابەندی وادەو بەلێنی خۆتان بن؛ قەرزتەن لایە بیدەنەوه، سپاردەتان لەکنە بێگێڕنەوه بۆ خاوەنەکە ی بەبێ چەندو چوون و ئەملاو ئەولاکردن.

ئەم نایەتە ئاماژە ی ئەوه ی تیدایە: کە جووله‌کە پابەندبوونی خۆیان بەبەلێنەوه لەگەڵ هەموو کەسدا بەلاوه واجب نەبوو، بەلکو ئەگەر بەلێن پێندراوه‌کە جووله‌کە بروبی ئەوه پابەندی بەلێنەکیان بوون و، ئەگەر نا بەلایانەوه پێویست نەبوو!!

همروه‌ها هم نایه‌ته نه‌وش ده‌ستنیشان ده‌کا که وه‌فا به عه‌هدو
 خۆپاراستن له بی‌به‌لینی، نه‌ک بنه‌چه‌و نه‌ژاد، به‌نده له پهمروه‌دگار نزی‌ک
 ده‌که‌نه‌وه، چونکه بنه‌چه‌و نه‌ژاد لای خودا هیچ نرخ و به‌هایه‌کیان نیه.
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ نه‌وانه‌ی که گۆرانکاری
 له عه‌هدو په‌یمانی خودادا ده‌که‌ن، له‌شوی‌نی نه‌وه‌ی پابه‌ندی راستگویی و
 به‌لین دروستی بن و سپارده بگێرنه‌وه بو‌خواه‌نی و یه‌کتاپه‌رستی بکه‌ن و
 که‌س نه‌که‌ن به‌هاوه‌لی خوداو له‌همموو بارو دۆخیکا خۆیان له ناه‌فرمانی
 پهمروه‌دگاریان بی‌پاریزن، پابه‌ندی نه‌و سویندو به‌لینانه‌ی خۆیانبن که
 ده‌یانگوت: نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری ناخ‌زه‌مان هات ﴿لَنُؤْمِنَنَّ بِهِ وَلَنَنْصُرَنَّهُ﴾
 که‌چی به‌به‌هانه‌یه‌کی که‌م که به‌به‌رتیل وه‌رگرتن و ده‌ستپیرینی خه‌ل‌کی
 ده‌ستیان ده‌که‌وت له‌وه‌ل‌و‌یستانه‌یان ژێوان بو‌ونه‌وه، پابه‌ندی هیچ واده‌و
 به‌لین‌یکیان نه‌بوون. ﴿أَوَلَيْكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ نه‌وانه‌ روژی
 قیامه‌ت هیچ به‌ش و باریکیان نادریتی و خۆسی و له‌زه‌تی به‌هه‌شتیان پی
 نابری، خودا لی‌یان نارازییه‌و، رقی لی‌یانه‌و، به‌چاوی ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی
 سه‌یریان نا‌کا، روژی قیامه‌ت خودا وه‌سپ و سه‌نایان نادا، کوشنده‌ترین
 سزای دۆزه‌خی بو‌ئاماده‌کردوون.

به‌کورتی خودا هه‌ره‌شه‌ی توندی له‌وانه‌ کردووه که په‌یمان‌شکینن و
 واده‌ به‌خیلافن، هه‌ره‌شه‌ی لی‌کردوون به‌وه که له‌خۆشی و له‌زه‌تی به‌هه‌شت
 بی‌به‌ریان بکا، سزای کوشنده‌یان بدا، له‌ناو غه‌زه‌بی خۆیدا
 بی‌اتلینیتسه‌وه، ناهومیدی و ره‌حمه‌تی خۆیان بکا و قسه‌و عوزریان لی
 نه‌بیستری! نه‌و هه‌ره‌شه‌یه‌ی که خودا له‌مانه‌ی کردووه هه‌رگیز له‌داوین
 پیس و عه‌ره‌قخۆری نه‌کردووه، چونکه ئاکامی کاریگه‌ری نه‌و تاوانانه زۆر
 له ئاکامی کارگه‌ری نه‌م تاوانانه گه‌وره‌تره! که‌واته وه‌فا به‌عه‌هدو
 ده‌ستپاکی له سپارده‌دا نیشانه‌ی پروا ساغی‌یه، نه‌و ته‌وه‌ره سه‌ره‌کی‌یه‌یه

کە بەرژەوهەندی، ئاوهەدانی و لاتى پێوه بەنده، هەركاتىكيش نادهمیزاد بەلێنى خۆيان نهبرده سەرو خیانەتکارییان لە سپاردهدا کرد بتمانەیان بەیەكترى نامینى! بەبى هەبوونی بتمانەش مامەلەو پەيوەندی کۆمەلایەتییان بۆ ئەنجام نادرێ! بۆیە پێغهەمبەر لە فەرموودهیه کیدا دەفەرموێ: (آية المنافق ثلاث، إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان) نیشانەى دووروو سى شتن کە قسەى کرد درۆ بکات کە بەلێنى دا نەبیاتە سەر، کە سپاردهى لا دانرا خیانهتى تیدا بکا.

هەندى نەموونهى درۆو هەلبەستى جووله کە

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُومُنَ الْأَسْتَثْمَ بِالْكِتَابِ لِحَسْبِوَةٍ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

ئێبنو عەبباس دەفەرموێ: دەستەیهك جووله کە چوونه لای کەعبى کوی، ئەشرف کە دوژمنیکی سەر رەقى پێغهەمبەر بوو ﷺ ئەم کۆمەلە دەستکارى و تەوراتیان کردبوو، نامەیهکیان نووسیوو تێیدا ئەو رەوشت و نیشانانەى پێغهەمبەر ﷺ - کە لە تەوراتدا باس کرابوون - گۆڕی، بوویان ئەمجار هۆزی، قورەیظه زمانى خۆیان پێوه بادهدا بۆ ئەوێ و پێشان بەدەن کە کەلامى خودایە.

ئێتر پەرورەدگار ئەم نایەتەى ناردە خواری: کە دەفەرموێ: ﴿وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُومُونَ الْأَسْتَثْمَ لِحَسْبِوَةٍ مِنَ الْكِتَابِ﴾ واتە: بێگومان کۆمەلەىکى ترى ئەهلى کیتاب کە مالم و زاناو کاربەدەستەکانیان و هەکوو کەعبى کوی ئەشرف و مالیکی کوی ئەلصەیف و هاوێلانیان دەرەکانى

تەوڕاتیان گۆڕیوه، ئەمجار دین ئەو دەقه گۆڕدراوه دەخویننەوه لەکاتی خویندنەوه کەمی دا زمانی خۆیان باده دەن و دەنگی لی هەڵدەبرن و، بە ئاواز دەیخویننەوه بۆ ئەوهی وای پیشان بدەن: کە ئەو دەقه گۆڕدراوه بەشیکە لە کەلامی خوداو تەوراتە؛ بەلام لەراستی دا ﴿وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ ئەو دەقه گۆڕدراوه کەلامی خودا نیە، نەوان درۆ دەکەن ﴿وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ دەلێن: ئەوه لەخوداوه هاتوو و فەرموودە ی ئەوه؛ ﴿وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئەوانە راست ناکەن ئەو دەقه گۆڕدراوانە لەخوداوه نەهاتوون ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ﴾ بێچاوو روویی ئەو تاقمە گەشتۆتە ئەندازەیک بێ پیچ و پەنا ئەم دەقه گۆڕدراوانە دەدەنە پال خوداو هیچ ترس و خۆفێکیان نیە پێیان وایە: هەر شتیک بەکەن خودا لێیان خۆش دەبی. ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ ئەوەندە بێشەرم و ئابروون، دەزانن کە قسەکیان درۆ هەڵبەستە، ئەو دەقه بۆ خۆیان گۆڕپویانە، کەچی نەیسبەتی دەدەن بۆ لای خودا، ئەمەش تاوانیکی فرە گەورەیه و بوختانیکی بێ پاساوه و بە ئەنقەست ئەنجامی دەدەن.

بوختان هەڵبەستنی خاوەن نامەکان لەسەر پیغەمبەران

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾

پاش ئەوهی پەرۆردگار باسی بوختانی جوولەکەکانی کرد کەبەدەم

خوداوه شتیان هه‌لده‌به‌ست و که‌لامی وایان پال ده‌دا که نه‌یفه‌رموه،
ئه‌مجار دپته سه‌ر باسکردنی بوختان و قسه هه‌لبه‌ستنی هه‌مان گرو‌ه
به‌ده‌م پیغه‌مه‌رانه‌وه!

ئیبینو ئیسحاق و به‌یه‌قی له‌ئیبینو عه‌بیاسه‌وه؛ ده‌لی: کاتی‌ک
ماله‌کانی جوله‌که‌و قه‌شه‌کانی نه‌جران له‌لای پیغه‌مه‌ر کۆیوونه‌وه
پیغه‌مه‌ر بانگه‌وازیی کردن بۆ موسولمان بوون ئه‌بو رافعی قوره‌ظی
هاته‌ قسه‌و وتی: نه‌ی موحه‌مه‌د! نایا تۆ ده‌ته‌وئ ئیمه‌ بته‌رستین و
به‌خودات بزانی‌ن؟ وه‌کوو چۆن نه‌صرانیه‌کان عیسا به‌خودا ده‌زانن و
ده‌په‌رستن؟؟ کابرایه‌کی نه‌صرانی‌ش هه‌ل‌دایه‌ وتی: نایا نه‌وه‌ت ده‌وئ؟
پیغه‌مه‌ر ﷺ فه‌رموی: په‌نا ده‌گرم به‌ خودا که جگه‌ له‌ خودا که‌سی‌کی
تر په‌رستین، یان فه‌رمان بکه‌م که جگه‌ له‌ خودا که‌سی‌کی تر په‌رستری!!
نه‌خودا بۆ ئه‌وه‌ منی ناردووه، نه‌ به‌وه‌ش فه‌رمانی پی‌کردووم، ئیتر ئه‌م
نایه‌ته‌ له‌و باره‌وه‌ هاته‌ خواری که ده‌فه‌رموی: ﴿ماکان لبشر أن یؤتیه الله
الکتاب والحکم والنبوۃ﴾ ناشی و هیچ ئاده‌میزادی‌ک رایه‌ی ناکه‌وئ
که‌خودا نیگای بۆ بکا و بیکاته‌ پیغه‌مه‌ره‌و فی‌ری ئایین و نه‌هینی
شه‌ریعه‌تی بکا ﴿ثم﴾ که‌چی پاشان له‌جیاتی سوپاس و ستایش کردن و
به‌ندایه‌تی‌کردن بۆ خودا ﴿یقول للناس کونوا عبادا لی من دون الله﴾
بانگه‌وازی ئاده‌میزادان بکا بۆ په‌رستنی خو‌ی له‌باتی په‌رستنی خودا!
دیاره‌ شتی وا نابێ و نا‌گونجی! چونکه‌ که‌سی‌ک خودا پله‌و پایه‌ی
پیغه‌مه‌رایه‌تی بداتی، بانگه‌وازی خه‌ل‌کی ده‌کا بۆ ئه‌وه‌ی زانیاریان به‌و
پیغه‌مه‌رایه‌تییه‌ بی‌و هه‌لیان ده‌نی بۆ تی‌گه‌یشتن له‌ یاسای ئایینه‌که‌ی و
داوایان لی ده‌کابینه‌ پی‌شه‌نگ له‌تاعه‌ت و خودا‌په‌رستی‌دا، دیاره‌ هه‌ر‌گیز
پێیان نا‌لی: وه‌رن له‌ جیاتی خودا من په‌رستن ﴿ولکن کونوا ربانیین بما
کنتم تعلمون الکتاب﴾ به‌ل‌کو ئه‌و پیغه‌مه‌ره‌ی که‌ کتیبی بۆ نێ‌ردراوه

همیشه به گهل و نه‌توه‌که‌ی ده‌لی: به‌نده‌ی خودا بن، خوٚتان به ره‌ببانی (خوداویست) له‌قه‌لهم بدهن، راسته‌وخو به‌بی ناوه‌ندو وه‌سیله له باره‌گای زاتی بیچوونی بیارینه‌وه، همیشه په‌نا بو ٚنهو ئاستانه به‌رن، به‌هوی تیفک‌رین و دیراسه‌کردنی قورئان و نامه‌ی ئاسمانی، نامه‌ی خودایی، واته: له‌ریگه‌ی زانست و زانیاری و فی‌ربوونی نامه‌ی خوداوه، مروٚف ده‌بیته ره‌ببانی و خوداویست! چونکه هه‌ر زانیاری‌یه‌ک ئاده‌میزاد هه‌ل‌نه‌نی بو گو‌فتار و کرداری چاک، به زانیاری له‌قه‌لهم نادرئ. ﴿ولا یا‌مرکم أن تتخذوا الملائکة والنیین أرباباً﴾ هه‌رگیز ناگونجی بو که‌سیک خودا بی‌کاته پیغه‌مبه‌ر داوا له گهل و هۆزه‌که‌ی بکا که به‌خودای بزائن! هه‌رگیز فه‌رمانی واتان پی ناکا، هه‌روه‌ها فه‌رمانی ٚنهو‌هشتان پی ناکا که فریشته‌و پیغه‌مبه‌ران بکه‌ن به ٚه‌رباب و په‌رستراو، ٚنه‌م بیرو باوه‌ره بی ٚنه‌مایه‌و راستی تیدا نیه! بیگومان له‌سه‌رده‌می پیش ئیسلام هه‌ندئ موش‌ریکی عه‌ره‌ب فریشته‌یان ده‌په‌رست! جوله‌که‌کانیش ده‌یانگوت: عوزه‌یر کوری خودایه، نه‌صرانی‌یه‌کانیش ده‌یانگوت عیسا کوری خودایه، ئیتر په‌روه‌ردگار ٚنه‌وه‌ی روون کرده‌وه: که ٚنهو بیرو باوه‌ره پیچه‌وانه‌ی ٚنهو ئایینه‌یه‌که پیغه‌مبه‌ران هی‌ناویانه که بریتییه له خوداپه‌رستی، یه‌کتاپه‌رستی، ئیخلاص بو خودا و قه‌ده‌غه‌کردنی په‌رستش بو غه‌یری خودا، بۆیه ده‌فه‌رموی: ﴿ای‌مرکم بالکفر بعد إذ أنتم مسلمون﴾ ئایا ٚنهو پیغه‌مبه‌ره فه‌رماتان پی ده‌کا به فریشمه‌ په‌رستی یان پیغه‌مبه‌ر په‌رستی؟؟ بیگومان پیغه‌مبه‌ران هه‌لو‌یستی و نا‌نوینن، چۆن پیغه‌مبه‌ر شتی و ده‌کا؟ هه‌ر پیغه‌مبه‌رئ شتی و بکا یه‌کسه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی لی ده‌سه‌ند‌ریته‌وه و کافر ده‌بی و باوه‌ری نامینی..!

که‌سیک خودا نامه‌ی ئاسمانی بو بنی‌رئ و حیکمه‌ت و پایه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پی ببه‌خشی، له‌هه‌موو که‌س زیاتر خودا ده‌ناسی؛ چونکه

په‌وه‌ردگار نیگای خوئی ناراسته‌ی دل و ده‌روونی خاوین و گیانی پاک
ده‌کا، هه‌رگیز له‌ دل و ده‌روونیکا تیشکی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و بانگه‌وازیی بو
په‌رستنی غه‌یری خودا کو‌نابنه‌وه.

ئیمامی عه‌لی ده‌فه‌رموئ: دوو جو‌ر ئاده‌می پشتی میان‌شکاند!
زانایه‌کی بی‌ موبالات و سووکایه‌تی‌که‌ر به‌ نایین، نه‌زانیتکی خو به
موسولمان زان، چونکه‌ زانا، که‌ ده‌رباره‌ی نایین بی‌ موبالات بی، به‌هوی
بی‌موبالاتیه‌که‌یه‌وه، خه‌لکی له‌ نایین دوور ده‌خاته‌وه، نه‌زانه‌که‌ش
زو‌رکه‌س ده‌خاته‌ سه‌رربازیک پی‌ وایه‌ نایینه‌و به‌لام نایین نیه‌.

وه‌رگرتنی په‌یمان له‌ پیغه‌مبه‌ران که‌ پالېشتی یه‌کتری بکه‌ن

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ
كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ
وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا
قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ أَغْيَرَ دِينَ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

نایه‌ته‌کانی پیشوو ریزکران بو چه‌سپاندنی پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زه‌تی
موحه‌مه‌د ﷺ ته‌ویش به‌ ته‌ژماردنی ته‌و شتانه‌ی که‌لای ته‌هلی کیتاب
ناشکرایه‌ بو ته‌وه‌ی به‌هانه‌یان نه‌مینی، بیروبو‌چوونیان هه‌موو پووچ
بکریته‌وه ته‌و شوبه‌هو دل‌ه‌راو‌کنیه‌یان نه‌مینی که‌ ده‌یانگوت: نابیی جگه‌ له‌

گەلی بەنی ئیسرائیل لەهیچ گەل و ھۆزیکێ تر پێغەمبەر ببێ. ئیتر ئەم نایەتە ی کەدێ یەکتیکە لەو بەلگە بەھیزانە ی کە بیروبووچوونی تورەھاتی ئەوان قەلا چۆ دەکاو دەفەرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحُكْمَةٍ، ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ ئە ی موحەممەد! باسی ئەو ھیان بو بکە، ئەو ھیان بخەرەو دە یاد: کە خودای تۆ پەیمانی لە پێغەمبەران و ەرگرت و پێی فەرموون: ھەرکاتیک پێغەمبەریک دوا ی ئێوە ھات و برۆای بە ناینەکانی پیش خۆی ھەبوو، پالێشتی کتیبە ناسمانییەکانی پیشووی دەکرد، ئێوە ئیمانی پێ بەیئن و یارمەتی بدەن و ئێوە لەسەر ھەر ئایین و مەزھەبیەک بن، ھەر کتیبو ھیکمەتیکتان بو ئێردرابێ دەبێ بروا بدو پێغەمبەرە تازە بکەن! چونکە مەبەست لە ناردنی پێغەمبەران یەک مەبەستە، کارەکانیان تەواکەری یەکتەین، ھەموویان لە بنەماو ئوصولدا یەک ھەلۆستن، جوداوازییان ئەگەر لە فروع دا ھەبێ، ئەو بو خۆشبەختی ئادەمیزادە، پێویستە پێغەمبەران ھەموویان ھاریکاری یەکتەری بکەن و یارمەتیدەری یەکدی بن! ئەگەر پێغەمبەریک لەسەردەمی پێغەمبەریکی تردا ھات پێویستە پێغەمبەرەکی پیشوو ئیمانی پێ بەیئێ و یارمەتی بدو بەگۆرە ی توانا ھاریکاری بێ.

ئەگەر لەبەرنامە ی پێغەمبەرە تازە ئێردراوە کەدا شتیەک ھەبوو ھوكمی یان چەند ھوكمیکی لە ھی ئایینە پیشوووە کەدا نەسخ دەکردهو، پێویستە پێغەمبەرە پیشوووە کە بێ سێ و دوو برۆای پێ بکا، چونکە ھەموو پێغەمبەران لە بنەماو ئوصول دا دەبێ یەک ھەلۆست بن، لەبۆاری چۆنیەتی خوداپەرستی و فروع دا ئەگەر جوداوازییان ھەبوو، ئەو وەکوو گوترا بو خۆشبەختی ئادەمیزادە و ژبانی ئادەمیزادو پیشکەوتنی ژبان داخواریەتی.

ٲه گهر دوو ٲیغه مبر له گهلکډاو له سرده میټک دا بوون وه کوو
مووساو هاروون عليه السلام ټه وه نایینه که یان له ټوصول و فروع دا یه ک
شپوهیه. ټه گهر گهله کانیان جوداوازیوون، ټه وه ههریه که یان ټیمان
به یه کتری ده هینن و ده بی له ټوصول دا یه ک بن، به لام له فروع دا نا،
وه کوو لوط و ټیبراهیم، وه کوو ټه وه لوط ټیمانی هینا به و په یامه ی
ټیبراهیم هینای.

ټه گهر دوو ٲیغه مبر یه ک به دوا ی یه کتری دا هاتن وه کوو موساو
عیسا ټه وه ده بی ههریه که یان په یامی ټه وی تریانی به لاه راست بی و
ټیمانی پی ی هه بی! ههر به و شپوه یش ٲیغه مبرایه تی ٲیغه مبره ی ټاخیر
زه مان که ٲیو یسته له سر شونکه وتوانی ٲیغه مبرانی ٲیشوو ټیمانی پی
بینن و ٲشتگیری لی بکن، به هیچ جوړیک ټایین نابی بیټه سرچاوه ی
به ده ختی و جوداوازی و دژایه تی و کی بهر کی، وه کوو ټه هلی کیتاب کردیان،
که ٲیغه مبره ی ټیسلام هات دژایه تیان کردو لی ی یاخی بوون. به لکو
ټایین هوکارو سده بی یه کیه تی و کوکی و خوشه ویستی و ریگای ټازادی و
رزگار بوونه له ناخوشی!!

﴿قال أقررتم وأخذتم على ذلك إصري﴾ په روه ردگار فره مووی به و
ٲیغه مبرانه ی که عه دو په یمانی لی و هر گرتوون: ټایا داتان به وه دا نا
که ټیمان به یین به و ٲیغه مبره له ټاخر زه مان دا په یدا ده بی؟ به لین
ده دن که یارمه تی بدن و هاریکاری بکن؟ په یمان ده دن که بروا به و
ٲیغه مبره بکن که له ټاخر زه ماندا دی و ټه و بروای به په یامی ټیوه
هه یه؟ ټهم په یمانه تان قبو له؟ ﴿قالوا أقررنا﴾ و تیان: به لی: ددانی
ٲیاداده ټیین و ټیعتیراف به وه ده کین، ﴿قالوا فاشهدوا وأنا معكم من
الشاهدين﴾ ټه مجار په روه ردگار فره مووی: ده بریکتان شایه دن له سر
بریکتان، منیش شایه دم به سه رتانه وه و ټاگاداری ټهم دان ٲیانان و

بەلێنەتەنم و ھەموو شتیەک دەربارەی ئێوە دەزانم و ھیچم لێ ھون نابێ!
 ئیمامی موسلیم و بوخاری لە ئەنەسی کسری مالیکەو
 فەرموودەییکی پیغەمبەر ﷺ دەگێرنەووە کە دەفەرموێ: (یقال الرجل للرجل
 من أهل النار يوم القيامة رأيت لو كان لك ما على الأرض من شيء أكنت مقتدياً به؟
 قال فيقول: نعم، فيقول الله قد أردت منك أهون من ذلك، قد أخذت عليك في ظهر
 أبك: آدم أن لا تشرك بي شيئاً فأبیت إلا أن تشرك) روژی قیامەت دەگوێری: بەو
 کەسە دەخەیتە دۆزدەووە نایا ئەگەر ھەرچی لەسەر زەوی ھەیە ھی تۆ
 بوایە دەتکرە بەدەل و فیدا بۆ ئەوێ لەم سزایە رزگارت بێ، فەرمووی:
 کابرا دەلێ: بەلێ، خودا پێی دەفەرموێ: زۆر لەو کە مەتر داوا لێکراوە
 نەتکر دوو، پەیمانمان لێوەرگرتی لەپشتی ئادەمدا کە ھاوێڵم بۆ رەوا
 نەبینی و کەس نەکە بەشەریکم، کەچی گویت بەو پەیمانە نەداو
 شەریکت بۆ قەرار دام.

رافە کەرانی قورئان دەفەرموون: ئەم گفتوگۆیە بۆ تیگەیاندن و
 روونکردنەووە ترساندنە لە ھەلگەرانەو لە وەعدو بەلێن و، تەمئیلە،
 ئەگینا قورئان ئەو ناچەسپینی کە ئەم گفتوگۆیە رووی دای و ئەم قسانە
 کرابن. ئەم جۆرە دەربڕینانە لە شیوازی ئاخاوتنی عەرەبی دا زۆرن.

﴿فمن تولى بعد ذلك فأولئك هم الفاسقون﴾ کەسیک دوای ئەم ددان
 پێدانانەو بەلێن وەرگرتنە پشت ھەل بکاو ئایین بکاتە ھۆکاری جوداوازی و
 دژایەتی خستەووە ئیمان بە پیغەمبەری ئاخیر زەمان نەھینێ، کەئەو
 بروای بە پیغەمبەرایەتی پیغەمبەرانێ پێش خۆی ھەیەو تەصدیقیان
 دەکاو، ئایینەکە ئایینیکی گشتییەو سەرتاسەرییە، کەسیک دژایەتی

^۱ لە جزمی نوێم لە سورەتی (الاعراف) دا لە کاتی رافەکردنی نایەتی (۱۷۲-۱۷۴) ئەم
 بەسەمان شی کردۆتەو...

ئەم پێغەمبەرە بکاو بەدرۆی بخاتەو وەکوو ئەهلی کیتابی هاوچەرخێ پێغەمبەری ئیسلام کردیان، ئەو و یاخی بوو کافرو بئوادەو بەلێنە، لەپەیمانی بەستراویان لەگەڵ خودادا دەرچوون و پابەندی عەھدو پەیمانی خۆیان نەبوون.

دەوێ که ئاینی خودا یەك ئایین بێو، پێغەمبەرەکان لە ئوصول و بنەمای ئایینەکاندا یەك بن، ئەدی ئەهلی کیتاب بە چ روویەك ئینکاری پێغەمبەرایەتی موحەممەد دەکەن؟! ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ، وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ نایا جگە لە ئایینی پەسەندکراوی خودا ئایینیکی تەرتان دەوێ؟ پشت لە ئایینی پەسەندکراوی خودا دەکەن؟؟ لە کاتیکی چێ لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیە، هەموویان گەردنکەچ و پابەندو ئەلقە لە گۆی خوداوەندن. جاییان بە ویستی خۆیان لە رووی ئینصاف و تیفکرین لە بەلگەو دەلیل، یان بەزەبری شمشێرو نیشاناندانی رووداوی وەها که ریگایان نەمینی و نەتوانن ئیمان نەهێنن وەکوو هەڵستانی کێو بۆ سەر بە نوێسراوێلی، یان ویکهاتنەوێ دەریای نیل بە سەر فیرعەون و لەشکرەکەو داو خنکانیان، که لە پێش ئەوێ بخنکێن که زانیان مردن یەخەو پێگرتوون و تازە چاریان نەماو، یەكسەر ئیمانیان هێنا! بەلام تازە چ سوود؟!

بەلێ ئەوانە که بینیان پەرورەدگار ئاوا لە بوونەوێردا بە دەسەلاتەو دەتوانن بە ئارەزووی خۆی چۆنی بوێ ئاوا هەڵسورپینی بە ناچاری ئیمانیان بە خودا هێنا.

پوختەو قسە ئەوێە ئایینداری حەق ئەوێە گەردن بۆ خودا که چ بکەو، پەرورەدگار بە تاک و تەنیا بناسی، بە سینهی سافەو پەرستشی بکەو!! پێغەمبەران هەموویان ئەو هەڵوێستیان بوو، پەیمان و وادەیان لە گەلەکانیان وەرگرتووە که هەركاتی پێغەمبەری ئاخیر زەمان هات

نیمانی پی بهین! به لام که پیغه مبهری ناخر زه مان هات گه له کانیان نهو
 په یمانه یان هه لوه شانده وه به درو یان خسته وه، ﴿وَالِیْهِ تَرْجِعُونَ﴾ هه ر بو
 لای خودا ده گه پرینه وه هه ر که سیک له جووله که وه مه سیحی و گرو هه کانی تر
 جگه له نیسلام نایینی تر هه لبریری به گویره ی نهو هه لویسته یان سزایان
 ده درسته وه.

بروانه کردن به هه موو پیغه مبهران و وه رگرتنی نایینی نیسلام

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ عَلٰی اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِیْلَ
 وَاِسْحٰقَ وَیَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَا اُوْتِیَ مُوْسٰی وَعِیْسٰی وَالنَّبِیُّوْنَ
 مِنْ رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَیْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُوْنَ ﴿۸۴﴾ وَمَنْ
 يَّبْتَغِ غَیْرَ الْاِسْلَامِ دِیْنًا فَلَنْ یُّقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِی الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ

۸۵

دوای نهو په روه ردگار باسی وه رگرتنی به لینی له پیغه مبهران کردو
 واده ی لی وه رگرتن که پروا به پیغه مبهری ناخر زه مان بکه و یارمه تی
 بدهن.. دپته سهر باسی نهو که فرمانی به (محمد) یش کردوه که نیمان
 به پیغه مبهرانی پیشو بینی و ته صدقیان بکاو، کتیبه کانیان به پر است
 بزانی، ده بی تومه ته که شی له وه لویسته دا شوینی بکه ون و هه مان
 پروایان هه بی... به کورتی خودا به لینی له پیغه مبهرانی رابوردو و تا
 پیغه مبهری ناخر زه مان- وه رگرتوه که هه ره موویان ته صدیقیان
 یه کتری بکه و پروایان به کتیبی نهو ی ترمان بی! وه کوو ده فهرموی:
 ﴿قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ﴾ نهی محمد! بلئی: من و نهوانه ی له گه لمدان له

موسولمانان ٲیمانی ٲته ویان ههیه به هه بوونی خودای تاک و ته نیاو
بی هاوهل و هاوتا، تاقه دهست رویشتوو له بزونه وهردا ﴿وما أنزل علینا﴾
ههروه ها بروامان بهو قورثانه ههیه که به نیگا له خوداوه نیردراوه بو من و
منیش به ئومه ته کهم را که یاندوو هه. ﴿وما أنزل علی ابراهیم واسماعیل
واسحاق و یعقوب والاسباط﴾ ههروه ها بروامان بهو ههیه که خودا
نیگای کردوو بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق؛ بو ته وهی که له کانیاں
له گومرایی رزگار بکه ن و، بیانخه نه سهر ریگای راست و خودا په رستی!
ئهو نیگایه ی بو ته وان کراوه له گهل په یامی ئیمه دا له ناوه روک و
ئوصولدا یه ک نامانج و یه ک مه بهستن، بۆیه ش ناوی ئهم پیغه مبه رانه ی
هینا چونکه نه هلی کیتاب بر وایان به پیغه مبه رایه تی و کتیبه کانیاں ههیه.
﴿وما اوتی موسی و عیسی﴾ ههروه ها بروامان به پیغه مبه رایه تی
موروساو عیسا ههیه، بروامان به ته ورات و ئینجیل و باقی
موعجیزه کانیاں ههیه، بۆیه ش به تایبه تی باسی ئهو دوو پیغه مبه ره ی
هینا چونکه گو فت و گو یه که ی پیغه مبه ر ﴿له گهل جووله که و فه له کان
بووه﴾ والنبیون من ربهم ههروه ها بروامان بهو پیغه مبه رانه ی تریش
ههیه؛ که له خوداوه نیردراون وه کوو داوودو سوله یمان و ئه ییوب و هی
تریش که پهروه ردگار چیرۆک و به سه ره اته کانیاںی بۆمان گپراوه ته وه،
وه هی هه ندیکیاںی هه ر نه گپراوه ته وه؟

هه رچی قورثانی پیرو ز باسی کردوو، ده رباره ی پیغه مبه ران و
کتیبه کانیاں - به کور تی یان به در یژی - چۆنی فه رموو بروامان پییه تی!
ئه وه ش ده زاینن که پوخته ی ئایین لای هه موو پیغه مبه ران بریتی بووه له
بروا به خودا و بروا هینان و به دل ته سلیم بوون و کردار چاکی و بروا به روژی
قیامه ت.

﴿لا نفرق بین أحد من رسله﴾ ئیمه جوداوازیی ناخهینه ناو

پیغه‌مبه‌رانه‌وه ناچین بروامان به هه‌ندیکیان هه‌بی و هه‌ندیکیان به پیغه‌مبه‌ر نه‌زانین! وه‌کرو جووله‌که‌وه نه‌صرانی ده‌یکهن که بروایان به‌هه‌ندی پیغه‌مبه‌ر هه‌یه‌وه بروایان به بره‌که‌ی تریان نیه! ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ ئیمه گه‌ردنکه‌چی په‌وه‌ردگارین، فرمانبه‌رداری فرمانه‌کانینی، مه‌به‌ستمان نزیکت بوونه‌وه‌یه له‌خودا، ده‌مانه‌وی ئیصلاحی دل و ده‌روونمان بکه‌ین و له چلکی گونا‌ه پاک‌ی بکه‌ینه‌وه.. تایه‌ته‌که به وشه‌ی ئیمان؛ (امنا) ده‌ستی پی‌کردو به وشه‌ی ئیسلام؛ (مسلمون) کوتایی پی‌هات تا ناماژه بی‌بو‌ئه‌وه که به‌روبوومی هه‌موو نایین و نیگا‌و ناردنی پیغه‌مبه‌ریکت ئیمان و ئیسلامه نه‌مجار فهرمووی: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾ هه‌رکه‌سیکت جگه له ئایینی پاک‌ی ئیسلام - که پوخته‌ی هه‌مرو ئایینه‌کانه‌وه بریتییه له ئیمان و ئیسلام - هه‌ول بدا ئایینیکی تر یئنیته کایه‌وه. نه‌وه لی‌ی وه‌رناگیرئ و چی بکا لای خودا به‌تال و بی‌هوده‌یه، چونکه ئایین نه‌گه‌ر وا له ئاده‌میزاده‌کان نه‌کا که خضووع و گه‌ردنکه‌چی بو خودا نه‌نجام بده‌ن به ئایین حسیب ناکرئ و بریتی ده‌بی له‌چهند کردارو گونتاریکی بی‌مه‌به‌ست و لاسایی کردنه‌وه‌یه که کویرانه ده‌بی و هیچ سوودیکیان لی نایینرئ؛ به‌لکو زیاتر دل و ده‌روون ره‌ش ده‌کا‌و، فیتنه‌یی، ناشووب به‌ریا ده‌کا‌و سه‌رچاوه‌ی خه‌ساره‌تمه‌ندیی ده‌بی، له‌قیامه‌ت دا له‌خو‌شی به‌هه‌شت بی‌به‌ری و تووشی سزای دۆزه‌خ ده‌بی.

تاقم و کومه له کافره کان له روانگهی توبه کردنیانه وه

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ
وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾ أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ
أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا
يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ
إِيمَانِهِمْ ثُمَّ آذَوْا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٠﴾
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلَّةٌ
الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ ۗ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ
نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾

پاش نه وهی پهروه ردگار له نایهته کانی پیتشودا ناوه روکی نیسلامی
روون کرده وه و نه وهی چه سپاند که نیسلام ناینیکه په یامی هه مرو
پتغه مبه ران بووه و، جگه لهو ناینه هیچ ناینیکی تر له کهس
وه رناگیری: نه مجار دپته سهر باسی روونکردنه وهی حال و وه صفی کافران
و چۆنیهتی سزایان له لای خودا!

حه سه نی به صری و قه تاده ده ئین: نه م نایهته ﴿کیف یهیدی
الله.....﴾ ده ربارهی جووله که کان هاتوته خوار، چونکه نه وان

لەو پێش مزگینی هاتنی پێغەمبەریان دەداو دەیانگوت: نیشانەو وەصفی ئەو پێغەمبەرە لەکتیبی ئیمەدا دیاری کراوە، هەرلەگەل هات پێش هەموو کەس ئیمە پێی دەزانین و دەیناسین و بروای پێ دەکەین، کەچی کاتیک ئەو پێغەمبەرە رەوانەکراو قورئانی بۆ نێردرا لە سەرەتاوە بروایان پێ کرد، بەلام کە زانیان نەزادی عەرەبە سەرپێچیان کردو کافر بوون، چونکە حەسوودییان بە عەرەبەکان بردو پێیان ناخۆش بوو کە پێغەمبەریک -جگە لە نژاد و نەتەوێ خۆیان- بنێردرێ! هەمیشە وایان بلادەکردەو کە پێغەمبەر هەر دەبێ لەبەنی ئیسرائیل بێ!! کەوابێ ئەوان لەراستی دا پێش هاتنی پێغەمبەر ئیمانیان پێ هەبوو، کە نێردراو بانگەوازی کردو زانیان عەرەبە ژێوان بوونەووەو کافر بوونەووە، ئیتڕئەم ئایەتە هاتە خوارێ!

نەسائی و ئیبنو حەببان و حاکم لە ئیبنو عەباسەو دەگیرنەووە: دەفەرموێ: کابرایەکی ئەنصاری موسوڵمان بوو، دوایی هەلگەرایەووە ئەمجار پەشیمان بوووەو ناردی بۆ لای خزمەکانی و داوای لی کردن کە بچن بۆ لای پێغەمبەر پرسیاری بۆ بکەن ناخۆریگای تۆبەکردنی هەیە، ئیتڕئەم ئایەتە (۸۶-۸۹) هاتنە خوارێ، ئیتڕ خزمەکانی راسپاردەکەیان گەیانده پێغەمبەر و کەدڵنیابوو کە بۆی هەیە تۆبە بکا موسوڵمان بوووەو، هەندێ زانای دیکە هۆی تر بۆ نازلبوونی ئەم ئایەتە دیاری دەکەن و بەپێی ئیستمان نەزانی بیانوسین... بەهەر حال دەگونجێ هۆی نازلبوونی ئایەتەکان زیاد لە هۆیکە بن، هەرچەندە قەرینە هەیە، کە ئایەتەکان دەربارە ی جوولەکەو نەصرانیەکان هاتبنە خوارێ، هەر وەها دەربارە ی هەلوێستی موشریکەکانیش! چونکە ئایەتەکانی پیشوو ئاراستە ی ئەوان کراون و نیقاشە کەیان لەگەل ئەوان دا ئەنجام دەدەن. ئیبنو جەریری طەبەری و خاوەنی تەفسیری مەناریش ئەو رایەیان بەلاو

پەسەندە .. پوختەى مانای ئەم ئایەتە ئەرەبە کە بى پرۆایان دەکاتە سى
تاقم:

ا- ئەوانەى تۆبەیان کردوو تۆبەىە کى راستەقینە، ئایەتە کە
ئامارەیان بۆ دەکات و لە کۆمەلى پیشوویان دەرەهاوى و دەرەرموى
﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾.

ب- ئەوانەى تۆبەى نابەدلیان کردوو تۆبە کەیان بى بنەماو
ساختەبى، ئایەتە کە ئامارەیان بۆ دەکاو دەرەرموى ﴿لَنْ تَقْبَلَ
تُوبَتَهُمْ﴾.

ج- ئەوانەى لە بنەرەت دا تۆبەیان نە کردوو بە کافى مردوون،
ئایەتە کە ئامارەیان بۆ دەکاو دەرەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ﴾، ئەمەش دەقى ئەو ئایەتە ئەرەبە کە حال و چۆنەتى ئەو سى
دەستەیان لە خۆ گرتوون کە دەرەرموى: ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا بَعْدَ
إِيمَانِهِمْ﴾ چۆن خودا گەل و ھۆزىکى وەکوو جوولە کەو نە صارا دەخاتە سەر
رێگای راست و وایان لى دەکا شیاوى پاداش و خۆشەختى و پیاھەلدان
بن؟! کە ئەوانە لە روانگەى تەورات و ئىنجیلەو پرۆایان بە پیغەمبەرى
ئاخى زەمان کردو ﴿وَشْهَدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ﴾ شاھەدیان دا کە ئەو
پیغەمبەرە کە (محمد) ئاوەو پیغەمبەرى ئاخى زەمانە پیغەمبەرىکى
راست و ھەقەو پتویستە ھەموو کەس شوینى بکەوى ﴿وَجَاءَهُمُ
الْبَيِّنَاتُ﴾ بەلگەى زۆرو بەھیزیان بۆ ھات لە ئایاتى قورئان و دەقەکانى
تەورات و ئىنجیل و باقى ئەو موعجیزانە کە پیغەمبەرایەتى پیغەمبەر
دەچەسپینن.

شاھەتیدانى جوولە کەو نەصرانى بەکان بۆ بەراستى پیغەمبەرایەتى
(محمد) لەو روو ھەبوو: کە ئەوان ئاگادارى مزگینى دانى پیغەمبەرانى
پیشوو بوون و مزگینىیان بە ھاتنى ئەو پیغەمبەرە دەداو نیشانەکانى

حه زره تی (محمد) یان ده زانی، سووریون له سهر نه وه که ههرکاتی نه و
پیتغه مبه ره ره وانه کرا، خیرا پتش هه موو کهس ئیمانی پی بهینسن! که چی
که پیتغه مبه ر هات و بانگه وازی ئیسلامی هه لدا، له گه له هه بوونی هه موو
نیشانه کانی تهورات و ئینجیل تییدا، چونکه نه ژادی جووله که نه بوو،
پی ی کافر بوون و به درو یان خسته وه و دژایه تییان کرد:

نایه ته که به وشه ی پرسیار نامیز ده ست پی ده کاو ناماژه بو نه وه
ده کا که به گویره ی بایست و بایست دار (علة و معلول) ئیمان هینانی
نه و ده سته و تاقمه دووره و پیتغه مبه ره له ئیمان هینانیان پی بی هیوا
ده کا، چونکه سوننه تی خودا بو پروا هینانی ئاده میزاد وایه که لایه ک
به لگه ی راستییان پی نیشان بداو، لایه ک کو سپ و ته گه ره له بهرده م ئیمان
هینانه که یان دا رابمالی! ده ی پهروه ردگار هه موو نه م پیداو یستیانه یانی بو
دابین کردوون و له سه ره تاوه ئیمانیان به (محمد) هیناو که چی دواپی
لی ی پاشگه ز بوونه وه ﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِیْنَ﴾ پهروه ردگار گه ل و
هۆزی و سته مکارو بی واده و به لێن ناخاته سهر ریگای راست و به حه قیان
ناشنا ناکا! چونکه نه وان بو خۆیان سته میان له خودی خۆیان کرد، پاش
نه وه ی به گویره ی تهورات و ئینجیل ئیمانیان پی هینابوو، به لام دوا ی
هاتنی نه و پیتغه مبه ره و پهیدا بوونی نووری پیتغه مبه رابه تی هه لگه پرانه وه و
له واده و به لێنی پیشوویان پاشگه ز بوونه وه!

﴿اُولٰٓئِكَ جَزَاؤُهُمْ اَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِیْنَ﴾ سزای
نه و گومراو سهر ره قانه نه وه یه؛ که خودا رقی لییان بی و نه فرینیان لی
بکاو له ره حمه تی خۆی بی بهشیان بکا، ههروه ها فرشته و ئاده میزادیش
نه فرینیان لی بکه و داوا بکه و له دونیا و قیامه تدا خودا له ره حمه تی
خۆی دووریان بخته وه، چونکه ههرکاتی ئاده میزاد له هه لویستی
ناپه وایان حال ی بین و ناوه روکیان بو ده ربکه و ی یه کسه ره نه فرینیان لی

دەكەن! خۆ ئەگەر ئەمڕۆش نەبێ سەینێ، ئەگەر لە دونیاش دا نەبێ لە قیامت دا لەعنەتی لی دەكەین وەكوو لە نایەتییکی تردا دەفەرموی: ﴿.... ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَّيُلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ العنكبوت/۲۵.

﴿خالدین فیها﴾ ئەوانە هەتاهەتایە بەنەفرین لیکراوی دەمیننەو، یان هەتاهەتایە لە سزای دۆزەخ دا دەمیننەو! چونکە ئەوان شیایوی لەعنەت و نەفرین و سزای ئاگرن و بەهیچ جوۆی سزایان لەسەر سووک ناکرێ، ساتهو هەختیکیش سوتمانی دۆزەخیان لەکۆل ناکهوی، بەهیچ بەهانهو عوزریکیش سزاکەیان بۆ دواناخێ. ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ مەگەر ئەوانە نەبێ کە دواي کافر بوون و خودانەناسی تۆبە بکەن و بگەرێنەو بۆ لای خوا، بەدل لی بپرین و دەروونی خۆیان لەچلکی بی دینی پاک بکەنەو کردەو هیان باش بکەن و لەکردارو هەلوێستی رابردوویان پەشیمان بینەو، ئەو بەیگومان خودا دەرەق ئەوانە لیخۆشبوو، لەگوناھی رابردوویان خوش دەبێ، رەحمیان پێ دەکا، وەكوو لە نایەتییکی تردا، دەفەرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفَا عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ الشوری/۲۵.

ئەمانەگرووی یەكەمەن لە بی پروایان کە تۆبە دەكەن و موسولمان دەبن! دەستەو تاقمی دووهم بریتین لە کۆمەلێکی تری ئەهلی کیتاب و ئەم نایەتە دەستیشانیان دەکا؛ کە دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تَقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ﴾ ئەوانە لەپیش دا بەنەدیدەیی پروایان بە پیغەمبەر هیناو، پیش ناردنی پیغەمبەر ﷺ شایەتیان داو کە پیغەمبەریکی حەق، کەچی دواي رەوانەکردن و نیگا بۆ هاتن پێی کافر بوون و، دژایەتیان کرد، ئەمجار کوفرو بی دینیان زیاد کرد بەهۆی سووربوونیان لەسەر کافری و دژایەتی کردن و بەرەنگاری کردنی پیغەمبەر و شەرکردن لەگەڵ موسولمانان، ئەوانە تۆبەیان لی وەرناگیرێ! ﴿وَأَلَيْكَ هَم

الضالون ﴿﴾ تهوانه له کوفرو بئ دینی دا رۆچوون و له گومراییی دا قال بوون،
سه رلی شتیواوو سه رگه ردانن و، ریگای رزگارییان لی گوم بووه و هیوای
رزگار بوونیان لی ناکرئ و تۆبه یان لی وهرناگیرئ!!

تاقمی سییه مییش بهم نایه ته ده ستنیشان ده کا که ده فهرموی: ﴿﴾ ان
الذین کفروا وماتوا وهم کفار فلن یقبل من احدهم ملء الارض ذهباً ﴿﴾
تهوانه ی بهرده وامن له سه ر کوفرو بئ دینی و هه میشه کرداریان کرده و هی
کافرانه و هه تا مردن یه خه یان پی ده گری له سه ر حاله تی کوفر ده میهنه وه،
تهوانه نه گهر له دونیادا پر به زهوی زیری دابی به خیر و چاکه، بری هیچ
ناکهوئ بوئ و، سزای رۆژی قیامه تی بو سووک ناکاو، هیچ سوود و
قازانجیکی بوئ نابئ و، له دۆزه خ رزگاری ناکا! چونکه کوفر هه موو
کرده و هیه کی باشیان پووجه له ده کاته وه، که سییک له دونیادا دل و دهروونی
خۆی له چلکی کوفر به نووری ئیمان پاک نه کاته وه و خو له زه لکاوی
بئ دینی رزگار نه کا ته وه کرده و هی چاکی دونیای له رۆژی قیامه تدا
سوودی نابئ و قازانجی پی ناگه یه نی!! چونکه ئیمان به خوداو به رۆژی
قیامه ت و کرده و هی چاک به یه که وه مرؤف له خودا نزیک ده که نه وه،
گریمان نه گهر ئیمانی بئ کرده و هیش که مه سوودیکی هه بی به لام کرده و هی
بئ ئیمان هیچ کاتیک سوود به خش نابئ! ﴿﴾ ولو افترى به ﴿﴾ ته نانه ت
نه گهر له فهرزی مه حالدا بلتین: له رۆژی قیامه ت دا ته و ملک و
داراییه ی هه بی و بیدا به فیدیه و قهره بوو هه ر لی وهرناگیرئ! چونک
له و رۆژه دا رزگار بوون به مالبه خشین و خانه دانی نابئ، به لکو به پاکی
نه فس و کرده و هی چاکی دونیایی ده بی، که سییک دل و دهروونی خۆی به
بروای پته وو کرده و هی چاک پاک کردیته وه ته وه رزگار بووه، که سییکش
به کوفرو بئ دینی خۆی چلکن کرد بی و کرده و هی خراپی نه نجام دابی ته وه
خه ساره تمه نده!!

پوختهی قسه ئه وهیه، له روژی قیامهتدا بههیچ جوړیک مهجالی
فیدیو تۆلهدان و خوکرینهوه نیه، وهکوو دهلێن: ئه و روژی چاندن و
به رههم هینان نیه، روژی دروینه و بهروبووم چینه وهیه ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾ ئه وانه سزای به ئیشیان بۆ ئاماده کراوه و
ده خرینه ناو دۆزه خه وه کهس یارمه تیای ناداو پالپشتیان ناکا!!

جوړی مالبه خشیانی چاک و پاداشی به خشیانی

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۹۲﴾

ئه مجار دواى ئه وهی که په روهردگار ده مکوتی ئه هلی کیتابی کردو
هه مو بیرو بۆچوونه کانیانی پووچه ل کردنه وه و تیی گه یاندن که ئه وان گه له
هه لبارده نین و، پیغه مبه رایه تی له نه ته وهی ئیسرا ئیلی دا کورت
هه لنه هیئراوه، ئه وهشیان راست نیه که ده لێن ته نها چهند روژیک نه بی به
ناگر ناسووتین. پێیان ده فهرموئ: نیشانه ی بیروبا وه ری راست ئه وهیه: که
له مالی خو شه ویست و به نرخ ببه خشی و مبه به ست ره زامه ندی خودابی!!
ده ی ئیوه نه ی جووله کهینه! مال خو شه ویستی ئیوه گه یشتو وه ته ناستیک
که زۆر له ره زامه ندیی خودا به لاتانه وه له پیشتره، نه گهر ویستتان مال
ببه خشن کام مال و شت و مه ک بئ نرخ بئ له وه ده به خشن! چونکه
خو شه ویستی مال و دارایی لاتان له خو شه ویستی خودا زیاتره، ده ی ئیوه
چۆن به هیوان له گرو ی موسولمانان و راستال بن و مال و دارایی
خو شه ویست و به نرخ نابه خشن؟؟؟ جا بۆ چه سپاندنی ئه م حه قیقه ته
فه رمو ی: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ ئیوه ناگه نه ره زامه ندی
خودا و به ئه هلی طاعه ت و گه ردنکه چ بۆ خودا حسیب نا کرین و شیاو ی

پاداشی باش نابن، هەتا نەبەخشن لەو مائەلی خۆشتان دەوێ و کە لە مائەلی چاک و باشی ئێوەیە، ئیتەر لە روانگەیی ئەم نایەتە پیرۆزەو موسوڵمانانی راستاڵی پێشوو ئەگەر مائەکیان خۆش بوستایە لەریگای خودادا سەرفیان دەکرد!

ئیمامی بوخاری و موسلیم لەئەنەسەو دەگێرنەو دەفەر موون:
 ئەبوطەلحە لەناو ئەنصارەکانی مەدینەدا لەهەموو کەس زیاتر دارخورمای هەبوو، خۆشەوێستترین باغە خورمایشی باغی (بەیرەحا) بو کە لەبەردەم مزگەوتی مەدینە لە رووی رۆگەو بوو، پێغەمبەر ﷺ زۆرجار تەشریفی دەچوو ناو ئەم باخەو لە ئاوی شیرینی دەخواردەو، کە ئەم نایەتە هاتە خواری ئەبو طەلحە وتی: ئەی پێغەمبەری خودا! خۆشەوێستترین مال و سامان لای من باخی (بەیرەحا) یە ئەوا کردم بە وەقف و خیری بەردەوام،، هیوادارم خودا بۆم بکا بە تیشووی قیامت، فەرمووی چی لێ دەکەیی لێ بکە! ئەو لە ئیستاو ئەو باخە لە مائەلی من دەرچوو! پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بەخ بەخ، ئەو مائەکی سوودبەخشەو سەودایەکی قازانج هێنەرە، ئەوی وتت تێگەیشتم و مەبەستت حاڵی بووم، من وای بۆ دەچم کە بەسەر خزمە ئەزارەکانی خۆتدا دابەشی بکەیی، ئەبو طەلحە وتی: ئەی پێغەمبەری خودا! چۆنت دەوێ دابەشی بکە، ئیتەر بەفەرمانی پێغەمبەر ﷺ ئەبوطەلحە بەسەر کۆرە مام و خزمە هەزارەکانی خۆی دابەشی کرد.

لە رێوایەتیکیی موسلیم دا دەلێ: لەنیوان حەسسانی کۆری ثابیت و ئوبەیی کۆری کەعب دا بەشی کرد.

ئێبنو ئەببەیی حاتەم لە موخەممەدی کۆری مونکەدیرەو دەگێرێتەو دەو دەلێ: کاتێک ئەم نایەتە هاتە خواری، زەیدی کۆری حاریشە ئەسپیکیی زۆر چاکی هەبوو ناوی (سەبەل) بوو خۆشەوێستترین مال بوو لای، هێنایە

خزمت پیغه‌مبه‌رو وتی: نهی پیغه‌مبه‌ری خودا! نه‌م نه‌سپه‌م کرد به خیره صده‌قه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ لی‌ی وەرگرت و کردی به ولاغی سواری بۆ ئوسامه‌ی کورپی، زهید پی‌ی ناخۆش بوو، وه‌ک نه‌وه بل‌ی‌ی وای زانی خیره‌که‌ی لی‌ی وەرناگیرئ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: دل‌نیابه‌ خودا خیره‌که‌ی لی‌ی وەرگرتووی.

نه‌م دوو سه‌رگورشته‌و نمونه‌یه‌ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر لی‌زانی و ده‌رووناسی و سیاسه‌تمه‌داری پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وه‌تا که‌یینی نه‌بو طه‌لحه و زید له روانگه‌ی سۆزی نایینی‌یه‌وه خۆشه‌ویستترین مالی خۆیان به‌خشی! بۆیه نه‌ویش دای به‌نزی‌کترین خزم و که‌س و کاریان بۆ نه‌وه‌ی دل و ده‌روون دامه‌زراو بن... ﴿وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ هه‌ر شتی‌ک له‌په‌گه‌ی خودادا به‌خشن، چاک یان خراپ بی، که‌م بی‌ی یان زۆر بی، دل‌نیابن خودا پی‌ی ده‌زانی و پاداشی گونجاوتان ده‌داته‌وه له‌سه‌ری و به‌گویره‌ی نییه‌ت و مه‌به‌ستان حیسابتان بۆ ده‌کری.

به‌یارمه‌تی خودا ته‌فسیری جزمی سییه‌م ته‌واوبوو، نه‌مجار ده‌ست ده‌که‌ین به‌ رافه‌کردنی جزمی چواره‌م و به‌نایه‌تی (۹۳) ی سوره‌تی (ال عمران) ده‌ست پی‌ی ده‌کا. خودایه! دل‌مان وا لی‌ بکه‌ی مه‌به‌ستان ره‌زانه‌ندی زاتی پاکت بی، ماندوو‌بوون و شه‌ونخوونیمان بۆ بکه‌یه عه‌مه‌لی صالح و لی‌مان وهر‌بگری و لی‌ی رازی‌بی!!

محمود احمد محمد

پیرستی سهره باسه کانی جزمی سییه می ته فیسیری رهوان

لاپه ره	بابه ت
۵	پلهو پایهی پیغه مبه ران. حال و چونه تی خه لک له شوینکه و تنیان
۹	فه رمان کردن له به خشینی مال و سامان له چاکه دا
۱۰	نایه ته لکوری
۱۴	زوره ملی له نایین دا نیه. خودا هیدایه تده ره بو نیمان هینان
۲۵	چیروکی نه مردوود
۲۹	چیروکی عوزیرو گوی دریزه که ی
۳۲	حه زو ناره زوی دانیابوون له ناخی هه زه تی نیبراهیم دا
۳۶	پاداشتی مالبه خشین له ریگه ی خودا دا
۴۲	مالبه خشین له بهر خاتری خوداو مالبه خشین له بهر هو ی تر
۴۴	به خشینی مالی باش خیره نه ک مالی پیس
۴۷	شهیتان ناده میزاد ده ترسینی ده لی مالبه خشین هه زارت ده کا
۵۰	خیرو مالبه خشینی نه یینیو مالبه خشینی ناشکرا
۵۳	نه وانده ی مالیان پی ده به خشری
۶۰	زیانی ریا (سوود) بو تاک و کومه ل
۷۰	نووسینی قه رزو شایه تی تیدا گرتن. بارمه تیدا وهر گرتن
۷۹	فه رمان ره واییو خاوه نییه تی ناسمانه کان و رهوی هی خودایه و ناگاداری هه موو شتیکی بوونه و هره
۸۲	بروا هینان به پهیامی پیغه مبه ران و نه رک به نه ندازه ی توانا
۹۰	سوورته ی نالی عیمران
۹۴	سه لمانلنی یه کتاپه رستیو ناز لکردنی قورنان
۹۸	هه بوونی نایه تی مه حکم و موتاشه بیه له قورنان دا
۱۰۷	سهره نجامی کاهرو نه وانده ی به مال و سامان بوغرا بوون
۱۱۳	هه ووا ناره زویه رستی له دونیادا

لاپه ره	بـاـبـهـت
۱۱۹	باسی به ههشت و جوانی و رازاوه می
۱۲۳	شایه تیدان به تاک و تهنه های خوداو دادپه روه ری زاتی پاک و نایینی به سهند لای خودا .
۱۳۰	سزاو تو له ستاننده وه له وانده پیغه مبه رانیان شه هید کردن
۱۳۳	پشت هه لکردنی جووله که له حوکم و بریاری خودا
۱۳۸	بری به لگه و نیشانه کانی دهسه لات و گه وره یی خوداو گورانکاری له بوونه و وردا
۱۴۴	خوشویستن و دوستایه تی کردنی کافره کان کاریکی ناپه سهنده
۱۵۱	خوشویستی خودا به وه دینه جی که شوین پیغه مبه ره که ی بکه ون
۱۵۳	هه لبراردنی پیغه مبه ران و چیرۆکی نه زرد که ی خیزانی عیمران
۱۶۰	چیرۆکی هه زرتی زه که ریباو هه زرتی یه حیا
۱۶۵	چیرۆکی خاتوو مه ریهم
۱۶۹	چیرۆکی هه زرتی عیسا
۱۷۸	هه لوپستی عیسا له گه ل قه و مه که ی به خاوه ن باوه رو بی باو و ریانه وه
۱۸۷	ره تدانده وه ی نه وانده ی عیسا به خودا ده زانن و مه به شه له و نه فرین کردن له وانده ی نه م رایه یان هه مه
۱۹۴	بانگه وازی بو یه کتاپه رستی و خوداپه رستی له سه ر شیوه ی نایینی نیبراهیم
۲۰۲	هه ولدانی بری له نه هلی کیتاب بو گو مر اکردنی موسولمانان
۲۰۹	سپارده دانده وه وده ها به عه هه لای هه ندی له خاوه ن نامه کان
۲۱۳	هه ندی نمونه ی درۆو هه لبه سستی جووله که
۲۱۴	بوختان هه لبه سستی خاوه ن نامه کان له سه ر پیغه مبه ران
۲۱۷	وه رگرتنی په یمان له پیغه مبه ران که پالپشتی یه کتری بکه ن
۲۲۲	بروا کردن به هه موو پیغه مبه ران و وه رگرتنی نایینی نیسلام
۲۲۵	تاقم و کومه له کافره کان له روانگه ی تۆبه کردنیانه وه
۲۳۱	جوۆی مالبه خشینی چاک و پاداشی به خشین